

Text těla emailové zprávy z podání 9870/2026

Od: [REDACTED]

Komu: podatelna@osoud.ptc.justice.cz

Kopie:

Předmět: Žádost o informace dle zák. č. 106/1999 Sb. ? poskytnutí anonymizovaných rozhodnutí

Dobrý den,

Obracíme se na Vás s žádostí o informace dle zák. č. 106/1999 Sb.

Univerzita [REDACTED] (dále jen „žadatel“), se na Vás obrací s žádostí o poskytnutí informací podle § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“).

Žádost je podávána v rámci řešení výzkumného projektu podpořeného [REDACTED]

[REDACTED] (Donucovací kontrola v intimních partnerských vztazích: konceptualizace, kriminalizace a veřejné vnímání). Hlavní řešitelkou projektu je [REDACTED]

Cílem projektu je systematické prozkoumání, jak je donucovací kontrola (coercive control) jako specifický vzorec násilí v intimních vztazích konceptualizována, jak je řešena v rámci českého trestněprávního systému a jak je vnímána veřejností. Nedílnou součástí projektu je obsahová analýza soudních rozhodnutí v případech násilí mezi intimními partnery, jejímž cílem je identifikovat, zda a jakým způsobem soudy ve svých rozhodnutích reflektují prvky donucovací kontroly.

Předmět žádosti

Žádáme o poskytnutí anonymizovaných kopií pravomocných rozhodnutí vedených pod následujícími spisovými značkami, a to včetně všech jejich částí:

3 T 225/2022

4 T 34/2021

4 T 40/2020

3 T 46/2022

3 T 63/2022

U uvedených spisových značek žádáme zároveň o poskytnutí **všech navazujících pravomocných rozhodnutí** vydaných v téže věci (zejména rozhodnutí odvolacího soudu – rozsudků i usnesení), jimiž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně potvrzeno, změněno, zrušeno a vráceno k novému projednání, případně jimiž bylo rozhodnuto o zastavení či postoupení věci. Pokud v dané věci došlo k opakovanému zrušení a vrácení, žádáme o poskytnutí všech takových navazujících rozhodnutí. Rozhodnutí Nejvyššího soudu a Ústavního soudu v dané věci nežádáme, neboť jsou veřejně dostupná v databázích těchto soudů.

U každého uvedeného rozhodnutí žádáme o poskytnutí jeho úplného znění, tj.:

a) záhlaví rozhodnutí (označení soudu, spisová značka, datum vyhlášení, označení účastníků řízení – v anonymizované podobě);

- b)** výrokovou část včetně výroku o vině (právní kvalifikace skutku), výroku o trestu (druh a výměra uložené sankce, případně podmíněné odložení, zkušební doba, dohled), výroku o ochranném opatření, výroku o náhradě škody či nemajetkové újmy poškozenému;
- c)** odůvodnění rozhodnutí v plném rozsahu, včetně popisu skutkových zjištění, hodnocení důkazů, úvah soudu o právní kvalifikaci a úvah o druhu a výměře trestu;
- d)** poučení o opravném prostředku.

Pro účely výzkumu je klíčové poskytnutí rozhodnutí včetně **úplného odůvodnění**, neboť předmětem výzkumu je právě způsob, jakým soudy v odůvodnění posuzují a popisují dynamiku násilí v intimních vztazích, včetně případných prvků donucovací kontroly.

Žadatel žádá o poskytnutí rozhodnutí v anonymizované podobě, tj. se znečitelněním všech osobních údajů umožňujících identifikaci fyzických osob (zejména jména, příjmení, data narození, adresy bydliště, rodná čísla a další identifikátory).

Forma poskytnutí

Žádáme o poskytnutí požadovaných rozhodnutí v elektronické podobě, a to zasláním na e-mailovou adresu žadatele: [REDACTED]

Právní základ žádosti

Soudy jsou povinnými subjekty ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Pravomocná soudní rozhodnutí jsou informacemi ve smyslu § 3 odst. 3 tohoto zákona. Poskytování anonymizovaných rozhodnutí je v souladu s ustálenou judikaturou (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 17/2008-67 a nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 3208/16).

Děkujeme za součinnost a vstřícné vyřízení žádosti. V případě jakýchkoli dotazů se neváhejte obrátit na níže uvedenou kontaktní osobu.

S pozdravem

[REDACTED]

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 42/2026

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 2. června 2026

Vážený,

k Vaší žádosti ze dne 26. 5. 2026 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – poskytnutí anonymizovaných kopií pravomocných rozhodnutí vedených u Okresního soudu v Prachaticích pod spisovými značkami 3 T 225/2022, 4 T 34/2021, 4 T 40/2020, 3 T 46/2022 a 3 T 63/2022, včetně všech navazujících pravomocných rozhodnutí, se poskytují:

- 1) rozsudek okresního soudu ze dne 10. 2. 2023, č. j. 3 T 225/2022-450, když rozsudek neobsahuje odůvodnění ve vztahu k výroku o vině, neboť soud přijal prohlášení viny obžalovaného podle § 206c odst. 4 tr. řádu,
- 2) rozsudek okresního soudu ze dne 13. 5. 2022, č. j. 4 T 34/2021-869, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 9. 2022, č. j. 3 To 361/2022-943, rozsudek okresního soudu ze dne 30. 5. 2023, č. j. 4 T 34/2021-1058, rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 11. 2023, č. j. 3 To 356/2023-1158,
- 3) rozsudek okresního soudu ze dne 29. 11. 2022, č. j. 4 T 40/2020-324, usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 4. 2023, č. j. 3 To 29/2023-350,
- 4) rozsudek okresního soudu ze dne 5. 4. 2022, č. j. 3 T 46/2022-202,
- 5) rozhodnutí vydaná ve věci 3 T 63/2022 se neposkytuje, jelikož soudce s odkazem na ustanovení § 8b odst. 4 zákona č. 141/1961Sb., trestní řád přikázal, aby nebyly s ohledem na charakter trestné činnosti a zájmy strany poškozené poskytovány informace o tomto trestním řízení, zejména aby nebyl poskytován rozsudek (byť v anonymizované podobě), stejně jakékoliv další informace vážící se k osobě poškozené (např. zdali měla v trestním řízení zmocněnce, jaká částka byla poškozené osobě přiznána jako nárok na náhradu újmy apod.) a k jejímu ztotožnění.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová
místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kolbana a přísedících Jarmily Záveské a Mgr. Zdeňka Kantoříka v hlavním líčení konaném dne 10. 2. 2023 takto:

[redacted]
narozený [redacted], trvale bytem [redacted],
t.č. [redacted]

je vinen, že

I. nejméně od roku 2017 do 19. 12. 2021 nejprve ve společné domácnosti na adrese [redacted], okres [redacted], a dále pak zejména ve společné domácnosti na adrese [redacted], okres [redacted], a na dalších místech, dlouhodobě psychicky a fyzicky týral svou družku [redacted], narozenou [redacted], tím, že jí opakovaně vulgárně nadával, vyhrožoval jí slovy „oběsím tě, budeš žrát pilulky“, „zlámu ti všechny kosti“, „utopím tě“, „dobiju tě“, „napálím ti“, „zkopu tě rovnou ze schodů“, „budeš první, koho zničím“, „děti prodám mafii“, „zabiju tě“, „někomu zaplatím a chcípneš“, „naposledy tě dobiju, ty chcípneš“, při nadávkách na ni plival, nechtěl jí nikam pouštět pod záminkou, že se o ní bojí, musela mu zvedat telefony a hlásit se, kde je, doma jí dělal neustálé naschvály, např. když vytřela, schválně prošel v botách po bytě, aby musela vytírat znovu, vyléval po podlaze pivo, v domácnosti platily jen jeho pravidla, navíc ji fyzicky napadal fackami a pěstmi mířenými zezadu na hlavu, častokrát ji škrtil, tahal za vlasy, štípal ji, strkal do ní, přičemž jí tvrdil, že jí nikdo nic neuvěří, když nebude mít modřiny; tímto jednáním po celou dobu v poškozené vzbuzoval pocit strachu a obavu o svůj život a zdraví, kdy uvedeným způsobem jednal před nezletilými dětmi [redacted], narozenou [redacted], a [redacted], narozeným [redacted], vystavoval je fyzickému napadání jejich matky, a jejímu verbálnímu napadání vulgárními nadávkami, přičemž se jeho jednání stupňovalo, když nejméně

- dne 30. 8. 2020 ve společné domácnosti na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], po předchozí hádce udeřil [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], rukou sevřenou v pěsti do obličeje, čímž jí způsobil krvácející poranění nosu, přičemž lékařské ošetření nevyhledala, poškozená ze strachu vzala své nezletilé děti a odjela s nimi ke své matce, přičemž si pro ně dojel a následně doma po poškozené požadoval, aby mu řekla, že všechno byla její vina,

- v dubnu 2021 na blíže nezjištěném místě ve městě [REDAKCE], okres [REDAKCE], nadával své družce [REDAKCE], narozené [REDAKCE], kdy ze vzteku odešel z oslavy jejich narozenin, později, když se vrátil domů, do místa jejich společné domácnosti na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], ji fyzicky napadl tak, že do ní strčil, v důsledku čehož spadla na gauč a následně ji začal škrtit, přičemž se poškozená bránila, kdy do ní opětovně strčil tak, že spadla na lavici a způsobila si poranění lopatky, lékařské ošetření však nevyhledala; následující den pak na poškozenou [REDAKCE] křičel, strčil jí v chodbě na skříňku a dal jí velkou facku na záda,

- v červenci 2021 na dovolené v [REDAKCE] své družce [REDAKCE], narozené [REDAKCE], nadával a plivnul na ní a když mu chtěla [REDAKCE] plivnutí oplatit, chytil ji pod krkem, křičel na ní a zamknul ji na balkóně, odkud jí po chvilce pustil,

- koncem července 2021 při návratu z dovolené na letišti v [REDAKCE], štípl do ruky [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], proto, že dle jeho názoru s ním mluvila špatným tónem, když žádala, aby pohlídal zavazadla, aby mohla odejít s dětmi na toaletu, tímto jednáním způsobil poškozené [REDAKCE] podlitinu, lékařské ošetření však nevyhledala,

- koncem července 2021, druhý den po návratu z dovolené v [REDAKCE], ve společné domácnosti na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], na svou družku [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], křičel, nadával jí, uhodil jí do tváře a polil jí hlavu vínem,

- dne 19. 12. 2021 ve společné domácnosti na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], před přítomnými dětmi, vulgárně nadával své družce [REDAKCE], narozené [REDAKCE], a vyhrožoval jí slovy: „okradu všechnu tvoji rodinu“, „ty píčo, ti napálím“, „ty koště, jednou, jednou něco sved’ na mě i kosti budeš mít zlámaný“, „byla jsi poslední komu jsem věřil, poslední koho jsem měl a taky budeš první koho zničím ty mrdko“, „chcípneš mrdko, nesnáším tě mrdko“, „já tě zabiju ty mrdko, počkej hodně štěstí ty satane zkurvenej“, „co všechno jsi mi vzala mrdko, to všechno vezmu tobě, i kdybych tě měl pověsit ty mrdko, tak tě pověším, to se neboj, i kdybych měl vole zaprodat děti mrdko, tak je prodám mafii“, „já tě pūjdu ještě zkopat“, „drž pīču nebo ti jī napálím“, přičemž ji fyzicky napadal tak, že jí dával rány do těla a do hlavy, když schoulená ve strachu seděla u topení, a na dotaz, jak si to představuje, mu sdělila, že mu to říká opakovaně, aby se sbalil a vypadl, přičemž ji na to oběma rukama odtrhl od topení a srazil ji na gauč, dále jí rukama tlačil do svalů, a dal jí pěsti pod bradu a na horní část hlavy, uvedeným jednáním jí způsobil pohmožděny na těle, lékařské ošetření však nevyhledala, poškozená ze strachu vzala děti k babičce a věc šla nahlásit na policii, přičemž si při svém odchodu vzal několik věcí ze společné domácnosti jako schválnost, zejména věci dětí a navíc kulmu, kterou měla poškozená pořízenou jako dárek k Vánocům pro svou matku,

II. dne 14. 1. 2022 v době kolem 15:20 hodin v [REDAKCE], okres [REDAKCE], vědom si povinnosti řidiče motorového vozidla, jednáje se záměrem nerespektovat ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, po předchozím požití alkoholických nápojů a blíže nezjištěného množství pervitinu, řídil po ulici [REDAKCE], osobní automobil tovární značky [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], přičemž v důsledku ovlivnění alkoholem a pervitinem nezvládl projíždění levotočivé zatáčky, vyjel mimo komunikaci a narazil do dopravní značky a kovového plotu, které tímto poškodil, když po nehodě se na výzvu

policejní hlídky podrobil opakované dechové zkoušce přístrojem Dräger Alcotest 7510 č. ARCK-0163 a byla u něho zjištěna hladina alkoholu v krvi hodnotami 1,01 promile v čase 15:45 hodin a 1,02 promile v čase 15:51 hodin a dále se na výzvu policejní hlídky podrobil testu na přítomnost omamných a psychotropních látek v jeho těle pomocí analyzátoru DrugWipe 5 SP, a to s pozitivním výsledkem na látku amfetamin/metamfetamin, a na základě tohoto zjištění se následně dobrovolně podrobil [REDAKCE] lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, který byl proveden téhož dne v 16:30 hodin, přičemž po provedeném znaleckém vyhodnocení odebraného biologického materiálu byla v krevním séru zjištěna přítomnost látky metamfetaminu v koncentraci 104 ng/ml, tedy návykové látky, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, jako psychotropní látka zařazená do Seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, což vylučovalo jeho schopnost bezpečně ovládat motorové vozidlo,

III. po požití alkoholu a dalších návykových látek minimálně metamfetaminu a marihuany, vědom si jejich účinků na svůj organismus, své jednání a chování, se o své vůli zaviněně přiváděl do stavu nepřítomnosti, do toxické psychózy, a to tak, že ovládací schopnosti měl vlivem toxické psychózy vymizelé a v tomto stavu v období nejméně od 20. 12. 2021 do 12. 2. 2022 zejména v bytě na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], kde bydlel společně s [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], ke kterému se nastěhoval, a na dalších blíže nezjištěných místech v okrese [REDAKCE], psychicky a fyzicky týral [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], se kterým sdílel společné obydlí, tím, že mu vulgárně nadával, neustále po něm požadoval informace k [REDAKCE], denně ho zastrašoval, že zabije jeho i jeho matku, že přijde o děti, že ho zavraždí do blázince, že si pro něj přijde mafie, že mu něco udělá s počítačem, a navíc jej fyzicky napadal fackami a pěstmi, dále jej donutil podepsat prohlášení, které mu nenechal ani přečíst, zakazoval mu vysávat kvůli hluku, otvírat okna kvůli špatným signálům, na noc mu bral telefon a klíče od bytu a sklepních kójí, a když někam poškozený šel, požadoval po něm, aby mu sdělil, kam jde a s kým, postupně ho odlučoval od společnosti, přičemž si při svém odchodu ze společného obydlí vzal několik věcí ze společného obydlí jako schválnost, když nejméně

- dne 20. 12. 2021 v bytě na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], nejprve [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], vyčetl, že za potíže v jeho vztahu s [REDAKCE] může on, kdy navíc do ruky vzal nůž o délce čepel cca 30 cm a vyhrožoval mu, že mu urazí prsty a že ho vykuchá,

- v blíže nezjištěné době začátkem ledna 2022 nejprve v osobním automobilu u hotelu [REDAKCE] v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], požadoval po [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], aby mu sdělil informace ohledně [REDAKCE] a bil ho přitom dlaní sevřenou v pěst, a poté chtěl po [REDAKCE], aby vystoupil z automobilu, a když tak [REDAKCE] učinil, vytáhl kladívko a vyhrožoval [REDAKCE] s kladívkem u hlavy, že ho zabije a že ho vykuchá a požadoval po [REDAKCE], aby se svlékl do naha a začal [REDAKCE] strhávat bundu; následně odvezl [REDAKCE] do [REDAKCE], kde [REDAKCE] opět několikrát udeřil,

- v přesně nezjištěné době v období do 20. 12. 2021 do 12. 2. 2022 v bytě na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], fyzicky napadl [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a to tak, že ho udeřil několika ranami dlaní sevřenou v pěst do žebířků a do oblasti ledvin, a to z důvodu, že se mu nelíbilo, že poškozený utrácí své peníze získané ze sociálních dávek pro děti,

tedy

ad I.

- týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,
- úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

ad II.

- vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

ad III.

- požitím návykové látky se úmyslně přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil jednání, které má jinak znaky přečinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku,

čímž spáchal**ad I.**

- zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

ad II.

- přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

ad III.

- přečin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku, § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let a nad obžalovaným se vyslovuje dohled probačního úředníka.**

Podle § 85 odst. 3 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost**, aby se v průběhu zkušební doby podrobil vhodnému programu psychologického poradenství zaměřeného na krizovou intervenci a krizové poradenství.

Podle § 73 odst. 1 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu ve výměře **24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protitoxikomanické formou ambulantní.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit** na náhradě škody poškozené: [REDAKCE], IČ [REDAKCE], sídlem [REDAKCE], částku ve výši **3 478, 75 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě nemajetkové újmy** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem trvale [REDAKCE], adresa pro účely doručování [REDAKCE], částku ve výši 10 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě nemajetkové újmy** [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem trvale [REDAKCE], adresa pro účely doručování [REDAKCE], částku ve výši 10 000 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem trvale [REDAKCE], adresa pro účely doručování [REDAKCE], **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Tento rozsudek neobsahuje odůvodnění ve vztahu k výroku o vině, neboť soud přijal prohlášení viny obžalovaného podle § 206c odst. 4 tr. řádu. Pokud se jedná o výroky o jednotlivých trestech, případně ochranném léčení, tento rozsudek neobsahuje odůvodnění, neboť se obžalovaný i státní zástupce po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání, obžalovaný též za osoby k tomu ze zákona oprávněné, a nežádali písemné odůvodnění takového rozsudku.

2. Pokud se jedná o výrok o náhradě škody/nemajetkové újmy soud vycházel z uznání dluhu, které obžalovaný v průběhu hlavního líčení učinil co do důvodu i výše jednotlivých nároků. V případě poškozené [REDAKCE] však bylo nutné takovouto poškozenou odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť neunesla břemeno důkazní, jelikož nedoložila hodnotu jednotlivých odcizených věcí trestními důkazy. Jelikož neunesla důkazní břemeno, nemohl jí soud nárok na náhradu škody přiznat, a proto rozhodl tak, jak je shora ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Toto právo nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 10. února 2023

JUDr. Petr Kolban

předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. května 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kolbana, a přísedících, Zdeňky Bürgerové a Petry Kleinové,

takto:

obžalovaný

narozený [redacted], t. č. nezaměstnaný, bytem [redacted],

se uznává vinným, že

v období nejméně od 8. října 2018 do konce července 2019, vyjma období od poloviny ledna 2019 do poloviny března 2019, v [redacted], ve společném obydlí, nejprve na adrese [redacted], později na adrese [redacted], vše okres [redacted], soustavně a opakovaně psychicky ponižoval svou manželku [redacted], nar. [redacted], když jí říkal, že je ubohá, že ji zašlape do země a zavře do klece, kam patří, po narození dcery jí vyčítal, že není schopna kojit dítě, že kvůli ní musí dcera cvičit Vojtovu metodu, vyžadoval po ní, aby byla s dcerou od půl třetí každé odpoledne doma, v tuto dobu se vracel z práce, když neuposlechla, tak jí vyhrožoval, že ji nahlásí na sociálku a nechá ji domů dotáhnout policisty, kontroloval její život, kam chodí, s kým se stýká, co dělá, a to i prostřednictvím mobilního telefonu, sdělil jí, že ji sleduje a má monitorovaný její telefon, zakazoval jí styk s její rodinou a jejími přáteli, omezoval ji v hospodaření s finančními prostředky, rozbil jí její mobilní telefon, říkal a psal jí, že je narušená osoba, že je blázen, magor, prase, tlustá, smradlavá, špína, kurva, píča, krysa, nula, lempl, psychopatka a neschopná, že má brát prášky, že nemůže mít v péči dítě, že ji nechá zavřít na psychiatrii, že musí být pod neustálým dozorem, že jí nedůvěřuje a že ji nechá kontrolovat sociálkou, zakazoval a omezoval jí styk s jejími rodiči, o kterých mluvil vulgárně, že je zadupe do země a zničí, že jsou socky a bydlí ve sqotu či prasečáku, mluvil o ní i její sestře a matce, že jsou [redacted] kurvy, špíny, nesměla chodit s dcerou sama k lékaři, zakazoval jí řídit auto, když poškozenou psychicky vystresoval tak, že plakala, začal si ji nahrávat

na mobilní telefon a snižoval tak její důstojnost, přičemž v měsíci říjnu 2018 ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], po předchozí rozepři, kdy poškozená, která byla po porodu v šestinedělí, žádala obviněného a jeho rodiče o klid, ti jí však v tomto nevyhověli, proto poškozená zavolala svým rodičům o pomoc, přičemž obviněný se jí začal vysmívat, že je ubohá a že práh jejich bytu nikdo nepřekročí, kdy odešel do místnosti, kde má uložené zbraně v trezoru, jednu ze zbraní vyndal, nabil ji a opřel ji o zeď a řekl poškozené „a teď můžou přijít“, v průběhu měsíce listopadu 2018 ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], poškozenou [REDAKCE] vybízel, aby si přestala psát přes mobilní telefon s její matkou, když neuposlechla, tak před ní napráhl pěstí, ale neuhodil ji, následně jí vytrhl telefon z ruky a hodil s ním o zeď, přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu, když poškozená ze strachu opustila v lednu 2019 společnou domácnost a odešla ke svým rodičům, po slibech a prosbách obviněného, že se změní a začal navštěvovat psychologa, se do společné domácnosti v polovině března 2019 vrátila na adresu bytu [REDAKCE], kde ji opětovně ponižoval a omezoval shora uvedeným způsobem, přičemž dne 25. 7. 2019, poté, co poškozená vyčetla obviněnému, aby se zapojoval více do domácích prací a výchovy dítěte, začal strkat svým tělem do poškozené, kdy jej poškozená žádala, aby ji nechal být, reagoval tak, že vzal víčko od PET lahve a zatlačil jí ho do levé tváře, poškozená ze strachu před ním utekla do vedlejší místnosti a zamkla se, a po tomto incidentu vyhledala i lékařské ošetření a začala ve spolupráci s organizacemi sociálních a pomáhajících služeb řešit odchod, přičemž po týdnu odešla definitivně ze společné domácnosti, přičemž poškozená byla v důsledku jednání svého bývalého manžela nucena vyhledat odbornou psychoterapeutickou pomoc a projevíly se u ní dílčí příznaky syndromu týrané osoby, když obviněný takto činil i v přítomnosti společné nezletilé dcery [REDAKCE], nar. [REDAKCE],

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody odkládá na zkušební dobu v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě škody** poškozené [REDAKCE], částku ve výši **517 Kč** (pět set sedmnáct korun českých).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě nemajetkové újmy** poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], adresa pro účely doručování [REDAKCE], částku ve výši **1 Kč (jedna koruna česká).**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého uplatněného, avšak nepřiznaného, nároku na náhradu nemajetkové újmy **na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsany shora ve výrokové části rozsudku. V nynějším odůvodnění soud uvádí rozhodné pasáže z výpovědi obžalovaného, svědků a obsahu stěžejních listinných důkazů, které byly významné pro meritorní rozhodnutí v předmětné trestní věci, a které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu; případné detaily, které vyplynuly při provádění důkazů, jsou zahrnuty v protokolech o jednotlivých hlavních líčeních, na které soud v podrobnostech odkazuje. Není účelem odůvodnění vypořádat se s každým jednotlivým argumentem, který některá ze stran vznesla, nýbrž souvisle vylíčit, které rozhodné skutečnosti má soud, pro účely rozhodnutí o vině, trestu, případně náhrady škody, za prokázané (srovnej např. judikaturu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Van de Hurk proti Holandsku*, § 61 či *S.C. IMH Suceava S.R.L. proti Rumunsku*, § 40). Pro přehlednost a přezkoumatelnost skutkových zjištění proto soud nejdříve detailněji popíše, jaké důkazy zjistil provedením jednotlivých důkazních prostředků a až následně, výrazně úsporněji, vylíčí, které okolnosti má za prokázané, přičemž takovéto okolnosti vystaví vstřícně tvrzením obžalovaného, resp. jeho obhájebě.
2. **Obžalovaný** [REDAKCE] svou vinu v průběhu celého trestního stíhání popíral, obžalobu považoval za účelovou, s bývalou manželkou (poškozenou) [REDAKCE] se soudí od roku 2018 v rámci opatrovnického řízení. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že, pracovní poměr u společnosti [REDAKCE] ukončil výpovědí ke dni 31. 7. 2021, pracoval zde od roku 2010 na pozici zkušebního technika ve dvousměnném provozu, následně v roce 2018 a 2019 na pozici vedoucího opravářů desek a technologa v jednosměnném provozu s flexibilní pracovní dobou, kdy do práce jezdil na 5:45 hodin, aby mohl skončit v 14:00 hodin. V tomto období měl také poměrně dost pracovních cest, které průměrně trvaly dva až tři dny (o dění doma v době, kdy byl v práci, se pak dozvídal pouze prostřednictvím Instagramu bývalé manželky). Nevlastní žádný hodnotný majetek, nemá žádné dluhy. Má jednu vyživovací povinnost, kdy hradí 4 000 Kč měsíčně na dceru [REDAKCE]. Po zdravotní stránce se cítí zdravý. Ohledně vztahu s (nyní již bývalými) kolegy se vyjádřil tak, že o žádných problémech nevěděl, myslí si, že z podstaty pozice nemůže být žádný vedoucí nikdy oblíbený.
3. K předmětu trestního stíhání obžalovaný uvedl následující. S bývalou manželkou se seznámili někdy na konci roku 2016 v zaměstnání, posléze se začali scházet a od ledna roku 2017 spolu začali bydlet. Vztah v počátečním období hodnotí jako naprosto bezproblémový, navštěvovali se navzájem i s ostatními členy rodiny. Obžalovaný požádal v srpnu 2017 bývalou manželku o ruku. Následně se projevíly první problémy již při plánování svatby, ze kterého se cítil být vyloučený; s tím se nakonec však smířil, neboť nechtěl působit potíže. Ví, že na svatbě proběhla diskuze mezi rodiči nevěsty a ženicha, při které měla matka bývalé manželky poučovat rodiče obžalovaného o tom, že smí o její dceři mluvit jen jako o „[REDAKCE]“.
4. Obžalovaný dále uvedl, že ho bývalá manželka vyřazovala z rodinných záležitostí, trávila denně okolo 10 hodin na telefonu (raději v mateřství hledala bývalá manželka nejprve ve facebookové skupině „říjnová maminka“, následně u matky a u své sestry). Takového chování si obžalovaný povšiml nejprve v době plánování svatby, následně až v době před porodem, kdy ještě chápal, že se bývalá manželka jako nastávající matka chce poradit se svou sestrou, která už v té době měla dítě. Po porodu nastal zlom v jejich vztahu, bývalá manželka přestala obžalovaného považovat za rovnocenného partnera a jeho rodinu odstříhla úplně. Na obžalovaného to působilo tak, že splnil svou biologickou úlohu a dál má fungovat jen

jako živitel, s dcerou nemohl zůstat sám, musela být stále pod dozorem své manželky; s dcerou byl poprvé venku s kočárkem až ve 3 měsících. Otcovským prarodičům styk s vnučkou bývalá manželka obžalovaného odpírala, zatímco ke svým rodičům chodila prakticky denně, a to hlavně dopoledne a v úterý odpoledne na cca pět hodin (obžalovaný popřel, že by bývalé tchyni návštěvy u nich v domácnosti zakazoval). Bývalá manželka měla také problémy s mateřským mlékem, po jedné návštěvě svých rodičů přišla s tím, že kojení zastavuje, a to aniž by se s obžalovaným poradila. Obžalovaný se styděl svěřit se se svými rodinnými problémy svým rodičům, maximálně se bavil s některou ze svých kamarádek s podobně starými dětmi.

5. Vše vyústilo v to, že se bývalá manželka dne 15. 1. 2019 od obžalovaného odstěhovala a následujícího dne mu byl doručen návrh na rozvod manželství spojený s návrhem na úpravu poměrů k nezletilé; nabyt tak dojmu, že vše bylo předem naplánováno. Poté, co bývalá manželka zahlédla fotografii obžalovaného s jeho kamarádkou, začala s obžalovaným komunikovat prostřednictvím zpráv a oba se dohodli, že se sestěhují zpět k sobě, což se uskutečnilo dne 15. 3. 2019. Vztah se však dále zhoršoval, což se projevovalo častými hádkami ohledně péče o dceru. O dceru obžalovaný mohl samostatně pečovat po odstěhování bývalé manželky 15. 1. 2019 4x týdně dvě hodiny (pokud se ale opozdil o čtvrt hodiny, hned byl kontaktován Policií ČR, že unesl dítě; jinak ale přímo při předávání ke konfliktům s bývalou manželkou nedocházelo). Po obnově vztahu mohl dceru samostatně hlídat 3x týdně a to v době, kdy byla v posilovně. Obžalovaný se snažil zapojovat v roli otce co nejvíce, absolvoval prohlídku před porodem, byl s bývalou manželkou u porodu, byl jí nápomocný při potížích se zády, které měla v těhotenství, svou dceru koupal, krmil, hrál si s ní, bezprostředně po porodu čerpal otcovskou a dále běžnou dovolenou, účastnil se první prohlídky u pediatra, posléze jezdil i do Vojtova centra, aby se s dcerou naučil cvičit. Dceru zpočátku hlídal i v noci, aby si bývalá manželka mohla odpočinout.
6. Co se týče vedení domácnosti, s bývalou manželkou hospodařili společně až do doby, kdy začala pobírat rodičovský příspěvek, který si ponechávala pro vlastní potřebu. Měli každý svůj účet, přičemž veškeré náklady domácnosti financoval obžalovaný, bývalá manželka po porodu nezařizovala ani nákupy, maximálně koupila výživu pro dceru. Obžalovaný také po příchodu z práce uklízel, vytíral. K bytu, kde se nacházela jejich rodinná domácnost, měli nájemní právo oba dva. Pokud se jedná o využití výlučného majetku manželky pro potřeby vznikající rodiny, tak obžalovaný uvedl, že bývalá manželka prodala své auto asi za 18 000 Kč nebo 19 000 Kč, kdy možná využila tyto prostředky na financování svatby. Po porodu manželka užívala též společné rodinné auto (poté, co se obžalovaný vrátil z práce) za účelem návštěvy svých rodičů a pro cesty do fitcentra.
7. Obžalovaný se též vyjádřil ke své osobnosti i k osobnosti bývalé manželky. Sám sebe popsal jako člověka, který má rád řád, je milující otec, pro dceru by udělal vše, nemá rád spory a hádky. Bývalá manželka mu proto osobnostně vyhovovala, měla také ráda řád, naklizeno, navařeno, nakoupeno, což se však po porodu úplně změnilo, neboť se zaměřila jen na dítě, nic jiného ji nezajímalo. Předtím byla sebejistá, po porodu se zdála být vyplašená s častými změnami nálad. Obžalovaného vykazala v určité fázi vztahu také ze společné ložnice, kam vůbec nesměl chodit a kde ona trávila většinu času. Obsáhlost opatrovnického spisu odůvodňuje obžalovaný tím, že se nechce smířit jen s rolí plátce alimentů; představuje si daleko širší styk se svojí dcerou, a to tak, že dcera bude ve střídavé péči. Ze zoufalosti se rozhodl v lednu 2020 odjet s dcerou bez souhlasu bývalé manželky (která by to nikdy nedovolila) na 9 dní na dovolenou. V místě dovolenkového pobytu kontaktoval soudní znalkyni - psychologku v oboru dětské psychologie (její jméno však neuvedl), se kterou byl domluvený, že mu bude v případě potřeby k dispozici; v případě komplikací by dovolenou

okamžitě přerušil. Bývalé manželce každý den zasílal e-mail s fotografií dcery a popisem, jak se dceři daří, místo pobytu jí však nesdělil.

8. Volný čas trávili obžalovaný a poškozená společně, s tím, že oba měli čas i na své koníčky. On se věnoval sportovní střelbě a myslivosti, v letech 2018 a 2019 vlastnil 3 zbraně – kulovnici, brokovnici a pistoli, pravidelně chodil ve čtvrtek a v neděli na střelnici, poškozená chodila do posilovny. V týdnu byli většinou doma v [REDAKCE], o víkendech vyrazili na gastro výlety a za zábavou. V období let 2018 či 2019 nezaznamenal u sebe ani své manželky spánkovou deprivaci či poruchy spánku. Intimní život hodnotí jako normální, on byl méně iniciativní, než bývalá manželka, po komplikovaném porodu se pak jejich intimní vztah hodně změnil, bývalá manželka měla krvácení dlouhodobějšího charakteru. Za doby trvání jejich manželství neměl, a je přesvědčen, že ani manželka neměla, žádný paralelní poměr. Po definitivním rozchodu však bývalá manželka navázala nový vztah poměrně rychle, přičemž obžalovaný odhaduje, že od doby rozchodu poškozená navázala přibližně pět vztahů; partnery vídal při předávání dcery.
9. Obžalovaný měl za svůj život tři vážné vztahy v trvání dva až čtyři roky, každý skončil po vzájemné domluvě, když vyprchala láska anebo proto, že obžalovaný nechtěl být vtahován do rozvodového řízení a sporů o děti bývalé přítelkyně [REDAKCE], která byla o 14 let starší (manželství jmenované bylo v krizi již v době, kdy se s ní obžalovaný seznámil).
10. Obžalovaný je přesvědčen, že s rodinou [REDAKCE] vycházel v letech 2018 a 2019 dobře, pravidelně je s poškozenou navštěvovali; tchán byl jeho kolega v práci. Do konfliktu s tchyní se dostal v okamžiku, kdy začala ovlivňovat svoji dceru (poškozenou). Ke konfliktu s rodiči bývalé manželky došlo poté, co si otec obžalovaného přišel s poškozenou vyjasnit možnosti vídání s jejich dcerou. Poškozená následně pozvala své rodiče domů a chtěla, aby obžalovanému vynadali, protože obžalovaný je z gauče vyzval k opuštění bytu.
11. Rodiče ani bratr obžalovaného se do jeho rodinných záležitostí nevměšovali. Před narozením dcery se všichni vzájemně navštěvovali, avšak situace se změnila narozením jejich dcery, kdy poškozená rodinu obžalovaného zcela zavrhl. Odpírala otcovským prarodičům též styk s jejich prvorozenou vnučkou, neboť jim nedůvěřovala, a dítě jim proto odmítala svěřit (např. poškozená bezdůvodně zrušila asi hodinu nebo půl hodiny předem domluvenou vyjížďku s kočárkem, kterou si s ní domlouvali sami, bez iniciativy obžalovaného). O rodině obžalovaného se vyjadřovala jako „celá ta tvoje familie“.
12. K osobnosti rodičů se obžalovaný vyjádřil tak, že jeho matka je hodná, miluje děti, vždy se obžalovaného a jeho bratra snažila podporovat, což obžalovaný vidí i ve vztahu k jeho dceři. Jeho matka na základě těchto svých vlastností změnila povolání a začala pracovat v mateřské školce. Od svého otce čerpal obžalovaný technické informace, měl ráznější výchovu, stál si za svým slovem. Ohledně vztahu svého bratra a bývalé manželky obžalovaný uvedl, že se spolu přestali bavit po neshodách na jedné ze společných dovolených.
13. K rodině bývalé manželky se obžalovaný vyjádřil tak, že se s jejím otcem znal již dříve z práce, připadal mu pod tlakem třech žen v domácnosti, dokázali se spolu bavit o společných tématech, neměli spolu žádný konflikt. Matka bývalé manželky je pro obžalovaného nepředvídatelnou osobou, která proti němu postupem času manipulovala jeho bývalou manželku. Se sestrou poškozené a jejím manželem se scházeli často do doby, než se z ní stala influencerka (bloggerka), která má ve všem pravdu a radí ostatním maminkám; toto obžalovanému nesedělo.

14. Problémy se snaží obžalovaný dle svých slov řešit jejich analýzou, tj. zda se má smysl jimi vůbec zabývat a podle toho reaguje. Stal se však postupem času velmi flegmatickým, nyní se spíše nevyjadřuje a myslí si svoje; v tomto směru těží hlavně z pracovních zkušeností (v momentě, kdy se konflikt začíná vymykat kontrole, odchází). Poškozenou fyzicky nenapadl, nesledoval ji pomocí jejího mobilního telefonu. Pokud použil sprostá slova (psychické ataky), tak jen v rámci hádek, nebylo to tak, že by manželku začal slovně napadat a hrozit jí nějakou újmu. Na rozdíl od bývalé manželky není zvyklý běžně užívat sprostá slova (titulovala ho nejčastěji slovy „svině, kretén, imbecil“). Myslí si, že on býval tím, kdo uklidňoval situaci a inicioval ukončení sporů.
15. Obžalovaný uvádí, že neměl nikdy problém s kamarádkami bývalé manželky, doma ji navštěvovala [REDAKCE] a [REDAKCE]. S kamarádkami se bývalá manželka vídala i po porodu, buď venku, nebo doma.
16. Problémy ve vztahu zkusili řešit pomocí rodinné terapie, ale již druhé sezení manželka bez udání důvodu zrušila, následně obžalovaný na tuto terapii chodil sám až do ledna 2021; poškozené taktéž navrhl, že může v terapii pokračovat sama. Obžalovaný dále uvedl, že neví, že by jí sám doporučoval, aby vyhledala odbornou psychiatrickou či psychologickou pomoc; lázně či jiné léčení jí taktéž nenavrhoval. V rámci výchovy společné dcery jí taktéž nekladl za vinu její vývojové problémy.
17. Obžalovaný se též vyjádřil k incidentu z listopadu 2018, kdy připouští, že mu asi poprvé ujely nervy poté, co na bývalou manželku asi 15 minut bez odezvy mluvil a ona si stále psala na mobilním telefonu, který jí posléze rozbil. Sporoval však, že by ji chtěl uhodit pěstí, to by si k ženě nikdy nedovolil. Po incidentu si své selhání okamžitě uvědomil, odvezl tak poškozenou s dcerou k švagrově a jel koupit poškozené nový telefon.
18. Incident ze dne 25. 7. 2019 však neproběhl, jak popisuje bývalá manželka. Po jeho návratu z práce (kdy chtěl mít klid a být s dcerou v obýváku) bylo zvykem bývalé manželky, že si stoupla přímo před něho a začala na něho rvát, případně po něm chtěla nějaké domácí práce. Jelikož se tento scénář opakoval již několikrát den, napadlo jej strčit poškozené víčko od PET láhve do pusy, *aby už nekrřčela*; nenapadlo jej, že by jí tím mohl ublížit. Záměr však nedokončil, neboť dostal facku a odešel.
19. Obžalovaný též popřel, že by někdy hrozil některou ze zbraní, které držel, neboť jako držitel zbrojního průkazu skupiny E zná legislativní dopady takového jednání; aktuálně jsou zbraně uložené u jeho otce v trezoru. Obžalovaný taktéž uvedl, že bývalé manželce bylo známo, že obžalovaný drží zbraně, že jsou tyto zbraně doma uzamčeny v trezoru; sama poškozená se jich nebála.
20. Změnu rozsahu výpovědi (učiněné v hlavním líčení v porovnání s výpovědí u policejního orgánu), odůvodnil obžalovaný změnou svého postoje, neboť mu při vyšetřování scházela nestrannost; policejní komisařka se k němu chovala zaujatě a vnucovala mu své názory (*nutno však upozornit, že u výslechu byl přítomen obhájce obžalovaného, jenž nevznésl námitky proti protokolaci*).
21. **Poškozená** [REDAKCE] se během výpovědi několikrát (při líčení různých zážitků) rozplakala, v jejím hlase byla při dotazu ohledně vlivu projednávané věci na její život patrná tenze. Poškozená uvedla, že se s obžalovaným seznámila v práci. Z počátku vztahu vyvíjel iniciativu hlavně on, jí to poměrně vyhovovalo, neboť byla čerstvě po rozchodu a pozornost obžalovaného jí poskytovala útěchu. Za svůj život měla asi 5 vážných vztahů, které trvaly cca 2 až 4 roky a které skončily na základě rozporů z důvodu rozdílného pohledu na život. Ve

vztahu s obžalovaným postrádala více času pro sebe navzájem. O ruku ji požádal obžalovaný, ale o manželství se bavili vzájemně, neboť oba chtěli dítě a úplnou rodinu.

22. Před svatbou společně trávili volný čas převážně doma a v práci, občas jeli do kina, většinou ale navštěvovali rodiče obžalovaného na chalupě, zhruba každý víkend. S jejími rodiči sice nejezdili na společné výlety, avšak do porodu je s obžalovaným navštěvovali. Před porodem i po porodu byla svědkyně doma, občas šla ven, kde se sešla s rodinou či přáteli. Obžalovaný naproti tomu nemá žádné kamarády. Scházeli se proto jen s jeho rodinou, se kterou svědkyně vycházela zpočátku dobře. Zanedlouho po početí však počala vnímat nezáměr o její osobu, o její zdravotní stav, o který se zajímal jen obžalovaný, jenž jej svým rodičům zprostředkovával. Situace se naprosto změnila po porodu, kdy primární zájem rodiny obžalovaného směřoval pouze k dceři. Svědkyně se tak cítila odstrčená, začala tíhnout ke své matce, čímž upřednostňovala svou rodinu; to byl pravděpodobně ten největší problém pro obžalovaného.
23. Poškozená se taktéž vyjádřila k údajnému konfliktu, ke kterému mělo dojít při svatební hostině, když celou situaci zná jen zprostředkovaně. Dle jejích slov byla celá situace vyvolaná tím, že otec obžalovaného se o ní měl vyjádřit jako o „slabém článku“, ačkoli její matka tvrdila, že se umí bránit. Dále se jednalo o oslovení „[REDAKCE]“, kdy bylo rodiči svědkyně rodičům obžalovaného vysvětleno, že toto oslovení svědkyně úplně nemusí, že jí mají raději oslovovat „[REDAKCE]“; dle poškozené však proběhla celá svatba bez citelných komplikací.
24. První konflikty nastaly prakticky bezprostředně po narození dcery [REDAKCE], kdy se na miminko přišlo do porodnice podívat blízké příbuzenstvo ze strany poškozené i obžalovaného. Při návštěvě narikli rodiče obžalovaného poškozenou, že jim neumožňuje, aby se na vnučku podívali, že jim jí tělem zakrývala. Později, po návratu z porodnice domů, zas poškozenou tchán s tchyní lživě obvinili, že vnučku schválně schovává v postýlce nebo že ji má uvázanou v šátku. Rodiče obžalovaného chtěli navštěvovat jejich domácnost několikrát do týdne, což jí v období šestinedělí nebylo příjemné. Pokaždé, když obžalovaný oznámil, kdo z rodičů přijde, neprojevila svůj nesouhlas, nicméně vyjádřila přání být při dané návštěvě přítomna, aby měla nad celou situací dohled, neboť neměla dobrý pocit z celé rodiny [REDAKCE], zvláště z toho, zdali se zvládnou o čerstvě narozené dítě postarat; tento požadavek však rodiče obžalovaného odmítali.
25. Poškozená se vyjádřila i k incidentu, který se stal v listopadu nebo v prosinci 2018, kdy naplánovanou návštěvu rodičů obžalovaného zrušila, protože se cítila unavená a měla teplotu. Následně ji navštívil tchán a urážel jí slovy, že je „narušená“, že by „se sebou měla něco dělat“, „vyhledat odbornou pomoc“ apod. Zavolala proto na pomoc své rodiče, protože obžalovaný se jí po porodu už nezastával. Když přišli rodiče poškozené, měl obžalovaný v průběhu dané hádky jejímu otci sdělit, že má poškozená nabouraný telefon; poté, co se do hádky vmísila matka poškozené, vykázal ji obžalovaný hrubými slovy z bytu. Těsně předtím, než přišli rodiče poškozené, odešel obžalovaný do místnosti, kde má zbraně, jednu dlouhou zbraň zalomil, možná tam dal náboj nebo slepý náboj a řekl: „a teď můžou přijít“. To samé jako tchán přišla druhý den, byť slušnější formou, sdělit poškozené tchyně. Poškozená pak kontakty „utnula“ na 14 dnů, dovolila docházet za vnučkou jen tchyni, tchána si již vidět nepřála.
26. Další konflikty s rodiči obžalovaného měla poškozená až po jejím prvním odchodu v lednu 2019. V době, kdy byli od sebe s obžalovaným odloučeni, umožňovala po poradě s orgánem sociálně-právní ochrany dítěte (OSPOD) styk otce s dcerou na hodinu a půl, později na dvě a půl hodiny, a to obden; rodiče a bratr obžalovaného mohli dceru vídat v rámci styku s otcem. Po návratu k obžalovanému sama poškozená zkoušela kontaktovat tchyni a jednou nebo dvakrát jí dala dceru ven do kočárku. Po jejím konečném odchodu od manžela, a to až do

soudní úpravy styku, se obžalovaný mohl s dcerou stýkat opět každý lichý den v týdnu, dvě hodiny.

27. Souhrnně řečeno, z počátku soužití se vztah jevil poškozené jako ideální, idylický, cítila se doceněná, líbilo se jí lichocení. Od počátku těhotenství začala vnímat, že prvotní zamilovanost opadá, občas diskutovali o tom, že vztah ukončí, ba dokonce, že zruší plánovanou svatbu (což navrhnul obžalovaný). Hádky probíhaly průběžně, někdy byla iniciátorkou i poškozená, ale jen na popud obžalovaného; na příčinu hádek si už poškozená nevzpomněla. Diametrální změna vztahu nastala po porodu, kdy se poškozená cítila jak „páté kolo od vozu“, odstrčená, na její názor ohledně návštěv se jí nikdo neptal; obžalovaný jí sdělil, že nechodí za ní, ale za vnučkou. Obžalovaný jí byl nápomocen jen během otcovské dovolené, poté už nikoli. Po incidentu z konce roku 2018, kdy se rodiny pohádaly, už byl vztah obžalovaného a poškozené chladný, komunikovali jen ohledně dítěte. Poškozená uznala, že její prioritou po porodu byla dcera, avšak snažila se jak obžalovaného tak i domácnost nezanedbávat, a to až do doby, než jejich rozepře nabraly spád, neboť poté se už staral každý sám o sebe.
28. Rozpory s obžalovaným se snažila řešit pomocí terapie v manželské poradně. Absolvovali první sezení, při kterém se však poškozená necítila komfortně; proto se s obžalovaným dohodli, že zvládnou situaci řešit sami. Impulzem k prvnímu odchodu v lednu 2019 byly řeči obžalovaného o tom, že je poškozená labilní a nemocná ženská, že ji nechají zavřít do blázince, když se nepůjde léčit a že přijde o dceru. Obžalovaný ji první měsíc po odchodu neustále kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv a urážel ji; i přesto mu předávala dceru ke styku. V rámci odluky nastal zlom v momentě, kdy jí obžalovaný napsal, že navštěvuje odborníka a apeloval na ni, že nemohou připravit dceru o úplnou rodinu.
29. Obnovu vztahu tudíž inicioval obžalovaný; v té souvislosti nicméně poškozená vyjádřila jisté znepokojení nad tím, že má obžalovaný na Facebooku fotografii s cizí ženou. Jelikož poškozená uvěřila slovům obžalovaného, vrátila se zpět do společné domácnosti v březnu roku 2019; dobrý pocit z úplné rodiny jí však vydržel přibližně měsíc. Obžalovaný poškozené neustále připomínal, že v bytě nemá právo žít, že je zde tzv. „na černo“. Rozepře se stále týkaly péče o dítě, toho, kdo kdy půjde s dcerou ven ke svým rodičům. Obžalovaný vyčítal, že se nezvládá o dítě starat, že je psychicky nekompetentní, že popř. nesmí řídit vozidlo, jelikož je zde obava, zda by dokázala dítě pro svůj špatný psychický stav ve vozidle zabezpečit (mj. těmito argumenty obžalovaný odůvodňoval, proč se klíče od vozidla nenacházely doma, popř. proč je obžalovaný poškozené na výzvu nevydal). Automobil ji obžalovaný nechával řídit pouze příležitostně (např. při cestě za její babičkou, popř. v období měsíců března až května roku 2019, kdy mohla dojíždět na cvičení), jinak musela chodit pěšky.
30. Definitivní konec vztahu nastal v červenci 2019 v důsledku fyzického napadení poškozené obžalovaným. Důvodem rozmíšky bylo, že poškozená po obžalovaném požadovala, aby se více věnoval dceři, jelikož nestačí, že ji pouze položí na zem s hračkou a bude u toho hrát na telefonu nebo na počítači hry; navrhovala taktéž dohodu ohledně naplňování a rozdělení povinností. Jelikož ji obžalovaný ignoroval, stoupla si před televizi, aby jí víc vnímal. Když jí i nadále ignoroval, přistoupila ještě blíž k němu (až k sedačce), kde mu vše hlasitěji zopakovala, načež se obžalovaný zvedl, vzal víčko od PET lahve a to jí cíleně zatlačil do tváře. Po konfliktu vzniklou situaci řešila nejprve s krizovým a intervenčním centrem, poté se svými rodiči, jejichž reakce se obávala, neboť s jejím návratem k obžalovanému nesouhlasili.
31. Poškozená přiznává, že jednou nebo dvakrát již byla tak psychicky zlomená, že obžalovanému dala facku. On ji nikdy za dobu trvání jejich vztahu neuhodil, jen jednou vůči

ní napřáhl ruku a jednou do ní narazil ramenem ve dveřích. Na druhou stranu musela poškozená čelit celé řadě verbálních výpadů obžalovaného, který ji častoval nadávkami „nula, špína, krysa, [redacted] kurva stejně jako matka, píča“, verbálně ji vyhrožoval, že „*ji zasaže do země*“ či „*at' pobne nebo že ji jednu vypálí*“. V době, kdy obžalovaný odcházel do práce, jel na vícedenní školení, popř. když se poškozená jeden den nevrátila do půl třetí odpoledne domů, tvrdil, že ji „*bude hlídat sociálka*“ nebo že ji bude chodit kontrolovat jeho matka, aby měla nad sebou dozor, jak se stará o dceru, případně že ji „*nechá dotáhnout policií a sociálkou*“. Po narození dcery měl obžalovaný taktéž výhrady ke vzhledu poškozené, tvrdil jí, že je „*šmudla*“, neupravená, že má „*velký zadek*“, že je tlustá a vůbec o sebe nepečuje, že má neustále drdol. Když se naličila a upravila, tvrdil zase, že je „*štětka*“, že jde „*nahánět chlapy*“, apod. Sama svědkyně naproti tomu přiznala, že obžalovaného v rámci hádky vulgárně titulovala slovy „*magor, debil, psychopaf*“, možná i „*svině*“, říkala mu, aby „*držel hubu*“, připustila, že o jeho rodině mluvila jako o „*familií*“.

32. Obžalovaný si poškozenou taktéž několikrát nahrával na mobilní telefon při předávání dcery, popř. ji natáčel ve vypjatých situacích, kdy byla v afektu, hádku již neustála a začala brečet a hůře se jí dýchalo; zmíněné situace obžalovaný doprovázel slovy „*co ti je, co ti je, nechceš pomoc, zavolat sanitku, pít*“. Poškozená neví, zda obžalovaný nahrávky někde sdílel, myslí si však, že je chtěl někde ukázat s cílem připravit ji o dceru; tímto ji i vydíral. Ona sama před jejím prvním odchodem na radu krizového centra a advokáta pořídila také několik nahrávek, které použila v trestním řízení.
33. Aktuálně má poškozená k obžalovanému nenávistný vztah, nejhůře se vyrovnávala s neustálým shazováním její osoby, začala dokonce o sobě pochybovat, zda je zdravá, zda je dobrý člověk, necítila se vůbec komfortně. Obžalovaný se jí neustále snaží zasahovat do osobního života prostřednictvím dcery. Poškozená navštěvuje psychologa, krizové centrum, trpí atopickým ekzémem; myslí si, že bez pomoci by to nezvládla.
34. Pokud měla poškozená popsat svou osobnost a osobnost obžalovaného, pak sama sebe hodnotí jako ne úplně sebevědomého člověka. Je hodná, společenská, upřímná a bojácná. Její negativní vlastností je vztahovačnost, avšak není vyčítavá; věci si pamatuje a dlouho v ní zůstávají (dříve by dokonce hádky gradovala do extrému, v nynější době už je však jiná). Naproti tomu obžalovaného popsala jako zákeřného, zlého a manipulativního lháře; jeho skutečných vlastností si začala všimnout až v průběhu těhotenství. U obžalovaného se taktéž nedalo předem odhadnout, jakou bude mít náladu, byl značně nevyzpytatelný. K osobnosti svých rodičů se poškozená vyjádřila tak, že její matka je normální, zdravá žena, která se nebojí vyjádřit svůj názor, je milá a zásadová, otec je ráznější, ale hodný člověk, její sestra je komunikativní, společenská, zásadová a charismatická. K rodině obžalovaného se poškozená vyjádřila tak, že jeho matka působí tiše a neškodně, ale když cítí podporu některého muže z její rodiny, tak umí být zlá; otec obžalovaného je zlý a zákeřný člověk.
35. Poškozená se taktéž vyjádřila velmi detailně k průběhu těhotenství a k péči o dceru v době prvních měsíců po porodu. Popřela, že by při porodu měla větší komplikace. Po porodu se asi 4 týdny cítila lítostivě vlivem hormonálních změn; obžalovaný na to reagoval tak, že má laktační psychózu a že je nemocná. Zpočátku rodičovství se v noční péči o dceru asi měsíc střídala s obžalovaným, neboť se snažila více spát. Po ukončení jeho rodičovské dovolené se střídali v koupání a v přípravě dcery na spánek, později (po obnově vztahu) se staral obžalovaný o dceru třikrát v týdnu sám. V té době chodila poškozená s rodiči cvičit, přičemž obžalovaný chodil s dcerou ke svým rodičům; občas se šli i společně projít. Po narození dcery obžalovaný nejspíše i uvařil a vyluxoval; odhadem však 80 % všech domácích prací zastala poškozená. Obžalovaný v době po narození dcery přijížděl z práce zpravidla kolem třetí

hodiny, později přijel pouze ve chvíli, kdy se musel účastnit pracovních porad, popř. jel po práci za známými do obchodu se zbraněmi. Do doby, než pediatr nařídil s dcerou cvičit Vojtovu metodu, chodila poškozená na vyšetření sama. Od indikace „vojtovky“ se žádná prohlídka u lékaře neobešla bez přítomnosti obžalovaného, který dojížděl i do Vojtova centra. V době, kdy byli ve vztahu, toto svědkyni přišlo běžné a normální, nicméně v období prvního vzájemného odloučení si bral obžalovaný v práci dovolenou, aby s nimi jezdil na cvičení; vše však probíhalo tak, že s dcerou jel v jednom autě a ona za nimi v autě druhém, což to bylo pro poškozenou značně omezující a stresující. Celá situace na poškozenou nepůsobila vůbec jako projev zájmu obžalovaného o jejich společnou dceru, neboť si vždy cvičení dcery pouze fotil nebo nahrával na mobilní telefon; za dobu vzájemného soužití s dcerou nikdy necvičil.

36. V otázkách těhotenství a péče o dceru se poškozená radila se sestrou, která v té době už měla malé dítě, se svou matkou a kamarádkami; s obžalovaným taktéž rozebírali, jak dcera roste. Obžalovaný se k návštěvám, které přišly za poškozenou, choval slušně, ojedinělý incident měl jen s její sestrou a švagrem, popř. jednou poškozené za přítomnosti kamarádky řekl, že nesouhlasí s tím, aby šla ven sama s kočárkem a kamarádkou. S problémy ve vztahu se svěřila své sestře, matce a kamarádkám ([REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]), občas jednala s krizovým centrem.
37. Poškozená taktéž uvedla, že jí obžalovaný po porodu dcery hrozil sledováním prostřednictvím kamer. Po návratech ze služební cesty se jí např. zeptal, koho *měla doma, jaký byl*, tvrdil jí, že ví o tom, že tam měla chlapa a že má doma nastavené kamery. Vzhledem k přesvědčení k tomu, že byla poškozená přesvědčena, že je obžalovaný pokročilý uživatel počítačů, stejně jako věděla, že je obžalovaný nevyzpytatelný, nebyla si jista, jestli jeho tvrzení jsou či nejsou pravdivá; doma se necítila komfortně.
38. Osobní volný čas měla během vztahu poškozená omezen tak, že v době, kdy se obžalovaný vracel z práce (tj. v půl třetí či ve tři odpoledne), musela být doma a musela mu sdělovat, kdo u nich byl na návštěvě, což obžalovaný odůvodňoval tím, že jako držitel zbraní, které má uložené doma, musí vést o takových osobách evidenci. Ve vztahu ke zbraním poškozená uvedla, že o nich věděla, respektovala, že je obžalovaný má doma, ale nijak k nim netíhla.
39. Intimní život s obžalovaným hodnotí poškozená do doby narození dcery jako normální, po porodu naproti tomu už skoro vůbec neexistoval, neboť neměla ani náladu, ani sílu (postupně u ní potřeba úplně vymizela). Již v průběhu těhotenství spal po rozepřích jeden z nich v ložnici a druhý v obýváku; zhruba měsíc až dva měsíce po porodu již přestali sdílet lože úplně, což iniciovala poškozená, která se necítila dobře v přítomnosti obžalovaného, neboť již předtím zažila situace, kdy z ní v noci obžalovaný strhl peřinu a chtěl, aby se odstěhovala (to se událo v osmém měsíci těhotenství). Žádný jiný vztah v době trvání manželství poškozená neudržovala. Nový vztah navázala zhruba po pěti měsících od konečné rozluky; od té doby měla dvě krátkodobé známosti, nyní má dlouhodobý vztah. Při první známosti po rozluce ji obžalovaný intenzivně kontaktoval a chtěl, aby se k němu vrátila, nařknul ji s tehdejším partnerem, že provedli něco s dcerou. Když se ho partner poškozené slušně zeptal, co se stalo, rozešel se obžalovaný proti němu rychlou chůzí, začal do něj strkat a pokřikovat na něj, že si nepřeje, aby sdílel domácnost s jeho dcerou.
40. Poškozená se též vyjádřila k otázce společného hospodaření, kdy ona platila jídlo, drogerii, věci pro dceru jako jsou pleny nebo mléko a obžalovaný platil nájem, auto a poplatky. Do doby, než začala pobírat rodičovský příspěvek, se dalo zmíněné rozdělení financování zvládnout, jakmile se však příjmy snížily z 20 000 Kč na 7 000 Kč měsíčně, byla celá situace pro ni finančně neudržitelná. Poškozená přiznala, že někdy nakupovali s obžalovaným

společně, nicméně nákupy hradila jen ona. Jednou nebo dvakrát po výtkách obžalovaného dokonce zaslala na jeho účet nějaké peníze jako příspěvek na nájem, které jí obžalovaný nikdy nezaslal zpět a to ani poté, co mu sdělila, že nemá žádné úspory pro nákup potravin. Svědkyně hradila i některé vybavení domácnosti jako je vysavač či sedačka. Pokud se jedná o společné finanční svatební dary, tak ty si vzal obžalovaný s tím, že později prostředky vrátí do rodinného rozpočtu; to však neučinil. Z věcí nabytých před vznikem manželství poškozená prodala automobil. Část z výnosu z prodeje použila na financování svatby, nicméně část peněz se ztratila neznámo kam. Poškozená se taktéž vyjádřila k incidentu, při kterém jí obžalovaný v afektu rozbil mobilní telefon. Poté, co k tomu došlo, se jí začal neprodleně omlouvat, odvezl ji na její přání k rodičům, a odjel koupit telefon nový.

41. Trestní oznámení podala poškozená až později po rozluce mj. z důvodu, že v lednu 2020 obžalovaný odvezl dceru na devět dní pryč (prý na dovolenou) aniž by věděla, kde se nezletilá nachází, popř. kdy se vrátí. Obžalovaný ji sice každý den zasílal e-mail s fotografií dcery nebo stručnou zprávou, ale veškeré detaily se dozvěděla až na soudě, při nahlížení do opatrovnického spisu, kam obžalovaný zasílal podrobné informace a fotografie o tom, jak se dceři na dovolené daří. Dceru hledala s pomocí sestry prostřednictvím sociálních sítí, na základě čehož se jí začali ozývat lidé, kteří úzce znají obžalovaného (například jedna z bývalých partnerek obžalovaného, popř. dcera další jeho již zesnulé bývalé partnerky). V tu chvíli se svědkyně rozhodla celou situaci řešit prostřednictvím policie, aby obžalovaný nemohl stejný vztahový vzorec aplikovat vůči dalším ženám.
42. Svědkyně [REDAKCE] (sestra poškozené) popsala vztah se sestrou jako skvělý, k obžalovanému má vztah přesně opačný. Uvedla, že se jí sestra se vztahovými problémy svěřovala prakticky až po narození neteře [REDAKCE] (svědkyně nicméně měla dojem, že vztahové problémy měli již před narozením dcery). Z počátku, kdy její sestra s obžalovaným sdílela společnou domácnost, bylo pro poškozenou vyprávění o vztahových problémech velmi citlivé téma; plakala, byla citově rozhozená, vyčítala si, že neudrží pro dceru plnohodnotnou rodinu, později však začala být klidnější. Poškozená se svědkyni svěřila, že ji obžalovaný jednou fyzicky napadl. Následky napadení viděla přes aplikaci FaceTime (přes kterou si volaly), přičemž na obličeji poškozené byla patrná nateklá tvář; druhý den ji svědkyně s manželem vezla na pohotovost.
43. Svědkyně má všechny informace o vzájemném soužití sestry s obžalovaným zprostředkované od poškozené. Osobně byla jen u jedné hádky na Silvestra 2017/2018, kdy měl znenadání obžalovaný k překvapení ostatních nespecifikovaný problém, chtěl odejít, byl vulgární, ba dokonce tam chtěl poškozenou nechat, aby musela jít domů sama po tmě a nechtěl jí dát klíče od bytu. Dále se účastnila v několika případech předávání [REDAKCE], při kterých obžalovaný odmítal od poškozené převzít připravenou tašku; tu spolu s láhví s pitím upustil na zem, došlo též na urážky, obžalovaný byl afektovaný. V nynější době nebývají při předáních problémy, neboť nezletilá mezi rodiči přebíhá.
44. Obžalovaný za trvání vztahu zakazoval poškozené, aby za svědkyni docházela, mohla ji navštívit pouze v době, kdy byl v práci, v půl třetí však musela být doma. Svědkyně si taktéž vybavila, že obžalovaný při jedné z návštěv zasílal poškozené výhrušné zprávy, že pokud nebude včas doma, kontaktuje své rodiče nebo OSPOD, aby jí hlídali. V takto obžalovaným stanoveném časovém úseku se však svědkyně se sestrou vídala, jejich rodiče však byli v horší pozici, neboť nemohli poškozenou vídat, jelikož chodili do zaměstnání. Obžalovaný chtěl trávit společný rodinný čas prakticky jen s jeho rodinou. Poškozené taktéž fakticky zakázal užívání auta, pokud si jej chtěla sestra vzít, byl to pokaždé značný problém. Další případy, kdy se spolu se svou sestrou vídaly, byly pravidelné návštěvy fitcentra (zpravidla třikrát v týdnu),

kam docházela poškozená v roce 2018/2019, aby shodila kila nabraná těhotenstvím. Do fitcentra dojížděla poškozená autem, aby se stačila kvůli dítěti brzy vrátit ze cvičení. Vedle osobních schůzek byla s poškozenou v kontaktu též prostřednictvím mobilního telefonu a to v naprosto normální intenzitě, rozhodně netrávily hodiny psaním zpráv.

45. Na počátku jejich vztahu (v roce 2017) docházela poškozená za svědkyní (občas i s obžalovaným), párkrát byli spolu s obžalovaným i na návštěvě u jejích rodičů. Po narození [REDAKCE] se však celá situace diametrálně změnila, neboť vzájemné vztahy nebyly dobré; to už obžalovaný na návštěvy nechodil. Po narození neteře bylo hlavním bodem sváru mezi obžalovaným a poškozenou načasování a frekvence návštěv jednotlivých rodin. Dle svědkyně však poškozená po narození neteře nikomu ve styku s ní nebránila. Když se nezletilá narodila, přijela rodina obžalovaného do porodnice, všichni si ji pochovali. V šestinedělí se obě rodiny sešly v domácnosti obžalovaného a poškozené. Při návštěvě měla její sestra neteř u sebe tak, aby jí mohli všichni vidět, rozhodně nikomu nezakazovala se na ní podívat. Při tomto setkání však nepanovala příjemná atmosféra, obžalovaný na manžela svědkyně již při pozdravení „udeřil“ kvůli zapíjení [REDAKCE], navíc mezi rodinami neproběhla žádná velká konverzace; jiný konflikt při tomto setkání svědkyně nezaznamenala.
46. Obžalovaný postupem času vyvíjel na poškozenou psychický nátlak, vznášel vůči ní jednotlivé požadavky (rodiče obžalovaného totiž chtěli neteř už od útlého věku brát ven, což poškozená nechtěla), které v důsledku rozdílnosti názorů stupňoval. Poškozená ze strachu z obžalovaného pak opustila společnou domácnost, neboť celou situaci už nebyla schopna dále snášet. V pozdější době pak dle svědkyně vygradovala celá situace „únosem“ malé [REDAKCE] obžalovaným, který nepředal zpět sestře dceru po ukončení styku. Obžalovaný poslal poškozené tolíko zprávu, že s dcerou odjel na devět dní pryč, aniž by sdělil, kam odjel a jak to dcera snáší; pro sestru i celou jejich rodinu to bylo velice frustrující. Ukončení soužití s obžalovaným však mělo v globálu na její sestru pozitivní dopad, nyní je konečně šťastná, byť se stále ještě nezabavila určitých stresových situací, nicméně v porovnání s dřívější dobou (kdy byla vystresovaná, emočně vyčerpaná, smutná, navštěvovala krizová centra, chodila k psychologce) je stávající situace u sestry o poznání lepší.
47. Pokud se jedná o zdravotní stav její sestry po porodu, tak ten byl dle svědkyně normální - jako každá žena byla unavená a bolavá, kojila však jen chvíli, protože ztratila (dle názoru svědkyně) vlivem stresu mléko. Obžalovaný s její sestrou novorozenou dceru společně koupali, občas se u ní střídali v noci, když nespala (nicméně v tomto směru obžalovaný příliš nepomáhal s odůvodněním, že se musí vyspat, protože chodí do práce). V šestinedělí sestry pak došlo ke konfliktu, při němž přišel za sestrou tchán ([REDAKCE]), jenž na ni začal křičet, proč jim nepůjčuje [REDAKCE]; při tomto konfliktu se obžalovaný poškozené nezastal.
48. Svědkyni je taktéž známo, že obžalovaný měl doma zbraně a to v místnosti vedle obývacího. Zprostředkovaně se taktéž dozvěděla, že obžalovaný nechal přes zbraň lézt [REDAKCE], slyšela i o situaci, kdy obžalovaný vyhrožoval ve chvíli, kdy měli přijít jejich rodiče na návštěvu; to stál se zbraní v ruce a řekl, že „ted' můžou přijít“.
49. Obžalovaný je dle svědkyně rozdvojená osobnost, pokaždé je někým jiným. Je dobrý manipulátor a zlý člověk. Naopak její sestra je přátelský, nekonfliktní, inteligentní, reálně uvažující člověk. Je skvělou matkou, která by udělala pro své dítě vše. Rozhodně není emočně nestabilní či o sobě pochybující člověk. Jejich rodiče vyjdou s každým, do řešení rodinných problémů sestry se rozhodně nezapojovali. Otec znal obžalovaného z práce, tykal si s ním. Matka si s obžalovaným taktéž tykala avšak jen do doby, než ji jednoho dne vyhodil z bytu. Rodiče obžalovaného neměli její sestru (z jí neznámého důvodu) od počátku rádi. Svědkyně

nebyla u mnoha ataků obžalovaného vůči poškozené, nicméně si vybavila, že když její sestra trávila v rodině obžalovaného Vánoce, dostala mýdlo, což bratr obžalovaného odůvodnil slovy „protože smrdíš!“. Její sestra byla též vystavena řadě bezdůvodných útoků, jejichž příčinu neznala, nicméně i přesto se snažila do rodiny začlenit například tím, že několikrát pozvala matku obžalovaného bezvýsledně na kávu. Rodiče svědkyně se do výchovy vnučat nikdy nevměšovali (a to ani v případě dětí svědkyně). Svědkyně svou sestru v partnerské rovině k ničemu nenabádala, snažila se jí vyslechnout, poskytnout určité rady, a být jí oporou; jednotlivá rozhodnutí však nechávala vždy na ní (svědkyně taktéž nikdy neradila obžalovanému s výchovou dítěte, své sestře radila toliko na její žádost). Předchozí vztahy sestry hodnotila jako zcela odlišné od toho s obžalovaným, neboť v nich nebyly žádné vyhrcované konflikty, napadání či vulgarismy; vztahy skončily zpravidla proto, že si sestra přestala ve vztahu s partnery vzájemně rozumět. Časový odstup, se kterým poškozená podávala trestní oznámení, si svědkyně vysvětluje přetížností své sestry, která měla příliš věcí k řešení (musela vyřešit bydlení, měla starosti s dítětem a s penězi apod.); v době soužití s obžalovaným pak poškozená neměla vztah s jinými muži.

50. Sama svědkyně se s obžalovaným do žádného přímého konfliktu nedostala, nikterak s ním nespolupracovala. Pouze jej jednou požádala (možná jí to i sám nabídl) o vytvoření webové domény pro svůj blog, který byl však po nějaké době zablokován; přístupové údaje k němu však měl kromě svědkyně pouze obžalovaný. Konflikt se řešil ještě v době, kdy poškozená s obžalovaným společně žili; její sestra se však překvapivě přiklonila na stranu obžalovaného.
51. Svědek [REDAKCE] - otec poškozené velmi věcně při své výpovědi popsal poměry soužití obžalovaného a poškozené, nicméně i on se v určitých chvílích výpovědi neubráníl úzkostlivému držení výslechového pultu a mačkání rukou. K obžalovanému cítí odpor a lítost, popsal jej jako manipulativního, prolhaného, sebejistého a arogantního člověka. Obžalovaný se dle svědka před narozením dcery nikterak neprojevoval, při návštěvách seděl a byl pořád na mobilu, případně odpověděl na dotaz. Po narození jejich dcery však potřeboval vše kontrolovat, kdy například nechtěl, aby jeho dceru vozil v autě někdo jiný než on (s tímto odůvodněním měnil bez vědomí poškozené například i termíny na cvičení Vojtovy metody v [REDAKCE] a to tak, aby vyhovovaly jemu). Svou dceru označil za společenskou, hodnou, nikterak neobvykle citlivou, obětavou a pracovitou osobu, která se nechá lehce zmanipulovat, a která má ráda jistotu a klid. Nemyslí si, že jeho dcera je člověk, který by měl potřebu komandovat druhé, naopak, není se schopna sama bránit. S rodiči obžalovaného se svědek za dobu vztahu jeho dcery viděl jen několikrát. Pokud může vyvozovat jejich povahu (i ze setkání při jiných soudních jednáních), tak se neštítí ničeho, lžou, udávají klamné informace; ostatně obžalovaný se jim několikrát chlubil určitým vlivem jeho rodiny, díky kterému například nemusel platit pokuty (v jiném případě, kdy měl autonehodu, byla takováto nehoda šetřena nestandardním způsobem). S rodinou obžalovaného se taktéž dostal na svatbě poškozené a obžalovaného do krátké „výměny názorů“, neboť otec obžalovaného označil poškozenou za slabý článek v rodině (samotná svatba byla na straně rodiny [REDAKCE] taktéž poznamenána neúčastí bratra obžalovaného, kterého obžalovaný na svatbu nepozval pro jejich vzájemnou rozepru).
52. Svou osobnost hodnotí jako „průměrného chlapa“, jeho manželství je normální, bez problémů, nicméně na jeho fungování se v jisté době podepsaly partnerské problémy poškozené (celá situace na něj dopadala značně neblaze psychicky, neboť nemohl nijak zasáhnout, byl pouhým „zúčastněným pozorovatelem“). Pokud jde o vzájemné návštěvy, tak před porodem vnučky je dcera s obžalovaným navštěvovali několikrát týdně odpoledne, k rodičům obžalovaného jezdili o víkendu na chalupu (v té době s nimi měla jejich dcera ještě normální vztahy); po porodu se s dcerou už příliš neviděli, neboť byla pod vlivem

obžalovaného, pouze manželka svědka si vzala v několika případech dopoledne dovolenou, aby za dcerou mohla zajít. S poškozenou se posléze vídali až od jara roku 2019, kdy s nimi docházela na přibližně hodinu cvičit do fitcentra.

53. Svědek má mnoho informací zprostředkovaně, neboť se poškozená svěřovala spíše své matce; ta posléze svědka o všem informovala. On sám tudíž mohl určité okolnosti vnímat spíše nepřímě až do chvíle, kdy poškozená poprvé odešla od obžalovaného (a bydlela v jejich domácnosti). V tu dobu byl svědek konfrontován s mnoha situacemi, kdy byla poškozená obžalovaným neustále bombardována SMS zprávami, ve kterých jí vyhrožoval, nadával (např. slovy, že je „svině“, že si „vydělává na zádech“) a citově vydíral; tento nátlak působil velmi stresově nejen na poškozenou ale též na samotného svědka. Problémy v manželství dcery mu však zpětně indikovalo několik situací po narození vnučky. Jednalo se nejprve o podivný průběh návštěvy rodin po návratu dcery z porodnice, při které se obžalovaný choval silně vyhraněně vůči svému švagrovi (manželovi svědkovy druhé dcery), a při které se s nimi nikdo z rodiny obžalovaného nebavil. Dalším konfliktem byl výstup otce obžalovaného, po kterém je s manželkou telefonicky přivolala silně rozrušená dcera, která se na ně do té doby s partnerskými problémy nikterak neobracela. Obžalovaný se v daný moment vůči svědkově manželce (své tchyni) choval arogantně a vyhraněně, svědkovi tvrdil, že poškozené napíchl telefon, že má proti ní důkazy a že si ji nechtěl vzít, poté zase hned tvrdil, že ji miluje; od tohoto konfliktu se svědek s obžalovaným již nestýkal.
54. Svědkovi obžalovaný přímo nevyhrožoval, jen dceři říkal, že rodinu poškozené zašlape, zadupe, že jsou všichni kriminálníci, alkoholici, že bydlí ve squatu. Z vulgarismů, o kterých zprostředkovaně slyšel, se svědkovi vždy vybaví situace, kdy obžalovaný držel vnučku v náručí a říkal jí, že to nebude „taková [redacted] kurva jako je její máma“ a že „jí koupí bundu, na kterou jí napíše na záda [redacted], aby všichni věděli, co je to zač“. Svědek se taktéž dozvěděl, že obžalovaný poškozené jednou silně zatlačil víčko od PET lahve do tváře a jednou jí rozbil mobilní telefon. Ve zbylých případech padaly ze strany obžalovaného jen náznaky fyzického násilí, při kterých přecházel z verbální konfrontace do silného funění. Pokud jde o násilí ze strany poškozené, tak svědek neví, zdali poškozená udeřila někdy obžalovaného, nicméně předpokládá, že mu někdy musela dát facku v sebeobraně. V jednom případě se obžalovaný pokusil narovnat vztahy zasláním omluvného dopisu (žurnalizován ve spise na č. l. 167), který však svědek považuje za účelový, vytvořený pro potřeby soudního řízení.
55. I přesto, že svědek pracoval s obžalovaným u stejného zaměstnavatele ([redacted]), neměl o něm žádné bližší informace, neboť nebyli kolegové. Až poté, co obžalovaný odjel s vnučkou na neznámé místo, začal se od jednotlivých lidí v práci dozvídat, že chování obžalovaného vůči jiným zaměstnancům vykazovalo prvky šikany, obžalovaný svým podřízeným vyhrožoval (za obět' si vybral častokrát nějakou slabou ženu), přičemž obdobně se měl chovat i na předchozích pracovištích. Zaměstnanci též vznesli vůči vedení stížnost na obžalovaného, která byla později vzata zpět. Na pracovišti se svědek dozvěděl taktéž o jednom předchozím vztahu obžalovaného, jelikož bývalá partnerka obžalovaného s ním pracovala na stejné hale; o jeho druhém vztahu se dozvěděl až následně. Jednalo se o paní [redacted] a [redacted], přičemž jeden vztah dopadl tragicky, druhý ukončila dotyčná partnerka (té obžalovaný dlužil peníze, které za něho uhradili rodiče). Jedná-li se o dřívější vztahy poškozené, tak ty nebyly dle svědka ničím zvláštní, byly ukončeny klidně, přičemž poškozená navázala vztah s obžalovaným až nějakou dobu po ukončení předchozího vztahu.
56. Fungování společné domácnosti obžalovaného a poškozené (a jejich společné hospodaření) nemohl svědek přesně popsat, neboť má jen kusé zprávy. Je přesvědčen, že většinu vstupních

nákladů hradila jeho dcera, neboť obžalovaný byl v zajišťování hmotných potřeb rodiny značně nestabilní. I přesto, že obžalovaný tvrdil, že veškeré náklady nese on, nebyl schopen častokrát náklady hradit, neboť mu nefungovala platební karta (v ten moment musela vše hradit poškozená). Obžalovaný si taktéž nepřál, aby poškozená užívala věci, které financoval výlučně on, zato ve chvíli, kdy něco pořídila do domácnosti svědkova dcera, pokládal to obžalovaný za společný majetek.

57. Svědek taktéž ví, že obžalovaný v týdnu po porodu dceři pomáhal pečovat o dítě. Jeho přístup se však následně změnil, když prohlašoval, že péče o dítě je starostí poškozené, neboť je na mateřské dovolené. Zprostředkovaně má též informace, že poškozená nesměla ven po 14:30 hodin, neboť obžalovaný tvrdil, že mají společný program. Obžalovaný též omezoval poškozenou v řízení vozidla. I přesto, že poškozená před porodem běžně autem jezdila, nemohla po porodu na výslovný požadavek obžalovaného řídit, neboť ten jí řekl, že toho není schopna (přitom se na Facebooku v jednom z příspěvků, jenž později smazal, chlubil tím, že „koupil mamíně auto“). Svědkovi též přijde nepravděpodobné, že by poškozená bránila v porodnici rodičům obžalovaného, aby si prohlédli vnučku, jelikož se rodina obžalovaného chlubila, že mají doma rozvěšené fotky z porodnice.
58. Dle svědka měla při prvé rozluce poškozená pravděpodobně strach ukončit vztah kvůli manipulaci ze strany obžalovaného. Když se k němu chtěla vrátit, a pokusit obnovit manželské soužití, vyjádřil zcela kategoricky nesouhlas s takovýmto postupem, nechápal chování své dcery; s manželkou jí však nic nerozmlouvali. Od definitivního konce vztahu s obžalovaným měla poškozená celkem 3 partnery, které rodičům představila; první vztah navázala v zimě 2019. Poškozená se aktuálně obžalovaného stále bojí (na předání dcery s ní chodí jako podpora manželka), celá situace na ní zanechala stopy a to zvláště v souvislosti s opatrovníckým řízením, při kterém obžalovaný na adresu poškozené adresoval extrémní až citově vydírající výhrůžky a nadávky, které zasílal prostřednictvím elektronické komunikace; nebýt soudních jednání, choval by se obžalovaný stále agresivněji.
59. **Svědkyňě** [REDACTED] - matka poškozené, uvedla, že k obžalovanému chová díky konfliktům v domácnosti dcery silné antipatie. Obžalovaného popsala jako velmi zlého člověka, který jejich rodině hodně ublížil, na člověka nahlíží jako na předmět, na věc, kterou využívá ve svůj prospěch; je to psychopat, na kterém nelze nalézt nic pozitivního. Naproti tomu se svou dcerou má dobrý vztah. Poškozená je velmi vřelá, láskyplná, obětavá, ochotná pomoci, nyní je však bojácná a zdrženlivá. Nikdy si u ní nevšimla, že by špatně zvládala stresové situace, v souvislosti s porodem určitě neměla žádné psychické problémy. Poškozená je sice schopna bránit se, nicméně dle přesvědčení svědkyňě nemá dostatek kapacit, aby dlouhodobě obžalovanému čelila. Se svými osobními problémy se poškozená svěřovala jak svědkyni a své sestře, tak i kamarádkám [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. O rodině [REDACTED] svědkyňě před vztahem dcery nic nevěděla. Svědkyni je nyní známo, že otec obžalovaného pracoval na [REDACTED] (obžalovaný se ostatně chlubil tím, že zná soudce daného soudu, který je jeho dobrý známý), odkud musel odejít kvůli psychické nemoci, jeho matka pracovala na [REDACTED].
60. Vztah s poškozenou inicioval obžalovaný, v době, kdy poškozená byla plně vyrovnána z předchozího rozchodu (svědkyňě tak nemá pocit, že by byla její dcera citově nenaplněná); ostatně její předchozí vztahy byly normální, plné radosti, s rodinami partnerů vycházela poškozená dobře. Svědkyňě se snažila poškozené ve vztahových problémech naslouchat, k žádným krokům ji nenabádala. Pouze v době, kdy k nim těsně před porodem utekla

poškozená od obžalovaného, jí svědkyně navrhla, zdali si nechce vztah s obžalovaným rozmyslet.

61. O frekvenci návštěv před porodem a po něm vypověděla svědkyně obdobně jako její manžel, doplnila pouze, že si sama nepřála, aby obžalovaný po výpadu vůči její osobě k nim ještě někdy přišel. Ona sama byla u dcery po porodu „na zapřenou“ asi třikrát dopoledne, jelikož dcera k nim chodit nesměla. Když při těchto návštěvách u dcery v bytě něco zapomněla, obžalovaný dceru vyslýchal, kdo tam byl. Naproti tomu tchyně dcery chtěla být u nich v domácnosti dnes a denně, navíc o poškozené tvrdila, že je psychicky narušená.
62. Svědkyně označila (stejně jako její manžel) za okamžik podstatných změn porod vnučky, resp. společnou rodinnou návštěvu u dcery doma; problémy však registrovala již v době, kdy dceři zbývaly asi dva měsíce do porodu. Na svatbě poškozené s obžalovaným k žádné rozepři nedošlo, jen ji velice překvapilo, že otec obžalovaného označil poškozenou za „slabý článek, že s ní nebude problém“. Proč tak činil a jaký problém měl konkrétně na mysli, však nebyl schopen tchán dcery vysvětlit, nicméně dle jejího přesvědčení ji rodina [REDAKCE] mezi sebe do příbuzenstva vůbec nepřijala. Zprostředkovaně od dcery ví, že příčinou konfliktů bylo neustálé lpění obžalovaného na tom, že vše muselo být vždy po jeho vůli. Financování společné domácnosti pak označila svědkyně za značně nevyrovnané, neboť obžalovaný bral vybavení, které nakoupila její dcera, za společný majetek; vybavení, které koupil on, však dcera užívat nesměla. Poškozená mu taktéž několikrát hradila i nájem, když jí v jiném případě kupoval léky v lékárně, musela mu je zaplatit. Ve zbylém rozsahu podala svědkyně ohledně zajišťování domácích prací a společného hospodaření totožnou výpověď jako její manžel.
63. Sama svědkyně byla přítomna u konfliktu při návštěvě rodin po porodu, kdy obžalovaný měl slovní potyčku s manželem její druhé dcery [REDAKCE], kterému bezdůvodně řekl, aby odešel. Návštěva poté probíhala velice chladně, z příbuzenstva [REDAKCE] se bavili pouze s babičkou obžalovaného. Další konflikt, kterému byla svědkyně přítomna, se stal, když jim dcera volala o pomoc, jelikož na ni křičel otec obžalovaného; dcera po nich žádala, aby okamžitě přišli. Když dorazili do bytu, dozvěděli se, že otec obžalovaného měl na jejich dceru křičet, že je „psychicky narušená, že ví, o čem mluví a že může přijít o dítě“. Když s tímto konfrontovali obžalovaného, byl k celé situaci naprosto netečný, seděl v křesle, popíjel vodu, arogantně se smál. Svědkyni poté přikázal, že má vypadnout z jeho domu a manželovi sdělil, že „nemůže za to, že je jeho otec hluchý“; manžel svědkyně se v daný moment zmohl pouze na to, že mu řekl, že je „ubožák“. Až později se od poškozené dozvěděla, že měl obžalovaný předtím, než přišli, jednu ze svých zbraní nabít a říci „tak teď můžou přijít“.
64. Svědkyni jsou známy verbální útoky na poškozenou v tom směru, že „je narušená, nedokáže se starat o dítě, že jí ho vezme, že je špinavá, smradlavá, tlustá, že ji zašlape do země“; vůči zbytku jejich rodiny se vyjadřoval tak, že poškozenou nazýval „[REDAKCE] kurvou“, tvrdil, že je stejná jako její rodina, že jim všem nechá ušít bundu s tímto nápisem, že bydlí v „prasečáku“, že je „všechny zašlape do země“.
65. Obžalovaný zakazoval poškozené vídat se se svou rodinou (ta mohla navštívit na Vánoce pouze svojí babičku), psát a volat si s nimi, zakazoval jí řídit auto, s odůvodněním, že je jeho a že je špatná řidička; v jenom případě rozbil mobilní telefon o balkonové dveře. V období prvé manželské rozluky, se obžalovaný stýkal s poškozenou ob den, psal jí výhrůžné SMS zprávy. Jakmile obnovili společné soužití, mohla s nimi poškozená chodit pouze cvičit. Obžalovaný měl tendence poškozenou neustále kontrolovat, tvrdil jí například, že nainstaloval do bytu kamery (ostatně na dveře bytu dal nápis „tento objekt je strážěn kamerovým systémem“), oznámil poškozené, že jí „napíchl“ telefon. Poškozená se jej díky

tomu všemu zprvu bála, nicméně později již jeho zákazy respektovala. Když už spolu nežili, bral si v práci dovolenou, aby na poškozenou a dceru mohl čekat po návštěvě doktora; dle svědkyně však toto obžalovaný nečinil ze zájmu o zdraví dítěte, ale s cílem kontrolovat poškozenou.

66. Po definitivním rozchodu došlo ke konfliktu s rodinou obžalovaného v okamžiku, kdy obžalovaný poškozené napsal, že je na služební cestě a že si jejich dceru vyzvednou jeho rodiče. Těm však poškozená odmítla dítě předat, neboť jim nevěřila; ti si na ní posléze počkali na chodníku a nahrávali si ji. Dalším konfliktem byl „únos“ dcery obžalovaným na celých devět dní. Důvodem, proč poškozená podala trestní oznámení až s delším časovým odstupem po odchodu od obžalovaného, byla dle svědkyně právě tato událost, neboť jiná řízení (přestupková) nevedla k nápravě; dle svědkyně trestní oznámení snížilo agresivitu obžalovaného.
67. Po rozchodu s obžalovaným dcera navázala tři vztahy, třetí stále trvá. Začíná se jí lépe žít, chtěla by mít normální rodinný život, ale obžalovaný jí tuto snahu stále ztěžuje prostřednictvím opatrovnického řízení. Její sebevědomí bylo vztahem s obžalovaným narušeno, byla ponížená, bezmocná, necítila se jako žena. Svůj 31 letý manželský vztah pak svědkyně označila za skvělý, klidný, doma se s manželem nehádali.
68. Průběh výslechu **svědka** [REDAKCE] byl co do non-verbálních projevů těla svědka velmi zajímavý, když na samém počátku výslechu se svědek pohupoval v bocích doprava a doleva (něco jako kyvadlo od hodin), což odůvodnil problémy s páteří, při konfrontačních dotazech (ohledně své účasti na devítidenním pobytu obžalovaného s dcerou bez vědomí matky, popř. ohledně intervence svědka vůči veřejným institucím v rodinných záležitostech obžalovaného) zase opakovaně pohyboval bezprostředně po položení otázky občanským průkazem po výslechovém pultu dívaje se na obžalovaného.
69. V průběhu výslechu uvedl ke své osobě, že působil v privátním bankovním sektoru, poté vedl zdejší okresní soud asi 8 let jako ředitel správy, následně byl jednatelem soukromé firmy, nyní pracuje jako tajemník v samosprávě; má tedy bohaté zkušenosti s vedením kolektivu lidí. Svůj 34 letý manželský vztah hodnotil svědek jako harmonický, normální, ve vztahu je on tím dominantnějším.
70. Vztah k obžalovanému – svému synovi a poškozené označil za normální, přátelský. Obžalovaného hodnotí jako pracovitého, odpovědného, přátelského, někdy trochu nespolehlivého člověka; předpokládá, že konflikty by řešil rozumně, slovně, spíše by ustoupil, nezažil, že by užil vulgárních výrazů. O bývalých vztazích svého syna neví nic bližšího, na druhou stranu při hodnocení bývalých partnerek syna uvedl, že partnerky obžalovaného byly (na rozdíl od poškozené) přátelské, rozuměli si, nebyly tak umíněné a nesnášenlivé. Svědek popřel, že by se synem měl nějaké vzájemné konflikty, pokud ty už vznikly, tak je řešili spíše formou výměny názorů; se svou matkou pak obžalovaný žádné konflikty nemá, mají naopak nadstandardní vztah. Pokud měl obžalovaný nějaké problémy, svěřoval se rodině, svému bratrovi, matce, možná i svým kamarádům; ty však měl svědek problém vůbec vyjmenovat (jakmile si vzpomněl na jedinou osobu - pana [REDAKCE], pohlédl na obžalovaného). Snachu (poškozenou) popsal jako spořivou, pořádku milovnou, v poslední době i odpovědnou osobu (co se týče výchovy a péče o vnučku [REDAKCE]). Za její negativní vlastnost označil povýšenost, sebejistotu, netolerantnost, nadřazenost, agresivitu až zlobu, popř. její nechut' se přizpůsobit. Její negativní vlastnosti se začaly projevovat již po svatbě, nejvíce však po porodu. Do vztahu synovi s manželkou nezasahovali, neboť na ně působili zamilovaně. Vzájemně se taktéž navštěvovali, jezdili společně na rodinnou chatu. Při návštěvách sice

poškozená příliš nemluvila, zato připravila pohoštění; jakmile si však dala pivo, proměnila se a byla přátelská. S rodinou poškozené se svědek viděl za dobu trvání vztahu jen několikrát (v rodině je dle jeho názoru dominantní matka poškozené, což se nějakým způsobem přenášelo i na samotnou poškozenou).

71. Pokud jde o přípravu svatby, ta dle svědka byla standardní, všichni se do ní zapojovali. Na svatbě však na svědka povýšenecky zaútočila matka snachy (tj. [REDACTED]) v tom směru, že ony jsou „holky [REDACTED]“, a že má být poškozená oslokována „[REDACTED]“ nebo „[REDACTED]“, což svědkovi přišlo divné; navíc svědek popřel, že by na svatbě mluvil o poškozené jako o slabším článku. Bratr obžalovaného se zúčastnil pouze obřadu, neboť se se svou přítelkyní rozhodli, že na hostinu nepůjdou. Vzájemný vztah svých synů hodnotil svědek nicméně jako přátelský i přesto, že druhý syn ([REDACTED]) je výbušnější; právě on možná projevil nesouhlasný názor na vztah obžalovaného s poškozenou.
72. Frekvence návštěv byla před porodem častější, po porodu se snížila na minimum, neboť si je poškozená (dle sdělení obžalovaného) nepřála, dokonce obžalovanému nepůjčila dceru ani do kočárku (což svědkovi nepřijde normální). Svědek v jiné fázi výslechu však připustil, že nejspíš poškozená žádala obžalovaného, aby jeho rodiče v šestinedělí nechodili na návštěvu, že si chce odpočinout.
73. Svědek si není vědom žádných konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou před svatbou, dle jeho přesvědčení byl spouštěčem partnerských neshod až porod. Již v porodnici byl překvapen, že se k nim poškozená otočila zády, neodpověděla jim na pozdrav, a zakrývala dítě tělem. Dítě nechtěla nikomu ukázat, přivlastňovala si jej jako zboží. Až když novorozeně předala obžalovanému, mohli se na vnučku na chvíli podívat. Pro svědka a jeho manželku bylo narození vnučky významnou událostí, neboť svědkova manželka trpěla v tu dobu vážnou nemocí a omezení kontaktu s ní bylo pro jeho manželku obrovskou ranou. Po návratu z porodnice již následovaly ze strany poškozené pouze samé zákazy, obžalovaný se snažil situaci přizpůsobit a činit vše pro dobro rodiny.
74. Jelikož poškozená zakazovala obžalovanému návštěvy u rodičů, šel svědek asi tři týdny po porodu k obžalovanému domu, (dle svého tvrzení) aby mu poradil s technickým problémem. Svědek popsal, že poškozená seděla na gauči a držela vnučku, na kterou se chtěl podívat popř. si ji pochovat, což mu poškozená neumožnila. Když se zvedla a odcházela, odpověděla na dotaz svědka „proč to tak děláš“ arogantním tonem, že „je to jedno“. Svědek reagoval dalším dotazem, kdy se jí zeptal, zda jí mohou s něčím pomoci (myšleno ve smyslu i odborné lékařské pomoci). Svědek kategoricky popřel, že by na ni křičel, nicméně uvedl, že obecně má hlasitější způsob mluvy (při svém výslechu v rámci hlavního líčení však hovořil naprosto běžným hlasem, naopak byl několikrát žádán ze strany soudu, aby mluvil hlasitěji, neboť mu nebylo rozumět). Do této debaty obžalovaný nijak nezasahoval, neboť nebyl důvod.
75. Ohledně vztahu poškozené k její rodině svědek vypověděl, že bez rodičů a sestry nebyla poškozená ničeho schopna. Neustále je navštěvovala, po rozchodu se k nim dokonce odstěhovala, i přesto, že dcera (jeho vnučka) měla ve společném bytě perfektně zařízený pokoj. Rodiče potřebovala mít vždy takříkajíc „za zády“, proto je po svědkovo návštěvě (popsáno výše) zavolala; to hodnotí svědek jako určitý projev arogance ze strany poškozené. Setkání rodin po porodu v bytě poškozené a obžalovaného se svědek neúčastnil, neboť byl na služební cestě.
76. Obžalovaný se dle svědka na dítě těšil. Po narození v domácnosti pomáhal, vnučku koupal, uspával, využíval každou chvíli, kdy nebyl v práci; velmi těžko snášel, když mu poškozená za

trvání rozluky stanovila dobu, kdy může svou dceru vídat. I přesto, že není obeznámen s důvodem prvního odchodu poškozené z domácnosti, vrátila se poškozená dle jeho přesvědčení k obžalovanému, jelikož jeho syn měl velký zájem na zachování úplné rodiny. Dle svědka tkvělo jádro konfliktů v nespokojenosti obžalovaného s tím, že poškozená svou rodinu neustále navštěvovala, zatímco on nemohl dopřát svým rodičům vídat kdykoli jejich vnučku.

77. Svědek nemá ponětí, že by došlo mezi obžalovaným a poškozenou k fyzické rozepři. Podání trestního oznámení si vysvětluje jako nástroj pro potřeby občanskoprávních sporů, popř. též jako odvetu za to, že obžalovaný odjel bez vědomí poškozené s dcerou na dovolenou. Co se týče samotné dovolené, nevidí v ní svědek žádný problém a to zvláště za situace, kdy je dítě na umělé stravě (následně však přiznal, že tento postup úplně standardní není). Na této dovolené s obžalovaným nebyli, nicméně věděli, kde se nachází, neboť jim pravidelně telefonoval a posílal fotky. Jakmile byl však svědek dotázán na souhlas s poskytnutím geolokačních dat svého mobilního telefonu v době dovolené, začal opět pohybovat svým občanským průkazem po výslechovém pultu, následně udělení takového souhlasu odepřel.
78. K hospodaření v domácnosti svědek nevěděl nic bližšího, než že obžalovaný hradil nájemné, nákup potravin a pravděpodobně nákup automobilu. Co se týče finanční gramotnosti obžalovaného, o té svědek nic neví. Obžalovaný nemá žádný majetek, ani úspory, má závazky z úvěru na automobil a úvěr z minulosti, o kterém se svědek dozvěděl při soudním jednání. S manželkou za obžalovaného taktéž hradili nedoplatek na nájemném z předchozího vztahu v řádu cca desetitisíců korun. Nyní je obžalovaný z důvodu výpovědi podané ze své strany nezaměstnaný, hledá nový pracovní poměr.
79. Po šestinedělí neprobíhal s jejich vnučkou žádný styk. Obžalovaného s poškozenou potkali pouze v červnu na [REDAKCE] slavnostech. Zastavili se, chtěli vidět vnučku, nicméně poškozená se na ně obořila slovy „co chcete, vidíte, že spí“ a objela je. Obžalovaný je nenavštěvoval ani v době, kdy obnovil soužití s poškozenou poté, co ukončili jejich prvou rozluky; v té době hlídal obžalovaný dítě, když byla poškozená ve fitcentru. Svědkovi je taktéž známo, že se obžalovaný bál o bezpečnost a zdraví dcery a poškozené, a proto nechtěl, aby je vozil do [REDAKCE] dědeček poškozené; obžalovaný proto jezdil souběžně svým vozem, jelikož poškozená s ním jezdit nechtěla. V rámci péče s dcerou cvičil mj. i Vojtovu metodu.
80. Svědek se též vyjádřil ke zbraním, které obžalovaný držel. Jejich vlastníkem je celou dobu svědek, obžalovaný je měl pouze v užívání, přičemž zbraně jsou od roku 2019 zpět u svědka, aby nelákaly obžalovaného k trávení volného času jinak než s rodinou, resp. aby nechodil na střelnici, kam stejně chodit nesměl. V domácnosti měl obžalovaný zbraně uložené v trezoru v uzamykatelné místnosti. Není mu též známo, že by obžalovaný zbraně nosil jinam než na střelnici, popř. že by zbraň nechal někde odloženou.
81. Svědek taktéž kategoricky popřel, že by intervenoval v záležitostech obžalovaného u soudu, u OSPODu nebo jiných orgánů veřejné moci. Při opakovaných odpovědích se však pohupoval v bocích a opakovaně se mu pohnula pravá ruka směrem k hrudi. Svých kontaktů by nikdy v této záležitosti nevyužil (*při položení tohoto dotazu však svědek opakovaně z klidové pozice pohyboval a klepal prsty pravé i levé ruky o výslechový pult*).
82. Svědkovi je taktéž známo, že obžalovaný navázal po rozpadu vztahu s poškozenou jeden vztah, který trvá dodnes. Po zániku vztahu však nebyl v dobrém psychickém stavu, byl navíc delší dobu v pracovní neschopnosti.

83. **Svědkyňe** [redacted] má se svým synem - obžalovaným velmi dobrý vztah. S poškozenou má neutrální vztah, bere ji jako matku své vnučky, nikdy mezi nimi nevznikl konflikt. Osobnost svého syna charakterizovala kladně, jako velice klidného člověka, který je každému ochoten pomoci, je velice pracovitý, obětavý, kamarádský (pár dobrých přátel má, ale svědkyně je osobně nezná). Obžalovaný dle ní není puntičkář, nepotrpí si na systém ve věcech, umí si však uvařit, vyprat, nenašla by na něm jedinou negativní vlastnost; velice si jej váží za to, jak se dovede postarat o dceru, jak o ni bojuje. V komunikaci se svou manželkou by podle jejího názoru určitě nepoužil vulgarismy, sama jej ostatně nikdy neviděla, že by vybuchl, jelikož je pohodář (navíc si nemyslí, že by byl tím, kdo iniciuje řešení věcí). V oblasti techniky by obžalovaného označila za středně pokročilého uživatele. Svou bývalou snachu vnímala od samého počátku jako arogantní, velice dominantní, panovačnou, povýšenou a sebestřednou osobu, přičemž popřela, že by ji někdy poškozená pozvala ven (na kávu), ostatně svědkyně ji taky nikam nezvala, neboť jezdili všichni společně na rodinnou chatu. Ke svým poměrům uvedla, že do roku 2019 pracovala na místním státním zastupitelství, kde působila 13 let, v květnu roku 2019 jí byl diagnostikován melanom, z důvodu čehož nastoupila pracovní neschopnost. Žádné léky, které by ovlivňovaly paměť, nebere, nemá ani neurologické ani psychické onemocnění. Svědkyně též popřela, že by z pozice svého zaměstnání zasahovala jakkoli do záležitostí, které se týkaly poměrů vnučky.
84. Obžalovaný se s problémy svěřoval právě svědkyni. I přesto však nikdy synovi své výhrady k poškozené nesdělila, neboť jí záleželo na funkčnosti jeho rodiny. Svědkyni není známo, že by mezi bratry (obžalovaným a jejím synem [redacted]) proběhl bratrský rozpor. K partnerskému životu obžalovaného uvedla, že obžalovaný měl za život dva vážné vztahy, které skončily pro rozdílnost v názorech.
85. Vývoj ve vztahu obžalovaného a poškozené popsala svědkyně shodně jako její manžel, žádných hádek nebo rozběrů si však na rozdíl od manžela během jejich partnerského soužití nevšimla.
86. Svatba byla dle svědkyně malá, bez kamarádů, veselá, bratr obžalovaného - [redacted] se jí však neúčastnil, jelikož se mu nelíbil charakter poškozené. V jejím průběhu za nimi přišla matka poškozené a žádala je, aby oslovovali její dceru „[redacted]“, načež jí svědkyně odpověděla, že takto bude oslovovat malinké dítě, a ne dospělou ženu (*ke této části výpovědi svědkyně je vak nutné podotknout, že ještě předtím, než předseda senátu stačil dokončit otázku, zdali se někdo ze svatebčanů vyjadřoval k povaze poškozené, odpověděla svědkyně už v její polovině slovy „ne, ne, my jsme nehodnotili“ aniž by vlastně věděla, na co se chce předseda senátu konkrétně zeptat*).
87. V době těhotenství měla poškozená řadu potíží, nechala se od obžalovaného až přepečovávat, o domácnost se nestarala, na návštěvě u svědkyně si dokonce neodnesla ani talíř. Po porodu, který dle názoru svědkyně byl pro poškozenou těžký, přijeli s manželem do nemocnice. Poškozená seděla na posteli, chovala dítě, tiskla ho k sobě tak, že na něj ani neviděla; z toho byli psychicky zničeni. Po propuštění poškozené z nemocnice si svědkyně vzala dovolenou, navařila a nesla jídlo snaše a obžalovanému. Ten jí otevřel, snacha jen vykoukla z ložnice, vůbec ji nepozvala dál (nikdo jí však nesdělil, že by si nepřáli návštěvy v šestinedělí). Chtěla taktéž pomoci s úklidem, prádlem, což sdělovala opakovaně obžalovanému i poškozené jak při rodinné sešlosti v šestinedělí (ta se udála brzy po příjezdu z porodnice), tak i při návštěvě poškozené a obžalovaného u svědkyně v práci (po prvé prohlídce vnučky u pediatra); učinila tak z důvodu, že se před ní poškozená rozplakala, že dítě nezvládá, že je špatná matka. Svědkyně však popřela, že by na někoho tlačila s pomocí v domácnosti či v návštěvách (*v této fázi výpovědi zkrátila ruce na brudi*).

88. Při rodinné sešlosti v šestinedělí svědkyně vnučku taktéž neviděla. Poškozená ji měla uvázanou v šátku, hlavičkou směrem k sobě, obě byly zpocené. Při sešlosti komunikovala jen se svou rodinou, k žádnému konfliktu na této sešlosti však nedošlo.
89. Svědkyně taktéž uvedla, že poškozená zakazovala obžalovanému, aby jeho rodiče mohli vídat vnučku, zakazovala mu jeho koníčky, nesměl dceru ani vzít ven s kočárkem. Obžalovaný se o dceru staral i mimo otcovskou dovolenou (hrál si s ní, uvařil, nakupoval pleny, mléko, potraviny), což ví zprostředkovaně od obžalovaného; že by tomu bylo opačně, že by obžalovaný zakazoval něco poškozené nebo by došlo k nějaké fyzické rozepři, svědkyni není známo, s tím se jí obžalovaný nesvěřil.
90. Svědkyně dospěla k názoru, že poškozená měla po porodu psychické problémy, jelikož se jí její chování jeví jako nestandardní (např. nikdy nemohla jako babička vzít kočárek). Rozhovor svého manžela s poškozenou v šestinedělí (kdy šel obžalovanému poradit s počítačem), vnímá jako přirozený, neboť se chtěli konečně dozvědět, co proti nim má (obžalovaný na tuto otázku odpověď neznal a nikdo z nich ji doteď neobjevil). Nejspíše právě při tomto rozhovoru měla poškozená manželovi svědkyně sdělit, že se v době po předchozím vztahu léčila psychicky. Svědkyně taktéž uvedla, že se jednou i ona sama přišla za poškozenou s dotazem, co mají udělat lépe, odpovědi se však nedočkala. Důvod, proč poškozená opustila obžalovaného, tak spatřuje svědkyně ve vzájemných partnerských neshodách týkající se shora uvedených zákazů. Kdo však ukončil vztah, neví, pravděpodobně poškozená. Poškozená byla také výbušná, dokonce do obžalovaného bušil. Důvodem pro obnovení vztahu byla dle ní snaha po úplné rodině.
91. Poškozená svědkyni sama od sebe dvakrát kontaktovala, zda si chce půjčit vnučku do kočárku, poprvé v době, kdy svědkyně jela ze zákroku z [REDAKCE], podruhé jí pak kočárek svěřila asi na hodinu (*toto tvrzení svědkyně uvedla i přesto, že v jiné fázi výsledku uvedla, že se s poškozenou nikdy nekontaktovali, popř. že nikdy kočár nevozila, ve svém deníčku – viz níže jako listinný důkaz, si zase poznamenala, že kočárek vozila*). Po ukončení vztahu poškozenou vídala pouze při předáních, přičemž měli s manželem od obžalovaného i plnou moc (v době, kdy byl na služební cestě), aby si mohli vnučku od poškozené převzít; ta jim ale styk neumožnila.
92. Poškozená se dle svědkyně svěřovala s problémy svojí matce a sestře, radila se s nimi; svědkyně žádné názory ohledně péče o dítě poškozené nesdělovala. Svědkyně taktéž popřela, že by ona či manžel poškozenou sledovali nebo že by ji syn kontroloval prostřednictvím lokace telefonu. Pocity obžalovaného z celé situace popsala svědkyně jako bezmoc a zoufalství, o problémech chtěl s poškozenou mluvit, chtěl najít společné řešení, nicméně mu vadilo, že poškozená často navštěvovala svoji rodinu. Zklidnění situace nastalo až po úpravě poměrů nezletilé soudem; svědkyně popřela intervenci či zainteresovanost v těchto sporech.
93. Svědkyně popsala též své manželství, které trvá od roku 1987. Dle jejího názoru nemá nikdo být ve vztahu dominantní, vztah má být rovnocenný, její manžel je určitě dominantnější, než ona, ale respektují se, sdělují si názory. Roli ženy spatřuje svědkyně v péči o domácnost. Podané trestní oznámení považuje za čistě účelové, jelikož poškozená chce nejenže obžalovanému úplně znemožnit styk s dcerou a očernit ho, ale taktéž byla motivována k jeho podání tím, že obžalovaný odjel bez vědomí poškozené s dcerou na dovolenou, při které byl s nimi v pravidelném kontaktu. Soud tudíž směřoval na svědkyni řadu dotazů právě k dané dovolené. Svědkyně při dotazu na délku takovéto „dovolené“ uvedla, že obžalovaný byl s dcerou (*t.č. patnáctiměsíční*) přibližně 10 dnů (*v tento okamžik si svědkyně tlačila levou rukou do ruky pravé*). I přesto, že svědkyně uvedla, že neví, zda s obžalovaným byl v tu dobu v kontaktu její

manžel, následně potvrdila pravý opak, či že manžel s obžalovaným a vnučkou v té době byl (*manžel jí sdělil, že byli u jí neznámých přátel ve [REDACTED]*).

94. Svědkyně je přesvědčena, že matka i otec dokáží poskytnout dítěti stejnou péči, proto jí jednání obžalovaného (v podobě několikadenního soustavného odloučení patnáctiměsíčního dítěte od matky) přijde jako naprosto vhodné, neboť se dokázal o všechny potřeby dcery postarat. Na těchto stanoviscích si svědkyně trvala i přesto, že v roce 2020 absolvovala roční kurz pro asistenty pedagoga, a i přesto, že pracuje s dětmi a od září studuje pedagogickou školu v oboru předškolní a mimoškolní pedagogiky. I přesto, že se svědkyně původně zdráhala odpovědět na otázku, co je separační úzkost, později uvedla, že se projevuje tím, že by dítě nějakým způsobem strádalo a potvrdila, že může vzniknout u dítěte ve věku 15 měsíců, které je od matky odloučeno na 10 dní. Svědkyni byl též znám pojem primární pečující osoba, který spočívá v tom, že pro dítě je značně důležitá ta osoba, která o něj soustavně zajišťuje péči (tzn. v daném případě matka); nicméně i přes uvedené vědomosti obžalovanému jeho jednání nevytkla, naopak jej ospravedlňovala tím, že v inkriminované době nebylo žádné soudní rozhodnutí, které by styk s dcerou upravovalo.
95. Ohledně financování domácnosti „mladých [REDACTED]“ svědkyně sdělila, že platby za bydlení, pleny, výživu a další potřeby pro dceru hradil obžalovaný, náklady na jejich stravu hradili s poškozenou rovným dílem. K užívání vozidla pak svědkyně uvedla, že podle techniky jízdy došla k závěru, že poškozená není zdatnou řidičkou, a to i přesto, že sama není držitelkou řidičského oprávnění.
96. Zhruba rok po ukončení vztahu s poškozenou navázal obžalovaný nový vztah, který stále trvá, navštěvoval též psycholožku a byl rok v pracovní neschopnosti. Dle svědkyně je důvodem toho všeho tlak způsobený soudními spory (přesný důvod však obžalovaný svědkyni nesdělil).
97. **Svědék [REDACTED]** je bratrem obžalovaného. K poškozené nemá dobrý vztah někdy od porodu, nyní ji považuje za zlého, arogantního člověka. Co je na ní pozitivní, je nanejvýš její pořádkumilovnost, která je však někdy až přehnaná, po skleničce alkoholu je taktéž komunikativnější. Jako matka je osobou až nepřirozeně upjatou na dítě, přičemž trpí od porodu psychickými problémy, což svědek dovozuje z jednoho setkání v [REDACTED], při kterém na něj poškozená najížděla kočárkem, chovala se k němu chladně, nechtěla mu neter ukázat. S obžalovaným má dobrý vztah, považuje ho za milujícího otce, který by se pro dceru rozdal, a za bojovníka, nenašel na něm žádnou negativní vlastnost. V oblasti užívání IT technologií jej označil za pokročilejšího uživatele schopného vytvořit webové stránky. Z kamarádů bratra dokáže jmenovat [REDACTED] a [REDACTED]. V porovnání s ním je svědek osobou s výbušnější povahou. Bratrský spor mezi nimi nejspíš někdy vznikl, tak jako v každé rodině, ale v době svatby žádný spor s obžalovaným neměli, naopak, důvodem jeho neúčasti na svatbě byl spor s poškozenou, přičemž svědek si nevybavil příčinu takového rozepře; šli se tudíž podívat, alespoň kvůli bratrovi, na obřad. Není si vědom, že by někdy v minulosti z recese vtipkoval na účet poškozené.
98. Vzájemné návštěvy párů probíhaly převážně do porodu (později však svědek změnil výpověď v tom směru, že se již po svatbě příliš nevidali). S obžalovaným v letech 2018 a 2019 udržoval běžný rodinný vztah, přičemž se mu bratr svěřil, že mu vadí, že si poškozená neustále píše na telefonu s kamarádkami, či že se nestará o domácnost (před porodem si však na takovéto věci nestěžoval). Vztah obžalovaného s poškozenou hodnotí do svatby jako běžný, vše se změnilo až porodem. Ostatně již samotná dopředu domluvená návštěva v porodnici, které se rodiče nezúčastnili, byla podle svědka nemilá, neboť když přivezli s přítelkyní květiny pro

poškozenou a maličkost pro neteř, poškozená se k nim točila zády a neteř tak vůbec neviděli; přitom si nevšiml, že by neteř byla kojená.

99. Na následující rodinnou návštěvu po návratu poškozené z porodnice jel svědek bez své přítelkyně. S rodinou [REDAKCE] se nepředstavovali, nepodali mu ani ruku. Na návštěvě se zdržel asi hodinu, podíval se na neteř v postýlce, kde po celou dobu ležela (poškozená ji nepřinesla vůbec ukázat). Že by došlo při této události k nějakému konfliktu, si nevybavuje.
100. V inkriminované době byl svědek se svými rodiči v běžném kontaktu. Ví tedy, že se trápili (až rmoutili) nedostatečným kontaktem s vnučkou. O hospodaření v domácnosti obžalovaného je svědkovi pouze známo, že většinu výdajů hradil obžalovaný. Svědek si však ani nevybavil, zdali obžalovaný či poškozená někoho žádali po porodu o pomoc, nevzpomínal si též, že by slyšel o stížnostech poškozené ohledně náročnosti mateřství. Svědkovi nebylo nic známo o fyzickém či psychickém napadání poškozené obžalovaným, naopak se domníval, že psychicky napadala poškozená jeho bratra.
101. Svědek byl obeznámen s dovolenou obžalovaného a neteře (která byla označena za „únos dcery“), po celou dobu byl s bratrem v kontaktu. Ví, že pobývali v blízkosti [REDAKCE], neteř byla v bezpečí. Tento postup bratrovi schvaloval jak tenkrát tak i nyní, neboť je přesvědčen, že na dítě mají stejné právo oba rodiče. Hodiny, které obžalovanému ke styku s dcerou určila poškozená, nebyly vyrovnané, doba určená soudem byla zase podle svědka směšná.
102. **Svědčce** [REDAKCE] zná jak obžalovaného tak i poškozenou z práce. S poškozenou jsou velmi dobré kamarádky, svěřovala se jí, s obžalovaným se však příliš nebavila, blíže ho nezná. Veškeré informace o věci má zprostředkované od poškozené. Ta na ní působila jako spolehlivá, bezproblémová, pečlivá, ochotná poradit, nereagovala přehnaně na určité situace, měla hodně kamarádek, byla aktivní, společenská, chodila cvičit, vulgaritu příliš nepoužívala. V průběhu vztahu s obžalovaným se však stala citlivější, snadno ji něco rozhodilo, bývala smutná, v práci se však k sobě jako partneri chovali hezky.
103. V době plánování svatby bývala poškozená často ubrečená, smutná z hádek s obžalovaným; vše však na svědkyni působilo jako běžné partnerské neshody. V době těhotenství svědkyně nic zvláštního nezaznamenala, o interrupci se poškozená nezmiňovala. Až ke konci těhotenství se poškozená svědkyni světila, že ve vztahu není něco v pořádku, jelikož jí měli údajně rodiče obžalovaného sdělit, že těhotenství psychicky nezvládá, že nebude dobrá máma, že se nezvládne postarat o dítě. V šestinedělí si poškozená potřebovala častokrát odpočinout, byl však na ní stále vyvíjen z rodiny obžalovaného tlak kvůli dceři. Psychická nepohoda se pak přenášela na dceru, která špatně spala. Soudy rodičů obžalovaného byly dle názoru svědkyně příčinou toho, proč rodiče obžalovaného neměla poškozená příliš v lásce; i přesto se je snažila respektovat.
104. Když poškozená ještě pracovala, přijela občas autem za svědkyní na návštěvu. Po porodu jí však sdělovala, že nemůže přijet, jelikož nemá auto. Důvod toho, proč poškozená neřídila, nebyl svědkyni znám. Před porodem byl jejich vzájemný kontakt prakticky každodenní, odepsaly si, když byl čas, nebo si zavolaly. Po porodu kontakt spíše zesílil (nebyly však „přilepené na telefonu“), neboť společně řešily zejména problémy s kojením. Po porodu začala poškozená svědkyni taktéž sdělovat, že pokud se partnerská situace nezlepší, tak se musí rozejít, že psychický tlak ze strany obžalovaného a jeho rodičů nemůže vydržet celý život. Obžalovaný většinou stál na straně svých rodičů.

105. Roli matky přijala poškozená dle názoru svědkyně dobře, o domácnost se starala normálně. Svědkyni se taktéž poškozená svěřila, že jednou na ní obžalovaný napřáhnul ruku, ale přímo ji nenapadl, podruhé jí obtisknul víčko od PET lahve do tváře. Poškozená se taktéž začala bát fyzického napadení mj. v souvislosti s tím, že obžalovaný měl doma zbraně; poškozená se však svědkyni nezmínila, že by obžalovaný jimi nějak zastrašoval. Co se týče slovních výpadů obžalovaného vůči poškozené, uvedla svědkyně, že jí obžalovaný neustále opakoval, že je psychicky labilní, ať si vezme prášky, a že je jako prase, špindíra. Jednou jí pak poškozená napsala, že jí obžalovaný odtrhl od internetu s odůvodněním, aby jí poškozená psala pouze SMS zprávy; konkrétní zákazy poškozené ze strany obžalovaného však svědkyni známy nejsou. Svědkyně přijela za poškozenou na návštěvu až někdy kolem prvního, druhého měsíce po porodu a to někdy v dopoledních hodinách, poškozená však musela být již ve dvě hodiny doma; při tomto shledání šly ven, na kávu, poškozená o obžalovaném nemluvila hezky, řekla, že „už jí sere“ (jindy však vulgarismy nepoužívala).
106. K rodině poškozené, podle toho co svědkyně slyšela, obžalovaný docházel na návštěvy pouze do doby porodu (po porodu už na ně jen nadával); svědkyně se nicméně domnívala, že poškozená navštěvovala po porodu své rodiče pravděpodobně často. Návrat k obžalovanému odůvodnila poškozená snahou po udržení rodiny, obavou z finančního zvládnutí role matky samoživitelky; navíc jí obžalovaný slíbil, že se polepší, že domácnost bude fungovat podle ní.
107. Po obnově vztahu se oba snažili o jeho funkčnost. V té době byla svědkyně u poškozené dokonce přes noc na návštěvě; v tu dobu obžalovaný nebyl doma, avšak o její návštěvě pravděpodobně věděl, neboť poškozená o ní obžalovanému psala. V průběhu návštěvy byla svědkyně přítomna neustálému psaní poškozené s obžalovaným, při kterém se dohadovali. Poškozená byla ubrečená, byla smutná z nefunkčního vztahu, což byl také nakonec důvod, proč od obžalovaného znovu odešla; dle názoru svědkyně však schopnost poškozené vzdorovat obžalovanému v průběhu času spíše sílila.
108. Po definitivním rozchodu se vzájemně přeli o dceru. Obžalovaný psal poškozené, že se o dítě nezvládá postarat a je psychicky labilní (podobné zprávy viděla svědkyně asi tak 4x do měsíce). Dle názoru svědkyně však poškozená nepotřebovala léčbu, chovala se naprosto normálně. Napětí je od doby rozchodu stále přítomné, situace se příliš nezměnila. Asi loni v létě (rok 2020) se svědkyně potkala s matkou obžalovaného za situace, kdy byla s poškozenou venku s kočárkem. Matka obžalovaného k nim zezadu přiběhla, vůbec nepozdravila, povídala si něco s vnučkou, a následně odešla; „na shledanou“ řekla jen svědkyni. Manželství poškozené by svědkyně v globálu hodnotila jako nefunkční, zdálo se jí celé jako psychické týrání.
109. **Svědkyně** [REDAKCE] zná poškozenou od základní školy. Jsou kamarádky, se vším se na ní může spolehnout, jelikož je nápomocná, moc milá, chápavá, má ráda rodinu a svou dceru; vídají se spolu cca jednou měsíčně. K obžalovanému, kterého poznala až jako partnera poškozené, má svědkyně neutrální vztah. Že poškozenou nabádal k potratu, jí známo není. V období před svatbou, když k nim chodila na návštěvy, nezaregistrovala v jejich vztahu žádný problém; obžalovaný se se svědkyní normálně bavil. Na svatbě obžalovaného s poškozenou postřehla, že rodiče obžalovaného příliš netančili. Bratr obžalovaného s jeho přítelkyní se účastnili pouze obřadu, novomanželům nešli popřát.
110. Partnerské problémy začaly až po porodu, kdy poškozená měla od obžalovaného různé zákazy ohledně venkovních vycházek a vidání rodičů. Šestinedělí bylo pro poškozenou (jako standardně pro jinou matku) náročné, v tomto období za ní svědkyně na návštěvu

nešla, aby jí dopřála klid, nicméně byly spolu v písemném kontaktu. Když byly malé ■■■■■ cca 3-4 měsíce, navštívila svědkyně poškozenou, přičemž se jí dotázala, zdali půjdou ven. Obžalovaný nicméně bez jakéhokoli odůvodnění řekl důrazným hlasem, že nikam nepůjde, že nesmí. Svědkyni zmíněná reakce obžalovaného překvapila, neboť bylo deset hodin dopoledne a k takovéto reakci nebyl důvod. Poškozená byla sice zaražená, avšak bylo patrné, že s ní asi počítala a je na podobné věci zvyklá.

111. Další informace o jejich vztahu zná svědkyně pouze zprostředkovaně od poškozené. Poškozená se jí svěřovala, že musí být doma, když je obžalovaný v práci, nesmí chodit ven či někoho navštěvovat; na poškozené bylo znát, že ji celá situace trápí. Poškozená nejprve zákazy obžalovaného dodržovala z obavy z následků. Ke konci samotného vztahu (*mysleno před druhým odchodem od obžalovaného*) však obžalovanému již vzdorovala, přičemž právě z důvodu zmíněných zákazů se od něj odstěhovala k rodičům.
112. Poškozenou svědkyně navštívila při první rozluce v bytě manželů ■■■■■, kteří, nesouhlasili s chováním obžalovaného. Poškozená byla v tu dobu vystresovaná, psychicky vyřízená, potřebovala klid. Zpětně pak svědkyni sdělila, že příčinou jejího návratu k obžalovanému byly sliby obžalovaného, že dá poškozené volnost, že se změní; zlepšení však dlouho po obnově vztahu netrvalo. Po definitivním zániku vztahu (tj. druhém odchodu) nepůsobila poškozená ještě zcela vyrovnaně, ale bylo znát, že se jí ulevilo. Pokud někdy poškozená použila sprosté slovo při popisu nějaké situace, která ji rozčílila, nepovažovala to svědkyně za nic nenormálního.
113. Svědkyni se dále poškozená svěřila s incidentem s víčkem od PET lahve a rozbitým telefonem. O angažovanosti prarodičů v péči o dítě svědkyně nic nevěděla, nicméně obžalovaný se dle svědkyně staral o dceru dobře.
114. **Svědkyně** ■■■■■ zná poškozenou od školky, označila by ji za svou nejlepší kamarádku, kterou má velice ráda, neboť je silná, milá, hodná, upřímná, není zákeřná, na druhou stranu je tvrdohlavá, cílevědomá. Nemyslí si, že by měla přehnaně nízké nebo vysoké sebevědomí. Vulgárně se nevyjadřuje, má kultivované vystupování. Obžalovaného svědkyně před tím, než s ním poškozená začala chodit, neznala. Momentálně je pro ni cizím člověkem, kterého vnímá negativně, neboť se přetvařuje, jeho charakter ji zklamal, nicméně z počátku jejich vztahu na ni působil jako milý a pozorný člověk. V době, kdy poškozenou obžalovaný oslovil, byla poškozená po rozchodu s přítelem, s nímž uvažovala o zasnubách, rozešli se však v dobrém.
115. Vztah obžalovaného a poškozené připadal svědkyni harmonický, všem v něm však plynulo příliš rychle. Svědkyně pomáhala poškozené jakožto budoucí svědkyně s přípravou celé svatby, přičemž při přípravě svatební tomboly zaznamenala, že bratr obžalovaného nařkl poškozenou z toho, že si s obžalovaným „upíchl dítě, aby si ho udržela“, načež obžalovaný poškozenou před svým bratrem hájil. Proč posléze nebyl pozván na svatbu, svědkyně neví, nicméně obřadu se zúčastnil. Samotná svatba byla příjemná, nicméně svědkyně od poškozené slyšela, že její tchán se měl o ní zmínit jako o „slabém článku“.
116. Většinu informací zná svědkyně zprostředkovaně od poškozené, s kterou byly v běžném kontaktu telefonicky a přes zprávy. Svědkyně si vybavuje situaci (asi v létě 2019), při níž se obžalovaný zachoval neuctivě i k ní samotné, aniž by spolu měli někdy předtím nějaký konflikt. Celá situace vznikla tak, že ji poškozená poprosila o pomoc s koupáním ■■■■■, když se vrátily ze svatby kamarádky (obžalovaný je obě vezl na svatbu zpět, avšak v autě

nepromluvil). Když obžalovaný z bytu odcházel, zeptala se ho poškozená „to neřekneš [redacted] ani ahoj?“, načež se otočil, řekl „bů“, a praskl dveřmi.

117. Dle svědkyně nastal ve vztahu zlom narozením [redacted], rozkol ještě více umocnil rozpor mezi rodinami, jelikož [redacted] měli dojem, že vidí vnučku méně, než [redacted]. Navíc manželé [redacted] přišli na návštěvu vnučky dost brzy, na což poškozená nebyla připravená. Jelikož dcera poplākávala, uvázala ji poškozená do šátku, aby měla volné ruce a mohla všechny pohostit; byla však nařčena z toho, že jim nechce vnučku ukázat. Při jiné události měl zase obžalovaný vyhodit z bytu rodiče poškozené. Ze zbraní obžalovaného pak měla poškozená respekt a strach, protože si nebyla jistá, čeho je schopen ve chvíli, kdy se jeho chování změnilo. Svědkyně zbraně viděla při jedné z návštěv, při níž se dostali na toto téma; obžalovaný jim zbraň přinesl dokonce ukázat.
118. Před porodem ani po něm si svědkyně nevšimla, že by poškozená trpěla psychickými obtížemi či laktační psychózou, resp. že by potřebovala odbornou pomoc. Svědkyně je přesvědčena, že obžalovaný potřeboval mít nad poškozenou kontrolu, a to až přehnanou, navíc si nepřál, aby viděla svou rodinu, a když už, tak sama bez dítěte. Neměl taktéž rád sestru poškozené, rozčilovalo jej telefonování poškozené, popř. její psaní s matkou. Ven mohla poškozená jen dopoledne. Obžalovaný si taktéž nepřál, aby poškozená řídila i přesto, že dle svědkyně je výbornou řidičkou. Obžalovaný poškozenou též nařknul, že pije přehnaně alkohol, že užívá nespecifikované léky. Některé situace si pak nahrával na svůj mobilní telefon. Celá situace tak na svědkyni nepůsobila vůbec standardně jako běžná partnerská krize, byla pro poškozenou značně ponižující (degradující), stresová. Obžalovaný poškozené v jednom případě taktéž rozbil telefon, jednou ji i fyzicky napadl zatlačením víčka od PET lahve do citlivého místa.
119. Svědkyni je známo, že poškozená chodila cvičit do fitcentra se svojí sestrou či s rodiči. K samotné rodině [redacted] pak měl obžalovaný zpočátku hezký vztah, nabídl mu dokonce i tykání. Po porodu se jeho vztah k tchánovi a tchyni změnil, byli ti špatní, nenavštěvovali se. Ke svým rodičům chodil obžalovaný sám s dcerou; poškozená tomuto nebránila, sama k nim však chodit nechtěla, jelikož se zde necítila dobře. Rodiče obžalovaného jí tvrdili, že není schopná plnohodnotně se o dceru postarat, že by se měla jít psychicky léčit; obžalovaný byl na jejich straně. Přístup [redacted] působil na svědkyni v tom duchu, že poškozená si v jejich rodině připadala jako nepřítel. Rodiče obžalovaného svědkyně moc nezná, neměla z nich však úplně negativní dojem. Naproti tomu rodiče poškozené zná svědkyně od mala. Dle ní se jedná o sporádaný manželský pár, jsou hodní, celá rodina má dobré vztahy. Bydlí v panelákovém bytě, který je příjemně zařízený. Doma mají čisto, vždy jí nabídli pohoštění.
120. Po prvním odchodu od obžalovaného, jehož důvodem byl pro poškozenou celkově neúnosný stav, byla poškozená z celé situace špatná, jelikož si takto manželství nepředstavovala. Namísto radostí z růstu dcery musela řešit podání žádosti o rozvod manželství.
121. O důvodech návratu poškozené k obžalovanému vypověděla svědkyně shodné okolnosti jako svědkyně [redacted]. Nadto dodala, že pro poškozenou byla stresovou ta skutečnost, že bydlí s malým dítětem u rodičů a že si nemůže zažádat o městský byt, když je stále vedena jako nájemnice jiného městského bytu (*zde bydlela s obžalovaným*). Po návratu k obžalovanému již byla poškozená obezřetná, neměla růžové brýle. Za krátkou chvíli bylo vše jako předtím; definitivní tečkou vztahu byl incident s PET víčkem.

122. O svou dceru se obžalovaný staral, mohl s ní chodit na návštěvu k rodičům, po rozchodu pak měli vzájemnou dohodu, že si ji mohl brát každý druhý den. O rodinnou domácnost se starala spíše poškozená, která je pořádná, vždy měla uklizeno. Nyní má poškozená stálý vztah s mužem, který je vnitřně připraven na vztah s dítětem.
123. **Svědkyňe** [REDACTED] se s poškozenou kamarádila od malička. V dospělosti se začaly více stýkat po svatbě [REDACTED] (tzn. od léta roku 2019). S poškozenou jsou kamarádky, má ji ráda, jsou v každodenním kontaktu. Poškozená je milá, hodná, slušná, úžasná máma. S obžalovaným se osobně nezná, jen od vidění; podle ní je manipulátor, nepříjemná osoba, agresivní.
124. O celé záležitosti má zprostředkované informace především od poškozené, od jejích rodičů; mezi společnými kamarády se o celé věci taktéž občas mluví. O začátku vztahu ví od poškozené, že vše bylo v pořádku. Vztah začal být problematický až v těhotenství, kdy byl obžalovaný na poškozenou zlý. Svědkyně prakticky vypověděla shodné okolnosti jako předešlé svědkyně (kamarádky poškozené). I ona zasadila zlom ve vztahu do doby těhotenství a následně po porodu dcery. Na svědkyni celá věc působila tak, že poškozená splnila svou biologickou úlohu a už nebyla potřeba. Sama byla svědkem, kdy poškozená dostala SMS zprávu od obžalovaného, že si má vzít prášek, že ho potřebuje. Jednou ji poškozená volala a vyprávěla jí, že ji rodiče obžalovaného sledovali ve městě a šli až k domu jejích rodičů (dle dojmu svědkyně je vztah prarodičů [REDACTED] typický tím, že brali svou vnučku spíše za další svoje dítě). Dále se obžalovanému například nelíbilo, jak je jeho dcera oblékaná, což trvalo ještě donedávna; to co jí oblékla poškozená, mu připadalo špinavé, ošklivé. Obžalovaný shazoval i poškozenou, že se obléká sociálně a nechtěl, aby takhle oblékala i dceru.
125. Svědkyně osobně zažila situaci, kdy proti ní šel obžalovaný a poškozená s kočárkem. Poškozená byla úplně vyřízená, pobledlá, měla vytřeštěné oči, tupý pohled dopředu, svírala kočárek. Obžalovaný jí neustále něco říkal; když měli svědkyni, s mluvením přestal, poté, co prošli, se svědkyně otočila, a viděla, že zase pokračoval dál.
126. Poškozená je dle svědkyně s celou situací již vyrovnaná a to i díky jejímu novému vztahu, v kterém tráví hodně času s přítelem v [REDACTED]; mají velký dům, dcera zde má svůj pokojíček.
127. **Svědkyňe** [REDACTED] (bývalá přítelkyně obžalovaného) uvedla, že má s obžalovaným špatné zkušenosti, necítí však k němu zášť. Je to velmi inteligentní člověk, lhář, který se dělá lepším, než je. S poškozenou se zná asi rok, seznámili se v důsledku pátrání po dceři poškozené (svědkyně tuto událost viděla na Instagramu). Jsou v kontaktu, párkrát se viděly. Dle svědkyně je poškozená normální žena, která chce spokojenou rodinu, miluje své dítě. Od poškozené se ve zkratce dozvěděla ty samé skutečnosti, které zažila svědkyně s obžalovaným.
128. Sama sebe hodnotí svědkyně v době, kdy chodila s obžalovaným, jako důvěřivého, citově nenaplněného člověka. Nebyla suverénní, neměla moc kamarádů, byla hodně uzavřená do sebe. Společně se seznámili na pomaturitní oslavě v době, kdy „měla zlomené srdce“. Vztah se vyvíjel velmi rychle. Obžalovaný se jí ujal, říkal jí, jak je krásná, nosil jí květiny, bral ji autem na výlety, vyprávěl jí o tom, co vše zažil se svými kamarády; to vše na ni velmi zapůsobilo. I přes přijetí na [REDACTED] trávila většinu času s obžalovaným, který byl v té době nezaměstnaný. I přesto, že svědkyně v té době nevycházela dobře se svými rodiči, pozvali ji a obžalovaného na rodinný oběd. Její matka uvařila katův šleh s rýží a

obžalovaný si sedl a řekl „to nejím“; z toho byli její rodiče dost v šoku. I přesto, že se k jejím rodičům choval obžalovaný velmi familiárně, nesouhlasili rodiče s jejich vztahem mj. proto, že se jim nelíbil přístup obžalovaného k práci a k životu.

129. Iniciátorem společného bydlení byl obžalovaný, který v té době hledal práci a vedl dospělý život. Imponovalo jí, že s ní chce někdo budovat budoucnost. Od rodičů tak doslova utekla k obžalovanému, který ji neustále v tomto kroku utvrzoval a sděloval jí, že pro ni asi nechtějí to nejlepší. Nejprve bydlela svědkyně 14 dní u rodičů obžalovaného, posléze se s obžalovaným přestěhovali do [REDACTED]. Náklady na provoz domácnosti měli rozdělené tak, že obžalovaný platil auto, na které mu půjčili rodiče, a benzin. Ona platila zbylé výdaje tedy nájemné, jídlo. Poté, co se přestěhovali do bytu ve [REDACTED], měli nájemné hradit již rovným dílem, nicméně obžalovaný tvrdil, že má problémy s penězi. Svědkyně tudíž obžalovanému půjčovala ještě peníze na auto, nájem platila sama; za dobu vztahu tak nic neušetřila. Vypořádání po rozchodu neproběhlo. Dodnes jí obžalovaný dluží 25 000 Kč. Několikrát jej ohledně splácení dluhu upomínala, navrhovala mu splátky, on ale byl vulgární, nebo odpovídal jednoslovně; nakonec s ním veškeré kontakty ukončila.

130. K rodičům obžalovaného nemá svědkyně výhrady, vycházeli spolu dobře. Paní [REDACTED] charakterizovala jako srdečnou ženu, ale tzv. „opičí mámu“ - omlouvala chyby svých synů, umetala jim cestu. Její manžel žil prací, lesem. Budilo to v ní dojem, že na výchovu byla vždy jen matka, jako manželé se však měli rádi. S bratrem [REDACTED] měl obžalovaný v době její přítomnosti jeden konflikt, kdy mezi nimi došlo k hádce, při které [REDACTED] vyběhl na obžalovaného v amoku s nožem; ten ho však zpacifikoval. Svědkyně též nabyla pocitu, že matka upřednostňovala spíše obžalovaného, jako toho chytrého syna.

131. Partnerské konflikty neřešil obžalovaný se svědkyní fyzickým násilím ale zvýšeným hlasem, tzn. klasičnou hádkou, ve vztahu byl dominantnější. Společný vztah se jim rychle změnil na „manželství po 30 letech“, když se k sobě sestěhovali a svědkyně začala pracovat v [REDACTED]. Obžalovaný měl radši počítač a hry, než svědkyni; usedal k počítači hned po příchodu z práce. Svědkyně se starala o domácnost, obžalovaný občas něco uvařil, společně nakupovali, jinak však obžalovaný nic nedělal. Pokud někam jezdili, pak skoro pokaždé o víkendu na rodinnou chalupu [REDACTED] nebo v týdně k jeho rodičům do bytu; k jejím rodičům obžalovaný nedocházel. Do vztahu jim rodiče obžalovaného sice nemluvili, avšak vídali se více, než bylo zdrávo. Svědkyně trávila drtivou většinu svého volného času s obžalovaným. Obžalovaný neměl žádné kamarády (jen kolegy z práce), pokud už ona někdy na výlet jela, tak sama se svými kamarády, jelikož obžalovaný neměl zájem. Obžalovaný jí sice nezakazoval styk s kamarády, avšak byl velmi žárlivý. Nemohla například nikde přespát (vždy pro ni dojel), nemohla si vzít telefon na záchod. Celý vztah na ni zpětně působí jako velmi toxický, vděk za něj necítí. Vztah ukončila asi po roce a půl, kdy si našla jiného muže. Netrvalo však dlouho a vrátila se na základě slibů k obžalovanému zpět. Nejprve se obžalovaný snažil pomáhat, dokonce se obnovily i vztahy v rodině, ale asi po dvou měsících se vše vrátilo do starých kolejí; vztah tak ukončila definitivně, trval celkem 2,5 roku.

132. Svědkyně měla též povědomí o předešlém vztahu obžalovaného, který měl na střední škole. S rodiči tehdejší přítelkyně si dle jeho slov „taktéž nerozuměl, že mu nebudou říkat, jak se má chovat, dokud si to s nimi nevyřikal“. Po vztahu se svědkyní navázal vztah s její kolegyní z práce - paní [REDACTED] v době, kdy svědkyně s obžalovaným stále ještě bydlela. Když se ze společného bytu odstěhovala, bydlel obžalovaný v bytě s paní [REDACTED] i přesto, že byl byt stále „napsán“ na svědkyni. Vznikly tak dluh za nezaplacený nájem, který obžalovaný odmítal zaplatit, což odůvodňoval tím, že město nemá v nájmech pořádek

pořádek, že situaci řeší s právníkem. Svědkyně se však bála případné exekuce, kdy měla bydliště u rodičů, proto nedoplatky sama uhradila. Následně ji obžalovaný sdělil, že pokud s ním nemá žádnou smlouvu, tak jí nic nedá. Otec obžalovaného jí nakonec poslal na účet 17 000 Kč.

133. **Svědčyně** [REDACTED] je dcerou bývalé přítelkyně obžalovaného; s její matkou měl obžalovaný asi před pěti, šesti lety roční vztah. Po velkou část svědecké výpovědi se svědkyni trásly ruce, celé vybavování událostí ji nedělalo dobře; dodnes se jí o obžalovaném zdají škaredé sny. Když ho při hlavním líčení viděla, tak se v ní probudila kombinace vzteku, zloby, lítosti a smutku, chtělo se jí brečet. O obžalovaném nemůže říct nic pěkného. Je to manipulátor, sobec bez sociálního citění. Svědkyni kontaktovala poškozená přes Facebook, aby si ověřila pravdivost verze obžalovaného, který poškozené vyprávěl o vztahu s matkou svědkyně (např. že její matka si půjčovala peníze od obžalovaného, že byla alkoholička, že je svědkyně fet'ačka apod.). S poškozenou se následně sešly, svědkyně jí řekla svou verzi příběhu, která se velmi podobala zkušenostem poškozené.

134. Matce svědkyně chyběla v manželství pravděpodobně láska, kterou jí nějakým způsobem nabídl obžalovaný. V jejich vztahu se matka nechovala sebevědomě, dokázala se velmi snadno podvolit tomu, co obžalovaný chtěl. Nechala se urážet, přikazovat si, diktovat, kam by neměla chodit a koho by neměla vidat. Svědkyni bylo v době jejich seznámení asi 14, 15 let, bydlela s ním asi půl roku. Z počátku měla svědkyně obžalovaného ráda, sdílela radost s matkou; navíc od něj dostávala alkohol, cigarety, měla občas k dispozici volný byt, kde si mohla dělat, co chtěla. Postupně se vztahy zhoršovaly, obžalovaný stále jen něco sliboval, vyvíjel psychický nátlak na svědkyni i její matku. Svědkyni nařkl z krádeže, říkal jí, že smrdí, nakazoval, s kým se má kamarádit a s kým ne. Podobně to bylo i s její matkou, které říkal, „že by měla být radši doma, že je tlustá, ať se na sebe podívá“. Dle svědkyně se obžalovaný prezentoval jako člověk, který vše vyřeší dohodou, ve skutečnosti však muselo být vždy po jeho. Vztah její matky se dále vyvíjel tím směrem, že když její matka obnovila vztah s manželem, obžalovaný ji začal neustále volat, naháněl jí; začali se tedy znovu scházet. Obžalovaný ve výsledku všechny rozeštvál, jak svědkyni s matkou, tak matku proti své rodině, popř. svědkyni proti svému otci. Se svou matkou nebyla svědkyně v kontaktu asi čtvrt nebo půl roku a to až do doby, než se dozvěděla, že je její matka v psychiatrické léčbě v [REDACTED]. Svědkyně je přesvědčena, že na jejím špatném psychickém stavu měl obžalovaný obrovský podíl. Pokud jde o rodinu [REDACTED], ta na svědkyni působila trochu jako sekta, jelikož chtějí, aby se ten, koho do jejich rodiny přivedou, přizpůsobil a vzdal se své rodiny.

135. **Svědčyně** [REDACTED] je také kamarádkou poškozené, ta jí však z osobního života nesdělovala nic jiného, než věci týkající se dítěte. Viděli se asi dvakrát nebo třikrát venku s kočárky, naposledy po Vánocích, začátkem roku 2019.

136. Soud dále provedl za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 tr. řádu, výslech [REDACTED] [REDACTED] přečtením protokolu o jejím výslechu z přípravného řízení. Jmenovaná uvedla, že obžalovaný byl jejím nadřízeným v práci ([REDACTED]). Zpočátku s ním byla spolupráce dobrá, následně se k ní choval šikanózně tak, že ji každý den ponižoval, označoval ji za „tlustou“, „úplně blbou“, „kulturní hovado“, říkal, že „vypadá hrozně“, že „je k ničemu, nic nedokázala, že jí nepřidá“, vyčítal jí, že stále chodí na záchod (ačkoli byla dvakrát za směnu), dělalo mu radost, když ji rozbřečel; na požadavek svědkyně na odsávání sklolaminátu a výparů z olova a lepidel ji řekl „ať mu políbí prdel, ať drží hubu“. Svědkyně chodila každý den vlivem chování obžalovaného do práce s pocitem strachu, byla vynervovaná i večer, kdy se obávala toho, co přijde další den. Jelikož se obžalovaný choval

obdobně k více podřízeným ženám, sepsaly na vedení stížnost; ta se však obrátila proti nim, se situací nikdo nic nedělal.

137. **Svědčyně** [REDACTED] v hlavním líčení uvedla, že obžalovaný byl tři nebo čtyři roky jejím nadřízeným (týmovým vedoucím) v [REDACTED]. S poškozenou se zná pouze pracovně, asi dva roky nazpět jí v létě kontaktovala a chtěla se informovat, jak probíhá rozvodové řízení a péče o dítě, neboť svědkyně má s tímto osobní zkušenost. Popsala, že obžalovaný podřízeným přiděloval horší nebo lepší práci dle oblíbenosti, vůči ženám používal neomalené výrazy (nazýval je „bio farmou“), přímo agresivně se však nechoval. Býval náladový (podle toho, „jak se vyspal“), osobně svědkyni řekl, že nemá rád [REDACTED] (na tu byl zasedlý půl roku do doby než v zaměstnání skončila) a [REDACTED]. Svědkyni znepríjemňoval pracovní podmínky tím, že poté, co byla doma často s nemocným dítětem, musela pro schválení dovolené udělat pracovně vždy něco navíc, případně jí vyhrožoval tzv. „žlutou kartou“, tedy napomenutím. Bála se, že přijde o práci do doby, než se pozornost obžalovaného přenesla na jinou kolegyni. Od doby, co navázal vztah s poškozenou, byl na pracovišti klid.
138. Asi pět let byla podřízenou obžalovaného **svědkyně** [REDACTED], jež k němu nemá žádné nesympatie, ohodnotila ho však jako psychopata. Poškozenou zná jen ze zaměstnání, z doslechu ví, že ji měl obžalovaný psychicky (možná i fyzicky) týrat a to stejně jako předchozí partnerku – [REDACTED]; nikdy s ní však ohledně obžalovaného nekomunikovala. Ze strany obžalovaného byl v zaměstnání patrný pracovní nátlak. V porovnání s jinými vedoucími se choval povýšeně, své pozice zneužíval, byl náladový, podřízené shazoval; většinou se zaměřil na někoho slabšího, kterému to dával najevo. Osoby střídal asi po týdnů, někdy po delší době; hledal si vůči nim záminky. Podobně se choval jak k ženám, tak posléze i k muži, který se stal součástí kolektivu. V nelibosti měl paní [REDACTED] (měl narážky na její vzhled) a [REDACTED]. Jeho chování špatně snášely skoro všechny kolegyně, u kterých se stres projevil emočně – úzkostí a pláčem. Svědkyně se mu nikdy nepostavila, jelikož se bála následků; stěžovali si na obžalovaného pouze kolektivně u vedení společnosti. Obžalovaný řešil problémy většinou výhrůžnými e-maily, ženy označoval za „bio farmu“, „lopaty“, vulgární výrazy však nepoužíval. Své podřízené ponižoval i před ostatními (posmíval se např. za špatně odvedenou práci, ušklíbal se). Po navázání vztahu s poškozenou se chování obžalovaného až do jejich svatby zlepšilo. Po posledním dotazníkovém hodnocení týmového vedoucího byl obžalovaný ze své funkce sesazen (to však obžalovaný ve vyjádření popřel, jelikož pracovní poměr ukončil na vlastní žádost). Změnou vedoucího se klima na pracovišti rychle změnilo – problémy se řešili domluvou, nikdo neplakal, nálada se zlepšila.
139. **Svědčyně** [REDACTED] byla šest let podřízenou obžalovaného, poškozenou zná jako pracovníci jiného oddělení, působila na ni normálně. Nevraživost ani k jednomu z nich necítí, nestýká se s nimi, informace o jejich vztahu znala z Facebooku. Obžalovaného charakterizovala jako velice chytrého avšak manipulativního člověka, který se snažil podřízené někam dotlačit (např. jim sliboval pracovní posun, který nenastal). Zpočátku bylo chování obžalovaného jakožto nadřízeného v pořádku, následně nastalo období, kdy atmosféra na pracovišti závisela na jeho měnící se náladě. K ženám přistupoval jako k více podřízeným lidem, k mužům vystupoval více jako ke kolegům. Vůči konkrétním zaměstnancům projevoval sympatie i nesympatie; konflikty měl spíše s těmi neprůbojnějšími. Svědkyni samotnou před jedním kolegou označil slovy „kancelářská chcanka“, když si podala žádost o přesun na jiné pracoviště. O práci si u nich v týmu postupem času rozhodovali zaměstnanci vesměs sami (tj. rok 2018, 2019), bylo to hlavně v době, kdy obžalovaný žil s poškozenou, řešil si svoje věci na počítači, a o svou práci se

příliš nestaral. Z práce je jí známo o předchozím vztahu obžalovaného s [REDACTED], s kterou byly kolegyně. Paní [REDACTED] byla citlivá duše, zamilovaná do obžalovaného; vztah však probírat příliš nechtěla. Pouze od její dcery ví, že obžalovaný byl nejspokojenější, když seděla doma a plakala.

140. **Svědkyne** [REDACTED] zná obžalovaného 15 let jako syna své kamarádky a bývalé spolupracovnice z okresního státního zastupitelství - [REDACTED]. Má k němu kladný vztah, je podle ní „až moc hodný člověk“. Poškozenou viděla párkrát za život, nezná ji, nikdy s ní nemluvila, nic o ní neslyšela a to ani od své kolegyně – [REDACTED]. Jako manžele je viděla asi dvakrát s kočárkem, jednou ve městě a jednou před zastupitelstvím, kde se zastavili cestou. Matka obžalovaného přišla za spolupracovnicemi, jestli se chtějí jít podívat na miminko, posléze přišla zpět dovnitř budovy bez obžalovaného či poškozené s tím, zda je může poprosit, aby se nedotýkaly kočárku a podívaly se jen s odstupem, že si to maminka (poškozená) nepřije. Vyšly se tedy podívat celkem tři – svědkyně, další kolegyně a příslušník justiční stráže. Jednání poškozené bylo pro svědkyni překvapující, působila na ní suverénním dojmem (tj. tím, jak se na ně tvářila). Bylo vidět, že se jí nelíbí, že někdo ke kočárku přišel; trochu odstoupila, dala si ruce v bok, nemluvila, zato obžalovaný se choval srdečně. [REDACTED] se nikdy svědkyni příliš nesvěřovala, byla spíše uzavřená do sebe. O manželství, otcovství svého syna, popř. o „tahanicích o vnučku“ se nikdy nezmiňovala; bylo však na ní vidět, že kolem porodu ji něco tíží. Dle svědkyně je [REDACTED] zlatá ženská, obětavá, pro rodinu by udělala vše, na vnučku se moc těšila, kupovala jí věci.
141. Soud taktéž provedl výslech znalkyně [REDACTED], jež plně odkázala na závěry **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**. Znalkyně taktéž setrvala na závěrech, že ani obžalovaný ani poškozená nevykazují závažné znaky duševní poruchy či poruchy osobnosti. Nicméně osobnost obžalovaného je na hranici širší normy, do popředí u něj vystupují narcistické rysy a rysy emočně nestabilní, je více zaujat sám sebou než druhými lidmi. Přisuzuje sám sobě vyšší hodnotu, má větší potřebu kontroly a moci, má tendenci k impulsivnímu chování. Jeho nálada je proměnlivá a nevypočitatelná. Má zvýšenou tendenci k hostilnímu (nenávistnému, nepřátelskému) a negativistickému jednání vůči svému okolí, ke kterému je ostražitý a nedůvěřivý; při stresové zátěži se potenciál pro jeho impulzivní reakce zvyšuje. Má sníženou schopnost reflektovat potřeby druhých a adekvátně na ně reagovat, což také platí o ochotě ke kompromisům. Je pro něho důležitá rodina, ze které vzešel. Pokud se setká s osobou submisivní, která se vůči němu nevymezí, má možnost prokázat svou moc; není ale jisté, zda vyhledává ve vztazích takové osoby prvoplánově. Jeho schopnost vytvořit emočně reciproční vztahy je významně omezena, jelikož by mu partner musel vždy vyhovět. To se ostatně projevilo i při popisu začátku vztahu obžalovaným, který popisuje v tom směru, že se o něj poškozená pečlivě starala; naproti tomu v době, kdy se starala o dceru, již neměl tolik pozornosti, připadal si tudíž odsunutý, což nesl nelibě. Agresivní projevy obžalovaného vůči poškozené a shazování její osobnosti, mohly být odplatou za nedostatek pozornosti popř. posilováním jeho sebehodnoty skrze devalvací jiného. V rámci jeho osobnosti jsou patrné tendence k fabulaci, prezentování sebe sama v lepším světle, přičemž obranné mechanismy jeho ega mohly spočívat mj. v projekci vlastních nedostatků či komplexů do ostatních osob. Co se týče schopnosti navození přátelských vztahů, je obžalovaný spíše osamělejšího typu; než přátele v pravém slova smyslu, může mít spíše známé nebo kolegy v práci. Rozumové schopnosti obžalovaného se pak nachází v pásmu průměru.

142. Poškozená [redacted] má sklon se neustále hodnotit, nahlíží na sebe spíše v negativním světle; má o sobě pochybnosti, což jí způsobuje diskomfort. Konfliktům a vyhroceným situacím se spíše vyhýbá na úkor určité míry své nepohody. Obtížněji se prosazuje, je spíše submisivní povahy. Nechá se snadno zahltit (až paralyzovat) emocemi, což může mít za následek pomalejší a méně racionální rozhodování; má též tendence emoce potlačovat. Je pro ni důležitá podpora okolí, její původní rodina, ale zároveň je schopna zdravě přejít do nově vytvořené rodiny. V době šestinedělí mohla být zvýšeně citlivá vůči okolí, nejednalo se však ani o něco, co by přesahovalo běžnou normu, ani o poporodní psychózu či depresi. Znalkyně u poškozené neshledala hysterické rysy ani tendence provokovat; dle situace však může být labilnější s *hysterickými projevy* či apatická.
143. Sdělení obžalovaného a poškozené o jejich vztazích k rodině druhého manžela korespondují s jejich osobnostním profilem. Soužití s obžalovaným mělo vliv na psychický stav poškozené v tom smyslu, že znalkyně u ní shledala poruchu přizpůsobení – úzkostně depresivní reakce (nedosahuje míry deprese, ale jsou zde jemné rysy depresivity, úzkostného prožívání či sníženého sebehodnocení). Diskomfort a tenze v souvislosti se soužitím s obžalovaným přetrvávala i po jejím návratu k obžalovanému v období od března 2019 do července 2019, nicméně v daném období se u ní již neprojevovala taková bezmoc, neboť měla podporu krizového centra; navíc byla schopna učinit rozhodnutí ze vztahu odejít.
144. Emoční zážitky poškozené hodnotí znalkyně jako autentické, poškozená své prožívání nijak nedramatizovala. Jednání obžalovaného v ní způsobovalo reálnou obavu a pochybnosti o ní samé, zda je schopna se o dítě postarat, zda je dobrá matka. Je možné, že mohla vnímat jeho výroky citlivěji, než jak byly myšleny. Poškozená se v počátcích konfliktního období nedokázala obžalovanému vzepřít; neměla například přímý zákaz chodit dopoledne ven, avšak bylo jí důrazně doporučeno, aby byla doma do doby, než se vrátí obžalovaný z práce. Měla taktéž oprávněné obavy z jeho agrese a výhrůžek, že jí bude odebráno dítě, nicméně když se odvážila zákaz porušit, a výhrůžky se nenaplnily, již si dovolila více.
145. Znalkyně se vyjádřila k půlroční časové prodlevě mezi ukončením vztahu a podáním trestního oznámení a k jeho možným důvodům. Předpokládá, že poškozená potřebovala určitý časový odstup pro takovéto jednání. Navíc se k ní dostaly informace od jiných žen, které měly s obžalovaným zkušenosti; přála si taktéž, aby útoky na její osobu skončily. Devítidenní odloučení od dcery prožívala poškozená těžce, byly u ní patrné prvky úzkosti ze strachu o dítě.
146. U poškozené shledala znalkyně v období od narození dcery až do jejího prvního odchodu v roce 2019 rysy syndromu týrané osoby, jako jsou emoční úzkosti, strach, pocity studu (i vůči své rodině), potlačování negativních emocí, snížené sebehodnocení, obavy z vystupňované agrese obžalovaného a odebrání dcery; i přes to všechno se byla schopna ze vztahu nakonec vymanit, navázala spolupráci s krizovým centrem. Některé rysy syndromu (ostražitost, dysforické prožívání, úzkostnější ladění, narušené sebehodnocení) pak přetrvávaly i v době vypracování znaleckého posudku (tj. leden 2021).
147. Znalkyně [redacted] rovněž plně odkázala na závěry jí vypracovaného **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** a setrvala na svých odborných závěrech v tom směru, že obžalovaný netrpí duševní poruchou ani poruchou osobnosti, byly u něho v době skutku zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti, není závislý na návykových látkách. V jeho osobnosti jsou však přítomny rysy narcistické,

impulsivní, emočně nestabilní (je sebestředný, má sníženou schopnost empatie, je nadřazený, má tendenci svalovat vinu na okolí), které není možné léčit medikací ani dlouhodobou psychoterapií. Člověk s takovými rysy se cítí být více zraňován, ohrožen okolím, vyžaduje nadměrnou pozornost, při jejímž nedostatku je značně stresován, což může vést ke vzteku či agresi.

148. Soud dále v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu provedl široké spektrum listinných důkazů. **Výpisy komunikace obžalovaného a poškozené, tj. jejich vzájemné SMS zprávy** (některé i z období po jejich rozchodu) zcela jasně dokládají, že obžalovaný poškozenou poníží (např. „psychopatka s poruchou osobnosti“, „titul matka hyena roku získává [redacted]“), dává jí najevo, že je málo inteligentní, že se není schopna postarat o dceru, pejorativně ji oslovuje „miláčku“ nebo „lásko“, vyvíjí na ní nátlak ohledně styku s dcerou, nadává jí („prase a lempl, co dřepí doma na prdeli a pláče o peníze“, „ubožačka“, „coura“), nevybíravými pojmy častuje i její blízké („retard“, „dement“). Jindy zase dlouze přesvědčuje poškozenou, že je potřeba udělat to nejlepší pro jejich dceru, že si některé věci uvědomil, a že by chtěl s poškozenou a dcerou opět žít. V další sérii zpráv je řešen psychický stav poškozené, dohady ohledně majetku, správné výchovy a péče o nezletilou, oblékání a obouvání nezletilé, lékařská péče, rozpory kvůli rodičům obou stran, oboustranné výhrůžky policií a soudními spory, ale především konverzace obsahuje domlouvání ohledně předávání dcery a vyjednávání o termínech a podmínkách jejího předání. Poškozená lpí striktně na dnech a časech předání a vrácení, není ochotna akceptovat změny, které požaduje obžalovaný, ani když si dceru z určitých důvodů nemůže v těchto termínech vyzvednout, přičemž argumentuje zachováním denního režimu své dcery a tím, že vyčkají rozhodnutí soudu. Právo na styk s dcerou mu však neupírá, ačkoli ji obžalovaný přesně z toho obviňuje. Naproti tomu ani obžalovaný není ochoten stanovené časy styku dodržovat, nepřistupuje na náhradní řešení, které mu poškozená nabízí (např. v případě nemoci nebo návštěvy lékaře). Čas pro styk s dcerou, který mu určila poškozená, mu připadá nedostatečný, zasílá jí pojednání o prospěšnosti rovnoměrné – střídavé péče, úryvky z judikátů Ústavního soudu, trvá na tom, že oba rodiče mají na dceru stejné právo a mají právo s ní trávit stejně času. Obžalovaný dává jejich neshody za vinu rodičům poškozené, které nazývá „svinskou pakáží“, a nechce, aby s nimi jeho dcera trávila čas; chce mít veškeré aktivity jeho dcery pod kontrolou, o všem chce vědět. Poškozená zde uvádí důvod jejího odchodu od obžalovaného a podmínky, za kterých by mohlo jejich manželství fungovat, o kterých se obžalovaný vyslovuje jako o „humusu“ a není ochoten na ně přistoupit. Z **úředního záznamu o vyhodnocení zvukových záznamů**, které předložil stranám soud k nahlédnutí, plyne reakce obžalovaného na oznámení poškozené, že lékařkou byla shledána změna vývoje nezletilé, kdy tento není ochoten zprávy od ní akceptovat a vyčítá poškozené, že je to následkem toho, že se dceři dostatečně nevěnuje, že její péči nedůvěřuje, a že neví, co se doma za jeho nepřítomnosti děje; dále si obžalovaný nepřaje, aby poškozená jela sama s dcerou do [redacted] na vyšetření, když v reakci na to, že řidičák poškozená má, odpovídá, že „to jo, ale že papíry na hlavu nemá“. Obžalovaný taktéž vyžaduje, aby poškozená vždy chodila jen s ním s dcerou ven, aby ji měl pod kontrolou. Dále se mezi sebou prou ohledně návštěvy rodičů obžalovaného, kdy poškozená si nepřaje, aby přišli za takovéto situace (když se řeší rozvod), na což obžalovaný oponuje, že je mu to jedno, že ona nikomu nebude odepírat právo na dítě, a že pokud se jí to nelíbí, ať si někam zaleze. Obžalovaný se posmívá poškozené, že chodí brečet na záchod, že je flekatá, „úplně v hajzlu“, což je dle něj projev těžké deprese. Jindy poškozená žádá obžalovaného, aby „ji přestal ustavičně buzerovat“ a nazývá ho „imbecilem“. Také mu oznamuje, že jí obden, denně nebude říkat, že skončí v kleci, že není zvíře. V nahrávkách jsou taktéž patrné dohady o majetek a finance, kdy obžalovaný tvrdí, že poškozená nic neplatí a peníze „utápí v kafičkách a chlapech“, což poškozená neguje.

Obžalovaný také připouští, že nebylo správně a korektní, že poškozenou několikrát vyhazoval z domova, i když byla těhotná.

149. **Zprávy z krizového centra** dokládají, že poškozená poprvé vyhledala služby centra na konci prosince 2018; od ledna následujícího roku byla s centrem v pravidelném kontaktu. V únoru téhož roku se dostavili oba rodiče s cílem domluvit se na péči o dceru, avšak ze strany otce neúspěšně. V červenci 2019 se poškozená dostavila po fyzickém útoku. Ze **zprávy intervenčního centra** plyne, že se na ně poškozená obrátila s žádostí o pomoc 7. 1. 2019. **Zpráva psycholožky** [REDAKCE] dokládá, že v dětském věku byla řešena bojácnost poškozené, přičemž až v dubnu 2019 se poškozená dostavila s matrimoniální krizí; v lednu 2020 pak s dlouhodobým stresem po rozchodu s manželem a bojem o dceru. **Lékařské zprávy** [REDAKCE] dokládají, že poškozená dochází na kontroly s dcerou a že se obžalovaný zajímá o zdraví dcery, je informován po telefonu. Evidence o přítomnosti otce se nevede, v ordinaci lékařky byl asi 1-2x. Ze **zprávy z Vojtova centra** plyne, že nejsou vedeny evidence, zda je přítomen otec nebo jiný člen rodiny, otec byl na vlastní žádost nicméně zacvičen dne 12. 3. 2020. **Zpráva** [REDAKCE] dokládá, že poškozená vyhledala psychoterapii již v listopadu 2019, v roce 2020 v ní pokračuje, přičemž jeví známky psychického týrání. **Zpráva** [REDAKCE] ze dne 14.8.2020 dokládá, že z iniciativy poškozené se dostavili oba manželé dne 7.11.2018 na psychologické poradenství kvůli problémům se stykem s prarodiči na obou stranách. Poškozená byla tenzní, úzkostná, pro pláč téměř nemohla mluvit, obhajovala své chování vůči požadavkům manžela; obžalovaný působil cílevědomě, rozhodně, méně empaticky vůči potřebám své manželky, měl jasný názor, jak má kontakt s prarodiči vypadat, hodnotil péči manželky o domácnost a dítě jako velmi dobrou. Poté se již dostavil pouze obžalovaný. **Lékařská zpráva** [REDAKCE] dokládá, že obžalovaný byl od 27. 7. 2020 v pracovní neschopnosti pro úzkostně depresivní syndrom s panickými atakami, z příložené **zprávy psychoterapeutky** [REDAKCE] ze dne 6. 1. 2021 plyne, že v srpnu 2020 se zhoršil psychický stav klienta v důsledku kumulace zásadních životních změn (rozvod, změna pracovního postavení, zahájení trestního stíhání), rozvinuly se u něj depresivní symptomy (unavitelnost, snížená energie, zúžená sociální a osobní aktivita, hubnutí, problémy se spánkem); prognóza zlepšení je nadějná, předpokládá stabilizaci a možný nástup do zaměstnání v řádu týdnů až měsíců. **Lékařská zpráva** [REDAKCE], ze dne 26. 7. 2019 dokládá, že poškozená má v důsledku zatlačení víčka od lahve otok v oblasti dolní čelisti, který je na pohmat bolestivý. **Fotografie na č. 1. 556 až 560** dokládají začervenalou levou tvář ve spodní části obličeje poškozené [REDAKCE]. Z **lékařské zprávy gynekoložky** [REDAKCE] vyplývá, že během těhotenství trpěla poškozená bolestmi zad, hůře spala, což bylo řešeno léky bezpečnými pro plod. Porod byl proveden kleštěmi. Kojení proběhlo velmi krátce, je proto vyloučena laktační psychóza. **Dopis obžalovaného z konce roku 2019** obsahuje omluvu manželům [REDAKCE], apel na to, že je třeba dělat vše pro dobro [REDAKCE], nastínění cílů obžalovaného (náprava jeho chyb a jednání, obnovení a urovnání vztahů, manželství, společná péče). Ze zápisů ze dne 8. 11. 2018 a 4. 12. 2018 z **deníku matky obžalovaného** plyne, že pro svou vnučku sepsala své pocity a těšení se, radost po jejím narození, návštěvu v porodnici, která se uskutečnila ještě ten den odpoledne, při které se poškozená otočila ke všem zády, jak obžalovaný vzal dceru z náruče matky a předal ji své matce, aby se s ní mohla vyfotit, jak tam jeli druhý den opět a situace se opakovala, včetně fotografie (tentokrát choval) dědeček, jak si po propuštění z porodnice vzala matka obžalovaného dovolenou, aby přichystala oběd. Dále že matka obžalovaného vnučku vidí jen na fotografiích, že za celý první měsíc vzala kočárek jen jednou tajně a jednou malý kousek z práce. Deník obsahuje i popis návštěvy k příležitosti narození [REDAKCE], jaké dary od rodiny [REDAKCE] dostala tzv. do kolébky, že ji měla poškozená celou dobu uvázanou

v šátku a nevyndala ji, vůbec se s nimi nebavila. Dále je zde vyjádřena lítost a vztek nad tím, že jen 2x za měsíc života [REDAKCE] se matce obžalovaného poškozená ozvala, aby se na ni přišla podívat a že za druhý měsíc života [REDAKCE] ji matka obžalovaného viděla a chovala jen jednou. Výpis **komunikace obžalovaného a jeho podřízené [REDAKCE] z aplikace Messenger** obsahuje výpad obžalovaného vůči příteli podřízené, který je jím označen jako „jednoduchý debil“. Z **printscreenu Instagramového profilu [REDAKCE]** (sestry poškozené) vyplývá, že v době, kdy nevrátil obžalovaný dceru poškozené, vyvěsila shora uvedená na svůj profil fotografii své neteře s prosbou o pomoc při jejím nalezení, kdy byla vysvětlena situace, tj. že otec zaslal matce SMS, že dceru již nevrátí, že jedou na výlet, přičemž neřekl ani kam, ani na jak dlouho. Dále byla ta samá fotografie „postována“ s prosbou o sdílení, přičemž k ní byla přidána zkušenost [REDAKCE] s chováním obžalovaného. Z **příspěvku zveřejněného dne 29. 1. 2020 na Facebookovém profilu [REDAKCE]** a diskuze pod tímto příspěvkem plyne, že jmenovaná veřejně zveřejnila informace o vztahu její sestry (poškozené) s obžalovaným, kdy porovnávala jednotlivé situace s diktaturou. Z **příspěvku zveřejněného dne 3. 2. 2020 na Facebookovém profilu obžalovaného** a obsáhlé diskuze pod tímto příspěvkem, plyne, že se obžalovaný potřeboval také vyjádřit k celé situaci. Popisuje důvody výletu jako reakci jednak na „protiprávní jednání“ poškozené, která mu umožnila styk s dcerou jen velmi omezeně a jednak na rozhodnutí opatrovnického soudu určujícího styk, se kterým nebyl spokojen ani obžalovaný ani poškozená; oba proti němu podali odvolání. Své jednání pojímá jako „vzdor zhovadilému opatrovnickému systému vylučujícího otce z péče o malé děti“. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat ze dne 11. 5. 2020** vyplývá, že mobilní telefon Apple iPhone, model A1723, výrobní číslo (IMEI) [REDAKCE], je poškozený, s rozbitým displayem prohnutým spodním krytem a že ho nebylo možné připojit k dostupnému forenznímu vybavení. **Zpráva Městského úřadu [REDAKCE] – OSPOD včetně e-mailů a záznamů jednání OSPOD s poškozenou [REDAKCE]** dokládá, že poškozená se na OSPOD obrátila poprvé s žádostí o radu v prosinci 2018, kdy jí byl předán kontakt na krizové centrum. V lednu 2019 oznámila poškozená nové místo svého pobytu, neboť odešla od obžalovaného z důvodu, že ji omezoval. Pokus o domluvu rodičů proběhl neúspěšně. V březnu 2019 bylo obnoveno soužití za účelem záchrany manželství. Dne 27. 7. 2019 se na OSPOD dostavil nejprve obžalovaný a následně i poškozená, která sdělila, že byla fyzicky napadena a byla poučena o možnosti podat trestní oznámení. Dne 13. 8. 2019 obdržel OSPOD oznámení policie o podezření ze spáchání přestupku z důvodu fyzického a psychického napadení poškozené obžalovaným. Je zde zrekapitulován průběh soudního řízení o úpravě poměrů a styku s nezletilou. Údaj o tom, že otec odjel bez vědomí matky s dcerou na neznámé místo na dobu od 24. 1. do 2. 2. 2020, přičemž o tomto obžalovaný OSPOD informoval. Nepředání nezletilé zpět poškozené v dohodnutém čase se nicméně několikrát opakovalo. Poškozené byly poskytnuty rady ohledně četnosti a doby styku, byla upozorněna na důležitou roli otce ve výchově dívky, poškozená na OSPOD uvedla, že obžalovanému ve styku bránit nechce. Ze strany OSPOD je taktéž dále potvrzeno, že se oba rodiče na OSPOD často obraceli, ani jeden nebyl spokojen s rozsahem styku, jednání s nimi je doposud velmi náročné, spisová dokumentace nezletilé je i přes její útlý věk obsáhlá. Rodičům byla doporučována odborná pomoc – krizové centrum, mediace. Z **rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172** plyne, že nezletilá [REDAKCE] byla svěřena do péče matky, otcí byla stanovena povinnost platit výživné 4 500 Kč měsíčně a dále byl upraven styk obžalovaného s nezletilou, kdy tento je oprávněn stýkat se s nezletilou v každém lichém týdnu v úterý od 14:30 hodin do 17:00 hodin, ve čtvrtek od 10:00 hodin do 17:00 hodin, v sobotu od 10:00 hodin do 17:00 hodin a každý sudý týden vždy ve středu od 14:30 hodin do 17:00 hodin v pátek od 10:00 do 17:00 hodin a v neděli od 10:00 do 17:00 hodin. Otcovským prarodičům byl upraven

styk s nezletilou tak, že tito jsou oprávněni se s ní stýkat vždy každé úterý v prvním lichém týdnu v kalendářním měsíci od 10:00 do 14:30 hodin. **Usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-78 ze dne 14. 2. 2020, kterým Okresní soud v Prachaticích nařídil předběžné opatření,** dokládá, že poškozené jako matce byla stanovena povinnost zajišťovat péči o nezletilou, obžalovanému jako otci bylo stanoveno toto strpět. Dále bylo uloženo matce předat nezletilou ke styku s otcem v každém lichém týdnu ve čtvrtek a v sobotu v 9:00 hodin, v každém sudém týdnu ve středu a v neděli v 9:00 hodin, přičemž byla otci stanovena povinnost předat nezletilou zpět matce v každém lichém týdnu ve čtvrtek a v sobotu v 17:30 a v sudém týdnu ve středu a v neděli v 17:30 hodin. Ze **zprávy** [REDAKCE] **a vyúčtování hrazených služeb** plyne, že [REDAKCE] byla způsobena majetková škoda vynaložením nákladů na hrazené služby poskytnuté zraněnému pojištění (poškozené), která byla vyčíslena na 517 Kč. **Zpráva zaměstnavatele** obžalovaného ([REDAKCE]) dokládá, že změna jeho pracovního zařazení a odvolání z pozice týmového vedoucího od 1. 3. 2020 souvisí s nesouladem požadavků zaměstnavatele na tuto pozici a aktivitami obžalovaného. Jeho pracovní morálka byla standardní, úkoly plnil dle požadavků, nebyly evidovány žádné oficiální stížnosti ze strany jeho kolegů ani nadřízených pracovníků. **Z oznámení přestupku a dalších listin z přestupkového řízení** plyne, že dne 23. 1. 2020 bylo oznámeno důvodné podezření, že obžalovaný je podezřelý z přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit tím, že zasílal obtěžující SMS zprávy poškozené, že si vydělává na živobytí sexem, nazýval ji ubožačkou, leplem, prasetem, ať táhne do práce, kdy ji tímto jednáním urážel na cti a narušoval občanské soužití. Dále bylo na základě oznámení o přestupku Policií České republiky ze dne 12. 9. 2019 zahájeno z moci úřední přestupkové řízení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný dopustit tím, že dne 25. 7. 2019 slovně a fyzicky napadl poškozenou; řízení bylo dne 19. 2. 2020 pravomocně zastaveno usnesením Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 22. 1. 2020, č.j. MUPt/02765/2020, z důvodu, že se skutek nepodařilo prokázat. **Z rozhodnutí** [REDAKCE], **oddělení správní ze dne 21. 5. 2021, č. j.** [REDAKCE] **ve spojení s rozhodnutím** [REDAKCE] **ze dne 12. 8. 2021, č. j.** [REDAKCE], se podává, že shora jmenované usnesení Městského úřadu o zastavení přestupkového řízení se v přezkumném řízení z moci úřední ruší, neboť Policie České republiky zahájila dne 22. 7. 2020 trestní stíhání pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí a dne 8. 4. 2021 byl podán návrh na podání obžaloby; jednání obžalovaného je tedy dílčím útokem takového trestného činu. **Zpráva Městského úřadu** [REDAKCE] **ze dne 1. 4. 2020** dokládá, že bylo vedeno přestupkové řízení ve věci přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný dopustit tím, že měl slovně napadnout [REDAKCE] (přítele poškozené). **Opis evidence přestupků** obžalovaného, popř. jeho **opis z evidence rejstříku trestů** nepodávají žádné záznamy ohledně deliktního chování. Velmi obsáhlý **opatrovnický spis Okresního soudu v Prachaticích** sp.zn. 23 Nc 1604/2019 (posléze převeden pod sp.zn. 23 P 142/2020) nezletilé [REDAKCE] – dcery poškozené a obžalovaného, obsahuje zejména **usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-29 ze dne 3. 4. 2019** a **usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-34 ze dne 2. 8. 2019**, které obsahují důvody přerušení řízení a jeho pokračování (v případě přerušení řízení to byl pokus o záchranu manželství; o pokračování v řízení bylo rozhodnuto na základě návrhu poškozené /matky/ ze dne 30. 7. 2019 v souvislosti s aktuálním vývojem rodinné situace, kdy uvedla, že vzhledem k agresivní povaze obžalovaného /manžela/ navrhuje umožnit mu styk s dcerou pouze pod dozorem sociální pracovnice); opatrovnický spis čítá více jak 600 (!!!) stran. **Fotografie předložené obžalovaným při hlavním líčení dne 12. 10. 2021** dokládají, že se poškozená v blíže neurčené době (dle obhájce obžalovaného asi v roce 2018) a na blíže neurčeném místě fotila se zbraněmi.

150. **Prinscreeny vzájemné komunikace obžalovaného a poškozené přes aplikaci Messenger z dubna 2019** dokládají jejich opětovné neshody, zejména ohledně vídání společné dcery s bratrem obžalovaného, kdy poškozená sděluje, ať si styk svého bratra s dcerou organizuje v době, kdy ona chodí cvičit a on s ní chodí ven; dále poškozená vyčítá obžalovanému, že byla chyba, že se k němu vrátila, že je život s ním utrpení, že je tam, kde byla v lednu, že se nic nezměnilo, že ji stále není oporou a upřednostňuje svou rodinu, přičemž používá i slovní spojení jako je „fakt mě sereš“, „si tam vezmi kundu z [REDACTED]“, „jednej jako manžel a otec a ne jako idiot“, „tak jdi do prdele“, „nepříjemnej jak osina v zadku“, „jsi horší než 15letá holka“. Obžalovaný oponuje, že ji tedy bude muset dát jeho rodina k soudu, protože jim neumožňuje vidět [REDACTED]; ať je připravená na následky, pokud si myslí, že se s [REDACTED] může stýkat jen její rodina. Poškozená také nabádá obžalovaného za situace, kdy je s jejich dcerou na návštěvě u své matky, k tomu, aby dceru hlídal, že jestli se začne počurávat, byla by to jeho vina. Dotazuje se e, zda jsou hračky čisté a na reakci obžalovaného, že má být v klidu, že má vše pod kontrolou a že mu má věřit, odpovídá, že jemu možná ano, ale jeho matce ne.
151. Soud naproti tomu neviděl důvod postupovat dle § 218 odst. 1 tr.řádu a doplnit dokazování o obhajobou navržené listiny poté, co bylo dokazování prohlášeno za skončené. Pokud se jedná o předkládané zprávy stažené obžalovaným z mobilního telefonu (žurnalizovány na č.l. 805 až 840 spisu) je takovýto důkaz nadbytečný, neboť okolnosti pro rozhodnutí o věci (tzn. mj. osobnostní profily obžalovaného a poškozené, jejich vzájemný vztah a chování se k sobě navzájem) byly dostatečně prokázány svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Jelikož z dokazování nevyplynulo, že by obžalovaný a poškozená užívali za doby trvání vztahu více mobilních telefonů (krom telefonu, který obžalovaný poničil poškozené), popř. komunikačních účtů (FB messenger, Whatsapp apod.), je vzájemná elektronická komunikace hodnověrně zachycena ve výpisech SMS zpráv, popř. v prinscreenech vzájemné komunikace přes aplikaci Messenger; tyto elektronické zprávy jsou pak pro soud (jak bude patrné níže) spíše podpůrného charakteru, neboť celé jádro dokazování je postaveno zejména na porovnání hodnověrnosti výpovědí jednotlivých svědků při současné konfrontaci jejich obsahu se závěry znaleckého zkoumání. K doplnění dokazování nevedl soud ani důkazní návrh v podobě zprávy Policie ČR ze dne 20. 4. 2022 (č. l. 856 spisu), neboť (jak bude taktéž níže rozvedeno) těžiště dokazování směřuje k okolnostem rozhodným pro společné soužití v období od února roku 2018 do konce července 2019 (jak bylo původně stanoveno v obžalobě státní zástupkyně). Nedůvodné trestní oznámení, podané poškozenou vůči obžalovanému (pro údajné pohlavní zneužívání nezletilé dcery), nemění ničeho na věrohodnosti její výpovědi, neboť se týká okolností, které jsou, co do časového sledu, diametrálně vzdáleny období jejich společného soužití. Provádění důkazů vyčtených v tomto odstavci je tak pro soud zcela nadbytečné, v rozporu se zásadou ekonomie řízení, neboť skutkový stav byl bezesbýtku prokázán dle kritérií vtělených do ustanovení § 2 odst. 5 tr.řádu důkazy doposud provedenými.
152. Všechny shora provedené důkazy nadepsaný soud provedl a hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud se, s ohledem na detailní popis důkazů shora, zaměří spíše na popsání jednotlivých rozporů mezi nimi a na celkové shrnutí věci.
153. Předně je nutné předeslat, že soud nezajímají okolnosti, které se aktuálně mezi obžalovaným a poškozenou dějí, a které v drtivé většině souvisí se spory o nezletilou (zejména všemožné druhy opatrovnických řízení ve věci péče soudu o nezletilé). Tyto spory

jsou toliko následkem rozpadu manželství, popř. vzájemných křivd pramenících zejména ze sporů o rozsahu styku obžalovaného o nezletilou, který byl nakonec (stejně jako péče) upraven rozsudkem podepsaného soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172. Bez ohledu na příčiny zániku manželství, je pro soud podstatné (z pohledu tzv. opatrovnického spisu), že důvodem pro přerušení opatrovnického řízení byla snaha rodičů dítěte po obnovení manželského soužití, přičemž v řízení bylo 30. 7. 2019 pokračováno, neboť soužití rodičů nezletilé se nepodařilo obnovit. Veškeré ostatní procesní úkony opatrovnického soudu (a obsah spisového materiálu jako takového) jsou pro soud absolutně nepodstatné, neboť nesnižují (jak bude níže uvedeno) věrohodnost výpovědi poškozené v trestním stíhání.

154. Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného, poškozené [REDAKCE] a dalších svědků je soud toho názoru, že výpověď obžalovaného je značně nevěrohodná, neboť ten reprodukuje rozhodující skutečnosti výrazně zkresleně až lživě, celou problematiku trestní věci bagatelizuje; tento jeho projev však nemusí být záměrný (ač by právo na to lhát jakožto obžalovaný měl), nýbrž může souviset s jeho osobnostními rysy tak, jak je popsala [REDAKCE] (narcistické sklony, nadhodnocování svých schopností, pozitivnější náhled na sebe samotného v porovnání s objektivní realitou, posilování sebehodnoty skrze ponižování a komandování druhých apod.). Je nutné předeslat, že atypičnost dokazování trestné činnosti proti rodině a dětem (část druhá, hlava IV tr. zákoníku) spočívá ve skutečnosti, že primárním zdrojem poznatků o deliktním chování pachatele bývá zpravidla oběť trestné činnosti. Soud tak porovnával skutečnosti líčené poškozenou s tvrzeními, které sdělil ve své výpovědi obžalovaný, další svědci z okruhu přátel poškozené, popř. bývalí pracovní kolegové obžalovaného a osoby, které mají z minulosti zkušenosti s partnerskými vztahy obžalovaného (svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]); bylo přihlédnuto, jak popsáno shora, též k závěrům znaleckého posudku.
155. Soud hodnotí výpověď poškozené jako naprosto autentickou, prostou jakéhokoliv zájmu poškodit obžalovaného, křivě jej obvinít z deliktního jednání proti její osobě a těžit tak z trestního stíhání v rámci opatrovnických řízení vedených ohledně jejich společného dítěte. V průběhu výpovědi vykazovala poškozená znaky akutní a autentické tenze (napětí, obezřetnost), často měnila tón hlasu, s kterým bezprostředně (ruku v ruce) korespondovaly nonverbální projevy jejího těla (zkřížené ruce, svírání rukou mezi stehny, přihrbení ramen), ostýchala se určité pro ni bolestivé skutečnosti sdělit (např. nadávky), některé okolnosti si nebyla schopna vybavit. Pokud líčila sebe samotnou, zmiňovala na rozdíl od obžalovaného (který se líčil v superlativech) i negativní stránky své osobnosti, popř. vyzdvihla v jistých ohledech dobré chování obžalovaného či polehčující okolnosti k jeho osobě, pokud k tomu měla objektivní důvod (např. uvedla, že se v jistém období staral o nezletilou, že ji krom jednoho excessu fyzicky nenapadl, toliko napadením hrozil); přiznala taktéž, že ona byla tou osobu ve vztahu, kdo si přál spát odděleně. Sama poškozená navíc nahlížela zpětně na určité své kroky v manželství, popř. rodičovství, jako na nešťastné (např. sdělila, že se až příliš upnula na dceru), popř. doznala, že určité hádky sama započala. Poškozená tak líčila jednotlivé okolnosti daleko méně zabarveně (ve svůj prospěch) než obžalovaný, její výpověď nadto koresponduje s výpověďmi osob, které poškozená nikdy (popř. do doby těsně před zahájením trestního stíhání) nepotkala nebo se s nimi nekamarádila (bývalé podřízené obžalovaného). U osob, s kterými poškozená sdílela společný osud - vztah s obžalovaným (svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]) je líčení jednotlivých okolností (fungování vztahu, projev obžalovaného ve vztahu, jeho angažovanost v domácích pracích, míra zodpovědnosti apod.) prakticky jako „přes kopírák“ s tím, co tvrdí poškozená. Poškozená je tudíž pro soud diametrálně hodnověrnější než obžalovaný. Díky tomu i informace, které poškozená sdělovala v inkriminované době jednotlivým svědkům

(zejména své matce, sestře a kamarádkám), jsou autentické, prosté záměru obžalovaného očernit a poškodit jej. S obsahem těchto sdělení pak korespondují i textové zprávy mezi obžalovaným a poškozenou. Namítala-li obhajoba, že poškozenou znevěrohodnil fakt, že trestní oznámení v této věci podala až s odstupem 7 měsíců po ukončení společného soužití, lze tento argument označit za lichý, neboť je nutné postup poškozené zasadit do širších souvislostí. Poškozená se totiž původně snažila s obžalovaným takřikajíc vyjít v rámci výkonu rodičovských povinností (sama mu ostatně napsala SMS zprávu, v které líčí, že pokud jim nevyšlo manželství, může se obžalovaný zapojovat pořád jako otec). Poškozená tak zcela evidentně hodlala udělat za vztahem tlustou čáru (byť mohla požadovat, aby veškerý kontakt obžalovaného s nezletilou, včetně rozsahu styku, byl soudně stanovený) a nebyla tudíž motivována podat proti obžalovanému trestní oznámení (nechtěla takřikajíc veřejně „prát špinavé prádlo“). Odhodlání trestní oznámení podat (a přejít do útočné role i v opatrovnickém řízení) vyvstalo u poškozené ve chvíli, kdy obžalovaný nevrátil nezletilou po ukončení styku po dobu celých 9 dnů. Navíc poškozená již v té době byla v jiném prostředí, prostá každodenního nátlaku obžalovaného na její osobou, měla nadto plnou podporu rodiny. Do logické souvislosti posléze zapadá, že poškozená díky pátrání po otci a nezletilé v době únosu navázala skrze sociální síť kontakt i s jinými ženami, které měli s obžalovaným osobní zkušenosti a dozvídala se různé okolnosti ohledně obdobného fungování jiných vztahů (popř. její otec začal se zaměstnanci rozebírat chování obžalovaného).

156. Pokud jde o věrohodnost výpovědí rodinných příslušníků z příbuzenstva [REDACTED] a [REDACTED], plyne ze všech takovýchto výpovědí vzájemná antipatie (až nesnášenlivost) obou rodin, která dosahuje až shakespearovských rozměrů rodin Monteků a Kapuletů (jen jaksi schází hlavní aktéři – Romeo a Julie). Příčinu zmíněného despektu (plynouceho zejména ze strany rodiny [REDACTED]) lze spatřovat v rozdílnosti podstat obou rodin. V rodině [REDACTED] je úloha ženy chápána rozdílně než u [REDACTED]. Žena není pouze v domácnosti, nýbrž se aktivně do věcí zapojuje, projeví svůj názor; toto poškozená vnímala a podle uvedených vzorců se i ve svém vztahu chovala (z pohledu [REDACTED] však takové chování bylo považováno za tvrdohlavost, vzpurnost, za něco negativního). Naproti tomu rodina [REDACTED] je daleko konzervativněji zaměřena (např. namísto fitness spíše myslivost), z čehož plyne důležitější úloha ženy v domácnosti (což potvrdila sama svědkyně [REDACTED]). Do zmíněného vzorce poté zapadají tvrzení poškozené, že obžalovaný se až na otcovskou dovolenou do rodinných prací nezapojoval (odhadem pouze z 20%) s odůvodněním, že poškozená čerpá rodičovskou dovolenou. Je tudíž i patrné, že poškozená daleko více vyžadovala klid v domácnosti minimálně v průběhu šestinedělí, což nebylo ze strany [REDACTED] respektováno (bude rozvedeno níže). Despekt k odlišnému fungování rodiny [REDACTED] byl taktéž patrný zejména z vyjádření obžalovaného, který např. negativně hodnotil aktivity sestry poškozené, která měla vlastní blog, kterým vyjadřovala názory k mateřským záležitostem.
157. Každá z rodin přirozeně líčila svého člena (tzn. buď obžalovaného, nebo poškozenou) v lepším světle. U rodiny [REDACTED] však lze poukázat na svědka [REDACTED], který byl ze všech slyšených příbuzných svědkem nejvěrohodnějším. Věcně popsal události, kterých byl přímým účastníkem, přiznal též logické zatížení svého vlastního manželství problémy poškozené - své dcery (na rozdíl od manželů [REDACTED] tak své manželství nelíčil jako naprosto harmonické, v němž nikdy žádný problém nevznikl). U [REDACTED] pak byla patrná v jistých okamžicích silná antipatie k obžalovanému, která je však zcela pochopitelná, neboť ji obžalovaný velmi urážlivým způsobem verbálně napadl při jedné z návštěv (vulgárně ji z gauče vykázal z bytu). O pravdivosti tohoto tvrzení svědkyně nemá soud pochyb, neboť se obžalovaný obdobně choval i k rodičům svědkyně

██████████ (i vůči nim hovořil se značným despektem). I sestra poškozené (██████████) přes určitý odpor k obžalovanému líčila okolnosti věcně, dokonce zmínila, že s obžalovaným neměla osobně žádné konflikty.

158. Naproti tomu výpovědi členů rodiny ██████████ byly vzájemně rozporné, ba dokonce v jistých ohledech silně zavádějící. Například svědek ██████████ líčil jako důvod své neúčasti na svatební veselce bratra rozpor s poškozenou; důvod takového rozporu si však nedovedl vybavit i přesto, že jím uváděný konflikt vyústil v jeho neúčast na tak významné životní události, jako je svatba bratra. I přesto, že rodiče obžalovaného výslovně popřeli, že by jejich synové měli mezi sebou spory, je toto tvrzení v přímém rozporu s tvrzením svědkyně ██████████, která doložila, že obžalovaný měl být v jednom případě napaden ze strany svého bratra ██████████ nožem. I přesto, že oba rodiče líčili, jak má obžalovaný hodně kamarádů, popř. jak se z důvodu otcovství omezil ve svých volnočasových aktivitách s přáteli, nebyli schopni vyjmenovat ani jednoho z takovýchto přátel i přesto, že sami tvrdili, že se jím obžalovaný se svými záležitostmi svěřuje, že v rámci rodiny řeší různé problémy, resp. že mají v rodině blízké vztahy. Líčení osobnosti obžalovaného ██████████ a ██████████ nadto nekorespondovalo s objektivními skutečnostmi. I přesto, že obžalovaného vykreslili jako pracovitého, obětavého, nápomocného a odpovědného člověka, nelze si logicky vysvětlit, jak s takovýmto popisem koresponduje fakt, že obžalovaný je toho času dlouhodobě nezaměstnaný, je obtížen úvěry, dluží své bývalé partnerce (svědkyni ██████████) finanční prostředky, které jí doposud odmítá vrátit (nadto ji hrubě osočoval, popř. se z placení vymlouval), nehradil v rámci bydlení se svědkyní ██████████ náklady na bydlení a provoz domácnosti pro nedostatky finančních prostředků (i přesto, že v jejich společné domácnosti už žil se svou novou partnerkou – paní ██████████), popř. svědkyni ██████████ v domácnosti příliš nepomáhal (namísto toho hrál počítačové hry). V tomto směru se opět posiluje věrohodnost tvrzení poškozené ohledně účasti obžalovaného na domácích pracích, popř. jeho požadavky, aby spoluhradila provoz domácnosti z *rodičovského příspěvku* (čímž se se na něm stala více závislá po ekonomické stránce).
159. Ze strany členů rodiny ██████████ je tak s ohledem na skutečnosti uvedené v předešlém odstavci patrná snaha jednotlivé problémy v rodině zakrýt, relativizovat, popř. přehazovat vinu za ně na jinou osobu (zejména poškozenou). Uvedený aspekt se například projevil v tvrzení členů rodiny ██████████, že poškozená jim odmítala v době soužití s obžalovaným „půjčovat“ vnučku, což snášeli velmi těžce. Toto tvrzení je lživé. Sama svědkyně ██████████ v pozdější fázi své výpovědi uvedla, že jí byla dvakrát ze strany poškozené nabídnuta možnost korzování s kočárkem (původně toto výslovně popřela). Posléze i svědkyně ██████████ potvrdila, že obžalovaný mohl chodit s nezletilou ██████████ ke svým rodičům, avšak bez poškozené, která k nim docházet odmítala; tomu se ostatně nelze divit vzhledem k velmi hrubému chování, kterého se vůči ní dopustil ██████████, když ponoukával poškozenou při jedné z návštěv (dle ██████████ byla důvodem návštěvy oprava počítače, což však obžalovaný popřel tím, že otec přišel z vlastní iniciativy řešit styk s vnučkou), aby se šla psychicky léčit, když jím odpírá kontakt s vnučkou. Pro soud je podstatné, že poškozená, ač to členové rodiny ██████████ popírají, nebránila styku otcovských prarodičů s nezletilou, ba dokonce se snažila do rodiny v jistém směru začlenit a rodiče obžalovaného respektovat (což uvedla svědkyně ██████████). O samotné uzavřenosti rodiny mj. hovořila svědkyně ██████████, která rodinu ██████████ přirovnala v jistém směru k sektě. V obdobném duchu se vyjádřila též svědkyně ██████████, která s obžalovaným trávila drtivou většinu volného času s jeho rodiči, popř. na jejich rodinné chatě. Obžalovaný ji tak izoloval od její rodiny, stala se na něm prakticky závislou (na rozdíl od poškozené však svědkyně ██████████ obžalovanému nevzdorovala, a tudíž nevznikal

žádný konflikt); samotný vztah svědkyně označila za toxický, obdobný tomu, jak jej popsala poškozená. Poškozená se tudíž v rámci vztahu snažila prosadit svou představu o trávení rodinného času, což vedlo na straně členů rodiny [REDAKCE] k tvrzením o její vzdorovitosti, umanutosti, či nepřizpůsobivosti (což na soud působilo značně pejorativně).

160. O nepřesvědčivosti vyjádření jednotlivých členů rodiny nakonec svědčí i líčení událostí okolo nevrácení nezletilé [REDAKCE] obžalovaným při ukončení styku (líčeno jako tzv. „únos“). I přesto, že uvedená událost nespadá do časového vymezení skutku, její popis [REDAKCE] a [REDAKCE] uvedené svědky silně znevěrohodnil. I přesto, že svědek [REDAKCE] popřel, že by věděl, kde se obžalovaný se svou dcerou v inkriminovanou dobu nachází, potvrdila [REDAKCE], že se její manžel spolu s vnučkou a obžalovaným nacházeli ve [REDAKCE]. Při dotazech na téma „únosu“, popř. intervence do záležitostí v této věci (např. ve vztahu k OSPOD a jiným orgánům) pak oba svědci svým tělem dávali najevo nesoulad sdělovaných tvrzení (že do poměrů neintervenovali) s jejich vnitřním přesvědčením (pravý opak), o čemž svědčily nonverbální projevy jejich těla *v podobě obranných reakcí* (např. opětovné zkřížení rukou na hrudi u svědkyně [REDAKCE] pokaždé v momentě, kdy se jí soud na tuto otázku dotazoval i přesto, že při líčení jiných nekonfrontačních témat svědkyně uvedenou tenzi nevykazovala), *v reakcích pro tělo uvolňovacích* (tzn. stlačování dlaně prsty druhé ruky, zatlačení nehtu do lůžka jiného prstu či pohybování pánví zleva doprava svědkem [REDAKCE] i přesto, že před uvedenými dotazy byl svědek při nekonfrontačních tématech v rámci držení těla opět v klidovém postavení), či *v úkonech, které odpověď oddalují* (bezprostřední pohnutí občanským průkazem při položení konfrontačního dotazu). Soud zde nicméně zdůrazňuje, že tyto nonverbální projevy jsou toliko dokreslením přesvědčivosti o neúplnosti tvrzení členů rodiny [REDAKCE], které plynou i z jiných shora uvedených obsahově rozporných vyjádření svědků (členů jejich rodiny). Pomyslnou trofej za největšího nesnášenlivce poškozené by v rodině [REDAKCE] nakonec získala svědkyně [REDAKCE], která se nejenže netajila svou nenávistí k poškozené od počátku vztahu s obžalovaným (uvedla, že k ní od počátku negativní vztah), ale líčila poškozenou v daleko horším světle než obžalovaný či svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy např. všichni tři muži vyzdvihli jako pozitivní vlastnost pořádkumilovnost poškozené, nicméně [REDAKCE] v naprostém rozporu uvedla, že se poškozená již před porodem nechávala od obžalovaného až přepečovávat a o domácnost se nestarala.
161. Kamarádky poškozené (často z doby dětství) byly taktéž pro soud zcela věrohodné. I přesto, že nyní zastávají některé z nich negativní postoj k obžalovanému, vykreslovaly dojem, který z něj v počátcích vztahu měly, jako velmi pozitivní. I přesto, že drtivou většinu informací měly zprostředkovaně od poškozené, jednotlivé události, kterým byly osobně přítomny, je zcela oprávněně utvrdily v pravdivost tvrzení poškozené (svědkyně např. viděly SMS, které obžalovaný poškozené zasílal, svědkyně [REDAKCE] byla konfrontována se značně netaktním jednáním ze strany obžalovaného, v přítomnosti svědkyně [REDAKCE] obžalovaný poškozené zakázal jít dopoledne ven apod.). Ostatní svědkyně (bývalé podřízené obžalovaného ze zaměstnání) i přes velmi negativní popis jeho osobnosti jsou pro soud taktéž věrohodné, neboť všechny shodně popisovaly jeho dominanci nad nimi pramenící z výkonu funkce, shodně uváděly, že ponižoval zejména ženy či jednotlivce, kteří se neuměli bránit, se zaměstnanci manipuloval a nadával jim. V tomto směru nemůže rozhodně obstát znevěrohodnění těchto svědkyň obžalovaným, že žádný z nadřízených nemůže být oblíbený, neboť svědkyně uvedly, že po odvolání obžalovaného z místa vedoucího se vztahy na pracovišti výrazně uklidnily, přičemž sama zpráva zaměstnavatele dokládá, že odvolání z pozice týmového vedoucího od 1. 3. 2020 bylo u obžalovaného vyvoláno nesouladem požadavků zaměstnavatele na tuto pozici

s činností obžalovaného a aktivitami obžalovaného v rámci zaměstnání (tím se vyvrací jak tvrzení obžalovaného ohledně jeho schopností řešit konflikty domluvou a debatou, jeho schopnost vedení kolektivu a určitá míra odpovědnosti, tak i zejména tvrzení, že ukončil pracovní poměr ve společnosti proto, aby se mohl o čerstvě narozenou dceru více starat – ostatně sám si dle svých tvrzení již za trvání pracovního poměru přizpůsobil pracovní dobu, aby se mohl do domácnosti vrátit do 15. hodiny).

162. Soud musel zaměřit dokazování na eskalaci agrese obžalovaného vůči poškozené (a to zejména pro potřeby časového vymezení skutku). I přesto, že matka poškozené a svědkyně [REDAKCE] doložily, že poškozená byla již před porodem citlivější, popř. že měla o vztahu s obžalovaným pochybnosti, všichni svědci - rodinní příslušníci (popř. kamarádky poškozené) se nezávisle na sobě shodli, že naprosto zlomovým momentem ve vztahu obžalovaného s poškozenou bylo narození dcery [REDAKCE] (tj. datum 8. 10. 2018).

163. Uvedená změna vyvolala značné napětí ve vztahu a projevila v plné míře povahové rysy obžalovaného tak, jak je popsaly znalkyně z oboru psychologie a psychiatrie (popř. jak je doložila svědkyně [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE]). Obžalovaný jest osobou s narcistickými rysy promítající své pochybnosti („mindráky“) do druhých osob, žádá po jiných vyhovění jeho požadavkům a servis i přesto, že tyto požadavky jdou na úkor takovýchto osob (má sníženou reciprocitu a schopnost reflektovat potřeby druhých). Naproti tomu poškozená je osobou, která má vůči sobě pochybnosti, neustále se hodnotí, touží po rodinném soužití, přičemž dokáže v tomto směru upozadit své potřeby; jakmile je však přetížena (zahlcena emocemi, vyčerpána apod.), nedokáže racionálně vyhodnotit jednotlivé situace, může jednat zkratovitě až hystericky. Závěry prezentované v tomto odstavci jsou hlavními skutkovými východisky ve věci samé (a budou níže rozvedeny).

164. Narozením dcery [REDAKCE] došlo k vzniku značné zátěže na straně poškozené. Poškozená neměla tolik prostoru zohledňovat potřeby obžalovaného, neboť zcela přirozeně upřela svou pozornost v rozumné míře na novorozenou dceru. Nebylo tudíž například možné jezdit k rodině obžalovaného v takové míře, jak byl zvyklý činit za doby, kdy neměli dítě (či za doby vztahu se svědkyní [REDAKCE]), popř. udržovat frekvenci kontaktů (a vídání vnučky) dle přání členů rodiny [REDAKCE]. Poškozená zcela oprávněně žádala po obžalovaném klid v šestinedělí, jeho větší zapojení do prací, výpomoc a hlavně prostor pro rodinu („soužití ve třech“) bez návštěv jiných osob (ostatně kamarádky toto přání poškozené respektovaly a své návštěvy načasovaly s určitým odstupem od porodu a návratu poškozené do domácnosti). Obžalovaný však toto přehlížel (zde se projevuje jeho snížená empatie), požadoval respektování požadavků stanovených jeho rodiči (zejména více návštěv, vození kočárku apod.), přičemž pokud těmto potřebám a požadavkům poškozená nevyhověla, stupňoval agresivitu vůči její osobě, popř. dovolil svému otci, aby vůči ní projevil prakticky totožné jednání, které mu bylo vlastní (soud rozhodně nevěří [REDAKCE], že se snažil klidným tónem domluvit s poškozenou na vídání vnučky, neboť pokud by tomu skutečně tak bylo, nevolala by poškozená neprodleně své rodiče, aby jí přišli na pomoc). Právě v ten moment se naplno projevila emoční nestabilita obžalovaného (poškozená popř. podřízené obžalovaného tento projev mj. popisovaly v tom směru, že nevěděly, jakou náladu bude mít).

165. Jednotlivé výpady vůči poškozené činil obžalovaný v rodinné domácnosti záměrně (dle svého povahového rysu) s cílem kontrolovat poškozenou, mít nad ní moc a to pouze za účelem prosazení svých zájmů; tato zjištění nakonec pramení ze závěrů obou znalkyň, které doložily, že pokud obžalovaný nedostával, co požadoval, projevoval se agresivně až hostilně, přičemž v lidech, kteří nevyhověli jeho přání, shledal nepřátele. Mezi hlavní

prostředky ovládání užíval obžalovaný *promítání svých pochybností do druhých* (ač postava obžalovaného rozhodně není na první pohled atletická, nadával poškozené, která byla po porodu, že je tlustá), popř. jejich *ponižování* (podřízené přirovnával k „bio farmě“, lopatám, poškozenou k tomu, že je špína, smrdí či že je /s ohledem na jeho žárlivost a nízké sebevědomí/ kurva). Obdobné jednání obžalovaného ve vztahu doložila i dcera bývalé partnerky obžalovaného (svědkyně [REDAKCE]), která v dost značné tenzi přirovnala obžalovaného k sobci, jenž všechny v jejich rodině rozešťval proti sobě, přičemž se následně snažil zejména s ní manipulovat (princip známý z dob např. Julia Caesara jako *divide et impera* – rozděl a panuj), popř. požadoval, aby se veškeré záležitosti odehrávaly dle jeho požadavků (ostatně i proto svědkyně přirovnala fungování rodiny [REDAKCE] k sektě, neboť právě jedním ze znaků sektářství je absolutní netolerance názorů, které jsou od názorů sekty odlišné); snahu po kontrole a dominanci (popř. též žárlivost) popsala i svědkyně [REDAKCE] – ta má ostatně sama s obžalovaným velmi špatné zkušenosti.

166. V řízení bylo taktéž prokázáno, že obžalovaný činil jednotlivé agresivní výpady vůči poškozené s cílem ji ovládnout a podrobit (jak vyplývá ze znaleckých závěrů), nejednalo se o výměnu názorů, nýbrž o diktát z jeho strany. Jednotlivé výpady pak poškozenou energeticky a emočně vyčerpávaly, což se u ní projevilo nestandardním chováním. Svědkové pocházející z rodiny [REDAKCE] (popř. též obžalovaný) poukazovali na nedobrý psychický stav poškozené, na to, že trpí laktační psychózou či podobnými neduhy. Psychická nepohoda poškozené však byla vyvolána přepětím poškozené; ostatně jakoukoliv psychózu vyloučila jak [REDAKCE] v lékařské zprávě tak i znalkyně [REDAKCE]. Veškeré takovéto projevy poškozené naopak souvisí s prvky syndromu týrané osoby (viz odst. 146 tohoto odůvodnění), které byly vyvolány obžalovaným, a které v jistém směru přetrvávaly u poškozené i při znaleckém vyšetření v lednu roku 2021.
167. Hlavní důvod tenze ve vztahu lze spatřit v požadavcích rodičů obžalovaného ohledně kontaktu s vnučkou, které vykazují co do osobnostních projevů shodné prvky nevyzrálosti (lpění na svých požadavcích) jak byly znalecky diagnostikovány u obžalovaného. Uvedené se projevilo již za trvání manželství tím, že [REDAKCE] a [REDAKCE] poměřovali svůj čas, který s vnučkou trávili, s časem, který s vnučkou trávili rodiče poškozené. Tlačili tak na poškozenou, aby rovnocenně dělený styk s vnučkou umožňovala i jim (to ostatně dosvědčila i svědkyně [REDAKCE]). Poškozená přitom dceru tchánovi a tchyni neupírala, jen je nechťela (vzhledem k negativním zkušenostem s jejich chováním) vídat mj. proto, že se hanlivě vyjadřovali o ní a jejím psychickém stavu. Dalším prvkem nezohledňování potřeb jiných lze u členů rodiny [REDAKCE] shledat v absolutním popírání rizika vzniku separační úzkosti v době tzv. „únosu“ nezletilé [REDAKCE] obžalovaným, který všichni členové rodiny schvalovali, popř. se někteří na něm též podíleli. Toto jednání obžalovaného bylo navíc bratrem obžalovaného a [REDAKCE] velebeno jako důkaz zájmu obžalovaného v péči o dítě a boj za jeho práva (avšak opět na úkor dítěte samotného).
168. Pokud jde o dokazování doby trvání trestné činnosti, lze učinit závěr, že se poškozená (dle tvrzení obžalovaného) přibližně v polovině ledna roku 2019 odstěhovala ze společné domácnosti, což bylo výsledkem spolupráce s krizovým centrem a OSPOD [REDAKCE] (viz č.l. 433 spisu), kterou poškozená navázala na konci roku 2018, popř. následkem napadení poškozené obžalovaným, kdy jí vytrhl a zničil mobilní telefon. Po dobu tzv. „pauzy ve vztahu“ bydlela u svých rodičů (manželů [REDAKCE]), kteří dosvědčili její naprosté vyčerpání, psychickou nepohodu a tenzi (tu zcela evidentně zaregistrovala i svědkyně [REDAKCE], která poškozenou v bytě rodičů navštěvovala). Nelze taktéž nalézt jiného důvodu její extrémní psychické nepohody v tomto období než obžalovaného a soužití s ním. Soud má za prokázané i díky vzájemné komunikaci mezi poškozenou a obžalovaným,

- že se poškozená ke svým rodičům odstěhovala s úmyslem společnou domácnost opustit, neboť si ze společné domácnosti vzala své osobní věci, věci nezletilé, popř. věci nutné k její péči (např. zapomněla nosítka, které obžalovaný slíbil dodat).
169. Návrat poškozené do společné rodinné domácnosti (a tedy i obnovení společného soužití) lze datovat přibližně do poloviny března roku 2019 (což následně 3. 4. 2019 vyústilo v přerušení řízení ve věci péče soudu o nezletilou). Návrat poškozené do vztahu byl předně vyvolán nátlakem obžalovaného, který poškozenou bombardoval SMS zprávami oscilujícími od hanlivých napadání až po sliby, že se změní (údajně navštěvoval terapeuta) a že rodina bude návratem poškozené zachována (ostatně poškozená uvedla, že tyto hodnoty obžalovaný v jejich komunikaci častokrát zmiňoval). I svědkyně [REDAKCE] doložila, že se poškozená snažila rodinu udržet, obávala se o svou ekonomickou stabilitu (v roli samoživitelky). Obžalovaný jí navíc slíbil, že se změní a že domácnost bude fungovat podle představ poškozené. Shodný model chování (pokus o obnovu rozpadajícího se vztahu) pak obžalovaný uplatnil jak u svědkyně [REDAKCE], tak i u matky svědkyně [REDAKCE], které obě přemlouval k návratu (dle [REDAKCE] matku až „uháněl“), sliboval svou změnu s tím, že po krátké době se vše vrátilo „do starých kolejí“. Shodný vývoj nastal i ve vztahu s poškozenou přibližně po měsíci obnoveného soužití (tzn. cca duben – květen 2019), kdy si obžalovaný nebral servítky ani před kamarádkami poškozené (např. svědkyně [REDAKCE] uvedla, že se vůči ní obžalovaný zachoval značně neuctivě – napodoboval při svém odchodu zvuk krávy /“bů“/ namísto pozdravu).
170. Časové ukončení skutku lze ztotožnit s definitivním odchodem poškozené ze vztahu pro nenaplnění jejích představ o společném soužití. V období od března do července 2019 byla dle poškozené patrná značná tenze ve vztahu, opakovaly se důvody rozepří, přičemž agresivita obžalovaného se stupňovala. Obžalovaný přešel od pouhých slovních výhrůžek (či hrozby napřaženou rukou za současného funění) k fyzickým atakům, přičemž vmáčknuté víčko bylo pro poškozenou pomyslnou poslední kapkou, která ji pohnula k „úprku“ ze vztahu (ostatně na vmáčknutí víčka do obličeje lze demonstrovat značnou sebestřednost a bezohlednost obžalovaného, jelikož vmáčknutí víčka do obličeje odůvodnil snahou po tom, aby poškozené „zacpat ústa“; nedovedl se však vyjádřit k riziku, že mohl poškozenou víčkem zaseknutým v krku např. i udusit či jinak na zdraví poškodit). Není tudíž pravdou argument obhajoby, že se násilí obžalovaného nikterak nestupňovalo, popř. že by se jednalo o tzv. „italskou domácnost“.
171. Stran fyzického napadení přiměla poškozenou opustit obžalovaného i skutečnost, že se obžalovaný nezměnil a že vztah bude stejný jako před jejím prvním odchodem (např. skrze výčitky, že v bytě není doma, že jí zde nic nepatří apod.). O daném chování obžalovaného svědčí kromě výpovědi poškozené i jejich vzájemné textové zprávy, z nichž mj. plyne přetrvávající snaha obžalovaného po diktování podmínek poškozené a to i po zániku vztahu, popř. jeho výhrůžky a hanlivá označení adresovaná poškozené (namátkou např. viz č.l. 344, 343 verte, 317, 316 verte, 296, 283 verte či 284 spisu); chování obžalovaného v naprosto shodném duchu pak popsala ve své výpovědi např. svědkyně [REDAKCE]. Soudní znalkyně [REDAKCE] navíc souhrnně popsala, že psychické napětí a tenze přetrvávaly u poškozené nejen po jejím návratu k obžalovanému, ale byly u ní patrné i dva (!) roky po ukončení společného soužití; obdobné závěry plynou též ze zpráv [REDAKCE] či [REDAKCE], sepsané v průběhu psychoterapeutické pomoci, kterou poškozená po zániku vztahu vyhledala.
172. Zbývá pouze stručně rozvést zbylé skutkové okolnosti popsané ve skutkové větě rozsudku. Jednotlivé výpady obžalovaného, které činil vůči poškozené, plynou nejen z výpovědi

svědků (např. u svědka [REDACTED] – viz odst. 53 a 54, svědkyně [REDACTED] – viz odst. 65, či svědkyně [REDACTED] – viz odst. 105) ale taktéž ze zvukových nahrávek popř. z textových zpráv, které soud provedl velmi detailně v odstavcích 148 a 150, a na které v plném rozsahu odkazuje (z nich mj. plyne nahrávání poškozené obžalovaným v době, kdy poškozená pláče, čemuž se obžalovaný posmívá). Zprávy například dokládají, že obžalovaný vyčítal cvičení dcery vojtovou metodou poškozené, činí jednotlivé výpady na psychický stav poškozené, provádí faktické výhrůžky poškozené úředními oznámeními na OSPOD a jiné orgány („budeme to řešit jinak“, „počítej s důsledky“ apod.). [REDACTED], popř. poškozená nadto dosvědčily, že jim obžalovaný vyhrožoval, že poškozenou zadupe do země a že je ubohá (členové rodiny [REDACTED] pak popsali hanlivé urážky obžalovaného vůči rodině [REDACTED] – [REDACTED] kurvy apod.). Povinnost být doma do příjezdu obžalovaného z práce doložila nejen poškozená, ale taktéž ji zmiňovala ve své výpovědi jak svědkyně [REDACTED] tak i [REDACTED] (která za svou dcerou párkrát dopoledne tajně zašla na návštěvu). Ostatně zakazování poškozené stýkat se s jinými osobami, popř. vyhrožování jejím sledováním, odpovídá nejen psychologickému profilu obžalovaného, ale zmínili jej taktéž rodiče poškozené, kterým obžalovaný navíc tvrdil, že poškozené nejen „napíchl“ telefon a nahrává si ji, aby měl důkazy. Závěr o omezování poškozené obžalovaným ohledně hospodaření s finančními prostředky pak soud činí na základě faktu, že obžalovaný důsledně vyžadoval po poškozené paritu v hrazení výdajů na živobytí i v období, kdy poškozená čerpala rodičovský příspěvek, navíc opakovaně neměl prostředky pro hrazení výdajů, které měl sanovat, což namísto něj provedla poškozená (uvedené jednání není ničím náhodným – shodně se obžalovaný totiž zachoval i ve vztahu se svědkyní [REDACTED]). Zmíněný přístup tak poškozenou ekonomicky vyčerpal a ještě více jí upnul po materiální stránce k obžalovanému. Obžalovaný taktéž diktoval poškozené, zdali může řídit motorové vozidlo, kdy má užívat mobilní telefon, popř. zdali může jít ven, na což ostatně poukázaly svědkyně [REDACTED] a [REDACTED]. Bylo taktéž prokázáno, že obžalovaný v říjnu roku 2018 (brzy po narození dcery) hrozil střelnou zbraní poté, co poškozená přivolala své rodiče na pomoc, jelikož jí otec obžalovaného verbálně napadl z důvodu, že jim jako prarodičům styk s vnučkou neumožňuje (již výše soud poukázal na nesoulad mezi výpověďmi obžalovaného a [REDACTED] ohledně důvodu předmětné návštěvy – vyjasnění si styku s vnučkou vs. údajná oprava počítače). V tomto směru věří soud popisu události tak, jak ji vylíčila poškozená, jejíž hodnověrnost nemohou podrýt ani fotografie, na kterých poškozená drží jednotlivé zbraně (neboť lze logicky připustit, že za nekonfliktní situace s nimi může pózovat); nicméně poškozená neměla ke zbraním příliš kladný vztah (nebyla jejich fanda), naopak z nich měla respekt, což dosvědčila svědkyně [REDACTED]. Výpady vůči poškozené pak obžalovaný činil ve společné domácnosti, tzn. i v přítomnosti společné dcery [REDACTED].

173. Oproti podané obžalobě došlo vzhledem ke shora prokázaným skutečnostem k pozměnění skutku v několika směrech. Předně byl modifikován časový rozsah skutku, neboť se problémy ve vztahu dramaticky zvýšily až porodem nezletilé [REDACTED] (netrvaly již od února roku 2018, tedy od doby početí nezletilé [REDACTED]). Ze skutkové věty soud vyřadil taktéž pasáž *“v době jejího těhotenství ji vyházoval z bytu a vyhrožoval jí, že když ho bude štvát, že půjde na potrat, ačkoliv měla zdravotní obtíže“*, jelikož v průběhu těhotenství to byla poškozená, která odešla na krátkou dobu k rodičům z důvodu rozporů, které však ještě nehraničily se zlým nakládáním; že by obžalovaný nabádal poškozenou k potratu, pak popřela svědkyně [REDACTED]. Soud taktéž nezahrnul do skutkové věty zmínku o komplikovaném porodu, který byl tvrzen toliko obžalovaným. Poškozená, popř. její sestra, stav označily za normální, toliko zdůraznily celkovou unavenost poškozené po porodu, která je však dle soudu zcela přirozená. Ze skutkové věty bylo taktéž vyřazeno souloví *„přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu“*, které se dotýkalo události z listopadu 2018, při které obžalovaný

zničil mobilní telefon poškozené, neboť osočení poškozené z krádeže nebylo v průběhu stíhání prokázáno. Naopak, obžalovaný neprodleně po rozbití telefonu odjel koupit telefon nový, což potvrdili shodně poškozená i obžalovaný.

174. S ohledem na shora uvedené dospěl soud při právním hodnocení skutku k tomu, že obžalovaný naplnil bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchá po delší dobu.

175. Objektem trestného činu je zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím. Samotné domácí násilí pak nalézací soud chápe v souvislosti s ustanovením § 751 ve spojení s § 3021 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jako stav, kdy se společné soužití pro určitou osobu (např. poškozenou [REDAKCE]) stává nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí namířeného vůči ní nebo vůči jiné osobě, která s ní v obydlí žije. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný tento objekt porušil, když zejména verbálně napadal poškozenou [REDAKCE] takovým způsobem, že to vyvolalo u ní značný psychický diskomfort (tenzi), zranění (v obličejové části hlavy), či omezení v osobním životě (stranění se rodiny, omezení při jízdě autem, pocit strachu ze sledování v domácím prostředí apod.). Pro naplnění objektu však soud podotýká, že je zapotřebí, aby se násilí odehrávalo vůči osobám, které soužívají s obžalovaným v domácnosti (násilí nemusí probíhat vyloženě v bytě či domě). Proto byl časový rozsah skutku rozdělen do období 8. 10. 2018 až polovina ledna 2019 a následně polovina března 2019 až konec července 2019; po tato období obžalovaný porušoval objekt chráněný trestným právem (trvající delikt).

176. Jednání obžalovaného (subjektivní stránka) vykazuje zcela zjevně znaky úmyslu přímého (ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť ten zcela vědomě mířil své verbální a (ojedinělé) fyzické výpady vůči poškozené [REDAKCE] s cílem a vědomím ovlivnit její chování, podmanit si ji, přičemž zcela prokazatelně věděl, že u [REDAKCE] vyvolává negativní emoce, tenzi, resp. duševní tíseň (sám se ostatně jejímu strádání smál a utahoval si z něj).

177. Ohledně objektivní stránky trestné činnosti soud staví na závěru, že trestná činnost probíhala v drtivé většině případů ve společném obydlí, neboť obžalovaný s [REDAKCE] sdílel byt, kde byla společná domácnost; tu poškozená na období 3 měsíců v roce 2019 z vlastní vůle opustila právě v úmyslu obžalovaného opustit (od tohoto záměru však upustila). Jelikož trestná činnost probíhala zejména ve společném obydlí, neměla poškozená kam utéci (chtěla zachovat společnou rodinu, nechtěla se vracet do svého „dětského pokojíčku“), byla na obžalovaném závislá (obávala se o zvládnutí role samoživitelky, ze svého minimálního příjmu satureovala značnou část rodinných výdajů) a nacházela se prakticky pod neustálým dohledem obžalovaného (zejména jeho požadavky, aby do půl třetí odpoledne byla doma, důsledné lpění na kontaktu rodičů obžalovaného s vnučkou apod.). V možnosti zajistit si jiné bydlení (podporované např. městem [REDAKCE]) jí bránila skutečnost, že byla stále vedena jako nájemník obecního bytu v místě, kde se nacházela dřívější rodinná domácnost. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že samotné týrání pak obžalovaný neprováděl jen ve společném obydlí, nýbrž i mimo něj, neboť už jen jeho neustálé textové zprávy vyvolávaly u poškozené tenzi. Poškozená pak byla ve vztahu k obžalovanému osobou blízkou, neboť byla v inkriminované době jeho manželkou a matkou jeho dcery. Namítala-li obhajoba, že je pro projednávanou trestnou činnost typická převaha trýznitele nad obětí, která však v nynější věci nenastala, zde soud uvádí, že tento argument je naprosto lichý. Obžalovaný dominoval nad poškozenou (a tím

ji i ovlivňoval) ve všech oblastech života. Poškozená na něm byla ekonomicky závislá, snažila se udržet rodinu, obžalovaný ji ovlivňoval skrze různé, do detailu shora popsané, formy manipulace (urážky, degradace, posměchy), vydíral ji skrz péči o nezletilou a intervenci orgánů moci veřejné, apeloval na zachování rodiny. Zneužíval právě svůj blízký vztah k poškozené k tomu, aby ji „připoutal k sobě“. Na tomto místě se sluší zdůraznit, že obžalovaný k sobě prakticky pokaždé vyhledával osoby ve slabším postavení a tím založil disbalanci v postavení partnerů ve vztahu od samého počátku. Jak svědkyně [REDAKCE], tak i dcera bývalé partnerky (svědkyně [REDAKCE]) uvedly, že v době, kdy partnerky poznaly obžalovaného, měly tzv. „zlomené srdce“, resp. byly citově nenaplněné. Obžalovaný je tak zaujal lichocením a vyzdvihováním jejich osoby. To se ostatně událo i ve vztahu s poškozenou, neboť obžalovaný ji od počátku zval na kávu, lichotil ji, což mj. vyvolávalo i u kamarádek poškozené (i u poškozené samotné) pozitivní reakce. Právě zmíněnou nerovnováhou v počátku vztahu pak obžalovaný vždy otočil do opačného extrému a začal ženy ovládat (dominovat nad nimi) tak, jak bylo popsáno ve skutkových zjištěních shora, tedy ve svůj vlastní prospěch.

178. Chování obžalovaného vůči poškozené pak vykazovalo znaky týrání, neboť se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, bezohlednosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, kterou poškozená subjektivně pocítovala, jak ostatně detailně osvětlila při svém výsledku sama poškozená či znalkyně [REDAKCE], jako těžké příkoří (k výkladu pojmu týrání viz také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2005, sp. zn. 3 Tdo 1160/2005). Ve vztahu poškozené a obžalovaného se tak nejednalo o nahodilé nárazové konflikty či „Itálii“ (tj. že by každý z partnerů byl vzpurný a hádavý povahy), nýbrž o každodenní nátlak ze strany obžalovaného vůči poškozené, který vedl v konečném důsledku k vyčerpání jejích psychických zásob (možnosti vzdorovat), což vyústilo v její labilitu až odevzdanost (viz její zkolabování, které obžalovaný natočil a smál se mu, či výpověď svědkyně [REDAKCE], která jednou potkala obžalovaného s poškozenou, přičemž obžalovaný do poškozené pořád něco „hustil“, přičemž ona vypadala v obličeji značně vyčerpaně a odevzdaně). Naopak po definitivním odchodu se poškozená relativně rychle adaptovala na novou situaci a navázala kontakt s novým, pravděpodobně životním, partnerem. Uvedený projev (navázání nového vztahu) je posléze typický pro určitou část obětí tzv. domácího násilí, neboť ve chvíli, kdy odpadne prvek, který oběť utlačuje (psychické týrání, vyčerpávání oběti, nutnost být připraven na výpady pachatele), je oběť takového násilí relativně rychle schopna vykompenzovat vyčerpání z předešlého partnerského vztahu a navázat vztah jiný. Důsledky zlého nakládání (tj. tenzi, vnitřní strach apod.) a týrání jako takové, pak nevylučuje ani skutečnost, že i poškozená vůči obžalovanému užila sprostých slov, popř. na něj hystericky křičela. Tyto projevy ničeho nevypovídají o tom, že by poškozená nebyla obětí, která by se dokázala bránit, nýbrž prokazují, že poškozená byla zahrnuta „totálně do kouta“. Takovéto její jednání tudíž připomíná spíše zmar než plnohodnotnou obranu. Její v určitém směru nepřátelské jednání vůči obžalovanému v opatrovnickém řízení pak logicky spadá do období, které je pro soud irelevantní (je diametrálně vzdálené časovému vymezení skutku), neboť takovéto jednání poškozené nedosvědčuje, zdali vůči ní týrání bylo či nebylo zaměřeno (resp. zdali se na ní v inkriminované době skutku projevovalo). Zlé nakládání obžalovaného s [REDAKCE] pak probíhalo po dobu celkem 7 měsíců, tedy po delší dobu, a to zvláště za situace, kdy byla poškozená prakticky čerstvě po porodu, oslabená, prakticky absolutně závislá na obžalovaném (jelikož ten však přilnul ke své rodině, a respektoval požadavky svých příbuzných, logicky se přimknula a spoléhala na členy rodiny vlastní).
179. Při úvahách o stanovení druhu a výše trestu přihlédl soud dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a § 42 tr. zákoníku, k společenské škodlivosti

- trestného činu, stejně jako k pohnutkám obžalovaného, možnostem nápravy a k dosavadnímu způsobu vedení jeho života.
180. Obžalovanému v obecné rovině polehčuje jediná polehčující okolnost a tou je jeho dosavadní trestněprávní bezúhonnost. Trestné činnosti jinak nelitoval, zlehčoval ji, přenášel vinu za jednotlivé rozepře na poškozenou, případně se stavil do role obětího beránka, inseminátora, který po početí dcery byl pro nepotřebnost odstaven. Tento projev je ostatně pro obžalovaného, jak uvedly znalkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], typický a odpovídá jeho osobnostnímu profilu, který je v jeho případě v určitých osobnostních rysech na hranici širší normy (dříve označováno pojmem „psychopat“). Tyto osobnostní rysy jsou však léčbou neovlivnitelné, neměnné, lze je dlouhodobou terapií toliko usměrňovat. U obžalovaného tak nelze vyslovit naději, že by se v budoucím životě diametrálně změnil. Obžalovanému dále přitěžuje, že trestnou činnost páchal vůči ženě, tedy osobě, která je fyzicky slabší a není schopna se účinně (s ohledem na diametrální odlišnost ve fyzické konstituci a v té době čerstvě prodělaný porod) bránit.
 181. Vzhledem ke shora uvedenému je zjevné, že jediným aspektem, který obžalovaného uchránil od „nepodmíněného“ trestu odnětí svobody je jeho dosavadní trestněprávní bezúhonnost. Za takovéto situace, s přihlédnutím k faktu, že dopady na poškozenou jsou do budoucího života mizivé (viz dále odvodnění vztahující se k náhradě škody poškozené), nevidí soud důvod k jinému než alternativnímu postihu obžalovaného. S ohledem na rozsah zákonné trestní sazby (2 léta až 8 let) je trest odnětí svobody ukládaný při její samé spodní hranici (ve výši její jedné osminy) dostatečným postihem za delikt ní jednání obžalovaného. Výrazně důraznějším však soud musel být v případě stanovení zkušební doby tzv. podmíněného odsouzení, která je stanovena ve výměře 4 let (48 měsíců), což dle názoru soudu poslouží jako dostatečný časový prostor pro sledování, zdali obžalovaný způsobem vedení života vyhovuje veškerým zákonným podmínkám pro to, aby se v budoucnu osvědčil. Soud však upozorňuje jak obžalovaného tak i poškozenou, že uvedená zkušební doba není nikterak namířena vůči obžalovanému (otci) v rámci výkonu práv plynoucích z jeho rodičovské odpovědnosti (v rámci probíhajících opatrovnických sporů); pro obžalovaného je nicméně nynější rozsudek posledním varováním, aby spory s matkou svého dítěte řešil nikoliv „na sílu“, dětinsky (jen já mám pravdu, všichni mi musí vyhovět), z pozice diktátu, ovlivnění, či degradace poškozené jako takové, ale slušným a civilizovaným způsobem.
 182. Vzhledem k psychologickému profilu obžalovaného, tedy zejména k faktu, že hraniční poruchu osobnosti nelze léčit medikací, či jinak terapeuticky usměrnit (lze ji v případě zájmu pacienta toliko v limitované míře korigovat), nedává uložení přiměřené povinnosti obžalovanému v podobě dostavování se k psychoterapeutovi (v rámci zkušební doby) žádného smyslu. Pokud státní zástupkyně navrhovala dohled probačního úředníka, tak ukládání takového dohledu je nadbytečné s ohledem na fakt, že soud věří (vzhledem k dosavadní trestní bezúhonnosti obžalovaného) nejen ve spolehlivost obžalovaného ale taktéž v konstantnost jeho chování při vědomí možných důsledků v rámci vykonávacího řízení (možná „přeměna“ trestu na trest nepodmíněný).
 183. Výrok o náhradě škody týkající se nároku Všeobecné zdravotní pojišťovny reflektuje výčet a vyúčtování zdravotních úkonů, které byly provedeny v souvislosti s léčbou poškozené, kterou si vyžádalo její napadení PET víčkem ze strany obžalovaného.
 184. Po morálně-právní stránce jedním z největších dilemat soudu bylo rozhodnutí o nároku na náhradu nemajetkové újmy uplatněné ze strany poškozené [REDAKCE]. Je nutné

předeslat, že soud absolutně nezpochybňuje základ nároku na náhradu nemajetkové újmy, neboť poškozený zasáhl jednotlivé složky osobnosti poškozené (zejména lidskou důstojnost, popř. zdraví a to jak fyzické tak i duševní), což *mohlo* vyvolat duševní útrapy (ve smyslu § 2956 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Je taktéž pravdou, že jak soudní znalkyně [REDAKCE] tak i další terapeutky ([REDAKCE] či [REDAKCE]) shledaly určité probleskávání prvků syndromu týrané osoby i s odstupem 2 let od ukončení společného soužití. Pro nepřiznání jiného než symbolického nároku (ve výši 1 Kč) však soud vedl postoj poškozené v rámci opatrovnického řízení, který svědčí o míře následku, který trestná činnost měla pro její budoucí život. Náhrada nemajetkové újmy má přitom primárně sloužit jako prvek satisfakční, tedy má cílit na určité zadostiučinění (ve smyslu odčinění) útrap, které byly poškozené nejenže způsobeny, ale které se *hlavně na jejím prožívání* (kvalitě života) *po ukončení trestné činnosti projeví*; k odčinění páčání újmy za doby trvání soužití pak slouží zejména prvek veřejnoprávní, nikoliv soukromoprávní, odpovědnosti – tzn. trestání způsobu trestního práva. Rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172 (odst. 17 a 26), stejně jako usnesení téhož soudu ze dne 14. 2. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-78 (odst. 13, 16 a 17), nicméně zcela jasně dokládají, že na konfliktních vztazích po ukončení manželského soužití mají podíl jak poškozená tak obžalovaný. Poškozená tudíž v opatrovnickém řízení nevystupuje jako „oběť“, „pasivní hráč“, nýbrž v citelném směru diktuje obžalovanému podmínky pro rozsah styku s dcerou. Dle názoru soudu tak přešla vůči obžalovanému do protiútku při vědomí, co v rámci manželství (po porodu) s obžalovaným zažila. Dle názoru soudu tak poškozená směřuje u obžalovaného roli manžela (který ji, jak bylo shora uvedeno, týral – zle s ní nakládal) a otce (kde nebylo shledáno nekompetentnosti na jeho straně). Pro soud je však podstatné, že není osobou zakřiknutou, není ženou neschopnou navázat s jinými muži partnerský vztah - ostatně aktuálně má dlouhodobě nového partnera. Přiznání vyššího nároku na náhradu škody (než je 1Kč) by se tak v konečném důsledku rovnalo tzv. *punitive damages* (druhu náhrady újmy, jehož účelem není za způsobenou újmu poskytnout zadostiučinění, nýbrž škůdce potrestat); takovýto druh náhrady újmy známý ze zemí anglosaského práva však český právní řád nezná.

185. Za stávající situace tak nárokováná částka ve výši 50 000 Kč je oprávněná toliko v rozsahu 1 Kč, přičemž soud dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal poškozenou ve zbytku nároku na řízení věcech občanskoprávních.
186. Pro úplnost soud dodává, že část projednávaného skutku (vmáčknutí víčka do obličeje poškozené) není tzv. věcí pravomocně rozhodnutou, u níž platí překážka *ne bis in idem*, neboť v rámci přestupkového řízení bylo usnesení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 22. 1. 2020, č.j. [REDAKCE], zrušeno rozhodnutím [REDAKCE], oddělení správní ze dne 21. 5. 2021, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozhodnutím [REDAKCE] ze dne 12. 8. 2021, č. j. [REDAKCE]; neexistuje zde tudíž důvod nepřipustnosti trestní stíhání dle § 11 odst. 1 písm. k) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení. Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo

proto, že takový výrok učiněn nebyl. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. řádu).

Prachatice 13. května 2022

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. 9. 2022 v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 13. 5. 2022, č. j. 4 T 34/2021-869,

takto:

K odvolání obžalovaného [REDAKCE] **se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušuje a podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací okresnímu soudu.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 13. 5. 2022, č. j. 4 T 34/2021-869, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

[REDAKCE]
narozený [REDAKCE], t. č. [REDAKCE], bytem [REDAKCE]

se uznává vinným, že

v období nejméně od [REDAKCE] do konce července [REDAKCE], vyjma období od poloviny ledna [REDAKCE] do poloviny března [REDAKCE], v [REDAKCE], ve společném obydlí, nejprve na adrese [REDAKCE], později na adrese [REDAKCE], vše okres [REDAKCE], soustavně a opakovaně psychicky ponižoval svou manželku [REDAKCE], nar. [REDAKCE], když jí říkal, že je ubohá, že ji zaslape do země a zavrže do klece, kam patří, po narození dcery jí vyčítal, že není schopna kojit dítě, že kvůli ní musí dcera cvičit Vojtovu metodu, vyřadoval po ní, aby byla s dcerou od půl třetí každé odpoledne doma, v tuto dobu se vracel z práce, když neuposlechla, tak jí vyhrožoval, že ji nahlásí na sociálku a nechá ji domů dotáhnout policisty, kontroloval její život, kam chodí, s kým se stýká, co dělá, a to i prostřednictvím mobilního telefonu, sdělil jí, že ji sleduje a má monitorovaný její telefon, zakazoval jí styk s její rodinou a jejími přáteli, omezoval ji v hospodaření s finančními prostředky, rozbil jí její mobilní telefon, říkal a psal jí, že je narušená osoba, že je blázen, magor, prase, tlustá, smradlavá, špína, kurva, píča, krysa, nula, lempl, psychopatka a neschopná, že má brát prášky, že nemůže mít v péči dítě, že ji nechá zavrát na psychiatrii, že musí být pod neustálým dozorem, že ji nedůvěřuje a že ji nechá kontrolovat sociálkou, zakazoval a omezoval jí styk s jejími rodiči, o kterých mluvil vulgárně, že je zadupe do země a zničí, že jsou socky a bydlí ve sgotu či prasečáku, mluvil o ní i její sestře a matce, že jsou toncarovské kurvy, špíny, nesměla chodit s dcerou sama k lékaři, zakazoval jí řídit auto, když poškozenou psychicky vystresoval tak, že plakala, začal si ji nabírat na mobilní telefon a snižoval tak její důstojnost, přičemž v měsíci říjnu [REDAKCE] ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], po předchozí rozepři, kdy poškozená, která byla po porodu v šestinedělí, žádala obviněného a jeho rodiče o klid, ti jí však v tomto nevyhověli, proto poškozená zavolala svým rodičům o pomoc, přičemž obviněný se jí začal vysmívat, že je ubohá a že práh jejich bytu nikdo nepřekročí, kdy odešel do místnosti, kde má uložené zbraně v trezoru, jednu ze zbraní vyndal, nabil ji a opřel ji o zed' a řekl poškozené „a teď můžou přijít“, v průběhu měsíce listopadu [REDAKCE] ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], poškozenou [REDAKCE] vybízel, aby si přestala psát přes mobilní telefon s její matkou, když neuposlechla, tak před ní napřáhl pěstí, ale neuhodil ji, následně jí vytrhl telefon z ruky a bodil s ním o zed', přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu, když poškozená ze strachu opustila v lednu [REDAKCE] společnou domácnost a odešla ke svým rodičům, po slibech a prosbách obviněného, že se změní a začal navštěvovat psychologa, se do společné domácnosti v polovině března [REDAKCE] vrátila na adresu bytu [REDAKCE],

kde ji opětovně ponižoval a omezoval shora uvedeným způsobem, přičemž dne [REDACTED], poté, co poškozená vyčetla obviněnému, aby se zapojoval více do domácích prací a výchovy dítěte, začal strkat svým tělem do poškozené, kdy jej poškozená žádala, aby ji nechal být, reagoval tak, že vzal víčko od PET lahve a zatlačil jí ho do levé tváře, poškozená ze strachu před ním utekla do vedlejší místnosti a zamkla se, a po tomto incidentu vyhledala i lékařské ošetření a začala ve spolupráci s organizacemi sociálních a pomáhajících služeb řešit odchod, přičemž po týdnu odešla definitivně ze společné domácnosti, přičemž poškozená byla v důsledku jednání svého bývalého manžela nucena vyhledat odbornou psychologickou pomoc a projevíly se u ní dílčí příznaky syndromu týrané osoby, když obviněný takto činil i v přítomnosti společné nezletilé dcery [REDACTED], nar. [REDACTED],

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit na náhradu škody poškozené [REDACTED], částku ve výši 517 Kč (pět set sedmnáct korun českých).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED], částku ve výši 1 Kč (jedna koruna česká).

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDACTED], nar. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], odkazuje se zbytkem svého uplatněného, avšak nepřiznaného, nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení obžalovaný odvolání, které později prostřednictvím svého obhájce zdůvodnil. Napadl rozsudek v celém rozsahu. Namítl, že soud prvního stupně učinil neúplná, tedy i nesprávná skutková zjištění, proto nemůže obstát ani právní kvalifikace skutku, resp. závěry okresního soudu o naplnění znaku zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí. Soud nevzal v potaz hned několik okolností v rámci úvah o věrohodnosti výpovědi poškozené. Ta je klíčovým důkazem. Poškozená podala trestní oznámení víc jak sedm měsíců poté, co odešla od obžalovaného. Adresovala ho poměrně vysoko do soustavy státního zastupitelství přímo k rukám vrchní státní zástupkyně v [REDACTED]. Tehdy již naplno probíhal ostrý a náročný opatrovnícký spor s obžalovaným o nezletilou dceru a rozvodové řízení. Motivace poškozené obžalovanému uškodit a následně tohoto využít ve sporu o společnou dceru se logicky nabízí a soud by ji měl pečlivě zkoumat. Soud prvního stupně se nedostatečně vypořádal s obhajobou obžalovaného, který již v rámci přípravného řízení uváděl, že se jednalo o bolestivý rozpad manželství, které bylo negativně zatíženo jednáním poškozené vykazující všechny projevy chování hyperprotektivní matky. Předseda senátu, který rozhodoval v trestní věci, rozhodoval i v současně probíhající opatrovnícké věci. V této souvislosti je zapotřebí poukázat na jeho odůvodnění v rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 4. 2022, č. j. 23 P 142/2020-784, kde uvedl: „Je zcela evidentní, že jádro problémů vůbec netkví mezi prarodiči nezletilé a její matkou, nýbrž spočívá v neschopnosti rodičů (osob s primární odpovědností) vyrovnat se se zánikem jejich vztahu, respektive s jeho následky. Na straně matky se tato skutečnost projevuje její hyperprotektivitou vůči nezletilé (velmi přehnaně na ni lpí), snaží se nezletilou chránit před členy rodiny otce z důvodu toho, že k nim ona sama nemá důvěru“. Na

celou věc je zapotřebí nahlížet prismatem rozpadajícího se manželství obžalovaného a poškozené, v němž nade vše milují společnou dceru [REDAKCE] a uvědomují si, že o ni mohou a nechtějí přijít. Jednalo o klasickou italskou domácnost, poškozená nebyla v roli podržené osoby, sama iniciovala, že s obžalovaným půjdou do poradny, a pokud se v průběhu sezení necítila dobře, pak tam již nešli. Sama se v průběhu skutku rozhodla, co a jak bude, a obžalovaný to respektoval. Měla možnost kdykoli opustit společnou domácnost, toho také v několika případech využila. Potvrdila obhajobu obžalovaného v tom směru, že po prvním odchodu ze společné domácnosti se vrátila z důvodu zveřejnění fotografie obžalovaného s jinou ženou na Facebooku. Poškozená nevykazuje chování oběti domácího násilí v době, kdy s obžalovaným žila ve společné domácnosti, sama poškozená i v rámci hlavního líčení specifikovala slova, která vůči obžalovanému používala, a pokud tvrdí, že jí obžalovaný nadával a ve spise jsou obsaženy nahrávky, které pořídila ona sama, pak i na oněch nahrávkách jsou patrné formulace „seš pořád stejná svině, tak ti to řeknu“, „vy jste tady známí po celejch [REDAKCE], celá tvoje family“, „ty jsi bez rodičů úplná nula“. Z nahrávky je zřejmé, že poškozená obžalovanému oponuje. Incident s víčkem z PET lahve dne [REDAKCE] poškozená popsala tak, že si stoupla obžalovanému před televizi, aby na ni neviděl, on ji ignoroval, tak šla k němu blíž a zopakovala to hlasitějším tónem, aby ji vnímal. Obžalovaný uvádí, že si tímto způsobem pravidelně chodila vyříkávat věci, které ji zrovna tížily. Poškozená tedy nebyla v podržené či bezradné roli. Sama potvrdila, že někdy vyvolávala hádky ona, někdy obžalovaný a že dříve dokázala věci řešit do extrému. Hrubé narážky a urážky adresované obžalovanému není možno omlouvat s argumentem, že se poškozená občas zmohla na určitý odpor vůči obžalovanému, jak činí soud prvního stupně. Dále poukázal na závěr téhož soudce opatrovnícké věci, kde konstatoval, že poškozená není pasivním hráčem, ale cíleně diktuje obžalovanému podmínky a je v protiútku. Dále je zapotřebí poukázat na závěry znaleckého posudku [REDAKCE] s tím, že emoční prožívání poškozené je ambivalentní, hůře se v něm orientuje, afekty ji mohou zahlcovat a negativně ovlivňovat její prožívání. Znalkyně se také rádně nevypořádaly s tím, zda dílčí příznaky syndromu týrané osoby, ke kterým došly, nemají spíše původ v psychicky náročných sporech poškozené s rodinou obžalovaného a dále silným strachem o to, co se děje s dcerou [REDAKCE], když je na návštěvě u rodičů obžalovaného. Zjištěné dílčí příznaky syndromu týrané osoby automaticky neznamenají následky pramenící z týrání. Poškozená dále při hlavním líčení uvedla, že po návratu do společné domácnosti bylo měsíc vše v pořádku, což koresponduje se sdělením poškozené i znalkyně v rámci vyšetření. Je zde tedy rozpor v závěru soudu o tom, že žalovaného jednání se měl dopustit obžalovaný vyjma období od poloviny ledna do poloviny března, kdy se vrátila poškozená do společné domácnosti. V této souvislosti je třeba upozornit i na skutečnost, že skutková věta rozsudku obsahuje tvrzení „*příčemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu*“, i když v bodu 173 odůvodnění rozsudku nalézací soud krádež telefonu ze skutkové věty vypustil, neboť tato nebyla prokázána. Navíc rozbití telefonu nemůže být dílčím projevem týrání. Soud rovněž ponechal v popisu skutku i tvrzení, že poškozená „*nesměla chodit s dcerou sama k lékaři*“, když toto tvrzení poškozené bylo vyvráceno zprávou pediatričky. Návštěvy u lékařky v [REDAKCE], která s nezletilou cvičila Vojtovu metodu, byly mimo žalované období.

3. Obžalovaný poškozenou ve styku s jejími rodiči nijak neomezoval. Jakmile se poškozená cítila nekomfortně, vzala zcela svobodně svůj mobilní telefon, zavolala si na pomoc její rodiče, ti přišli. Pokud by skutečně poškozenou tížily obavy z toho, že by snad obžalovaný mohl použít zbraň, jen stěží by nechala svoje rodiče do bytu přijít. Soud prvního stupně také nerozlišoval, zda vulgární SMS zprávy obžalovaného byly zasílány v době skutku či mimo něj. Pokud poškozená uvádí, že neměla k dispozici klíče od auta, pak je to logické, neboť obžalovaný autem jezdil do práce z [REDAKCE] do [REDAKCE].
4. Okresní soud dále odmítl jako nadbytečné jím předložené důkazy, a to ucelené pasáže mobilní komunikace vedené s poškozenou právě v době, kdy společně žili ve společné domácnosti. Obžalovaný soudu sdělil důvod předložení této komunikace se zpožděním, a tento důkaz zaslal

již dne 25. 1. 2022. Závěrečné řeči proběhly v rámci hlavního líčení až dne 13. 5. 2022, přesto tento důkaz nebyl soudem prvního stupně připuštěn. Tyto zprávy svědčí o nevěrohodnosti poškozené. Je totiž těžko představitelné, že obžalovaný v elektronické komunikaci vystupuje slušně a jakmile přijde domů, měl by se změnit v člověka, co hrubě poškozené nadává. Je rovněž zapotřebí věnovat pozornost způsobu komunikace poškozené s obžalovaným, kterou navrhuje obžalovaný provést jako důkaz před odvolacím soudem. Dále soud prvního stupně neprovedl jako důkaz zprávu Policie ČR, z níž se podává, že poškozená oznámila na Policii ČR, že se jí měla dcera [REDAKCE] svěřit o okolnostech svědčících o tom, že byla ze strany otce znásilněna. Věc byla odložena, neboť dcera nic takového v rámci prověřování neuvedla. Následkem toho obžalovaný vídal po dobu prověřování trestního oznámení poškozené svou dceru pouze asistovaně. Při líčení incidentu s PET víčkem lahve poškozená uvádí, že se obžalovaného nepřekonatelně bála, zároveň také sdělila, že se v domácnosti zdržovala ještě dalších pět dní po útoku. Incident s víčkem proběhl ve čtvrtek [REDAKCE], k lékaři druhý den odpoledne poškozenou doprovázela její sestra a poškozená tak měla možnost bezpečně odejít bydlet jinam. Závěrem obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu prvního stupně s pokynem, aby ve věci učinil rozhodnutí nové.

5. Později obžalovaný doplnil odvolání o specifikaci listin, jimiž navrhuje provést důkaz u odvolacího řízení, a to vyrozumění policejního orgánu o odložení trestní věci a rozhodnutí opatrovnického soudu ve věci nezletilé [REDAKCE] o návrhu otcovských prarodičů ve věci úpravy styku s nezletilou a o návrhu otce na vydání předběžného opatření.
6. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem obžalovaný na všech svých námitkách setrval.
7. Poškozená [REDAKCE] se vyjádřila prostřednictvím zmocněnkyně k obžalovaným předložené komunikaci, která byla zmocněnkyní zaslána, tak, že není schopna potvrdit autenticitu zpráv ani data. Dále uvedla, že komunikace s obžalovaným probíhala nejenom prostřednictvím SMS zpráv, ale i prostřednictvím Messengeru na Facebooku. Právě komunikaci tváří v tvář hodnotí poškozená jako nejproblematictější, kdy se nejintenzivněji projevovaly výkyvy nálad obžalovaného, jeho dominantní chování a snížená sebekontrola ve vyjadřování vůči poškozené. Veškeré textové zprávy mají spíše podpurný charakter. Dále uvedla, že odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně nepodávala, neboť vnímá ze svého pohledu za dostatečné, že chování obžalovaného vůči ní bylo soudem posouzeno jako zcela nepřipustné, věří, že do budoucna bude obžalovaný ve způsobu chování vůči ní zdrženlivější a rozsudek pro ni představuje určitou satisfakci. Nemá zájem eskalovat vztah s obžalovaným. Okresní soud se velmi podrobně dokazováním zabýval a všechny důkazy pečlivě hodnotil. Pokud je obhajobou namítána časová prodleva podání trestního oznámení a dále napadá její věrohodnost, pak tuto výhradu již vznášel v rámci řízení před soudem prvního stupně. Je třeba také vnímat, co opatrovnický soud konstatoval jako skutečnost, která přispěla k jejímu podezřívání vůči otcovským prarodičům. Pokud jde o výhrady, že se nechovala jako typická oběť domácího násilí, pak i tato argumentace byla použita obžalovaným v rámci obhajoby před soudem prvního stupně a tento soud se s těmito obhajovacími námitkami také řádně vypořádal. Závěrem navrhl, aby bylo odvolacím soudem postupováno podle § 256 tr. řádu.
8. Krajský soud neshledal důvod k zamítnutí nebo odmítnutí podaných odvolání podle § 253 tr. řádu, proto podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadených výroků rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to z hlediska vad vytýkaných jednotlivými odvoláními. K vadám výslovně nevytčeným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků rozsudku, proti nimž byla odvolání podána.
9. Po provedeném přezkumu krajský soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné.

10. V této trestní věci jde o složitější skutkově složitější kauzu, která klade zvýšené nároky na vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu. Okresnímu soudu rozhodně nelze činit výtky v tom směru, že by se nesnažil provést dokazování v rozsahu potřebném pro objektivní rozhodnutí o podané obžalobě. Obžaloba byla podána k Okresnímu soudu v Prachaticích dne 21. 4. 2021 a rozhodnuto bylo dne 13. 5. 2022, kdy bylo hlavní líčení od 1. 10. 2021 postupně odročováno za účelem výsledku předvolaných svědků a znalkyň.
11. V rámci postupně odročovaného hlavního líčení vyslechl obžalovaného, poškozenou, vyslechl řadu svědků z řad rodinných příslušníků jak obžalovaného, tak poškozené, dále svědky z bývalého pracoviště obžalovaného a kamarádky poškozené, případně osoby, se kterými se seznámila na sociální síti. Okresní soud reagoval i na případné změny ve výpovědích svědků. V hlavním líčení byla dále vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie [REDAKCE], která se vyjadřovala k osobnostem obžalovaného a poškozené, dynamice jejich vztahu, posuzovala motivaci k jejich podaným výpovědím, vyhodnotila, zda jsou schopni správně vnímat prožitou událost a prožitý děj si zapamatovat a reprodukovat jej, zda jsou jejich výpovědi prožitkově ukotvené, či jsou produktem fantazie nebo vědomých konstrukcí, a konečně se vyjadřovala k tomu, zda došlo ke změnám v psychice poškozené, a pokud ano, co bylo příčinou změn, a zda změny nastaly v důsledku jednání druhé osoby. V hlavním líčení byla také vyslechnuta znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [REDAKCE], která se vyjadřovala k duševnímu stavu obžalovaného, k jeho rozpoznávacím a ovládacím schopnostem, a k případným podmínkám pro uložení ochranné léčby. Dále byly přehrávány i zvukové záznamy o komunikaci poškozené a obžalovaného. Byly také prováděny ve smyslu ust. § 213 odst. 1, 2 tr. řádu důkazy listinné, jejichž konkrétní přehled je uveden v protokole o hlavním líčení a odvolací soud na jejich výčet plně odkazuje.
12. Nalézací soud provedl rozsáhlé dokazování, přesto musí odvolací soud konstatovat, že při podrobném zkoumání obsahu provedených důkazů, z nich soudem prvního stupně vyvozených skutkových zjištění, a dále rozsahu provedených důkazů, nelze dospět k závěru, že by se soud prvního stupně důsledně vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci, a že by v odůvodnění svého rozhodnutí pochybnostmi nevzbuzujícím způsobem vysvětlil, na základě jakých konkrétních důkazů vzal veškerá svá skutková zjištění za prokázaná a z jakých důvodů neprovedl důkazy, které byly obhajobou navrženy. Podle přesvědčení odvolacího soudu nelze dokazování v této fázi pokládat za dostatečné a úplné. Soudem provedené právní hodnocení jednání obžalovaného je tak v této fázi soudního řízení přinejmenším předčasné.
13. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací v souladu s ustanovením § 259 odst. 3 tr. řádu předtím, než rozhodl ve výroku konkretizovaným usnesením, provedl znovu některé pro skutková zjištění podstatné důkazy, které byly provedeny již nalézacím soudem v hlavním líčení, a zároveň provedl důkazy nové, z těch také ty, které byly obžalovaným navrženy, ale nalézacím soudem provedeny nebyly.
14. Z aktualizovaného opisu evidence rejstříku trestů fyzických osob nebyl zjištěn žádný posun oproti stavu řízení před soudem prvního stupně, obžalovaný je osobou soudně netrestanou. V centrální evidenci stíhaných osob k osobě obžalovaného je záznam Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], Služby kriminální policie a vyšetřování [REDAKCE] ze dne 24. 5. 2022, sp. zn. [REDAKCE] o odložení věci podle § 159a odst. 1 tr. řádu, které bude specifikováno níže.
15. Ze spisu Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 8 C 67/2021 soud zjistil, že řízení o věci návrhu poškozené (*dále též žalobkyně, případně matka*) o zrušení společného nájmu bytu, bylo vyloučeno k samostatnému řízení z původního spisu téhož soudu sp. zn. 8 C 32/2021, kde poškozená podala dne 10. 2. 2021 žalobu o vypořádání společného jmění manželů a na zrušení společného nájmu k bytu. Jednání v této věci proběhlo ve dnech 24. 5. a 23. 6. 2021. V rámci jednání před

soudem byl vznesen nárok žalobkyně na náhradu za ztrátu práva nájmní byt užívat, kdy důvodem opuštění bytu mělo být jednání žalovaného (*dále též obžalovaný, případně otec*), které je předmětem šetření orgánů činných v trestním řízení. Žalobkyní požadovaná částka ve výši 15 000 Kč, event. 10 000 Kč, by vyvažovala to, co musela vynaložit v souvislosti se stěhováním a hledáním nového bydlení. Žalovaný [REDAKCE] navrhl odročit rozhodnutí do doby, než bude rozhodnuto v opatrovnické věci, neboť žalobkyně se chce odstěhovat do [REDAKCE] a on se chce odstěhovat do [REDAKCE], proto má zájem na tom, aby se rodiče střídali u dítěte v [REDAKCE] a nerušilo se právo společného nájmu bytu. Dne 24. 11. 2021 žalovaný sdělil, že je připraven s žalobkyní uzavřít smír za předpokladu, že se podaří dospět k dohodě v paralelním řízení o vypořádání zaniklého společného jmění manželů. Dne 14. 2. 2022 byl schválen soudem smír, kterým bylo právo společného nájmu žalobkyně a žalovaného k bytu č. [REDAKCE] v domě č. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE] zrušeno a výlučným nájemcem tohoto bytu se stal žalovaný. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 2. 2022.

16. Okresní soud v Prachaticích rozsudkem ze dne 10. 2. 2020, č. j. 9 C 220/2019-33 rozhodl o výživném manželky (poškozené) a stanovil částku 3 000 Kč měsíčně ode dne 1. 11. 2019.
17. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 5. 10. 2020, č. j. 6 C 10/2019-81 bylo manželství obžalovaného a poškozené rozvedeno. Rozsudek nabyt právní moci dne 19. 10. 2020. Pokud se týče důvodů rozvodu manželství, účastníci se shodli na tom, že *příčinou rozvratu manželství jsou rozdílné charakterové vlastnosti obou manželů, když mají jiný náhled na budoucí směřování svých životů, společné hospodaření, péče o společnou dceru, trávení volného času a shodli se i na tom, že jejich manželství je hluboce a trvale rozvráceno a je pouze formální*. Je konstatováno, že krátce po uzavření manželství došlo mezi manželi k neshodám, na základě kterých byl ze strany manželky podán návrh na rozvod manželství. Po krátkodobém pokusu o obnovení manželského soužití na jaře roku [REDAKCE], pak minimálně od měsíce srpna [REDAKCE], účastníci již nevedou společnou domácnost a o obnovení manželského soužití se již nesnažili. V odůvodnění rozsudku tak není konstatováno jako důvod rozvodu zlé zacházení s poškozenou ze strany obžalovaného, ani není konstatováno, že by navrhovatelka něco takového tvrdila. Rozsudku předcházelo usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 23. 4. 2019, č. j. 6 C 10/2019-19, jímž bylo přerušeno řízení s ohledem na rodinnou situaci, kdy dne 11. 3. 2019 poškozená navrhla přerušování řízení s ohledem na vývoj rodinné situace a obžalovaný se k tomuto dne 17. 4. 2019 připojil. Následně pak dne 20. 8. 2019 podala poškozená návrh na pokračování v řízení poté, co dne 14. 8. 2020 nabylo právní moci rozhodnutí o úpravě péče o nezletilou dceru.
18. Zejména byl proveden důkaz originálem spisu Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 23 Nc 1604/2009 a 23 P 142/2020, týkající se řízení o návrhu matky na úpravu péče o nezletilou a její výživu na dobu do a po rozvodu manželství, o návrzích otce a otcovských prarodičů na úpravu styku s nezletilou, návrzích matky, otce, otcovských prarodičů, bratra otce a jeho přítelkyně na vydání předběžných opatření, návrhu matky na stanovení výživného manželky, návrzích matky na rozhodnutí o věci významné, na niž se rodiče nemohou dohodnout spojený s návrhem na vydání předběžného opatření na vydání souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky do MŠ, na změnu bydliště nezletilé, zápisu nezletilé do MŠ, návrhu na omezení styku otce s nezletilou, o návrhu otce na svěřením nezletilé do jeho péče, o návrhu otcovských prarodičů na úpravu styku s nezletilou (*v příloze spisu č. 1 se nachází kopie části tohoto spisu*).
19. V podrobnostech bylo z tohoto spisu odvolacím soudem zjištěno, že poškozená podala dne 15. 1. 2019 návrh na úpravu poměru k nezletilé dceři po dobu před i po rozvodu manželství a návrh na rozvod manželství. V něm popisuje pocíťovaný útlak ze strany obžalovaného, jeho zvýšenou kontrolu, nezmiňuje se o tom, že by byla někdy fyzicky napadena. Dne 11. 3. 2019 navrhuje přerušit řízení s ohledem na vývoj rodinné situace a pokus o záchranu manželství. Stejný důvod přerušování řízení měli mimo jiné obžalovaná a poškozený sdělit i orgánu sociálněprávní ochrany dětí (*dále též OSPOD*) [REDAKCE] s tím, že společně pracují na obnovení manželství.

Okresní soud dne 3. 4. 2019 rozhodl o přerušení řízení. Až dne 30. 7. 2019 následoval návrh poškozené na pokračování řízení, odůvodněný agresivním chováním obžalovaného. Poškozená navrhuje styk s dítětem pouze za dozoru sociální pracovnice. Začátkem srpna 2019 soud rozhodl o pokračování v řízení. Dne 10. 9. 2019 byl podán návrh otcovských prarodičů na úpravu styku s vnučkou a dne 15. 10. 2019 naopak návrh poškozené na vydání předběžného opatření – úpravu výchovy a styku otce s nezletilou. Dne 18. 10. 2019 je soudem zamítnut návrh na vydání předběžného opatření. Dne 5. 11. 2019 navrhuje bratr obžalovaného a jeho přítelkyně úpravu styku s nezletilou [REDAKCE]. Následující den 6. 11. 2019 podává obžalovaný návrh na svěřeni nezletilé do střídavé péče. Dne 7. 11. 2019 pak při jednání před soudem poškozená uvádí, že po narození dcery „to bylo v pořádku“ (č. 1. 2 protokolu o jednání), odmítá návrh na střídavou péči a navrhuje svěřit dceru do své péče a otci určit výživné. Dne 14. 11. 2019 soud rozhoduje o návrhu matky na úpravu péče na nezletilou a její výživu po dobu za trvání manželství rodičů a pro dobu po jeho rozvodu, o návrhu otce na úpravu styku s nezletilou, o návrhu otcovských prarodičů na úpravu styku s nezletilou, kde mimo jiné soud konstatuje jednoznačně záporný postoj otcovského dědečka k poškozené. Dále soud konstatuje *„navíc z chronologie návrhu otce ohledně úpravy péče o nezletilou se podává, že otec primárně neusiloval o její svěřeni do střídavé péče a jeví se, že návrh na střídavou péči je až reakcí na vybrocování jeho vztahu s matkou, na jejich narůstající konflikt ohledně jeho styku s nezletilou a jeho snahy o umožnění styku ve větším rozsahu, než mu byly ze strany matky umožňovány od srpna [REDAKCE], po jejím opuštění společné domácnosti“*. Dne 21. 11. 2019 soud zamítá návrh na úpravu styku s nezletilou podaný bratrem obžalovaného a jeho přítelkyní. Dne 12. 12. 2019 podává odvolání poškozená s požadavkem, aby se otcovští prarodiče stýkali s vnučkou jen v době styku, kdy ji má v péči otec. Dne 25. 12. 2019 bratr obžalovaného podává odvolání proti rozhodnutí okresního soudu, trvá na styku s nezletilou. Dne 24. 1. 2020 je podáno doplnění odvolání obžalovaného a následuje dne 29. 1. 2020 vyhlášení rozsudku, jímž je obžalovaný zavázán povinností předat nezletilou v místě bydliště matky a návrh poškozené na svěřeni nezletilé do její předběžné péče je zamítnut. V této době podává obžalovaný rozsáhlé „informace obecním soudům o situace v rodině“ doplněné fotografiemi specifikovanými k určitým dnům v lednu a v únoru [REDAKCE], včetně komunikace s poškozenou jako matkou nezletilého dítěte (e-maily, zprávy, SMS).

20. Dne 12. 2. 2020 podává soudu zprávu OSPOD [REDAKCE] o vyhrocené situaci mezi rodiči, kteří spolu nekomunikují, nesnaží se domluvit, nevyužili nabízené odborné pomoci, otec dceru odvezl bez vědomí matky na neznámé místo a dceru si ponechal ve své péči devět dnů. Oba rodiče jsou schopni se o svou dceru postarat a zabezpečit její potřeby, ani jeden z rodičů nezpochybňuje péči druhého rodiče. Každý z nich má však zcela opačný pohled na to, jaký kontakt s druhým rodičem je pro dceru vhodný a oba zároveň tvrdí, že jejich postoj je v zájmu nezletilé dcery. Závěrem orgán péče o dítě navrhl, aby *rodičům* bylo nařízeno využít služeb odborné pomoci pro řešení jejich složité situace například v krizovém centru pro děti a rodinu, případně služeb mediátora.
21. Dne 14. 12. 2020 rozhoduje Okresní soud v Prachaticích rozsudkem, jímž matce ukládá povinnost zajišťovat péči o nezletilou a otci se ukládá povinnost péči matky o nezletilou strpět, zároveň jsou ustanoveny konkrétní časové podmínky a místo předání. Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 3. 3. 2020, č. j. 6 Co 237/2020-84 potvrzuje rozsudek okresního soudu ze dne 29. 1. 2020, a téhož dne usnesením č. j. 6 Co 300/2020-18 potvrzuje rozsudek okresního soudu ze dne 14. 2. 2020. Těmto rozhodnutím předchází rozhodnutí Okresního soudu v Prachaticích ze dne 2. 3. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-3, jímž soud zamítá návrh otcovských prarodičů na nařízení předběžného opatření. Toto usnesení je potvrzováno usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 3. 2020, č. j. 6 Co 372/2020-12. Dne 15. 4. 2020 podává obžalovaný návrh na vydání předběžného opatření ohledně styku s nezletilou. Okresní soud v Prachaticích rozhoduje usnesením dne 22. 4. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-35, jímž tento návrh obžalovaného zastavuje.

22. Dne 21. 5. 2020 Krizové centrum pro rodinu a děti ve své zprávě konstatuje zřetelné napětí mezi rodiči dítěte, kdy schůzka ze strany matky, tedy poškozené, byla ukončena, spolupráce byla později ukončena i ze strany otce – obžalovaného.
23. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 2020, č. j. 6 Co 75/2020-373 je rozsudek soudu prvního stupně, kterým byl zamítnut návrh na úpravu styku s nezletilou podaný bratrem obžalovaného a jeho přítelkyní, potvrzen.
24. V mezidobí podává poškozená na obžalovaného trestní oznámení adresované Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze, k rukám JUDr. Lenky Bradáčové, „ve věci týrání osoby blízké“ datované dne 18. 2. 2020. V němž mimo jiné konstatuje, že „*se mi ozvala expřítelkyně manžela a zároveň i dcera mrtvé expřítelkyně manžela*“. Tomuto trestnímu oznámení předchází oznámení poškozené učiněné na Obvodní oddělení PČR [REDAKCE] ze dne 24. 1. 2020 a 7. 2. 2020, v obou případech se oznámení týká nevrácení nezletilé dcery.
25. V této věci dne 10. 3. 2020 podává zprávu Krizové centrum, Centrum pomoci rodině a dětem zprávu OSPOD [REDAKCE], v níž mimo jiné konstatuje, že rodiče nezletilé, tedy obžalovaný a poškozená, obnovili spolupráci s Krizovým centrem, společná konzultace se uskutečnila dne 26.2.2020 za přítomnosti sestry poškozené, k jejíž účasti obžalovaný svolil. Je konstatován naprosto rozdílný názor účastníků, otec dítěte je k práci pracovníka centra kritický, v podstatě očekává mediaci, kterou naopak razantně odmítá matka dítěte.
26. Ústavní soud usnesením ze dne 12. 5. 2020, sp. zn. IV. ÚS 1228/20 zamítl stížnost obžalovaného proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 3. 2020, č. j. 6 Co 300/2020-18. Následuje dne 30. 6. 2020 rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích o návrhu matky na úpravu péče o nezletilou na dobu do a po rozvodu a její výživu, návrhu otce na úpravu styku s nezletilou, stejném návrhu otcovských prarodičů a o odvolání otce proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172. V té době OSPOD doporučil vypracování znaleckého posudku mimo jiné k charakterizaci *osobností rodičů nezletilé z pohledu možného manipulativního jednání*. Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 3. 6. 2020, č. j. 6 Co 583/2020-69 usnesení soudu prvního stupně ze dne 22. 4. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-35 změnil tak, že návrh otce na nařízení předběžného opatření ohledně úpravy času styku s nezletilou dcerou zamítl. Dne 27. 10. 2020 Ústavní soud odmítá stížnost obžalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 6. 2020, č. j. 6 Co 75/2020-406. Dne 28. 12. 2020 podává poškozená návrh na rozhodnutí o významné věci, na které se rodiče nemohou dohodnout (změna bydliště nezletilé). Dne 30. 6. 2020 rozhoduje rozsudkem Krajský soud v Českých Budějovicích, č. j. 6 Co 75/2020-406, kdy mění rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019 tak, že je mimo jiné i stanovena povinnost obou rodičů si vzájemně sdílet překážky styku důvodně bránící nejméně dvacet čtyři hodin předem a otcí je rozšířen styk s nezletilou. Dne 18. 1. 2021 podal obžalovaný návrh, aby nezletilá byla svěřena do jeho péče, následuje replika poškozené ze dne 5. 2. 2021, že se změnou bydliště nesouhlasí, zmiňuje se o svém nesouhlasu s mediací, která jí nebyla doporučena psychologem *z důvodu psychického a fyzického týrání obžalovaným*. Dne 16. 6. 2021 podává obžalovaný návrh na vydání předběžného opatření v podobě předání nezletilé do jeho péče. Když nesouhlasí se zapsáním nezletilé do mateřské školky v [REDAKCE] poté, co se matka přestěhovala. Dne 22. 6. 2021 podává matka nezletilé návrh na nahrazení souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky do mateřské školy. Dne 23. 6. 2021 podává ve věci vyjádření OSPOD [REDAKCE], ve kterém je konstatována *dlouhodobě složitá komunikace rodičů, kdy matka opakovaně odmítá odbornou pomoc, která je ze strany OSPOD doporučována, s tím, že je „týranou“ osobou a pak je mediace nevhodná, zároveň však odmítá jakoukoliv formu odborné pomoci*.
27. Okresní soud v Prachaticích usnesením ze dne 23. 6. 2021, č. j. 23 P 142/2020-563 zamítá návrh obžalovaného na vydání předběžného opatření předat nezletilou do jeho péče, dne 28. 6. 2021 je usnesením téhož soudu č. j. 23 P 142/2020-584 zamítnut návrh matky na vydání předběžného

opatření – nahrazení souhlasu otce, tedy obžalovaného, s umístěním nezletilého do mateřské školky v [REDAKCE]. Následuje odvolání matky. Stejný den, kdy došlo k poslednímu shora specifikovanému rozhodnutí, podává opětovnou zprávu OSPOD [REDAKCE], ve které jsou konstatovány stejné skutečnosti jako shora, a doplnění, že obžalovaný se mediaci, případně terapeutickým konzultacím, nebrání. OSPOD navrhuje návrh matky na vydání předběžného opatření zamítnout. Mimo jiné konstatuje, že jednání před soudem mělo proběhnout již dne 15. 6. 2021, avšak matka čekala do poslední chvíle, aby uplatnila nárok na námitku podjatosti, ačkoliv již dne 8. 3. 2021 bylo doručeno účastníkům předvolání k soudnímu jednání, kde bylo uvedeno jméno soudce, který má případ přidělen.

28. Krajský soud v Českých Budějovicích pak usneseními ze dne 11. 8. 2021 č. j. 6 Co 872/2021-595 a 6 Co 873/2021-599 obě usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 23. 6. a 28. 6. 2021 potvrzuje. Dne 26. 8. 2021 podává matka návrh na vydání souhlasu za otce s umístěním nezletilé do předškolního zařízení. Usnesením ze dne 1. 9. 2021 Okresní soud v Prachaticích, č. j. 23 P 142/2020-650 tento návrh zamítá. Rozsudkem téhož soudu ze dne 2. 11. 2021, č. j. 23 P 142/2020-686 je udělen souhlas matce k učinění právního jednání ke změně bydliště na adresu [REDAKCE], a k zápisu nezletilé k předškolnímu vzdělávání do Mateřské školy v [REDAKCE]. Návrh otce na změnu péče a střídavé péče nezletilé se jako nedůvodný zamítá. Usnesením Okresního soudu v Prachaticích ze dne 10. 11. 2021, č. j. 23 P 142/2020-693 byl zamítnut návrh otce na vydání předběžného opatření v podobě změny úpravy jeho styku s nezletilou. Dne 2. 12. 2021 podává otec odvolání jednak proti rozhodnutí Okresního soudu v Prachaticích ze dne 2. 11. 2021, jednak proti rozhodnutí téhož soudu ze dne 10. 11. 2021. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 1. 2021, č. j. 6 Co 1502/2021-720 je usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 10. 11. 2021 potvrzeno.
29. Dne 21. 12. 2021 podala poškozená trestní oznámení na otce dítěte s podezřením na pohlavní zneužití. Na základě těchto informací nařídil Okresní soud v Prachaticích usnesením ze dne 29. 12. 2021, č. j. 4 P a Nc 130/2021 předběžné opatření o asistovaném styku nezletilé s jejím otcem. Asistovaný styk probíhá v prostorách zařízení [REDAKCE] za přítomnosti jejího pracovníka každou středu v době od 15.00 do 16.00 hodin.
30. Dne 21. 12. 2021 podala poškozená kromě trestního oznámení i návrh na vydání předběžného opatření k Okresnímu soudu v Prachaticích na omezení styku nezletilé s otcem.
31. Ze záznamu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 22. 12. 2021 č. j. [REDAKCE] bylo zjištěno, že na základě oznámení [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byly podle § 158 odst. 3 tr. řádu Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie [REDAKCE], odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování [REDAKCE], zahájeny úkony trestního řízení ve věci možného sexuálního zneužití dítěte mladšího 15 let vůči [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a to pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. d) tr. zákoníku spočívající v tom, že (zestručněně) v blíže nezjištěné době, nejméně však od 3. do 19. 12. 2021 za účelem uspokojení své sexuální potřeby prováděl sexuální praktiky se svojí nezletilou dcerou [REDAKCE], nar. [REDAKCE], a tím ohrozil její mravní vývoj jako otec, který má vůči svému dítěti rodičovskou odpovědnost za jeho zdárný a správný vývoj. Oznamovatelka podala v této věci dne 21. 12. 2021 vysvětlení podle § 158 odst. 6 tr. řádu, kde velmi podrobně popsala svůj nálezh v intimní oblasti genitálií své nezletilé dcery [REDAKCE], její chování a podrobně popsala to, co jí měla dcera sdělit ohledně trávení času u obžalovaného.
32. Dne 27. 12. 2021 opět podává zprávu OSPOD v [REDAKCE]. Původní zpráva je doplněna o konstatování, že do ukončení policejního vyšetřování považuje kurátor pro děti a mládež za vhodné zachovat styk otce s dcerou, a to po dobu policejního vyšetřování za asistence další osoby, kdy bude zachován kontakt nezletilé s otcem, což je v jejím zájmu. Jsou předány kontakty

na jednotlivá centra či obecně prospěšné společnosti, na jejichž půdě může docházet k asistovanému styku.

33. Okresní soud v Prachaticích usnesením ze dne 29. 12. 2021, č. j. 23 P 142/2020-18 rozhoduje, že otec je oprávněn stýkat se s nezletilou každou středu v době od 15.00 hodin do 16.00 hodin v zařízení [REDAKCE] za přítomnosti pracovníka zařízení a opatrovníkem nezletilé soud jmenuje Město [REDAKCE], a to s ohledem na podání trestního oznámení ze strany matky nezletilé.
34. Dne 21. 2. 2022 podává OSPOD [REDAKCE] zprávu Krajskému soudu v Českých Budějovicích jako soudu odvolacímu, v níž mimo jiné konstatuje, že není možno z jejich strany vyhodnotit, zda se otec skutečně uvedeného trestného činu dopustil, případně zda se jedná o fantazijní procesy v duševním světě nezletilé, *eventuálně „zda je matčino oznámení účelové a je pokračováním dlouhodobého oboustranně vybroceného sporu mezi rodiči“*. Dále dodává, že vzhledem k tvrzenému závažnému obvinění je na místě, aby soud zvážil nařízení znaleckého posudku, zda nedochází ze strany rodičů k manipulaci nezletilé nebo zda rodiče netrpí psychickými poruchami. Poukázal na to, že při jednání u okresního soudu nebyla podrobně probrána situace ohledně návrhu otce na úpravu styku, kdy mělo být nařízeno jednání, ale do dnešního dne nepřišlo žádné předvolání. Za současné situace tak není na místě, aby soud rozhodoval o změně bydliště nezletilé, kdy otec má podán návrh na její svěření do jeho péče, ale není možné vyvodit výsledek šetření PČR. Následně Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 24. 2. 2022, č. j. 6 Co 1501/2021-738 rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 2. 11. 2021, č. j. 23 P 142/2020-686, jímž je udělen souhlas matce k učinění právního jednání ke změně bydliště a k zápisu nezletilé k předškolnímu vzdělávání a zamítnut návrh otce na změnu péče a střídavé péče nezletilé, potvrzuje.
35. Dne 21. 2. a 24. 2. 2022 podává zprávu Spolek [REDAKCE] o průběhu asistovaného styku nezletilé s otcem. V závěru této zprávy se konstatuje, že *„nešťastné by bylo, pokud by to, co je na první pohled přiměřeným pečlivým a opravdovým zájmem o [REDAKCE], bylo vedeno snahou si „nabít“ na druhého rodiče. [REDAKCE] je na to zatím ještě příliš malá, ale dorůstající dítě v takových případech jednoho dne prohlédne, že to, co doposud prožívalo jako upřímný zájem o sebe, je ve skutečnosti využití či přímo zneužití v boji mezi znepřátelenými rodiči, a nadále již nemůže žádnému z rodičů důvěřovat. Obvykle pojetí syndromu zavrženého rodiče počítá s tím, že jde jen o jednoho z rodičů, avšak v těchto případech mohou vztah s dítětem zbytečně ztratit oba bojující rodiče zároveň“*.
36. Okresní soud v Prachaticích pak rozhoduje rozsudkem ze dne 22. 4. 2022, č. j. 23 P 142/2020-784 a 4 P a Nc 9/2022 *(je specifikován níže, neboť jím odvolací soud provedl důkaz k i k návrhu obžalovaného)*.
37. V následující zprávě OSPOD [REDAKCE] dne 29. 4. 2022 mj. konstatuje, že do budoucna by měl soud zvážít nařídit rodičům mediaci či individuální konzultace v krizovém centru za účelem zlepšení jejich komunikace s dovětkem, že důležité je vyčkat, jak bude rozhodnuto v trestní věci ohledně týrání matky paní [REDAKCE]. Úprava styku by měla být projednávána při soudním jednání a orgán péče o dítě nesouhlasí s navýkacím režimem úpravy styku otce a nezletilé [REDAKCE].
38. [REDAKCE], jako matce nezletilé, je dne 11. 5. 2022 adresována výzva soudce Okresního soudu v Prachaticích k dodržování povinnosti při styku otce s nezletilou.
39. Ze zprávy Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování [REDAKCE] ze dne 24. 5. 2022 soud zjistil, že ve věci prověřování podezření ze sexuálního motivovaného jednání otce dítěte [REDAKCE] vůči nezletilé dceři [REDAKCE] byla věc usnesením ze dne 24. 5. 2022, č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] odložena ve smyslu § 159a odst. 1 tr. řádu. Z tohoto bylo zjištěno, že věc byla podle § 159a odst. 1 tr. řádu odložena, neboť „ve věci nejde o podezření z trestného činu a

není na místě věc vyřídit jinak“. Z odůvodnění tohoto usnesení se podává, že dne 27. 12. 2021 byla provedena u nezletilé gynekologická prohlídka s běžným nálezem. Při výslechu dítěte ve speciální výslechové místnosti za přítomnosti její matky byl s dítětem navázán kontakt bez problémů, nezletilá však neřekla nic z toho, co sdělovala matce. Na přímé otázky popírala, že by se jí otec jakkoliv dotýkal na intimních partiích. Vzhledem k taktice vedení pohovoru s dětmi byl nakonec dán prostor matce, aby se odvolala na to, co jí nezletilá měla sdělovat. Ta buď matce neodpověděla, nebo sdělila, že si nepamatuje, případně odvedla hovor jiným směrem. Matka se posléze zajímala, zda je velkým problémem pro další řízení, když dcera sama podstatné skutečnosti neřekla. Policejní orgán dále konstatuje, že z předložené komunikace prostřednictvím SMS je zjištěno, že vztahy mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] nejsou dobré, jejich názory na přístup k dítěti se různí. Pokud byly matkou předloženy videonahrávky k psychologickému posouzení, pak z nich vyplynulo, že se jedná o vytržené části rozhovorů, u kterých není zřejmé, co jim předcházelo, zda nebyla nezletilá před nahrávkami instruována, korigována či opakovaně cíleně tázána. Nebyl z nich zjištěn obsah, který by vytvářel ucelený popis inkriminovaného jednání, kterého se měl otec dopustit. Podle vyjádření psychologa matka opakovaně pokládala nezletilé cílené návodné otázky. Ze strany nezletilé chybí naopak spontánní sdělení šířející popisující šetřené jednání. Z pořízeného záznamu neformálního rozhovoru je zjevná snaha dívky vyhovět matce, nezletilá sděluje nebo odsouhlasí, co matka požaduje nebo očekává. Vztahy v nukleární rodině jsou rozvráceny, počínaje rozpory mezi rozvedenými rodiči dítěte týkajícími se rozdílných představ každého z nich o kompetenci toho druhého ke správné výchově dítěte, a konče širší rodinou, která vytvořila doslova dva tábory stojící proti sobě a navzájem se kritizující. Vyhrocené špatné vztahy lze pak vysledovat ze zpráv odboru sociální péče Městského úřadu v [REDAKCE], kde je od roku 2019 vedena spisová dokumentace kvůli dlouhodobé složité komunikaci mezi rodiči. Po celou dobu se nepodařilo dohodnout jakoukoliv spolupráci či mediaci v rámci řešení komunikačních problémů.

40. Z vyjádření matky k odvolání otce proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 1. 7. 2022, č. j. 23P 142/2022-853, se zjišťuje, že matka upozorňuje na závěry znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, který byl zpracován v nyní projednávané trestní věci, a poukazuje na to, že bude pravděpodobně potřebné posoudit, zda vzhledem k osobnosti otce a některým specifickým osobnostním rysům nejsou omezeny jeho výchovné předpoklady.
41. Ze zprávy psychoterapeutky [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] a ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný a poškozená navštívili společně dne [REDAKCE] Psychologické poradenství a psychoterapii v [REDAKCE] z iniciativy poškozené po konfliktu manželů s prarodiči na obou stranách. Shodně sdělili, že problémy ohledně styku s prarodiči trvají od dubna [REDAKCE] od nástupu poškozené na rodičovskou dovolenou a zejména po narození dcery. Společnou motivací pro vyhledání odborné péče je urovnání vzájemných vztahů s prarodiči, obžalovaný požadoval častější frekvenci společných návštěv manželů s dcerou u jeho rodičů, dle jeho sdělení manželka preferovala styk a péči o dítě s vlastními rodiči. Ta byla během konzultace velmi lacrimósní (plačtivá), úzkostná, tenzní, minimálně se zapojovala, neustále obhajovala vlastní chování vůči nárokům a požadavkům manžela. Vzhledem k projevované emocionální rozkolísanosti jí byla doporučena odborná konzultace s psychiatrem k vyloučení poporodní deprese a párová terapie. Obžalovaný působil velmi cílevědomě, rozhodně, méně empaticky vůči aktuálním potřebám manželky ve vztahu k jejím rodičům. Její péči o dítě a domácnost hodnotil jako velmi dobrou. Na další konzultaci se dostavil již pouze obžalovaný s tím, že manželka odmítla společné konzultace a uvedl, že se společně dohodli a budou akceptovat a neřešit vzájemnou netoleranci obou rodičů, jako pár nemají problém. Individuální konzultace s obžalovaným pak probíhaly více méně pravidelně každých 14 dní až do listopadu [REDAKCE] a psychoterapie byla přerušena pro opatření v souvislosti s koronavirem.

42. Závěrečné sdělení psycholožka formulovala takto: „Celkově lze hodnotit situaci přes *opakovanou střídavou oboustrannou snahu manželů* [REDAKCE] o stabilizaci vztahu a řešení výchovné péče o dceru jako protahovanou manželskou krizi, která vyústila v *konflikt s rozvratem manželství se vzájemnými trvajícími hostilními postoji vůči sobě navzájem*.“ Dne 6. 1. 2021 pak psychoterapeutka sděluje, že došlo ke zhoršení psychického stavu obžalovaného na základě kumulace zásadních životních změn – rozvod manželství, změna pracovního postavení a subjektivně i objektivně zhoršený sociální status, kdy je vedeno z podnětu poškozené proti němu trestní řízení pro týrání. Původně ještě zvladatelná úzkostná vegetativní a somatická symptomatika v rámci protahované více jak dvouleté krizové situace byla významně zhoršena.
43. Dále soud provedl důkazy, které navrhoval v rámci podaného odvolání obžalovaný.
44. Jedná se o důkaz komunikací mezi obžalovaným a poškozenou prostřednictvím SMS zpráv z období od října [REDAKCE] do března [REDAKCE] předloženou obžalovaným a následné vyjádření poškozené prostřednictvím její zmocněnkyně k této komunikaci ze dne 19. 8. 2022. Poškozená uvedla, že není schopna potvrdit autenticitu zpráv ani data, která jsou u nich uvedena, dodala, že komunikace probíhala též prostřednictvím aplikace Facebook Messenger. K tomu dodala, že komunikaci tváří v tvář hodnotí jako nejproblematictější, kdy se nejintenzivněji projevovaly výkyvy nálad obžalovaného, jeho dominantní chování a snížená sebekontrola ve vyjadřování vůči ní.
45. Okresní soud v Prachaticích rozsudkem ze dne 22. 4. 2022, č. j. 23 P 142/2020-784 (soudce JUDr. Petr Kolban) rozhoduje, o návrhu otcovských prarodičů ve věci úpravy styku s nezletilou tak, že jejich návrh na úpravu styku s nezletilou se zamítá. V odůvodnění okresní soud mimo jiné konstatuje, že vztahy mezi rodiči, resp. vzájemné vztahy matky s členy rodiny otce nezletilé, jsou vzájemně nepřátelské (odstavec 1). Nadále jsou vzájemné vztahy matky nezletilé k otci, resp. k členům jeho rodiny tzv. „na bodu mrazu“. Obě dvě strany spolu vzájemně nekomunikují, osočují se z různých nepoctivých záměrů ... i přesto, že matka líčila postoj nezletilé ke styku s otcovskými prarodiči jako spíše rezervovaný, bylo výslechy členy rodiny [REDAKCE], popř. zprávou organizace [REDAKCE] prokázáno, že nezletilá reaguje na přítomnost prarodičů kladně, vřele, přičemž od chvíle, kdy jí bylo sděleno, že se uvidí s babičkou a dědou, projevovala nadšení a zájem o kontakt s prarodiči (odstavec 10). Okresní soud v odůvodnění tohoto rozsudku dále konstatuje, že otcovští prarodiče ve chvíli, kdy se měli vyjádřit k výchovné kompetenci matky, její úlohu začali snižovat a bagatelizovat, na druhou stranu bylo prokázáno, že matka nezletilé degraduje projevy své dcery v tom směru, jak moc se těší na přítomnost svých prarodičů ze strany otce (odstavec 12). Podstatu lze spatřovat ve vzájemných vztazích mezi matkou a rodinou otce nezletilé, které jsou protkané vzájemnou nedůvěrou, pochybnostmi a do jisté míry též nenávistí (odstavec 13). Dále okresní soud konstatuje, že nezletilá po ukončení styku s otcem, příp. otcovskými prarodiči nevykazovala podle matky žádné znaky traumatizace a matka tak dle skutkových zjištění soudu neměla důvod pojmout jakékoli, byť i jen teoretické, podezření na trestnou činnost otce (odstavec 14). Zejména pak v odstavci 25 konstatuje, že „*je zcela evidentní, že jádro problému vůbec netkví mezi prarodiči nezletilé a její matkou, nýbrž spočívá v neschopnosti rodičů vyrovnat se zánikem jejich vztahu, resp. s jeho následky. Na straně matky se tato skutečnost projevuje její hyperprotektivitou vůči nezletilé, snaží se nezletilou chránit před členy rodiny otce z důvodu toho, že k nim ona sama nemá důvěru. Na straně otce se pak zcela evidentně dere do popředí až tvrdošijná snaha po spravedlivém rozsahu kontaktu s nezletilou bez ohledu na to, že tato v této fázi vývoje potřebuje stabilní rodinné zázemí.....řečeno souhrnně, otec i matka se projevují jako nezralé „přestárlé děti“, které byť hovoří o nejlepším zájmu nezletilé, tak takovýto nejlepší zájem poměříjí toliko perspektivou svých vlastních egoistických zájmů.....do vzájemné bitvy pak vstupují zejména otcovští prarodiče*“. Dále soud konstatuje „*to, že v životě neobstáli ve vzájemném životě jakožto partneři, a z takového důvodu zaniklo jejich manželství, nemění nic na tom, že až minimálně do doby nabytí zletilosti nezletilé [REDAKCE], musí ve vzájemných vztazích obstát jakožto rodiče*“.
46. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 19. 8. 2022, č. j. 6 Co 977/2022-885, soud zjistil, že k odvolání otce a matky proti usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 1.

7. 2022, č. j. 23 P 142/2020-853, byl změněn výrok ohledně oprávněnosti otce stýkat s nezletilou dcerou oproti výroku soudu prvního stupně v období letních prázdnin v roce 2022 s tím, že v období od 1. 7. do 4. 9. 2022 se neuplatní běžná úprava styku.

47. Napadený rozsudek v nyní projednávané věci je postaven na tom, že okresní soud věří poškozené [REDAKCE]. Je nutno zdůraznit, že hodnocení důkazů je výsostným právem nalézacího soudu, tedy soudu prvostupňového, který důkazy v převážné většině rovněž sám provádí a má tak pro jejich hodnocení nejlepší předpoklady. Odvolací soud může pouze přezkoumávat, zda hodnotící úvahy prvostupňového soudu jsou logické a nerozporuplné, a pokud tomu tak je, je hodnocením soudu prvního stupně vázán (§ 263 odst. 7 tr. řádu poslední věta). Uvedené ustanovení však klade nároky na to, aby hodnocení důkazů bylo podrobné, přesvědčivé, zaměřené na podstatu, a zejména, aby bylo komplexní ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu. To se zejména týká vyhodnocení věrohodnosti klíčové svědkyně [REDAKCE]. Odvolací soud nepřehlédl, že její výpověď je na jedné straně podporována výpověďmi svědkyň z řad bývalých podřízených obžalovaného, výpovědí jeho bývalé partnerky a výpovědí dcery bývalé partnerky. Nelze však nevidět, že skutečnosti z těchto výpovědí zjištěné se týkají zejména osobnostních charakteristik obžalovaného, méně již faktického soužití obžalovaného a poškozené. Zjištění charakteru faktického soužití obžalovaného a poškozené a v návaznosti na tom zjištění skutečných následků takového soužití v psychice poškozené, příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a psychickou disbalancí, která je u poškozené zjišťována, a zejména zjišťování jiných skutečností, které mohly mít vliv na úzkostný, celkově nekomfortní psychický stav poškozené, a dále vyhodnocování případných takových vlivů, je pro úvahy o tom, zda byla jednáním obžalovaného naplněna skutková podstata žalovaného trestného činu, nezbytné.
48. Podle názoru odvolacího soudu nalézací soud dosud nevěnoval dostatečnou pozornost závěrům znalkyně z oboru zdravotnictví, odvěti psychiatrie, specializace klinická psychologie, která se vyjadřovala k osobnosti poškozené. Výpověď poškozené je nutno také hodnotit i optikou tohoto nálezu, kdy jsou u ní zjišťovány rysy depresivity, úzkostného prožívání, sníženého sebehodnocení, ale také méně racionálního rozhodování s tendencí své emoce potlačovat, když do popředí vystupují rysy svědčící pro křehkou regulaci sebehodnoty. U poškozené byl dále znalkyní shledán sklon si vytvářet příznivé soudy o sobě při zároveň prožívání konfliktu ohledně svého sebeobrazu. Je zjišťována také mírná vulnerabilita (zranitelnost) vůči ohrožení. Kromě toho je zjišťována dlouhodobá konfliktní interpersonální situace a zvýšená stresová zátěž, kdy je nutné podle znalkyně počítat i s negativním vlivem afektu na konzistentnost chování poškozené. Zároveň je poškozená charakterizována jako sociálně nezralá, ve vztazích emočně stažená, v blízkých vztazích má sklon vytvářet úzký a závislejší typ vazeb. Kvalita podpory od okolí významně ovlivňuje její adaptaci v prostředí. V souvislosti s vyhodnocováním všech důkazů v nyní projednávané věci jednotlivě a v jejich souhrnu, tak jak ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, není také možno přehlédnout konstatování znalkyně, že poškozená není zdatná při zacházení se svými vlastními emocemi, což klade zvýšený nárok na soud při vyhodnocování příčiny a následku žalovaného skutku.
49. Bez povšimnutí nemůže zůstat ani závěr znalkyně, že u poškozené nebyl zjištěn syndrom týrané osoby. Znalkyně konstatuje, že poškozená krátce po porodu dcery až do svého odchodu ze společné domácnosti v lednu [REDAKCE] měla vykazovat *některé známky*, které svým charakterem naplňují *některé rysy obrazu* syndromu týrané osoby. Jedná se o projevy v oblasti emoční, jako jsou úzkosti, strach, pocity studu, potlačování negativních emocí a v oblasti postojů a hodnocení vlastní osoby a okolí, snížené sebehodnocení, obavy ze stupňované agrese ze strany manžela a z možného odebrání dcery. Na straně 4 dole znaleckého posudku znalkyně [REDAKCE] je také zmínka o docházení poškozené k [REDAKCE], která u poškozené diagnostikovala „matrimoniální krizi s prezentací boje o dcerku“.
50. Všechny tyto závěry je třeba hodnotit nejen izolovaně, ale i v souvislosti s dalšími důkazy provedenými ve věci. Zejména pečlivě je třeba hodnotit věrohodnost poškozené, když nelze

přehlédnout komunikaci, která se měla odehrávat mezi poškozenou a obžalovaným v inkriminovaném období mimo jiné i prostřednictvím elektronických médií, a která měla tak být reálná v určitém čase. Dále bude muset nalézací soud věnovat pozornost poznatkům z obsahu opatrovnického spisu, který se vede u Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. 23 Nc 1604/2019 a 23 P 142/2020, a v neposlední řadě i časovým souvislostem a vývoji řešení trestního oznámení poškozené na obžalovaného ve věci podezření ze sexuálně motivovaného trestného činu, který měl být namířen vůči vlastní nezletilé dceři. Bude nezbytné provést v tomto směru podrobně shora naznačené důkazy a věnovat pozornost časové lince zároveň probíhajícího vyhoceného opatrovnického řízení, a zároveň i časovým souvislostem vyplývajících z dat jednotlivých trestních oznámení ze strany poškozené a jejich výsledku. Podle § 89 odst. 2 tr. řádu za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci. Soud tak nemůže důkazy selektovat, viz. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu 4 Tdo 843/2019 ze dne 6. 8. 2019, které definuje tzv. opomenuté důkazy. Ty charakterizuje jako důkazy, které nebyly provedeny nebo hodnoceny způsobem stanoveným zákonem, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo soudem rozhodnuto, případně důkazy, jimiž se soud nezabýval při postupu podle § 2 odst. 6. tr. řádu, protože takové důkazy téměř vždy založí nejen nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí (§ 125 tr. řádu), ale současně též porušení pravidel spravedlivého procesu (čl. 36 odst. 1, čl. 37 odst. 3, čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Za opomenuté důkazy se považuje i procesní situace, v nichž bylo účastníky řízení navrženo provedení konkrétního důkazu, přičemž návrh na toto provedení byl soudem bez věcně adekvátního odůvodnění zamítnut, eventuálně zcela opomenut, což znamená, že ve vlastních rozhodovacích důvodech o něm ve vztahu k jeho zamítnutí nebyla zmínka buď žádná, či toliko okrajová a obecná, neodpovídající povaze a závažnosti věci. O případ tzv. opomenutých důkazů se nejedná tehdy, když se soudy zabývaly důkazním návrhem, přičemž rozhodly tak, že další dokazování v tomto směru nebudou provádět, neboť skutkový stav věci byl náležitě zjištěn ostatními v řízení provedenými důkazy a navrhovaný důkaz by neměl na posouzení skutkového stavu žádný vliv.

51. Nalézací soud neprovedl důkaz obhajobou navrženou konverzací mezi obžalovaným a poškozenou v rámci komunikace prostřednictvím mobilního telefonu a dále trestním oznámením poškozené na obžalovaného stran jeho údajného sexuálního chování vůči vlastní dceři a jeho šetřením ze strany orgánů Policie ČR. Učinil tak v odst. 151 odůvodnění napadeného rozsudku způsobem, který nemůže obstát, když poukázal na to, že „okolnosti pro rozhodnutí o věci (tzn. mj. osobnostní profily obžalovaného a poškozené, jejich vzájemný vztah a chování se k sobě navzájem) byly dostatečně prokázány svědeckými výpověďmi a listinnými důkazy. Jelikož z dokazování nevyplývá, že by obžalovaný a poškozená užívali za doby trvání vztahu více mobilních telefonů (krom telefonu, který obžalovaný poničil poškozené), popř. komunikačních účtů (FB, Messenger, Whatsapp apod.), je vzájemná elektronická komunikace hodnověrně zachycena ve výpisech SMS zpráv, popř. v printscreenech vzájemné komunikace přes aplikaci Messenger; tyto elektronické zprávy jsou pak pro soud (jak bude patrné níže) spíše podpůrného charakteru, neboť celé jádro dokazování je postaveno zejména na porovnání hodnověrnosti výpovědí jednotlivých svědků při současné konfrontaci jejich obsahu se závěry znaleckého zkoumání“.
52. Obsah jednotlivých zpráv, jejich zabarvení, vzájemná gradace a zejména jejich autentičnost v konkrétním čase dává právě soudu jedinečnou možnost si udělat o soužití bývalých manželů minimálně plastičtější obraz.
53. Dále v témže odstavci odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud konstatuje, že „nedůvodné trestní oznámení, podané poškozenou vůči obžalovanému (pro údajné pohlavní zneužívání nezletilé dcery), nemění ničeho na věrohodnosti její výpovědi, neboť se týká okolností, které jsou, co do časového sledu, diametrálně vzdáleny období jejich společného soužití. Provádění důkazů vyčtených v tomto odstavci je tak pro soud zcela nadbytečné, v rozporu se zásadou ekonomie řízení, neboť skutkový stav byl bezezbytku prokázán dle kritérií

vtělených do ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu důkazy doposud provedenými“. V tomto směru je však nezbytné, aby se nalézací soud při hodnocení věrohodnosti poškozené zabýval časovými souvislostmi se zároveň probíhajícím vyhoceným opatrovnickým sporem a zejména možnou motivací poškozené.

54. Nelze přehlédnout, že z dokazování v této trestní věci vyplývají vzájemné hostilní projevy obžalovaného i poškozené proti sobě navzájem a vzájemné slovní násilí mezi jimi jako partnery. Z dosud provedených důkazů však není možno v tomto stádiu dokazování učinit při kritickém hodnocení důkazů spolehlivý závěr, že poškozená byla v inkriminovaném období s obžalovaným ve výrazně asymetrickém vztahu, jehož zjištění je pro učinění závěru o existenci domácího násilí v trestněprávním smyslu určující. Z provedených důkazů dosud vyplývá, že poškozená měla podnikat i v různých řízeních aktivní kroky, její komunikace s obžalovaným není submisivní, nebyly u ní zjištěny znaky tzv. naučené bezmocnosti. Soužití mužů a žen v intimních vztazích může nabývat různě komplikované podoby. Navíc vzhledem k „psychické složitosti“ poškozené, kterou zmiňuje znalkyně [REDAKCE] ve svém posudku, může být i způsob referování o prožitém z pohledu této svědkyně emočně velmi zabarvený a ve svém důsledku zkreslující. Zjištěná zvýšená úzkostnost a senzitivita poškozené má jistě vliv na subjektivní vnímání určitých sociálních situací, které by se bez této zátěže zřejmě tak dramatickými nejevily.
55. Odvolací soud nezpochybňuje, že chování obžalovaného vůči poškozené bylo urážlivé, ostatně kvůli tomu od něj odešla. Způsob soužití s obžalovaným mohl být s ohledem na charakteristiku jeho osobnosti, která je velmi podrobně popsána ve znaleckém posudku, stresující, rozhodně se jednalo o soužití konfliktní, problémové. Přesto zatím nelze spolehlivě dojít k odůvodněnému závěru, že obžalovaný poškozenou týral ve smyslu žalované právní kvalifikace podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Ve společnosti existuje širší varieta narušených partnerských vztahů, *avšak ne každé domácí násilí je vždy také týrání*, a tím i trestný čin. Je nutné vždy diferencovat. Při hodnocení, zda se již jedná o týrání s trestněprávní odpovědností pachatele, je zapotřebí vždy hodnotit, zda je zde výskyt násilných incidentů, opakování, dlouhodobost a zejména asymetrie rolí. Existuje také forma konfliktního soužití excesivního typu, tzv. „*interpersonal partner violence*“, kdy dochází k situačnímu, více méně konfliktnímu párovému násilí, ať již fyzickému nebo psychickému. Může jít o jednu z mnoha taktik, kterou partner nebo partnerka vyjadřuje svůj nesouhlas. Znalkyně je zapotřebí se dotázat, v čem konkrétně spočívají *některé rysy obrazu* syndromu týrané osoby a zda tyto známky skutečně pramení z týrání, nebo jsou odrazem dlouhodobého vyhoceně komplikovaného sporu péče o dítě mezi obžalovaným a poškozenou.
56. Je tak potřeba analyzovat, zda na dynamice vztahu participuje poškozená i obžalovaný, tedy analyzovat chování jich obou jako partnerů. K tomu je zapotřebí uvést, že ani situace, kdy je znaleckým posudkem zjištěný syndrom týrané osoby (v projednávaném případě není ani v plné míře shledáván) sám o sobě nestačí k učinění závěru o viktimizaci oběti. Podrobnou analýzou partnerského vztahu je pak možno zjistit, zda se jedná již o trestněprávní odpovědnost, přestupkovou odpovědnost, zda jsou splněny podmínky např. pro rozhodnutí o vykázání, nebo jde o případ, který by měla řešit krizová centra nebo psychologická poradna.
57. Je zapotřebí, aby skutková zjištění učiněná soudem našla vždy odraz v upřesnění skutkové věty rozsudku. V odst. 173 odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud uvedl, že ze skutkové věty bylo taktéž vyraženo sousloví „*přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu*“, které se dotýkalo události z listopadu [REDAKCE], při které obžalovaný zničil mobilní telefon poškozené, neboť osočení poškozené z krádeže nebylo v průběhu stíhání prokázáno. Naopak, obžalovaný neprodleně po rozbití telefonu odjel koupit telefon nový, což potvrdili shodně poškozená i obžalovaný. Opodstatněnou se tak jeví i námitka obhajoby v tom směru, že napadený rozsudek v rozporu s jeho odůvodněním ve výroku naopak shora specifikované sousloví obsahuje.
58. Okresní soud také bude muset věnovat větší pozornost prokazování znaku kvalifikované skutkové podstaty žalovaného zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1,

odst. 2 písm. d) tr. zákoníku spočívajícího v „páchání činu po delší dobu“. Okresní soud zřejmě přehlédl tvrzení samotné poškozené, které učinila minimálně u znalkyně. Ke vzájemnému soužití s obžalovaným uvedla při nabírání anamnézy (viz strana 14 znaleckého posudku shora), že „když jsem se k němu vrátila, první měsíc to bylo v pohodě“. V napadeném rozsudku tak absentuje důkladnější zdůvodnění závěru o naplnění tohoto znaku jako okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby – viz např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tdo 548/2008, které uvádí, že se musí jednat o dobu trvání řádově v měsících, neboť již vlastní týrání v podobě naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu týrání osoby ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním. Nálezací soud by tak měl zjistit v rámci doplňující výpovědi poškozené bližší charakteristiku, dotázat se jí mimo jiné na charakter soužití s obžalovaným od jeho počátku do narození dítěte dne [REDAKCE], který byl nálezacím soudem stanoven jako počátek jednání obžalovaného. Pakliže se z důkazů obsažených ve spise podává, že obžalovaný a poškozená měli žít ve společné domácnosti od svatby, tj. od března [REDAKCE] je zapotřebí zjistit, jak jejich soužití vypadalo do té doby. Zároveň je zapotřebí mít na paměti, že čím méně intenzivní je závěr o týrání, tím delší dobu musí takové zlé nakládání trvat - viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 105/2008 (R 58/2008), když je zapotřebí přihlédnout též ke konkrétnímu způsobu provedení činu, intenzitě týrání, jeho četnosti apod.

59. V budoucnu by měl nálezací soud při hodnocení důkazů důsledně dbát zásady in dubio pro reo. Obsahem této zásady při hodnocení důkazů je, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li např. přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu k žalovanému skutku, které nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Ani vysoký stupeň podezření přitom sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. Jinak řečeno, trestní řízení vyžaduje ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla „prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost“ [nález sp. zn. I. ÚS 553/05 ze dne 20. 9. 2006 (N 167/42 SbNU 407)]. Uvedené se úzce dotýká též hodnocení důkazů, kdy procesní předpisy sice ponechávají volnost soudci obecného soudu, avšak nemůže jít o volnost absolutní, nevázanou na zkušenostmi prověřenou pravděpodobnost určitých skutečností. Důkaz musí být odrazem skutečných událostí a situací, což má garantovat, aby byl jednotlivec uznán vinným na podkladě objektivních a skutečnosti odpovídajících zjištění, protože pouze ona jsou způsobilá ospravedlnit krajní opatření spočívající ve zbavení jednotlivce jeho osobní svobody [nález sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006 (N 116/41 SbNU 453)]. Obecný soud tak musí dodržet vysoký standard i tam, kde jde o hodnocení vypovídací schopnosti a hodnověrnosti důkazu samotného.
60. Uplatnění zásady presumpce neviny a z ní vyvozené zásady in dubio pro reo je tedy namístě, pokud soud po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů dospěje k závěru, že není možné se jednoznačně přiklonit k žádné ze skupiny odporujících si důkazů, takže zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj odehrál. Zároveň však ve svém rozhodnutí Ústavní soud zdůrazňuje, že pokud soud po vyhodnocení důkazní situace dospěje k závěru, že jedna ze skupiny důkazů je pravdivá, že její věrohodnost není ničím zpochybněna a úvahy vedoucí k tomuto závěru zahrne do odůvodnění svého rozhodnutí, nejsou splněny podmínky pro uplatnění zásady "v pochybnostech ve prospěch", neboť soud pochybnosti nemá.
61. V dokazování je pak zapotřebí se zaměřit na prokazování především naplněním všech znaků skutkové podstaty žalovaného trestného činu, tedy zda je prokázáno jednání, následek, příčinná souvislost mezi nimi. To vše musí být kryto zaviněním. Pokud v dalším řízení o výpovědi poškozené ve světle nově provedených důkazů ve spojení s důkazy již provedenými vyplynou důvodné pochybnosti o naplnění všech znaků skutkové podstaty trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku, pak z toho soud musí vyvodit příčinné závěry. Aby soud mohl postavit odsuzující výrok rozsudku na výpovědi poškozené, musí být tato

v kontextu dalších důkazů a sama o sobě věrohodná, vnitřně nerozporná, konzistentní, odpovídající dalším zjištěným skutečnostem v této trestní věci. V této souvislosti odvolací soud upozorňuje na relativně pevné zásady trestního řízení, které mimo jiné soudu velí, aby při existenci rozumně nerozptýlitelných pochybností vybral z možných variant skutkového děje tu, která je pro obžalovaného nejpriznivější.

62. Obstát nemůže ani výrok nalézacího soudu učiněný v adhezním řízení. Soud došel po hodnocení jím provedených důkazů k závěru, že obžalovaný svým jednáním ve vztahu k poškozené naplnil znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a zároveň ho však zavázal povinností zaplatit poškozené pouhou 1 Kč jako odpovídající satisfakci s odůvodněním, že ho k tomu vedl postoj poškozené v opatrovnickém řízení, když ji charakterizuje jako aktivního hráče, viz odstavec 184 odůvodnění: „rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172 (odst. 17 a 26), stejně jako usnesení téhož soudu ze dne 14. 2. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-78 (odst. 13, 16 a 17), nicméně zcela jasně dokládají, že na konfliktních vztazích po ukončení manželského soužití mají podíl jak poškozená tak obžalovaný. Poškozená tudíž v opatrovnickém řízení nevystupuje jako „oběť“, „pasivní hráč“, nýbrž v citelném směru diktuje obžalovanému podmínky pro rozsah styku s dcerou. Dle názoru soudu tak přešla vůči obžalovanému do protiútku při vědomí, co v rámci manželství (po porodu) s obžalovaným zažila. Dle názoru soudu tak poškozená směřuje u obžalovaného roli manžela (který ji, jak bylo shora uvedeno, týral – zle s ní nakládal) a otce (kde nebylo shledáno nekompetentnosti na jeho straně). Pro soud je však podstatné, že není osobou zakřiknutou, není ženou neschopnou navázat s jinými muži partnerský vztah - ostatně aktuálně má dlouhodobě nového partnera. Přiznání vyššího nároku na náhradu škody (než je 1Kč) by se tak v konečném důsledku rovnalo tzv. *punitive damages* (druhu náhrady újmy, jehož účelem není za způsobenou újmu poskytnout zadostiučinění, nýbrž škůdce potrestat); takovýto druh náhrady újmy známý ze zemí anglosaského práva však český právní řád nezná“. Výrok nalézacího soudu učiněný podle § 228 odst. 1 tr. řádu je tak z pohledu odvolacího soudu nepřezkoumatelný.
63. V dalším řízení tak nalézací soud provede důkazy v podobě výše podrobně specifikovaných spisů, které dosud neprovedl, zejména spisem týkajícím se sporu o péči a styk s nezletilým dítětem a spisem rozvodovým, věcí Policie ČR, Krajského ředitelství policie [redacted], odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování [redacted] č. j. [redacted], komunikací mezi obžalovaným a poškozenou, kterou předložil obžalovaný v rámci odvolacího řízení, vyslechne psychoterapeutku [redacted], případně od ní vyžádá podrobnější doplňující zprávu, vyžádá podrobnější zprávu od [redacted], v jakém období a kolikrát ji poškozená navštívila, co bylo předmětem konzultace, zváží doplňující výsledky znalkyně [redacted], před tímto výsledkem bude ovšem dbát, aby znalkyně měla k dispozici celý obsah opatrovnického spisu, věc týkající se trestního oznámení poškozené na obžalovaného z prosince 2021, případně další důkazy, které při vypracování znaleckého posudku v přípravném řízení neměla, a které by mohly přispět k širším informacím, na základě nichž lze charakterizovat dynamiku vztahu poškozené a obžalovaného.
64. Z těchto podstatných důvodů nemohl napadený rozsudek obstát, proto jej odvolací soud postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil okresnímu soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

České Budějovice dne 8. 9. 2022

JUDr. Olga Smrčková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. května 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kolbana, a přísedících, Zdeňky Bürgerové a Petry Kleinové,

takto:

obžalovaný

narozený [redacted], t. č. [redacted], bytem [redacted],
[redacted]

se uznává vinným, že

v období nejméně od 8. října 2018 do konce července 2019, vyjma období od poloviny ledna 2019 do poloviny března 2019, v [redacted], ve společném obydlí, nejprve na adrese [redacted], později na adrese [redacted], vše okres [redacted], soustavně a opakovaně psychicky ponižoval svou manželku [redacted], nar. [redacted], když jí říkal, že je ubohá, že ji zašlape do země a zavře do klece, kam patří, po narození dcery jí vyčítal, že není schopna kojit dítě, že kvůli ní musí dcera cvičit Vojtovu metodu, vyžadoval po ní, aby byla s dcerou od půl třetí každé odpoledne doma, v tuto dobu se vracel z práce, když neuposlechla, tak jí vyhrožoval, že ji nahlásí na sociálku a nechá ji domů dotáhnout policisty, kontroloval její život, kam chodí, s kým se stýká, co dělá, a to i prostřednictvím mobilního telefonu, sdělil jí, že ji sleduje a má monitorovaný její telefon, zakazoval jí styk s její rodinou a jejími přáteli, omezoval ji v hospodaření s finančními prostředky, rozbil jí její mobilní telefon, říkal a psal jí, že je narušená osoba, že je blázen, magor, prase, tlustá, smradlavá, špína, kurva, píča, krysa, nula, lempl, psychopatka a neschopná, že má brát prášky, že nemůže mít v péči dítě, že ji nechá zavřít na psychiatrii, že musí být pod neustálým dozorem, že jí nedůvěřuje a že ji nechá kontrolovat sociálkou, zakazoval a omezoval jí styk s jejími rodiči, o kterých mluvil vulgárně, že je zadupe do země a zničí, že jsou socky a bydlí ve sqotu či prasečáku, mluvil o ní i její sestře a matce, že jsou [redacted] kurvy, špíny, nesměla chodit s dcerou sama k lékaři, zakazoval jí řídit auto, když poškozenou psychicky vystresoval tak, že plakala, začal si ji nahrávat

na mobilní telefon a snižoval tak její důstojnost, přičemž v měsíci říjnu 2018 ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], po předchozí rozepři, kdy poškozená, která byla po porodu v šestinedělí, žádala obviněného a jeho rodiče o klid, ti jí však v tomto nevyhověli, proto poškozená zavolala svým rodičům o pomoc, přičemž obviněný se jí začal vysmívat, že je ubohá a že práh jejich bytu nikdo nepřekročí, kdy odešel do místnosti, kde má uložené zbraně v trezoru, jednu ze zbraní vyndal, nabil ji a opřel ji o zeď a řekl poškozené „a teď můžou přijít“, v průběhu měsíce listopadu 2018 ve společném obydlí na adrese [REDAKCE], poškozenou [REDAKCE] vybízel, aby si přestala psát přes mobilní telefon s její matkou, když neuposlechla, tak před ní napráhl pěstí, ale neuhodil ji, následně jí vytrhl telefon z ruky a hodil s ním o zeď, když poškozená ze strachu opustila v lednu 2019 společnou domácnost a odešla ke svým rodičům, po slibech a prosbách obviněného, že se změní a začal navštěvovat psychologa, se do společné domácnosti v polovině března 2019 vrátila na adresu bytu [REDAKCE], kde ji opětovně ponižoval a omezoval shora uvedeným způsobem, přičemž dne 25. 7. 2019, poté, co poškozená vyčetla obviněnému, aby se zapojoval více do domácích prací a výchovy dítěte, začal strkat svým tělem do poškozené, kdy jej poškozená žádala, aby ji nechal být, reagoval tak, že vzal víčko od PET lahve a zatlačil jí ho do levé tváře, poškozená ze strachu před ním utekla do vedlejší místnosti a zamkla se, a po tomto incidentu vyhledala i lékařské ošetření a začala ve spolupráci s organizacemi sociálních a pomáhajících služeb řešit odchod, přičemž po týdnu odešla definitivně ze společné domácnosti, přičemž poškozená byla v důsledku jednání svého bývalého manžela nucena vyhledat odbornou psychoterapeutickou pomoc a projevíly se u ní dílčí příznaky syndromu týrané osoby, když obviněný takto činil i v přítomnosti společné nezletilé dcery [REDAKCE], nar. [REDAKCE],

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody odkládá na zkušební dobu v trvání **48 (čtyřiceti osmi) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě škody** poškozené [REDAKCE], částku ve výši **517 Kč** (pět set sedmnáct korun českých).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě nemajetkové újmy** poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], adresa pro účely doručování [REDAKCE], částku ve výši **1 Kč (jedna koruna česká).**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého uplatněného, avšak nepřiznaného, nároku na náhradu nemajetkové újmy **na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

1. Nyní vyhlášený rozsudek jest v pořadí druhým meritorním rozhodnutím v trestní věci vedené vůči obžalovanému. Prvý rozsudek podepsaného soudu ze dne 13. 5. 2022, č. j. 4 T 34/2021-869, zrušil Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 8. 9. 2022, č. j. 3 To 361/2022-943 (dále také jako „usnesení“ či „usnesení odvolacího soudu“), přičemž zavázal nalézací soud k provedení úkonů za účelem doplnění dokazování v podobě:
 - tzv. opatrovnického spisu ve věci péče o nezletilou (dítě obžalovaného a poškozené), spisu Policie ČR, [redacted] č. j. [redacted],
 - [redacted], civilního spisu o rozvodu manželství poškozené s obžalovaným,
 - elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kterou předložil obžalovaný v rámci odvolacího řízení,
 - výsledku psychoterapeutky [redacted] (případně jeho nahrazení podrobnější doplňující zprávou),
 - podrobnější zprávy od [redacted] zaměřené na to v jakém období a kolikrát ji poškozená navštívila, co bylo předmětem konzultace,
 - doplňujícího výsledku znalkyně [redacted] poté, co znalkyni bude k dispozici kompletní spisový materiál (rozšířený mj. o spisy dle prvního bodu shora).

Krajský soud v citovaném usnesení dále vyslovil právní názor, že podepsaný soud má prověřit, a případně odstranit, pochybnosti vážící se k možnému eskalování konfliktů v partnerském vztahu ze strany poškozené, zaměřit se na skutečnost, zdali míra jejího prožívání netkví spíše ve struktuře její osobnosti (tedy že nejsou tenze a jiné projevy poškozené spojeny s jednáním obžalovaného). Provedením civilních spisů a elektronické komunikace poškozené a obžalovaného (viz oboje shora) má nalézací soud dle názoru odvolacího soudu získat daleko hodnověrnější představu o dynamice jejich vzájemného soužití; ke všem shora uvedeným okolnostem má být ostatně znovu slyšena poškozená [redacted]. Veškerá skutková zjištění pak mají být v případě důvodných pochybností hodnocena podle zásady *in dubio pro reo* ve prospěch obžalovaného. Dle názoru odvolacího soudu v případě zjištění okolností svědčících o spáchání trestního činu má být dále dokazování zaměřeno na naplnění zákonných znaků kvalifikované skutkové podstaty (§ 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku), popřípadě prověření, zdali se skutečně jednalo o zlé nakládání obžalovaného s poškozenou či o konfliktní soužití plné hostilních projevů způsobené jednáním z obou stran vykazující případně znaky přestupku. Odvolací soud taktéž označil odůvodnění výroku o náhradě škody okresním soudem za nepřezkoumatelné, nicméně neuvedl, v čem případná nepřezkoumatelnost tkví.

2. Nalézací soud nepřistoupil k vyžádání doplňujících zpráv od [redacted] a [redacted], neboť v takto složité věci by prosté písemné podání nedostačovalo k vytvoření si objektivního závěru; soud by se navíc ochudil o bezprostřední dojem, jenž může poskytnout toliko výslech, a proto uvedené osoby volal jako svědky. Nad rámec slyšení takovýchto svědkyň volal z vlastní iniciativy též aktuální terapeutku poškozené – [redacted], dále [redacted] (zaměstnankyni [redacted], u níž podstupovala poškozené krizovou intervenci), [redacted] a [redacted] (zaměstnaně Diecézní charity intervenčního centra) a bývalou zaměstnankyni [redacted] – [redacted], neboť tyto osoby (zejména pak svědkyně [redacted] a [redacted]) měly dle názoru nalézacího soudu daleko přímější vztah k projednávanému skutku, neboť poskytovaly poškozené asistenci ve vyhořelém období společného soužití (tj. zejména od ledna roku 2019). Z vlastní iniciativy pak soud do dokazování zahrnul i spisové materiály podepsaného soudu vztahující se k vypořádání společného jmění obžalovaného a

poškozené, zrušení společného nájmu bytu a výživného na manželku.

3. Po doplnění dokazování (po vrácení věci odvolacím soudem) je možné plně převzít závěry obsažené v prvním rozsudku okresního soudu, ty dále rozšířit o důkazy doplněným dokazováním získané, a „doladit“ výsledná skutková zjištění. Tento postup je dle judikatury přípustný (viz analogicky rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci Ruiz Torija proti Španělsku, § 29, popř. Boldea proti Rumunsku, § 30) a odpovídá fázi řízení, v kterém se trestní stíhání nachází. Poslední hlavní líčení (dne 30.5.2023) pak soud konal za splnění podmínek dle § 202 odst. 5 tr. řádu na žádost obžalovaného v jeho nepřítomnost, přičemž dle názoru soudu podmínky vtělené do § 202 odst. 2 tr.řádu byly bezezbytku splněny a to zejména s ohledem na aktuální fázi trestního stíhání a rozsah důkazů, které zbývalo při takovémto posledním hlavním líčení provést; obžalovaný byl nadto osobně zastoupen obhájcem.
4. Lze tedy konstatovat, že důkazy provedenými v přípravném řízení a v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsany shora ve výrokové části rozsudku. V nynějším odůvodnění soud uvádí rozhodné pasáže z výpovědí obžalovaného, svědků a obsahu stěžejních listinných důkazů, které byly významné pro meritorní rozhodnutí v předmětné trestní věci, a které soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu; případné detaily, které vyplynuly při provádění důkazů, jsou zahrnuty v protokolech o jednotlivých hlavních líčeních, na které soud v podrobnostech odkazuje. Není účelem odůvodnění vypořádat se s každým jednotlivým argumentem, který některá ze stran vznesla, nýbrž souvisle vylíčit, které rozhodné skutečnosti má soud, pro účely rozhodnutí o vině, trestu, případně náhrady škody, za prokázané (srovnej např. judikaturu Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Van de Hurk proti Holandsku*, § 61 či *S.C. IMH Suceava S.R.L. proti Rumunsku*, § 40). Pro přehlednost a přezkoumatelnost skutkových zjištění proto soud nejdříve detailněji popíše, jaké důkazy zjistil provedením jednotlivých důkazních prostředků a až následně, výrazně úsporněji, vylíčí, které okolnosti má za prokázané, přičemž takovéto okolnosti vystaví vstříc tvrzením obžalovaného, resp. jeho obhájce.
5. **Obžalovaný** [REDAKCE] svou vinu v průběhu celého trestního stíhání popíral, obžalobu považoval za účelovou, s bývalou manželkou (poškozenou) [REDAKCE] se soudí od roku 2018 v rámci opatrovnického řízení. K osobním poměrům obžalovaného bylo zjištěno, že, pracovní poměr u společnosti [REDAKCE] ukončil výpovědí ke dni 31. 7. 2021, pracoval zde od roku 2010 na pozici zkušební technika ve dvousměnném provozu, následně v roce 2018 a 2019 na pozici vedoucího opravářů desek a technologa v jednosměnném provozu s flexibilní pracovní dobou, kdy do práce jezdil na 5:45 hodin, aby mohl skončit v 14:00 hodin. V tomto období měl také poměrně dost pracovních cest, které průměrně trvaly dva až tři dny (o dění doma v době, kdy byl v práci, se pak dozvídal pouze prostřednictvím Instagramu bývalé manželky). Nevlastní žádný hodnotný majetek, nemá žádné dluhy. Má jednu vyživovací povinnost, kdy hradí 4 000 Kč měsíčně na dceru [REDAKCE]. Po zdravotní stránce se cítí zdravý. Ohledně vztahu s (nyní již bývalými) kolegyněmi se vyjádřil tak, že o žádných problémech nevěděl, myslí si, že z podstaty pozice nemůže být žádný vedoucí nikdy oblíbený.
6. K předmětu trestního stíhání obžalovaný uvedl následující. S bývalou manželkou se seznámili někdy na konci roku 2016 v zaměstnání, posléze se začali scházet a od ledna roku 2017 spolu začali bydlet. Vztah v počátečním období hodnotí jako naprosto bezproblémový, navštěvovali se navzájem i s ostatními členy rodiny. Obžalovaný požádal v srpnu 2017 bývalou manželku o ruku. Následně se projevíly první problémy již při plánování svatby, ze kterého se cítil být vyloučený; s tím se nakonec však smířil, neboť nechtěl působit potíže. Ví,

že na svatbě proběhla diskuze mezi rodiči nevěsty a ženicha, při které měla matka bývalé manželky poučovat rodiče obžalovaného o tom, že smí o její dceři mluvit jen jako o „[redacted]“.

7. Obžalovaný dále uvedl, že ho bývalá manželka vyřazovala z rodinných záležitostí, trávila denně okolo 10 hodin na telefonu (radu v mateřství hledala bývalá manželka nejprve ve facebookové skupině „říjnová maminka“, následně u matky a u své sestry). Takového chování si obžalovaný povšiml nejprve v době plánování svatby, následně až v době před porodem, kdy ještě chápal, že se bývalá manželka jako nastávající matka chce poradit se svou sestrou, která už v té době měla dítě. Po porodu nastal zlom v jejich vztahu, bývalá manželka přestala obžalovaného považovat za rovnocenného partnera a jeho rodinu odstříhla úplně. Na obžalovaného to působilo tak, že splnil svou biologickou úlohu a dál má fungovat jen jako živitel, s dcerou nemohl zůstat sám, musela být stále pod dozorem své manželky; s dcerou byl poprvé venku s kočárkem až ve 3 měsících. Otcovským prarodičům styk s vnučkou bývalá manželka obžalovaného odpírala, zatímco ke svým rodičům chodila prakticky denně, a to hlavně dopoledne a v úterý odpoledne na cca pět hodin (obžalovaný popřel, že by bývalé tchyni návštěvy u nich v domácnosti zakazoval). Bývalá manželka měla také problémy s mateřským mlékem, po jedné návštěvě svých rodičů přišla s tím, že kojení zastavuje, a to aniž by se s obžalovaným poradila. Obžalovaný se styděl svěřit se se svými rodinnými problémy svým rodičům, maximálně se bavil s některou ze svých kamarádek s podobně starými dětmi.
8. Vše vyústilo v to, že se bývalá manželka dne 15. 1. 2019 od obžalovaného odstěhovala a následujícího dne mu byl doručen návrh na rozvod manželství spojený s návrhem na úpravu poměrů k nezletilé; nabyt tak dojmu, že vše bylo předem naplánováno. Poté, co bývalá manželka zahlédla fotografii obžalovaného s jeho kamarádkou, začala s obžalovaným komunikovat prostřednictvím zpráv a oba se dohodli, že se sestěhují zpět k sobě, což se uskutečnilo dne 15. 3. 2019. Vztah se však dále zhoršoval, což se projevovalo častými hádkami ohledně péče o dceru. O dceru obžalovaný mohl samostatně pečovat po odstěhování bývalé manželky 15. 1. 2019 4x týdně dvě hodiny (pokud se ale opozdil o čtvrt hodiny, hned byl kontaktován Policií ČR, že unesl dítě; jinak ale přímo při předávání ke konfliktům s bývalou manželkou nedocházelo). Po obnově vztahu mohl dceru samostatně hlídat 3x týdně a to v době, kdy byla v posilovně. Obžalovaný se snažil zapojovat v roli otce co nejvíce, absolvoval prohlídku před porodem, byl s bývalou manželkou u porodu, byl jí nápomocný při potížích se zády, které měla v těhotenství, svou dceru koupal, krmil, hrál si s ní, bezprostředně po porodu čerpal otcovskou a dále běžnou dovolenou, účastnil se první prohlídky u pediatra, posléze jezdil i do Vojtova centra, aby se s dcerou naučil cvičit. Dceru zpočátku hlídal i v noci, aby si bývalá manželka mohla odpočinout.
9. Co se týče vedení domácnosti, s bývalou manželkou hospodařili společně až do doby, kdy začala pobírat rodičovský příspěvek, který si ponechávala pro vlastní potřebu. Měli každý svůj účet, přičemž veškeré náklady domácnosti financoval obžalovaný, bývalá manželka po porodu nezařizovala ani nákupy, maximálně koupila výživu pro dceru. Obžalovaný také po příchodu z práce uklízel, vytíral. K bytu, kde se nacházela jejich rodinná domácnost, měli nájemní právo oba. Pokud se jedná o využití výlučného majetku manželky pro potřeby vznikající rodiny, tak obžalovaný uvedl, že bývalá manželka prodala své auto asi za 18 000 Kč nebo 19 000 Kč, kdy možná využila tyto prostředky na financování svatby. Po porodu manželka užívala též společné rodinné auto (poté, co se obžalovaný vrátil z práce) za účelem návštěvy svých rodičů a pro cesty do fitcentra.

10. Obžalovaný se též vyjádřil ke své osobnosti i k osobnosti bývalé manželky. Sám sebe popsal jako člověka, který má rád řád, je milující otec, pro dceru by udělal vše, nemá rád spory a hádky. Bývalá manželka mu proto osobnostně vyhovovala, měla také ráda řád, naklizeno, navařeno, nakoupeno, což se však po porodu úplně změnilo, neboť se zaměřila jen na dítě, nic jiného ji nezajímalo. Předtím byla sebejistá, po porodu se zdála být vyplašená s častými změnami nálad. Obžalovaného vykazala v určité fázi vztahu také ze společné ložnice, kam vůbec nesměl chodit a kde ona trávila většinu času. Obsáhlost opatrovnického spisu odůvodňuje obžalovaný tím, že se nechce smířit jen s rolí plátce alimentů; představuje si daleko širší styk se svojí dcerou, a to tak, že dcera bude ve střídavé péči. Ze zoufalosti se rozhodl v lednu 2020 odjet s dcerou bez souhlasu bývalé manželky (která by to nikdy nedovolila) na 9 dní na dovolenou. V místě dovolenkového pobytu kontaktoval soudní znalkyni – psycholožku v oboru dětské psychologie (její jméno však neuvedl), se kterou byl domluvený, že mu bude v případě potřeby k dispozici; v případě komplikací by dovolenou okamžitě přerušil. Bývalé manželce každý den zasílal e-mail s fotografií dcery a popisem, jak se dceři daří, místo pobytu jí však nesdělil.
11. Volný čas trávili obžalovaný a poškozená společně, s tím, že oba měli čas i na své koníčky. On se věnoval sportovní střelbě a myslivosti, v letech 2018 a 2019 vlastnil 3 zbraně – kulovnici, brokovnici a pistoli, pravidelně chodil ve čtvrtek a v neděli na střelnici, poškozená chodila do posilovny. V týdnu byli většinou doma v [REDAKCE], o víkendech vyráželi na gastro výlety a za zábavou. V období let 2018 či 2019 nezaznamenal u sebe ani své manželky spánkovou deprivaci či poruchy spánku. Intimní život hodnotí jako normální, on byl méně iniciativní než bývalá manželka, po komplikovaném porodu se pak jejich intimní vztah hodně změnil, bývalá manželka měla krvácení dlouhodobějšího charakteru. Za doby trvání jejich manželství neměl, a je přesvědčen, že ani manželka neměla, žádný paralelní poměr. Po definitivním rozchodu však bývalá manželka navázala nový vztah poměrně rychle, přičemž obžalovaný odhaduje, že od doby rozchodu poškozená navázala přibližně pět vztahů; partnery vídal při předávání dcery.
12. Obžalovaný měl za svůj život tři vážné vztahy v trvání dva až čtyři roky, každý skončil po vzájemné domluvě, když vyprchala láska anebo proto, že obžalovaný nechtěl být vtahován do rozvodového řízení a sporů o děti bývalé přítelkyně [REDAKCE], která byla o 14 let starší (manželství jmenované bylo v krizi již v době, kdy se s ní obžalovaný seznámil).
13. Obžalovaný je přesvědčen, že s rodinou [REDAKCE] vycházel v letech 2018 a 2019 dobře, pravidelně je s poškozenou navštěvovali; tchán byl jeho kolega v práci. Do konfliktu s tchyní se dostal v okamžiku, kdy začala ovlivňovat svoji dceru (poškozenou). Ke konfliktu s rodiči bývalé manželky došlo poté, co si otec obžalovaného přišel s poškozenou vyjasnit možnosti vídání s jejich dcerou. Poškozená následně pozvala své rodiče domů a chtěla, aby obžalovanému vynadali, proč obžalovaný je z gauče vyzval k opuštění bytu.
14. Rodiče ani bratr obžalovaného se do jeho rodinných záležitostí nevměšovali. Před narozením dcery se všichni vzájemně navštěvovali, avšak situace se změnila narozením jejich dcery, kdy poškozená rodinu obžalovaného zcela zavrhl. Odpírala otcovským prarodičům též styk s jejich prvorozenou vnučkou, neboť jim nedůvěřovala, a dítě jim proto odmítala svěřit (např. poškozená bezdůvodně zrušila asi hodinu nebo půl hodiny předem domluvenou výjízdku s kočárkem, kterou si s ní domlouvali sami, bez iniciativy obžalovaného). O rodině obžalovaného se vyjadřovala jako „celá ta tvoje famílie“.
15. K osobnosti rodičů se obžalovaný vyjádřil tak, že jeho matka je hodná, miluje děti, vždy se obžalovaného a jeho bratra snažila podporovat, což obžalovaný vidí i ve vztahu k jeho dceři.

Jeho matka na základě těchto svých vlastností změnila povolání a začala pracovat v mateřské školce. Od svého otce čerpal obžalovaný technické informace, měl ráznější výchovu, stál si za svým slovem. Ohledně vztahu svého bratra a bývalé manželky obžalovaný uvedl, že se spolu přestali bavit po neshodách na jedné ze společných dovolených.

16. K rodině bývalé manželky se obžalovaný vyjádřil tak, že se s jejím otcem znal již dříve z práce, připadal mu pod tlakem třech žen v domácnosti, dokázali se spolu bavit o společných tématech, neměli spolu žádný konflikt. Matka bývalé manželky je pro obžalovaného nepředvídatelnou osobou, která proti němu postupem času manipulovala jeho bývalou manželku. Se sestrou poškozené a jejím manželem se scházeli často do doby, než se z ní stala influencerka (bloggerka), která má ve všem pravdu a radí ostatním maminkám; toto obžalovanému nesedělo.
17. Problémy se snaží obžalovaný dle svých slov řešit jejich analýzou, tj. zda se má smysl jimi vůbec zabývat a podle toho reaguje. Stal se však postupem času velmi flegmatickým, nyní se spíše nevyjadřuje a myslí si svoje; v tomto směru těží hlavně z pracovních zkušeností (v momentě, kdy se konflikt začíná vymykat kontrole, odchází). Poškozenou fyzicky nenapadl, nesledoval ji pomocí jejího mobilního telefonu. Pokud použil sprostá slova (psychické ataky), tak jen v rámci hádek, nebylo to tak, že by manželku začal slovně napadat a hrozit jí nějakou újmou. Na rozdíl od bývalé manželky není zvyklý běžně užívat sprostá slova (titulovala ho nejčastěji slovy „svině, kretén, imbecil“). Myslí si, že on býval tím, kdo uklidňoval situaci a inicioval ukončení sporů.
18. Obžalovaný uvádí, že neměl nikdy problém s kamarádkami bývalé manželky, doma ji navštěvovala [REDAKCE] a [REDAKCE]. S kamarádkami se bývalá manželka vídala i po porodu, buď venku, nebo doma.
19. Problémy ve vztahu zkusili řešit pomocí rodinné terapie, ale již druhé sezení manželka bez udání důvodu zrušila, následně obžalovaný na tuto terapii chodil sám až do ledna 2021; poškozené taktéž navrhl, že může v terapii pokračovat sama. Obžalovaný dále uvedl, že neví, že by jí sám doporučoval, aby vyhledala odbornou psychiatrickou či psychologickou pomoc; lázně či jiné léčení jí taktéž nenavrhoval. V rámci výchovy společné dcery jí taktéž nekladl za vinu její vývojové problémy.
20. Obžalovaný se též vyjádřil k incidentu z listopadu 2018, kdy připouští, že mu asi poprvé ujely nervy poté, co na bývalou manželku asi 15 minut bez odezvy mluvil a ona si stále psala na mobilním telefonu, který jí posléze rozbil. Sporoval však, že by ji chtěl uhodit pěstí, to by si k ženě nikdy nedovolil. Po incidentu si své selhání okamžitě uvědomil, odvezl tak poškozenou s dcerou k švagrové a jel koupit poškozené nový telefon.
21. Incident ze dne 25. 7. 2019 však neproběhl, jak popisuje bývalá manželka. Po jeho návratu z práce (kdy chtěl mít klid a být s dcerou v obýváku) bylo zvykem bývalé manželky, že si stoupla přímo před něho a začala na něho řvát, případně po něm chtěla nějaké domácí práce. Jelikož se tento scénář opakoval již několikrát den, napadlo jej strčit poškozené víčko od PET láhve do pusy, *aby už nekríčela*, nenapadlo jej, že by jí tím mohl ublížit. Záměr však nedokončil, neboť dostal facku a odešel.
22. Obžalovaný též popřel, že by někdy hrozil některou ze zbraní, které držel, neboť jako držitel zbrojního průkazu skupiny E zná legislativní dopady takového jednání; aktuálně jsou zbraně uloženy u jeho otce v trezoru. Obžalovaný taktéž uvedl, že bývalé manželce bylo známo, že

obžalovaný drží zbraně, že jsou tyto zbraně doma uzamčeny v trezoru; sama poškozená se jich nebála.

23. Změnu rozsahu výpovědi (učiněné v hlavním líčení v porovnání s výpovědí u policejního orgánu), odůvodnil obžalovaný změnou svého postoje, neboť mu při vyšetřování scházela nestrannost; policejní komisařka se k němu chovala zaujatě a vnucovala mu své názory (*nutno však upozornit, že u výslechu byl přítomen obhájce obžalovaného, jenž nevznnesl námitky proti protokolaci*).
24. **Poškozená** [REDAKCE] se během výpovědi několikrát (při líčení různých zážitků) rozplakala, v jejím hlase byla při dotazu ohledně vlivu projednávané věci na její život patrná tenze. Poškozená uvedla, že se s obžalovaným seznámila v práci. Z počátku vztahu vyvíjel iniciativu hlavně on, jí to poměrně vyhovovalo, neboť byla čerstvě po rozchodu a pozornost obžalovaného jí poskytovala útěchu. Za svůj život měla asi 5 vážných vztahů, které trvaly cca 2 až 4 roky a které skončily na základě rozporů z důvodu rozdílného pohledu na život. Ve vztahu s obžalovaným postrádala více času pro sebe navzájem. O ruku ji požádal obžalovaný, ale o manželství se bavili vzájemně, neboť oba chtěli dítě a úplnou rodinu.
25. Před svatbou společně trávili volný čas převážně doma a v práci, občas jeli do kina, většinou ale navštěvovali rodiče obžalovaného na chalupě, zhruba každý víkend. S jejími rodiči sice nejezdili na společné výlety, avšak do porodu je s obžalovaným navštěvovali. Před porodem i po porodu byla svědkyně doma, občas šla ven, kde se sešla s rodinou či přáteli. Obžalovaný naproti tomu nemá žádné kamarády. Scházeli se proto jen s jeho rodinou, se kterou svědkyně vycházela zpočátku dobře. Zanedlouho po početí však počala vnímat nezáměr o její osobu, o její zdravotní stav, o který se zajímal jen obžalovaný, jenž jej svým rodičům zprostředkovával. Situace se naprosto změnila po porodu, kdy primární zájem rodiny obžalovaného směřoval pouze k dceři. Svědkyně se tak cítila odstrčená, začala tíhnout ke své matce, čímž upřednostňovala svou rodinu; to byl pravděpodobně ten největší problém pro obžalovaného.
26. Poškozená se taktéž vyjádřila k údajnému konfliktu, ke kterému mělo dojít při svatební hostině, když celou situaci zná jen zprostředkovaně. Dle jejích slov byla celá situace vyvolaná tím, že otec obžalovaného se o ní měl vyjádřit jako o „slabém článku“, ačkoli její matka tvrdila, že se umí bránit. Dále se jednalo o oslovení „[REDAKCE]“, kdy bylo rodiči svědkyně rodičům obžalovaného vysvětleno, že toto oslovení svědkyně úplně nemusí, že jí mají raději oslovovat „[REDAKCE]“; dle poškozené však proběhla celá svatba bez citelných komplikací.
27. První konflikty nastaly prakticky bezprostředně po narození dcery [REDAKCE], kdy se na miminko přišlo do porodnice podívat blízké příbuzenstvo ze strany poškozené i obžalovaného. Při návštěvě našli rodiče obžalovaného poškozenou, že jim neumožňuje, aby se na vnučku podívali, že jim jí tělem zakrývala. Později, po návratu z porodnice domů, zas poškozenou tchán s tchyní lživě obvinili, že vnučku schválně schovává v postýlce nebo že ji má uvázanou v šátku. Rodiče obžalovaného chtěli navštěvovat jejich domácnost několikrát do týdne, což jí v období šestinedělí nebylo příjemné. Pokaždé, když obžalovaný oznámil, kdo z rodičů přijde, neprojevila svůj nesouhlas, nicméně vyjádřila přání být při dané návštěvě přítomna, aby měla nad celou situací dohled, neboť neměla dobrý pocit z celé rodiny [REDAKCE], zvláště z toho, zdali se zvládnou o čerstvě narozené dítě postarat; tento požadavek však rodiče obžalovaného odmítali.
28. Poškozená se vyjádřila i k incidentu, který se stal v listopadu nebo v prosinci 2018, kdy naplánovanou návštěvu rodičů obžalovaného zrušila, protože se cítila unavená a měla teplotu. Následně ji navštívil tchán a urážel jí slovy, že je „narušená“, že by „se sebou měla něco dělat“, „vyhledat odbornou pomoc“ apod. Zavolala proto na pomoc své rodiče, protože obžalovaný se jí

po porodu už nezastával. Když přišli rodiče poškozené, měl obžalovaný v průběhu dané hádky jejímu otci sdělit, že má poškozená nabouraný telefon; poté, co se do hádky vmísila matka poškozené, vykázal ji obžalovaný hrubými slovy z bytu. Těsně předtím, než přišli rodiče poškozené, odešel obžalovaný do místnosti, kde má zbraně, jednu dlouhou zbraň zalomil, možná tam dal náboj nebo slepý náboj a řekl: „*a teď můžou přijít*“. To samé jako tchán přišla druhý den, byť slušnější formou, sdělit poškozené tchyně. Poškozená pak kontakty „*utnula*“ na 14 dnů, dovolila docházet za vnučkou jen tchyni, tchána si již vidět nepřála.

29. Další konflikty s rodiči obžalovaného měla poškozená až po jejím prvním odchodu v lednu 2019. V době, kdy byli od sebe s obžalovaným odloučeni, umožňovala po poradě s orgánem sociálně-právní ochrany dítěte (OSPOD) styk otce s dcerou na hodinu a půl, později na dvě a půl hodiny, a to obden; rodiče a bratr obžalovaného mohli dceru vidat v rámci styku s otcem. Po návratu k obžalovanému sama poškozená zkoušela kontaktovat tchyni a jednou nebo dvakrát jí dala dceru ven do kočárku. Po jejím konečném odchodu od manžela, a to až do soudní úpravy styku, se obžalovaný mohl s dcerou stýkat opět každý lichý den v týdnu, dvě hodiny.
30. Souhrnně řečeno, z počátku soužití se vztah jevil poškozené jako ideální, idylický, cítila se doceněná, líbilo se jí lichocení. Od počátku těhotenství začala vnímat, že prvotní zamilovanost opadá, občas diskutovali o tom, že vztah ukončí, ba dokonce, že zruší plánovanou svatbu (což navrhnul obžalovaný). Hádky probíhaly průběžně, někdy byla iniciátorkou i poškozená, ale jen na popud obžalovaného; na příčinu hádek si už poškozená nevzpomněla. Diametrální změna vztahu nastala po porodu, kdy se poškozená cítila jak „*páté kolo od vozu*“, odstrčená, na její názor ohledně návštěv se jí nikdo neptal; obžalovaný jí sdělil, že nechodí za ní, ale za vnučkou. Obžalovaný jí byl nápomocen jen během otcovské dovolené, poté už nikoli. Po incidentu z konce roku 2018, kdy se rodiny pohádaly, už byl vztah obžalovaného a poškozené chladný, komunikovali jen ohledně dítěte. Poškozená uznala, že její prioritou po porodu byla dcera, avšak snažila se jak obžalovaného, tak i domácnost nezanedbávat, a to až do doby, než jejich rozepře nabraly spád, neboť poté se už staral každý sám o sebe.
31. Rozpory s obžalovaným se snažila řešit pomocí terapie v manželské poradně. Absolvovali první sezení, při kterém se však poškozená necítila komfortně; proto se s obžalovaným dohodli, že zvládnou situaci řešit sami. Impulzem k prvnímu odchodu v lednu 2019 byly řeči obžalovaného o tom, že je poškozená labilní a nemocná ženská, že ji nechají zavřít do blázince, když se nepůjde léčit a že přijde o dceru. Obžalovaný ji první měsíc po odchodu neustále kontaktoval prostřednictvím SMS zpráv a urážel ji; i přesto mu předávala dceru ke styku. V rámci odluky nastal zlom v momentě, kdy jí obžalovaný napsal, že navštěvuje odborníka a apeloval na ni, že nemohou připravit dceru o úplnou rodinu.
32. Obnovu vztahu tudíž inicioval obžalovaný; v té souvislosti nicméně poškozená vyjádřila jisté znepokojení nad tím, že má obžalovaný na Facebooku fotografii s cizí ženou. Jelikož poškozená uvěřila slovům obžalovaného, vrátila se zpět do společné domácnosti v březnu roku 2019; dobrý pocit z úplné rodiny jí však vydržel přibližně měsíc. Obžalovaný poškozené neustále připomínal, že v bytě nemá právo žít, že je zde tzv. „*na černo*“. Rozepře se stále týkaly péče o dítě, toho, kdo kdy půjde s dcerou ven ke svým rodičům. Obžalovaný vyčítal, že se nezvládá o dítě starat, že je psychicky nekompetentní, že popř. nesmí řídit vozidlo, jelikož je zde obava, zda by dokázala dítě pro svůj špatný psychický stav ve vozidle zabezpečit (mj. těmito argumenty obžalovaný odůvodňoval, proč se klíče od vozidla nenacházely doma, popř. proč je obžalovaný poškozené na výzvu nevydal). Automobil jí obžalovaný nechával

řídít pouze příležitostně (např. při cestě za její babičkou, popř. v období měsíců března až května roku 2019, kdy mohla dojíždět na cvičení), jinak musela chodit pěšky.

33. Definitivní konec vztahu nastal v červenci 2019 v důsledku fyzického napadení poškozené obžalovaným. Důvodem rozmlúsky bylo, že poškozená po obžalovaném požadovala, aby se více věnoval dceři, jelikož nestačí, že ji pouze položí na zem s hračkou a bude u toho hrát na telefonu nebo na počítači hry; navrhovala taktéž dohodu ohledně naplňování a rozdělení povinností. Jelikož ji obžalovaný ignoroval, stoupla si před televizi, aby jí víc vnímal. Když jí i nadále ignoroval, přistoupila ještě blíž k němu (až k sedačce), kde mu vše hlasitěji zopakovala, načež se obžalovaný zvedl, vzal víčko od PET lahve a to ji cíleně zatlačil do tváře. Po konfliktu vzniklou situaci řešila nejprve s krizovým a intervenčním centrem, poté se svými rodiči, jejichž reakce se obávala, neboť s jejím návratem k obžalovanému nesouhlasili.
34. Poškozená přiznává, že jednou nebo dvakrát již byla tak psychicky zlomená, že obžalovanému dala facku. On ji nikdy za dobu trvání jejich vztahu neuhodil, jen jednou vůči ní napřáhl ruku a jednou do ní narazil ramenem ve dveřích. Na druhou stranu musela poškozená čelit celé řadě verbálních výpadů obžalovaného, který ji častoval nadávkami „nula, špína, krysa, [redacted] kurva stejně jako matka, píča“, verbálně ji vyhrožoval, že „*ji zašlape do země*“ či „*at' pohne nebo že ji jednu vypálí*“. V době, kdy obžalovaný odcházel do práce, jel na vícedenní školení, popř. když se poškozená jeden den nevrátila do půl třetí odpoledne domů, tvrdil, že ji „*bude hlídat sociálka*“ nebo že ji bude chodit kontrolovat jeho matka, aby měla nad sebou dozor, jak se stará o dceru, případně že ji „*nechá dotáhnout policii a sociálkou*“. Po narození dcery měl obžalovaný taktéž výhrady ke vzhledu poškozené, tvrdil jí, že je „*šmudlá*“, neupravená, že má „*velký zadek*“, že je tlustá a vůbec o sebe nepečuje, že má neustále drdol. Když se naličila a upravila, tvrdil zase, že je „*štětka*“, že jde „*nabánět chlapy*“, apod. Sama svědkyně naproti tomu přiznala, že obžalovaného v rámci hádky vulgárně titulovala slovy „*magor, debil, psychopata*“, možná i „*svině*“, říkala mu, aby „*držel hubu*“, připustila, že o jeho rodině mluvila jako o „*famílii*“.
35. Obžalovaný si poškozenou taktéž několikrát nahrával na mobilní telefon při předávání dcery, popř. ji natáčel ve vypjatých situacích, kdy byla v afektu, hádku již neustála a začala brečet a hůře se jí dýchalo; zmíněné situace obžalovaný doprovázel slovy „*co ti je, co ti je, nechceš pomoc, zavolat sanitku, pít*“. Poškozená neví, zda obžalovaný nahrávky někde sdílel, myslí si však, že je chtěl někde ukázat s cílem připravit ji o dceru; tímto ji i vydíral. Ona sama před jejím prvním odchodem na radu krizového centra a advokáta pořídila také několik nahrávek, které použila v trestním řízení.
36. Aktuálně má poškozená k obžalovanému nenávistný vztah, nejhůře se vyrovnávala s neustálým shazováním její osoby, začala dokonce o sobě pochybovat, zda je zdravá, zda je dobrý člověk, necítila se vůbec komfortně. Obžalovaný se jí neustále snaží zasahovat do osobního života prostřednictvím dcery. Poškozená navštěvuje psychologa, krizové centrum, trpí atopickým ekzémem; myslí si, že bez pomoci by to nezvládla.
37. Pokud měla poškozená popsat svou osobnost a osobnost obžalovaného, pak sama sebe hodnotí jako ne úplně sebevědomého člověka. Je hodná, společenská, upřímná a bojácná. Její negativní vlastností je vztahovačnost, avšak není vyčítavá; věci si pamatuje a dlouho v ní zůstávají (dříve by dokonce hádky gradovala do extrému, v nynější době už je však jiná). Naproti tomu obžalovaného popsala jako zákeřného, zlého a manipulativního lháře; jeho skutečných vlastností si začala všimnout až v průběhu těhotenství. U obžalovaného se taktéž nedalo předem odhadnout, jakou bude mít náladu, byl značně nevyzpytatelný. K osobnosti svých rodičů se poškozená vyjádřila tak, že její matka je normální, zdravá žena, která se nebojí

vyjádřit svůj názor, je milá a zásadová, otec je ráznější, ale hodný člověk, její sestra je komunikativní, společenská, zásadová a charismatická. K rodině obžalovaného se poškozená vyjádřila tak, že jeho matka působí tiše a neškodně, ale když cítí podporu některého muže z její rodiny, tak umí být zlá; otec obžalovaného je zlý a zákeřný člověk.

38. Poškozená se taktéž vyjádřila velmi detailně k průběhu těhotenství a k péči o dceru v době prvních měsíců po porodu. Popřela, že by při porodu měla větší komplikace. Po porodu se asi 4 týdny cítila lítostivě vlivem hormonálních změn; obžalovaný na to reagoval tak, že má laktační psychózu a že je nemocná. Zpočátku rodičovství se v noční péči o dceru asi měsíc střídala s obžalovaným, neboť se snažila více spát. Po ukončení jeho rodičovské dovolené se střídali v koupání a v přípravě dcery na spánek, později (po obnově vztahu) se staral obžalovaný o dceru třikrát v týdnu sám. V té době chodila poškozená s rodiči cvičit, přičemž obžalovaný chodil s dcerou ke svým rodičům; občas se šli i společně projít. Po narození dcery obžalovaný nejspíše i uvařil a vyluxoval; odhadem však 80 % všech domácích prací zastala poškozená. Obžalovaný v době po narození dcery přijížděl z práce zpravidla kolem třetí hodiny, později přijel pouze ve chvíli, kdy se musel účastnit pracovních porad, popř. jel po práci za známými do obchodu se zbraněmi. Do doby, než pediatr nařídil s dcerou cvičit Vojtovu metodu, chodila poškozená na vyšetření sama. Od indikace „vojtovky“ se žádná prohlídka u lékaře neobešla bez přítomnosti obžalovaného, který dojížděl i do Vojtova centra. V době, kdy byli ve vztahu, toto svědkyni přišlo běžné a normální, nicméně v období prvního vzájemného odloučení si bral obžalovaný v práci dovolenou, aby s nimi jezdil na cvičení; vše však probíhalo tak, že s dcerou jel v jednom autě a ona za nimi v autě druhém, což to bylo pro poškozenou značně omezující a stresující. Celá situace na poškozenou nepůsobila vůbec jako projev zájmu obžalovaného o jejich společnou dceru, neboť si vždy cvičení dcery pouze fotil nebo nahrával na mobilní telefon; za dobu vzájemného soužití s dcerou nikdy necvičil.
39. V otázkách těhotenství a péče o dceru se poškozená radila se sestrou, která v té době už měla malé dítě, se svou matkou a kamarádkami; s obžalovaným taktéž rozebírali, jak dcera roste. Obžalovaný se k návštěvám, které přišly za poškozenou, choval slušně, ojedinělý incident měl jen s její sestrou a švagrem, popř. jednou poškozené za přítomnosti kamarádky řekl, že nesouhlasí s tím, aby šla ven sama s kočárkem a kamarádkou. S problémy ve vztahu se svěřila své sestře, matce a kamarádkám ([REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]), občas jednala s krizovým centrem.
40. Poškozená taktéž uvedla, že jí obžalovaný po porodu dcery hrozil sledováním prostřednictvím kamer. Po návratech ze služební cesty se jí např. zeptal, koho *měla doma, jaký byl*, tvrdil jí, že ví o tom, že tam měla chlapa a že má doma nastavené kamery. Vzhledem k přesvědčení k tomu, že byla poškozená přesvědčena, že je obžalovaný pokročilý uživatel počítačů, stejně jako věděla, že je obžalovaný nevyzpytatelný, nebyla si jista, jestli jeho tvrzení jsou či nejsou pravdivá; doma se necítila komfortně.
41. Osobní volný čas měla během vztahu poškozená omezen tak, že v době, kdy se obžalovaný vracel z práce (tj. v půl třetí či ve tři odpoledne), musela být doma a musela mu sdělovat, kdo u nich byl na návštěvě, což obžalovaný odůvodňoval tím, že jako držitel zbraní, které má uložené doma, musí vést o takových osobách evidenci. Ve vztahu ke zbráním poškozená uvedla, že o nich věděla, respektovala, že je obžalovaný má doma, ale nijak k nim netíhla.
42. Intimní život s obžalovaným hodnotí poškozená do doby narození dcery jako normální, po porodu naproti tomu už skoro vůbec neexistoval, neboť neměla ani náladu, ani sílu (postupně u ní potřeba úplně vymizela). Již v průběhu těhotenství spal po rozepřích jeden z nich v ložnici a druhý v obýváku; zhruba měsíc až dva měsíce po porodu již přestali sdílet

lože úplně, což iniciovala poškozená, která se necítila dobře v přítomnosti obžalovaného, neboť již předtím zažila situace, kdy z ní v noci obžalovaný strhl peřinu a chtěl, aby se odstěhovala (to se událo v osmém měsíci těhotenství). Žádný jiný vztah v době trvání manželství poškozená neudržovala. Nový vztah navázala zhruba po pěti měsících od konečné rozluky; od té doby měla dvě krátkodobé známosti, nyní má dlouhodobý vztah. Při první známosti po rozluce ji obžalovaný intenzivně kontaktoval a chtěl, aby se k němu vrátila, nařknul ji s tehdejšími partnerem, že provedli něco s dcerou. Když se ho partner poškozené slušně zeptal, co se stalo, rozešel se obžalovaný proti němu rychlou chůzí, začal do něj strkat a pokřikovat na něj, že si nepřeje, aby sdílel domácnost s jeho dcerou.

43. Poškozená se též vyjádřila k otázce společného hospodaření, kdy ona platila jídlo, drogerii, věci pro dceru jako jsou pleny nebo mléko a obžalovaný platil nájem, auto a poplatky. Do doby, než začala pobírat rodičovský příspěvek, se dalo zmíněné rozdělení financování zvládnout, jakmile se však příjmy snížily z 20 000 Kč na 7 000 Kč měsíčně, byla celá situace pro ni finančně neudržitelná. Poškozená přiznala, že někdy nakupovali s obžalovaným společně, nicméně nákupy hradila jen ona. Jednou nebo dvakrát po výtkách obžalovaného dokonce zaslala na jeho účet nějaké peníze jako příspěvek na nájem, které jí obžalovaný nikdy nezaslal zpět a to ani poté, co mu sdělila, že nemá žádné úspory pro nákup potravin. Svědkyně hradila i některé vybavení domácnosti jako je vysavač či sedačka. Pokud se jedná o společné finanční svatební dary, tak ty si vzal obžalovaný s tím, že později prostředky vrátí do rodinného rozpočtu; to však neučinil. Z věcí nabytých před vznikem manželství poškozená prodala automobil. Část z výnosu z prodeje použila na financování svatby, nicméně část peněz se ztratila neznámo kam. Poškozená se taktéž vyjádřila k incidentu, při kterém jí obžalovaný v afektu rozbil mobilní telefon. Poté, co k tomu došlo, se jí začal neprodleně omlouvat, odvezl ji na její přání k rodičům, a odjel koupit telefon nový.
44. Trestní oznámení podala poškozená až později po rozluce mj. z důvodu, že v lednu 2020 obžalovaný odvezl dceru na devět dní pryč (prý na dovolenou) aniž by věděla, kde se nezletilá nachází, popř. kdy se vrátí. Obžalovaný ji sice každý den zasílal e-mail s fotografií dcery nebo stručnou zprávou, ale veškeré detaily se dozvěděla až na soudě, při nahlížení do opatrovnického spisu, kam obžalovaný zasílal podrobné informace a fotografie o tom, jak se dceři na dovolené daří. Dceru hledala s pomocí sestry prostřednictvím sociálních sítí, na základě čehož se jí začali ozývat lidé, kteří úzce znají obžalovaného (například jedna z bývalých partnerek obžalovaného, popř. dcera další jeho již zesnulé bývalé partnerky). V tu chvíli se svědkyně rozhodla celou situaci řešit prostřednictvím policie, aby obžalovaný nemohl stejný vztahový vzorec aplikovat vůči dalším ženám.
45. **Doplňujícím výsledkem poškozené** [REDAKCE] soud ověřil, zdali poškozená interpretuje rozhodné okolnosti shodně jak činila při své předešlém výsledku v průběhu hlavního líčení, stejně jako se zaměřil na další okolnosti dle požadavků usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (viz 1. odstavec); i přes relativně delší časový odstup od inkriminované doby páchání trestné činnosti vykazovala poškozená v jistých momentech druhého výsledku znaky tenze, neklidu, rozplakala se a to zejména v okamžiku, kdy popisovala určité situace, které pro ni byly značně zraňující. Pokud poškozená byla konfrontována se svým tvrzením v rámci opatrovnického řízení (první návrh na úpravu péče a stanovení výživného na nezletilou [REDAKCE] pro dobu před a po rozvodu manželství) v tom směru, že po porodu „bylo všechno v pohodě“, tak poškozená doznala, že skutečně vztah s obžalovaným byl bezprostředně v rámci jednoho až dvou týdnů po porodu a v době jejího nástupu do porodnice, tzn. týden před porodem, relativně v pořádku. Jednalo se o dočasné zlepšení chování obžalovaného, které se prakticky konstantě zhoršovalo od doby, co domlouvali společnou svatbu. Jak již jednou poškozená uvedla, již v době organizace svatby

obžalovaný navrhl její zrušení, dokonce poškozenou dovezl před Městský úřad ve [REDAKCE], aby došlo k odvolání svatby, z čehož nakonec upustil.

46. Zhruba od léta roku 2018 pak mezi ní a obžalovaným docházelo k neshodám, které gradovaly v hádku, poškozená také několikrát od obžalovaného odešla k jejím rodičům, neboť situace už pro ni začala být únosná. Před narozením nezletilé obžalovaný taktéž poškozené sdělil, že nechce být uveden v rodném listě po narození dcery. Poškozená přiznala, že problémy, které měli v průběhu léta roku 2018, byly závažnější zejména od července či srpna. Dříve se jednalo spíše o nějaké výhrůžky v době například organizace svatby, nicméně psychický teror ze strany obžalovaného vůči poškozené nastal bezprostředně po narození dcery, kdy četnost urážek vůči její osobě byla obrovská, což vedlo následně vedlo poškozenou k tomu, aby o sobě vnitřně pochybovala; to bylo pro poškozenou nepříjemné, neudržitelné a neakceptovatelné. Již určitá nejistota a nejasnosti vznikaly u poškozené v porodnici, kdy na její návštěvu dorazila odděleně její rodina a rodina obžalovaného, těm v kontaktu s nezletilou rozhodně nebránila. Bezprostředně po narození nezletilé jí bylo sdělováno, že je narušený člověk, že by se měla jít léčit, byla zpochybňována její výchovná kompetence, případně to, jak vypadá (když byla neupravená byla špindíra, když byla upravená a pečovala u sebe, tak byla zase štetka).
47. Když byla poškozená tázána na důvod, jak je možné, že se obžalovaný rapidně změnil po porodu nezletilé, poškozená uvedla, že před narozením dcery oba nežili ničím jiným, než těhotenstvím a očekáváním příchodu budoucího potomka. Již po narození cítila poškozená nátlak na svou osobu, vnímala nesoulad obou rodin, který byl patrný nejenom při její návštěvě v porodnici, kdy každá rodina jí navštívila odděleně, ale též při domácí návštěvě, kdy bylo miminko vítáno při návratu z porodnice – zde již bylo stoprocentně patrné, že je něco v nepořádku. Pokud byla poškozená konfrontována s tím, co se na obžalovaném změnilo, tak poškozená uvedla, že ten starý [REDAKCE] byl člověk, který jí zahrnoval komplimenty, pozorností, úctou, tedy projevy, které ona sama potřebovala a oceňovala je. Tyto jeho projevy však po narození nezletilé zcela odezněly. Poškozená si tak nebyla schopna takovouto změnu v chování obžalovaného vysvětlit, a to zvláště v situaci, kdy po návratu z porodnice dorazil tchán poškozené k nim do domácnosti a velmi hrubým a vulgárním způsobem s ní jednal a nazýval jí bláznem, který by se měl jít léčit; tomuto výpadu vůči poškozené byl obžalovaný přítomen, nijak vůči němu nezasáhl, ba dokonce před tímto rozhovorem poškozené s tchánem s ním hovořil odděleně v jiné místnosti bytu. Poškozená si tak nedokázala vysvětlit, kde je problém, proč je jako osoba a matka zpochybňována (při líčení takovéto skutečnosti začala plakat). Sice jí mrzelo, že jejich rodiny rozkmotřily, nicméně snažila se zachovat vztah s obžalovaným, neboť chtěla, aby její dcera měla úplnou rodinu (neboť ona i její manžel pochází z rodiny úplné). Poškozená byla obviněna, že nezletilou odmítala rodině [REDAKCE] v porodnici ukázat, i přesto, že členové rodiny [REDAKCE] si jí mohli pochovat, fotit se s ní a těšit se z ní. Pokud se jednalo o konflikty, které vznikaly před narozením dcery, i když byly v jistém směru pro poškozenou nekomfortní, nevěnovala jim přílišnou pozornost, neboť se neustále snažila udržet rodinu za každou cenu, bod zlomu přišel až předmětným porodem. Pokud poškozená byla dotazována, jaký byl [REDAKCE] (obžalovaný) v roce 2016, tak jak jej popisovala v SMS zprávách, že takovéhoho muže chce, uvedla, že v té době byl vztah plný komplimentů, pozornost, pochval, v této době byla spokojena. V době konfliktů, tzn. od léta roku 2018, se v nich snažila spíše hájit, obhajovat, což jsou ostatně postupy, které v ní přetrvávají dodnes, a proti nimž se snaží díky terapii postupně bojovat, resp. je eliminovat.
48. V roce 2020 měli s obžalovaným nastavenou dohodu ohledně úpravy jeho styku s nezletilou, dcerku obžalovanému předávala ob den, přičemž pravděpodobně v lednu roku 2020 jí obžalovaný nevrátil ze styku (tzv. „únos“). O poměrech dcery byla informována pouze

prostřednictvím jednoho až dvou emailů za den, mobil měl obžalovaný vypnutý. Právě díky sdílení události na sociálních sítích její sestrou došlo k získání kontaktů na svědkyni [REDAKCE] a [REDAKCE], které na předmětný příspěvek na sociální síti reagovaly; s nimi se pak poškozená sešla též osobně.

49. Pokud se jedná o jednotlivá občanskoprávní řízení, která byla u prachatického soudu vedená (řízení o vypořádání SJM, zrušení společného nájmu bytu, výživné na rozvedenou manželku) uvedla poškozená, že se ve všech takovýchto otázkách chtěla s obžalovaným domluvit, ten však nebyl ochoten přistoupit na žádnou dohodu před podáním předmětných návrhů, a to ani v počátečních fázích kteréhokoli z řízení. Obžalovaný blokoval její vyvázání se ze společného nájmu bytu, což podmiňoval finančním vyrovnáním z její strany (prakticky požadoval úhradu poloviny nákladů za bydlení v tomto bytě, i když zde poškozená již dávno nebydlela), s touto věcí se taktéž musela obrátit na soud. Pokud se jednalo o skutečnost, že určité okolnosti týkající se společného soužití neuváděla v návrhu na prvou úpravu péče o nezletilou dceru a stanovení výživného, avšak v návrhu na rozvod manželství takovéto okolnosti uváděla, sdělila poškozená, že předmětné návrhy sepisoval po jednotlivých poradách s ní její právní zástupce, nicméně k návrhu na úpravu péče a stanovení výživného byl návrh na rozvod manželství přiložen.
50. Pokud byla poškozená konfrontována s tím, že v průběhu opatrovnického řízení byla vyzývána soudem, aby umožnila otci styk s nezletilou, tak poškozená takovouto okolnost popřela. Uvedla, že otci ve styku nikdy nebránila a že motivací k tomu, aby styku bránila bylo v konečném důsledku pouze a jenom trestní oznámení, které za znásilnění na otce podala, na policii nešla bezprostředně poté, co jednotlivé okolnosti zjistila, resp. jí tříletá dcera sdělila, nicméně celou událost nejdříve konzultovala s OSPOD, právním zástupcem a taktéž s [REDAKCE], který jí upozornil na její oznamovací povinnost. Z toho, co jí dcera sdělila, tzn. její osahávání na intimních místech (viz nahrávky z policejního spisu, které byly poškozené předestřeny) poškozenou velmi překvapilo, nedokázala si jednání obžalovaného vysvětlit, celou situaci řešila s její sestrou; obžalovaného nekontaktovala, neboť jí byla známa jeho možná reakce, tedy popření všeho a svalení viny pouze na poškozenou. V situaci jednala instinktivně tak, jak si myslela, že je správné, rozhodně nechtěla nikoho očernit, rizika v podobě například zákazu styku nezletilé s obžalovaným jí nebyla známa, resp. se na ně nedotazovala. Z celé situace byla velmi rozhozená, nevěděla, jak se v ní má orientovat, a proto vyhledala odbornou pomoc uvedených osob (tj. krizového centra, advokátky a OSPOD). Poškozená uvedla, že se policejního orgánu taktéž dotazovala na to, jaký dopad bude mít na celé řízení skutečnost, že dcera nezopakovala jednotlivé okolnosti, které jí sama řekla, nicméně tak činila jenom z toho důvodu, že jí zajímal výsledek prověřování daného trestního řízení, resp. trestního oznámení, takový dotaz nebyl směřován do souvislostí k jiným řízením, která ve věci nezletilé probíhala; policejní orgán taktéž upozorňovala na to, že je nutná delší doba, která je s dcerou trávena, přičemž dcera určité informace jen tak někomu neřekne. Poškozenou taktéž zarazilo, že malé dítě by mohlo něco takového sdělit, své dceři věří, ale zároveň jí přišlo nemyslitelné, že by obžalovaný byl něčeho takového schopen. Pokud byla poškozená konfrontována s nahrávkami, které jsou obsahem příslušného policejního spisu, zejména s okolností, že takovéto nahrávky jsou vytržené z kontextu, resp. není patrné, co celé nahrávce předchází, uvedla poškozená, že nahrávat začala neprodleně poté, co dcera jí poprvé sama řekla takovéto okolnosti, poté se tedy znovu začala na takovéto okolnosti vyptávat. V uvedené situaci byla poprvé a chovala se tak, jak jí instinktivně přišlo správné.
51. Pokud se jedná o skutečnost, že přerušila partnerskou terapeutickou pomoc, uvedla, že ona sama byla iniciátorem takovýchto partnerských sezení, nicméně při prvním sezení s [REDAKCE]

██████ se necítila vůbec komfortně, neboť očekávala, že při sezení budou pracovat všichni tři jako tým, nicméně při sezení na ní manžel tzv. sypal ne úplně hezké věty, což v ní vyvolalo úzkost a tenzi a proto se ona sama rozhodla v terapiích dále nepokračovat, přičemž oba dva se shodli na tom, že manželskou krizi, jakožto partneri zvládnou.

52. Nestabilitu, kterou cítila po narození dcery přisuzuje zejména ke změně své životní role, hormonální nestabilitě, určité nerovnováze po porodu, a zejména pak napjaté situaci, která mezi ní a manželem v domácnosti panovala (plus nikoli vlídný přístup rodiny obžalovaného k ní); veškeré takovéto okolnosti se sešly naráz a bylo to pro ni zatěžující. Společně s manželem také navštívila krizové centrum v ████████, kde byli na jednom sezení, přičemž od organizace ████████ jim bylo nabídnuto, že kdykoliv se budou cítit nekomfortně mohou sezení ukončit. Poškozené bylo při sezení značně nepříjemné, že musela čelit posměchům ze strany obžalovaného, a proto takovouto schůzku zrušila. Jiné schůzky pak byly zrušeny ze strany obžalovaného, který poukázal na skutečnost, že paní ████████ (zaměstnankyně organizace ████████) byla na její straně.
53. Poškozená taktéž ozřejmila, proč podávala trestní oznámení na Vrchní státní zastupitelství v Praze, přičemž k takovému kroku jí vedl fakt, že matka obžalovaného pracovala na místním státním zastupitelství a neměla tak k takovéto organizaci důvěru. Pokud v jednotlivých civilních řízeních podala návrh na pokračování v řízení (tzn. v řízení o rozvod manželství a úpravu poměrů k nezletilé) činila tak s vědomím, že vztah již nelze obnovit a není pro ni cesty zpět.
54. Poškozená se vyjádřila k elektronickým komunikacím, které vedla s obžalovaným, zejména po Facebooku – Messenger, SMS a možná i přes WhatsApp. Uvedla, že obžalovaný jednotlivé projevy nálad a výbuchy, startování, ponižování, prováděl zejména osobně, v elektronické komunikaci vystupuje výrazně kultivovaněji vůči ní, a to i v dnešní době. Cíleně svou komunikaci nepromazávala, komunikaci na externím úložišti (cloud) neprováděla. O svá data přišla ve chvíli, kdy jí obžalovaný rozbil mobilní telefon v roce 2018. Pokud byla poškozená konfrontována se zněním zpráv předložených obhajobou (žurnalizováno na č. l. 805-840 spisu), uvedla, že nejspíše byla schopná obžalovanému čelit přes SMS zprávy, neboť psaná zpráva je daleko snazší, než čelit určité osobě tváří v tvář. K jednotlivým zprávám se pak poškozená velmi obtížně vyjadřovala, neboť takovéto zprávy byly pro ni vytrženy z kontextu, tudíž nevěděla, co jim přecházelo. Pokud obžalovanému poškozená uváděla, že je ve stresu, tak původem takového stresu bylo právě chronické opakování ze strany obžalovaného, že je labilní, že jí zašlape do země, že se musí léčit, toto všechno bylo největším spouštěčem – tedy tlak, který se na ní valil ze strany manžela a jeho rodiny. V jeho rodině všichni stáli za jedno (jak u předešlého hlavního líčení uvedla, působili jako sekta), měla z nich strach; z takovéhoho důvodu se vůči členům jeho rodiny vyjadřovala v jistých směrech hanlivě. Pokud byla poškozená konfrontována s tím, že některé pasáže elektronické komunikace jsou nekonfliktní, ba dokonce jsou harmonické, uvedla, že se v jejich vztahu nehádali konstantně dvacet čtyři hodin denně, sedm dnů v týdnu, tedy že byly i světlé okamžiky, dle ní neshody v partnerském vztahu nemohou být zřejmé jenom z předložených SMS zpráv.
55. Poškozená uvedla, že prakticky celé její těhotenství byly hádky, občas byl vůči ní i obžalovaný hrubý (například, když přišel z hospody a ona spala na gauči, vyhazoval ji, strkal do gauče, že zde spát nebude, že zde bude spát on). Pokud obžalovaného po SMS zprávách ujišťovala, že mu nebude bránit v kontaktu s dcerou, pokud se rozejdou, vybavila si, že obžalovaný navrhoval stěhování do jiného místa, což pro ni bylo neakceptovatelné, stejně jako si vybavila, že jednou obžalovaný vypracoval návrh dohody na úpravu poměrů k nezletilé

s návrhem, že se rozvedou a ona na takto nastalou situaci reagovala tím, že mu nebude bránit ve styku s dcerou.

56. Pokud v SMS zprávách, které jí byly předloženy líčila, že má strach, že se bojí, tak původ takovýchto pocitů tkvěl v rodině obžalovaného a v obžalovaném samotném, neboť se bála o rodinu, bála se o dceru i přesto, že sama dcera žádné příkoří při jejich péči nezažila. Právě za takovéto situace chtěla vědět, kdy se členové rodiny stýkají s nezletilou, pokud jí má obžalovaný například na vycházce (v době, kdy byla například na cvičení). Na dotaz, proč vztah neopustila dřív, když byl tak disharmonický uvedla, že jí tížila obava – strach, stejně tak jako dcera samotná, které chtěla zajistit úplnou rodinu, která pro ni byla zcela samozřejmou hodnotou. Pokud se měla poškozená vyjádřit k tomu, co v SMS zprávě má znamenat „že až do určité doby u nich bylo všechno v pořádku“ (viz č. l. 832 spisu) uvedla, že tím myslela právě výstup jejího tchána u nich v domácnosti poté, co se vrátila z nemocnice, jak ní velmi hrubě zaútočil. Poškozená taktéž uvedla, že k některým zprávám se jednoduše nemůže vyjádřit, proto že se jedná o zprávy buďto vytržené z kontextu, a tedy že jí není známo to, co zprávám předcházelo, případně, že se jedná o zprávy čtyři roky staré a nemůže si pamatovat všechno, co se v takovémto vztahu událo.
57. Po jejím návratu do domácnosti rozepře začaly po velmi krátké době, co se v březnu vrátila. První, co jí zarazilo, byla lepítka s upozorněním na kamerový systém, toto v ní vyvolalo velký diskomfort a nejistotu, přičemž obžalovaný jí nijak neodůvodňoval, proč takovéto nálepky na dveřích jsou (v jejich domě přitom nedocházelo k vykrádání bytů či sklepů, obžalovaný pouze sdělil, že na něj někdo v domě zvonil). Poškozená taktéž uvedla, že obžalovaný měl narážky na její postavu – z toho důvodu začala po návratu z porodnice cvičit. Díky takovýmto narážkám o sobě začala pochybovat jakožto o ženě, neboť takovéto narážky se dotýkaly její ženskosti; když se naličila byla kurva, když nebyla naličená byla šmudla, takovéto narážky v ní také vyvolávaly lítost. Pokud se jedná o kamery, tak její podezření zvýšila hlavně skutečnost, že jí obžalovaný obvinil z toho, že v době jeho nepřítomnosti v bytě měla chlapa. Na konfrontaci soudem, proč po svém návratu setrvala v domácnosti daleko delší dobu, než tomu bylo v období od narození dcery do jejího prvního odchodu uvedla poškozená, že se obávala, že se nebude mít kam vrátit, neboť její rodiče byli značně proti tomu, aby se k obžalovanému v březnu roku 2019 vrátila; prakticky jí řekli, že u nich má dveře zavřené (po tomto sdělení se poškozená opět rozbrečela). Pokud se jedná o její kontakt s intervenčním centrem Diecézní charity, tak toto učinila poškozená i přesto, že členové její rodiny jí nabádali, aby ze vztahu odešla. S dvěma zaměstnankyněmi diecézní charity probírala možný odchod z rodinné domácnosti.
58. Poškozená též ohodnotila změnu v chování obžalovaného a v jejich společné komunikaci v péči o nezletilou v době jejího druhého výsledku. Uvedla, že situace se oproti době před dvěma, třemi lety velmi zlepšila, jsou schopni spolu mluvit na docela slušné úrovni, i přesto, že největší kontroverze zpravidla budí situace, kdy nevyhoví představě obžalovaného. Poškozená taktéž uvedla, že obžalovaný jednotlivou elektronickou komunikaci dokládá nejenom v trestní věci, ale taktéž v opatrovnických sporech, nejvíc formální vůči ní a tzv. uhlazený je pak v komunikaci emailem. Ona sama si taktéž pořizovala určité nahrávky, a to ve chvíli, kdy věděla, že bude z domácnosti, jak v prvním případě, tak i v případě druhého odchodu, odcházet. Konflikty mezi nimi neprobíhaly nikdy na veřejnosti nebo před některým z rodinných příslušníků, odehrávaly se prakticky výhradně v jejich domácnosti.
59. Poškozená opětovně potvrdila, že obžalovaný opakovaně schovával klíče od osobního automobilu, neboť usoudil, že není schopná jej řídit z důvodu psychické nepohody – měl strach o dceru. Měli oddělené účty, kde obžalovaný hradil náklady na bydlení, nájem,

poplatky, ona hradila náklady spojené s domácností a nákupy, a to z peněžité pomoci v mateřství, resp. z rodičovského příspěvku.

60. Pokud poškozená navázala nový vztah, byla v jeho začátcích výrazně opatrnější, cítila zde určitou nedůvěru, byla ostražitá, začala partnerovi věřit až později, strach o nezletilou má i nadále; na roli matky si nicméně již zvykla, nezletilá navštěvuje též otce. Pokud měla poškozená popsat, jak se vnitřně cítila vzhledem k neúspěchu ve vztahu s obžalovaným uvedla, že se cítila zlomená, zničená. Když došlo k vyhlášení rozsudku v této věci cítila určité zadostiučinění – spravedlnost, zrušení nalézacího rozhodnutí krajským soudem bylo pro ni stresující v tom směru, že bude muset všechno absolvovat znovu.
61. Pokud se jednalo o soužití s obžalovaným, tak se poškozená obžalovaného vědomě v určité momenty nebála, když byl klid, když se nehádali, nicméně v podvědomí pořád měla i v dobách, kdy se nehádali, že nesmí dělat určité věci, které ho naštvoou, například nemůže vzít telefon do ruky, protože jí toto bylo vyčítáno, proto se například s telefonem schovávala na záchodě, aby byl klid, který byl do doby, než se toto provalilo. I přesto, že kamery byly tzv. na oko, měla z nich strach, byla z neklidná. Domu si prakticky nevodila žádné návštěvy, neboť si nebyla jistá, jestli si mohou v jednotlivých věcech povídat.
62. Poškozená též potvrdila, že se v průběhu těhotenství její tchýně o její zdravotní stav nezajímala přímo od ní, ale prostřednictvím jejího syna, což přišlo poškozené zvláštní. Ona sama se také několikrát snažila vztah s tchýní udržet v určitých, normálních mezích, zvala jí například na kávu, nicméně takovéto snahy byly neúspěšné.
63. Pokud se jedná o strach obžalovaného o poškozenou ohledně řízení auta, tak ten byl pouze v jeho subjektivní rovině, poškozená v průběhu těhotenství ani po porodu neměla s řízením motorového vozidla žádné problémy, nikdy se žádný incident nestal. Pokud vůči obžalovanému užívala nevhodná slova – například nadávky, činila tak ve chvíli, kdy se jejich konflikt vyhrotil, běžně takhle s obžalovaným nemluvila.
64. Nejistota, resp. nedůvěra, kterou měla k členům rodiny obžalovaného se v určitém směru zintenzivnila poté, co došlo „k únosu“ nezletilé – jejího nevrácení ze styku s otcem, nicméně míra strachu z nich, resp. o nezletilou, když je v kontaktu s členy rodiny obžalovaného se postupně snižuje, poškozená si zvykla. Obavy, které o dceru měla pramenily i mimo jiné z toho, že se poškozená bála toho, že o dceru přijde. Poškozená uvedla, že si myslím, že jejich manželství by nevydrželo ani bez zásahu rodiny [REDAKCE], neboť je o tom přesvědčená s ohledem, jak se obžalovaný choval ve svých přecházejících vztazích.
65. Svědkyně [REDAKCE] (sestra poškozené) popsala vztah se sestrou jako skvělý, k obžalovanému má vztah přesně opačný. Uvedla, že se jí sestra se vztahovými problémy svěřovala prakticky až po narození neteře [REDAKCE] (svědkyně nicméně měla dojem, že vztahové problémy měli již před narozením dcery). Z počátku, kdy její sestra s obžalovaným sdílela společnou domácnost, bylo pro poškozenou vyprávění o vztahových problémech velmi citlivé téma; plakala, byla citově rozhozená, vyčítala si, že neudrží pro dceru plnohodnotnou rodinu, později však začala být klidnější. Poškozená se svědkyni svěřila, že ji obžalovaný jednou fyzicky napadl. Následky napadení viděla přes aplikaci FaceTime (přes kterou si volaly), přičemž na obličeji poškozené byla patrná nateklá tvář; druhý den ji svědkyně s manželem vezla na pohotovost.
66. Svědkyně má všechny informace o vzájemném soužití sestry s obžalovaným zprostředkované od poškozené. Osobně byla jen u jedné hádky na Silvestra 2017/2018, kdy měl znenadání

obžalovaný k překvapení ostatních nespecifikovaný problém, chtěl odejít, byl vulgární, ba dokonce tam chtěl poškozenou nechat, aby musela jít domů sama po tmě a nechťel jí dát klíče od bytu. Dále se účastnila v několika případech předávání [REDAKCE], při kterých obžalovaný odmítal od poškozené převzít připravenou tašku; tu spolu s láhví s pitím upustil na zem, došlo též na urážky, obžalovaný byl afektovaný. V nynější době nebyvají při předáních problémy, neboť nezletilá mezi rodiči přebíhá.

67. Obžalovaný za trvání vztahu zakazoval poškozené, aby za svědkyni docházela, mohla ji navštívit pouze v době, kdy byl v práci, v půl třetí však musela být doma. Svědkyně si taktéž vybavila, že obžalovaný při jedné z návštěv zasílal poškozené výhrušné zprávy, že pokud nebude včas doma, kontaktuje své rodiče nebo OSPOD, aby jí hlídali. V takto obžalovaným stanoveném časovém úseku se však svědkyně se sestrou vídala, jejich rodiče však byli v horší pozici, neboť nemohli poškozenou vidat, jelikož chodili do zaměstnání. Obžalovaný chtěl trávit společný rodinný čas prakticky jen s jeho rodinou. Poškozené taktéž fakticky zakázal užívání auta, pokud si jej chtěla sestra vzít, byl to pokaždé značný problém. Další případy, kdy se spolu se svou sestrou vídaly, byly pravidelné návštěvy fitcentra (zpravidla třikrát v týdnu), kam docházela poškozená v roce 2018/2019, aby shodila kila nabraná těhotenstvím. Do fitcentra dojížděla poškozená autem, aby se stačila kvůli dítěti brzy vrátit ze cvičení. Vedle osobních schůzek byla s poškozenou v kontaktu též prostřednictvím mobilního telefonu, a to v naprosto normální intenzitě, rozhodně netrávily hodiny psaním zpráv.
68. Na počátku jejich vztahu (v roce 2017) docházela poškozená za svědkyni (občas i s obžalovaným), párkrát byli spolu s obžalovaným i na návštěvě u jejích rodičů. Po narození [REDAKCE] se však celá situace diametrálně změnila, neboť vzájemné vztahy nebyly dobré; to už obžalovaný na návštěvy nechodil. Po narození neteře bylo hlavním bodem sváru mezi obžalovaným a poškozenou načasování a frekvence návštěv jednotlivých rodin. Dle svědkyně však poškozená po narození neteře nikomu ve styku s ní nebránila. Když se nezletilá narodila, přijela rodina obžalovaného do porodnice, všichni si ji pochovali. V šestinedělí se obě rodiny sešly v domácnosti obžalovaného a poškozené. Při návštěvě měla její sestra neteř u sebe tak, aby jí mohli všichni vidět, rozhodně nikomu nezakazovala se na ní podívat. Při tomto setkání však nepanovala příjemná atmosféra, obžalovaný na manžela svědkyně již při pozdravení „udeřil“ kvůli zapíjení [REDAKCE], navíc mezi rodinami neproběhla žádná velká konverzace; jiný konflikt při tomto setkání svědkyně nezaznamenala.
69. Obžalovaný postupem času vyvíjel na poškozenou psychický nátlak, vznášel vůči ní jednotlivé požadavky (rodiče obžalovaného totiž chtěli neteř už od útlého věku brát ven, což poškozená nechťela), které v důsledku rozdílnosti názorů stupňoval. Poškozená ze strachu z obžalovaného pak opustila společnou domácnost, neboť celou situaci už nebyla schopna dále snášet. V pozdější době pak dle svědkyně vygradovala celá situace „únosem“ malé [REDAKCE] obžalovaným, který nepředal zpět sestře dceru po ukončení styku. Obžalovaný poslal poškozené toliko zprávu, že s dcerou odjel na devět dní pryč, aniž by sdělil, kam odjel a jak to dcera snáší; pro sestru i celou jejich rodinu to bylo velice frustrující. Ukončení soužití s obžalovaným však mělo v globálu na její sestru pozitivní dopad, nyní je konečně šťastná, byť se stále ještě nezabavila určitých stresových situací, nicméně v porovnání s dřívější dobou (kdy byla vystresovaná, emočně vyčerpaná, smutná, navštěvovala krizová centra, chodila k psycholožce) je stávající situace u sestry o poznání lepší.
70. Pokud se jedná o zdravotní stav její sestry po porodu, tak ten byl dle svědkyně normální – jako každá žena byla unavená a bolavá, kojila však jen chvíli, protože ztratila (dle názoru svědkyně) vlivem stresu mléko. Obžalovaný s její sestrou novorozenou dceru společně koupali, občas se u ní střídali v noci, když nespala (nicméně v tomto směru obžalovaný příliš

nepomáhal s odůvodněním, že se musí vyspat, protože chodí do práce). V šestinedělí sestry pak došlo ke konfliktu, při němž přišel za sestrou tchán (), jenž na ni začal křičet, proč jim nepůjčuje ; při tomto konfliktu se obžalovaný poškozené nezastal.

71. Svědkyni je taktéž známo, že obžalovaný měl doma zbraně, a to v místnosti vedle obývacího pokoje. Zprostředkovaně se taktéž dozvěděla, že obžalovaný nechal přes zbraň lézt , slyšela i o situaci, kdy obžalovaný vyhrožoval ve chvíli, kdy měli přijít jejich rodiče na návštěvu; to stál se zbraní v ruce a řekl, že „teď můžou přijít“.
72. Obžalovaný je dle svědkyně rozdělená osobnost, pokaždé je někým jiným. Je dobrý manipulátor a zlý člověk. Naopak její sestra je přátelský, nekonfliktní, inteligentní, reálně uvažující člověk. Je skvělou matkou, která by udělala pro své dítě vše. Rozhodně není emočně nestabilní či o sobě pochybující člověk. Jejich rodiče vyjdou s každým, do řešení rodinných problémů sestry se rozhodně nezapojovali. Otec znal obžalovaného z práce, tykal si s ním. Matka si s obžalovaným taktéž tykala, avšak jen do doby, než ji jednoho dne vyhodil z bytu. Rodiče obžalovaného neměli její sestru (z jí neznámého důvodu) od počátku rádi. Svědkyně nebyla u mnoha ataků obžalovaného vůči poškozené, nicméně si vybavila, že když její sestra trávila v rodině obžalovaného Vánoce, dostala mýdlo, což bratr obžalovaného odůvodnil slovy „protože smrdíš!“. Její sestra byla též vystavena řadě bezdůvodných útoků, jejichž příčinu neznala, nicméně i přesto se snažila do rodiny začlenit například tím, že několikrát pozvala matku obžalovaného bezvýsledně na kávu. Rodiče svědkyně se do výchovy vnoučat nikdy nevměšovali (a to ani v případě dětí svědkyně). Svědkyně svou sestru v partnerské rovině k ničemu nenabádala, snažila se jí vyslechnout, poskytnout určité rady, a být jí oporou; jednotlivá rozhodnutí však nechávala vždy na ní (svědkyně taktéž nikdy neradila obžalovanému s výchovou dítěte, své sestře radila toliko na její žádost). Předchozí vztahy sestry hodnotila jako zcela odlišné od toho s obžalovaným, neboť v nich nebyly žádné vyhraněné konflikty, napadání či vulgarismy; vztahy skončily zpravidla proto, že si sestra přestala ve vztahu s partnery vzájemně rozumět. Časový odstup, se kterým poškozená podávala trestní oznámení, si svědkyně vysvětluje přetížností své sestry, která měla příliš věcí k řešení (musela vyřešit bydlení, měla starosti s dítětem a s penězi apod.); v době soužití s obžalovaným pak poškozená neměla vztah s jinými muži.
73. Sama svědkyně se s obžalovaným do žádného přímého konfliktu nedostala, nikterak s ním nespolečně pracovala. Pouze jej jednou požádala (možná jí to i sám nabídl) o vytvoření webové domény pro svůj blog, který byl však po nějaké době zablokovaný; přístupové údaje k němu však měl kromě svědkyně pouze obžalovaný. Konflikt se řešil ještě v době, kdy poškozená s obžalovaným společně žila; její sestra se však překvapivě přiklonila na stranu obžalovaného.
74. Svědek – otec poškozené velmi věcně při své výpovědi popsal poměry soužití obžalovaného a poškozené, nicméně i on se v určitých chvílích výpovědi neubránil úzkostlivému držení výslechového pultu a mačkání rukou. K obžalovanému cítí odpor a lítost, popsal jej jako manipulativního, prolhaného, sebejistého a arogantního člověka. Obžalovaný se dle svědka před narozením dcery nikterak neprojevoval, při návštěvách seděl a byl pořád na mobilu, případně odpovídal na dotaz. Po narození jejich dcery však potřeboval vše kontrolovat, kdy například nechtěl, aby jeho dceru vozil v autě někdo jiný než on (s tímto odůvodněním měnil bez vědomí poškozené například i termíny na cvičení Vojtovy metody v a to tak, aby vyhovovaly jemu). Svou dceru označil za společenskou, hodnou, nikterak neobvykle citlivou, obětavou a pracovitou osobu, která se nechá lehce zmanipulovat, a která má ráda jistotu a klid. Nemyslí si, že jeho dcera je člověk, který by měl potřebu komandovat druhé, naopak, není se schopna sama bránit. S rodiči obžalovaného se svědek za dobu vztahu jeho dcery viděl jen několikrát. Pokud může vyvozovat jejich povahu

(i ze setkání při jiných soudních jednáních), tak se neštítí ničeho, lžou, udávají klamné informace; ostatně obžalovaný se jim několikrát chlubil určitým vlivem jeho rodiny, díky kterému například nemusel platit pokuty (v jiném případě, kdy měl autonehodu, byla takováto nehoda šetřena nestandardním způsobem). S rodinou obžalovaného se taktéž dostal na svatbě poškozené a obžalovaného do krátké „výměny názorů“, neboť otec obžalovaného označil poškozenou za slabý článek v rodině (samotná svatba byla na straně rodiny [redacted] taktéž poznamenána neúčastí bratra obžalovaného, kterého obžalovaný na svatbu nepozval pro jejich vzájemnou rozepru).

75. Svou osobnost hodnotí jako „průměrného chlapa“, jeho manželství je normální, bez problémů, nicméně na jeho fungování se v jisté době podepsaly partnerské problémy poškozené (celá situace na něj dopadala značně neblaze psychicky, neboť nemohl nijak zasáhnout, byl pouhým „zúčastněným pozorovatelem“). Pokud jde o vzájemné návštěvy, tak před porodem vnučky je dcera s obžalovaným navštěvovali několikrát týdně odpoledne, k rodičům obžalovaného jezdili o víkendu na chalupu (v té době s nimi měla jejich dcera ještě normální vztahy); po porodu se s dcerou už příliš neviděli, neboť byla pod vlivem obžalovaného, pouze manželka svědka si vzala v několika případech dopoledne dovolenou, aby za dcerou mohla zajít. S poškozenou se posléze vídali až od jara roku 2019, kdy s nimi docházela na přibližně hodinu cvičit do fitcentra.
76. Svědek má mnoho informací zprostředkovaně, neboť se poškozená svěřovala spíše své matce; ta posléze svědka o všem informovala. On sám tudíž mohl určité okolnosti vnímat spíše nepřímě až do chvíle, kdy poškozená poprvé odešla od obžalovaného (a bydlela v jejich domácnosti). V tu dobu byl svědek konfrontován s mnoha situacemi, kdy byla poškozená obžalovaným neustále bombardována SMS zprávami, ve kterých jí vyhrožoval, nadával (např. slovy, že je „svině“, že si „vydělává na zádech“) a citově vydíral; tento nátlak působil velmi stresově nejen na poškozenou ale též na samotného svědka. Problémy v manželství dcery mu však zpětně indikovalo několik situací po narození vnučky. Jednalo se nejprve o podivný průběh návštěvy rodin po návratu dcery z porodnice, při které se obžalovaný choval silně vyhraněně vůči svému švagrovi (manželovi svědkovy druhé dcery), a při které se s nimi nikdo z rodiny obžalovaného nebavil. Dalším konfliktem byl výstup otce obžalovaného, po kterém je s manželkou telefonicky přivolala silně rozrušená dcera, která se na ně do té doby s partnerskými problémy nikterak neobracela. Obžalovaný se v daný moment vůči svědkově manželce (své tchyni) choval arogantně a vyhraněně, svědkovi tvrdil, že poškozené napíchl telefon, že má proti ní důkazy a že si ji nechtěl vzít, poté zase hned tvrdil, že ji miluje; od tohoto konfliktu se svědek s obžalovaným již nestýkal.
77. Svědkovi obžalovaný přímo nevyhrožoval, jen dceři říkal, že rodinu poškozené zašlape, zadupe, že jsou všichni kriminálníci, alkoholici, že bydlí ve squatu. Z vulgarismů, o kterých zprostředkovaně slyšel, se svědkovi vždy vybaví situace, kdy obžalovaný držel vnučku v náručí a říkal jí, že to nebude „taková [redacted] kurva jako je její máma“ a že „jí koupí bundu, na kterou jí napíše na záda [redacted], aby všichni věděli, co je to zač“. Svědek se taktéž dozvěděl, že obžalovaný poškozené jednou silně zatlačil víčko od PET lahve do tváře a jednou jí rozbil mobilní telefon. Ve zbylých případech padaly ze strany obžalovaného jen náznaky fyzického násilí, při kterých přecházel z verbální konfrontace do silného funění. Pokud jde o násilí ze strany poškozené, tak svědek neví, zdali poškozená udeřila někdy obžalovaného, nicméně předpokládá, že mu někdy musela dát facku v sebeobraně. V jednom případě se obžalovaný pokusil narovnat vztahy zasláním omluvného dopisu (žurnalizován ve spise na č. l. 167), který však svědek považuje za účelový, vytvořený pro potřeby soudního řízení.

78. I přesto, že svědek pracoval s obžalovaným u stejného zaměstnavatele (), neměl o něm žádné bližší informace, neboť nebyli kolegové. Až poté, co obžalovaný odjel s vnučkou na neznámé místo, začal se od jednotlivých lidí v práci dozvídat, že chování obžalovaného vůči jiným zaměstnancům vykazovalo prvky šikany, obžalovaný svým podřízeným vyhrožoval (za obět' si vybral častokrát nějakou slabou ženu), přičemž obdobně se měl chovat i na předchozích pracovištích. Zaměstnanci též vznesli vůči vedení stížnost na obžalovaného, která byla později vzata zpět. Na pracovišti se svědek dozvěděl taktéž o jednom předchozím vztahu obžalovaného, jelikož bývalá partnerka obžalovaného s ním pracovala na stejné hale; o jeho druhém vztahu se dozvěděl až následně. Jednalo se o paní a , přičemž jeden vztah dopadl tragicky, druhý ukončila dotyčná partnerka (té obžalovaný dlužil peníze, které za něho uhradili rodiče). Jedná-li se o dřívější vztahy poškozené, tak ty nebyly dle svědka ničím zvláštní, byly ukončeny klidně, přičemž poškozená navázala vztah s obžalovaným až nějakou dobu po ukončení předchozího vztahu.
79. Fungování společné domácnosti obžalovaného a poškozené (a jejich společné hospodaření) nemohl svědek přesně popsat, neboť má jen kusé zprávy. Je přesvědčen, že většinu vstupních nákladů hradila jeho dcera, neboť obžalovaný byl v zajišťování hmotných potřeb rodiny značně nestabilní. I přesto, že obžalovaný tvrdil, že veškeré náklady nese on, nebyl schopen častokrát náklady hradit, neboť mu nefungovala platební karta (v ten moment musela vše hradit poškozená). Obžalovaný si taktéž nepřál, aby poškozená užívala věci, které financoval výlučně on, zato ve chvíli, kdy něco pořídila do domácnosti svědkovo dcera, pokládal to obžalovaný za společný majetek.
80. Svědek taktéž ví, že obžalovaný v týdnu po porodu dceři pomáhal pečovat o dítě. Jeho přístup se však následně změnil, když prohlašoval, že péče o dítě je starostí poškozené, neboť je na mateřské dovolené. Zprostředkovaně má též informace, že poškozená nesměla ven po 14:30 hodin, neboť obžalovaný tvrdil, že mají společný program. Obžalovaný též omezoval poškozenou v řízení vozidla. I přesto, že poškozená před porodem běžně autem jezdila, nemohla po porodu na výslovný požadavek obžalovaného řídit, neboť ten jí řekl, že toho není schopna (přitom se na Facebooku v jednom z příspěvků, jenž později smazal, chlubil tím, že „koupil mamíně auto“). Svědkovi též přijde nepravděpodobné, že by poškozená bránila v porodnici rodičům obžalovaného, aby si prohlédli vnučku, jelikož se rodina obžalovaného chlubila, že mají doma rozvěšené fotky z porodnice.
81. Dle svědka měla při prvé rozluce poškozená pravděpodobně strach ukončit vztah kvůli manipulaci ze strany obžalovaného. Když se k němu chtěla vrátit, a pokusit obnovit manželské soužití, vyjádřil zcela kategoricky nesouhlas s takovýmto postupem, nechápal chování své dcery; s manželkou jí však nic nerozmlouvali. Od definitivního konce vztahu s obžalovaným měla poškozená celkem 3 partnery, které rodičům představila; první vztah navázala v zimě 2019. Poškozená se aktuálně obžalovaného stále bojí (na předání dcery s ní chodí jako podpora manželka), celá situace na ní zanechala stopy zvláště v souvislosti s opatrovnickým řízením, při kterém obžalovaný na adresu poškozené adresoval extrémní až citově vydírající výhrůžky a nadávky, které zasílal prostřednictvím elektronické komunikace; nebýt soudních jednání, choval by se obžalovaný stále agresivněji.
82. **Svědkyne** – matka poškozené, uvedla, že k obžalovanému chová díky konfliktům v domácnosti dcery silné antipatie. Obžalovaného popsala jako velmi zlého člověka, který jejich rodině hodně ublížil, na člověka nahlíží jako na předmět, na věc, kterou využívá ve svůj prospěch; je to psychopat, na kterém nelze nalézt nic pozitivního. Naproti tomu se svou dcerou má dobrý vztah. Poškozená je velmi vřelá, láskyplná, obětavá, ochotná pomoci, nyní je však bojácná a zdrženlivá. Nikdy si u ní nevšimla, že by špatně zvládala

stresové situace, v souvislosti s porodem určitě neměla žádné psychické problémy. Poškozená je sice schopna bránit se, nicméně dle přesvědčení svědkyně nemá dostatek kapacit, aby dlouhodobě obžalovanému čelila. Se svými osobními problémy se poškozená svěřovala jak svědkyni a své sestře, tak i kamarádkám [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. O rodině [REDACTED] svědkyně před vztahem dcery nic nevěděla. Svědkyni je nyní známo, že otec obžalovaného pracoval na [REDACTED] (obžalovaný se ostatně chlubil tím, že zná soudce daného soudu, který je jeho dobrý známý), odkud musel odejít kvůli psychické nemoci, jeho matka pracovala na [REDACTED].

83. Vztah s poškozenou inicioval obžalovaný, v době, kdy poškozená byla plně vyrovnána z předchozího rozchodu (svědkyně tak nemá pocit, že by byla její dcera citově nenaplněná); ostatně její předchozí vztahy byly normální, plné radosti, s rodinami partnerů vycházela poškozená dobře. Svědkyně se snažila poškozené ve vztahových problémech naslouchat, k žádným krokům ji nenabádala. Pouze v době, kdy k nim těsně před porodem utekla poškozená od obžalovaného, jí svědkyně navrhl, zdali si nechce vztah s obžalovaným rozmyslet.
84. O frekvenci návštěv před porodem a po něm vypověděla svědkyně obdobně jako její manžel, doplnila pouze, že si sama nepřála, aby obžalovaný po výpadu vůči její osobě k nim ještě někdy přišel. Ona sama byla u dcery po porodu „na zapřenou“ asi třikrát dopoledne, jelikož dcera k nim chodit nesměla. Když při těchto návštěvách u dcery v bytě něco zapomněla, obžalovaný dceru vyslyšal, kdo tam byl. Naproti tomu tchyně dcery chtěla být u nich v domácnosti dnes a denně, navíc o poškozené tvrdila, že je psychicky narušená.
85. Svědkyně označila (stejně jako její manžel) za okamžik podstatných změn porod vnučky, resp. společnou rodinnou návštěvu u dcery doma; problémy však registrovala již v době, kdy dceři zbývaly asi dva měsíce do porodu. Na svatbě poškozené s obžalovaným k žádné rozepři nedošlo, jen ji velice překvapilo, že otec obžalovaného označil poškozenou za „slabý článek, že s ní nebude problém“. Proč tak činil a jaký problém měl konkrétně na mysli, však nebyl schopen tchán dcery vysvětlit, nicméně dle jejího přesvědčení ji rodina [REDACTED] mezi sebe do příbuzenstva vůbec nepřijala. Zprostředkovaně od dcery ví, že příčinou konfliktů bylo neustálé lpění obžalovaného na tom, že vše muselo být vždy po jeho vůli. Financování společné domácnosti pak označila svědkyně za značně nevyrovnané, neboť obžalovaný bral vybavení, které nakoupila její dcera, za společný majetek; vybavení, které koupil on, však dcera užívat nesměla. Poškozená mu taktéž několikrát hradila i nájem, když jí v jiném případě kupoval léky v lékárně, musela mu je zaplatit. Ve zbylém rozsahu podala svědkyně ohledně zajišťování domácích prací a společného hospodaření totožnou výpověď jako její manžel.
86. Sama svědkyně byla přítomna u konfliktu při návštěvě rodin po porodu, kdy obžalovaný měl slovní potyčku s manželem její druhé dcery [REDACTED], kterému bezdůvodně řekl, aby odešel. Návštěva poté probíhala velice chladně, z příbuzenstva [REDACTED] se bavili pouze s babičkou obžalovaného. Další konflikt, kterému byla svědkyně přítomna, se stal, když jim dcera volala o pomoc, jelikož na ni křičel otec obžalovaného; dcera po nich žádala, aby okamžitě přišli. Když dorazili do bytu, dozvěděli se, že otec obžalovaného měl na jejich dceru křičet, že je „psychicky narušená, že ví, o čem mluví a že může přijít o dítě“. Když s tímto konfrontovali obžalovaného, byl k celé situaci naprosto netečný, seděl v křesle, popíjel vodu, arogantně se smál. Svědkyni poté přikázal, že má vypadnout z jeho domu a manželovi sdělil, že „nemůže za to, že je jeho otec hluchý“; manžel svědkyně se v daný moment zmohl pouze na to, že mu řekl, že je „ubožák“. Až později se od poškozené dozvěděla, že měl obžalovaný předtím, než přišli, jednu ze svých zbraní nabít a říct „tak teď můžou přijít“.

87. Svědkyni jsou známy verbální útoky na poškozenou v tom směru, že „je narušená, nedokáže se starat o dítě, že jí ho vezme, že je špinavá, smradlavá, tlustá, že ji zašlape do země“; vůči zbytku jejich rodiny se vyjadřoval tak, že poškozenou nazýval „[redacted] kurvou“, tvrdil, že je stejná jako její rodina, že jim všem nechá ušít bundu s tímto nápisem, že bydlí v „prasečáku“, že je „všechny zašlape do země“.
88. Obžalovaný zakazoval poškozené vídat se se svou rodinou (ta mohla navštívit na Vánoce pouze svojí babičku), psát a volat si s nimi, zakazoval jí řídit auto, s odůvodněním, že je jeho a že je špatná řidička; v jenom případě rozbil mobilní telefon o balkonové dveře. V období prvé manželské rozluky, se obžalovaný stýkal s poškozenou ob den, psal jí výhrůžné SMS zprávy. Jakmile obnovili společné soužití, mohla s nimi poškozená chodit pouze cvičit. Obžalovaný měl tendence poškozenou neustále kontrolovat, tvrdil jí například, že nainstaloval do bytu kamery (ostatně na dveře bytu dal nápis „tento objekt je střežen kamerovým systémem“), oznámil poškozené, že jí „napíchl“ telefon. Poškozená se jej díky tomu všemu zprvu bála, nicméně později již jeho zákazy respektovala. Když už spolu nežili, bral si v práci dovolenou, aby na poškozenou a dceru mohl čekat po návštěvě doktora; dle svědkyně však toto obžalovaný nečinil ze zájmu o zdraví dítěte, ale s cílem kontrolovat poškozenou.
89. Po definitivním rozchodu došlo ke konfliktu s rodinou obžalovaného v okamžiku, kdy obžalovaný poškozené napsal, že je na služební cestě a že si jejich dceru vyzvednou jeho rodiče. Těm však poškozená odmítla dítě předat, neboť jim nevěřila; ti si na ní posléze počkali na chodníku a nahrávali si ji. Dalším konfliktem byl „únos“ dcery obžalovaným na celých devět dní. Důvodem, proč poškozená podala trestní oznámení až s delším časovým odstupem po odchodu od obžalovaného, byla dle svědkyně právě tato událost, neboť jiná řízení (přestupková) nevedla k nápravě; dle svědkyně trestní oznámení snížilo agresivitu obžalovaného.
90. Po rozchodu s obžalovaným dcera navázala tři vztahy, třetí stále trvá. Začíná se jí lépe žít, chtěla by mít normální rodinný život, ale obžalovaný jí tuto snahu stále ztěžuje prostřednictvím opatrovnického řízení. Její sebevědomí bylo vztahem s obžalovaným narušeno, byla ponížená, bezmocná, necítila se jako žena. Svůj 31letý manželský vztah pak svědkyně označila za skvělý, klidný, doma se s manželem nehádali.
91. Průběh výslechu **svědka** [redacted] byl co do non-verbálních projevů těla svědka velmi zajímavý, když na samém počátku výslechu se svědek pohupoval v bocích doprava a doleva (něco jako kyvadlo od hodin), což odůvodnil problémy s páteří, při konfrontačních dotazech (ohledně své účasti na devítidenním pobytu obžalovaného s dcerou bez vědomí matky, popř. ohledně intervence svědka vůči veřejným institucím v rodinných záležitostech obžalovaného) zase opakovaně pohyboval bezprostředně po položení otázky občanským průkazem po výslechovém pultu dívaje se na obžalovaného.
92. V průběhu výslechu uvedl ke své osobě, že působil v privátním bankovním sektoru, poté vedl zdejší okresní soud asi 8 let jako ředitel správy, následně byl jednatelem soukromé firmy, nyní pracuje jako tajemník v samosprávě; má tedy bohaté zkušenosti s vedením kolektivu lidí. Svůj 34letý manželský vztah hodnotil svědek jako harmonický, normální, ve vztahu je on tím dominantnějším.
93. Vztah k obžalovanému – svému synovi a poškozené označil za normální, přátelský. Obžalovaného hodnotí jako pracovitého, odpovědného, přátelského, někdy trochu

nespolehlivého člověka; předpokládá, že konflikty by řešil rozumně, slovně, spíše by ustoupil, nezažil, že by užil vulgárních výrazů. O bývalých vztazích svého syna neví nic bližšího, na druhou stranu při hodnocení bývalých partnerek syna uvedl, že partnerky obžalovaného byly (na rozdíl od poškozené) přátelské, rozuměli si, nebyly tak umíněné a nesnášenlivé. Svědek popřel, že by se synem měl nějaké vzájemné konflikty, pokud ty už vznikly, tak je řešili spíše formou výměny názorů; se svou matkou pak obžalovaný žádné konflikty nemá, mají naopak nadstandardní vztah. Pokud měl obžalovaný nějaké problémy, svěřoval se rodině, svému bratrovi, matce, možná i svým kamarádům; ty však měl svědek problém vůbec vyjmenovat (jakmile si vzpomněl na jedinou osobu – pana [REDAKCE], pohlédl na obžalovaného). Snachu (poškozenou) popsal jako spořivou, pořádku milovnou, v poslední době i odpovědnou osobu (co se týče výchovy a péče o vnučku [REDAKCE]). Za její negativní vlastnost označil povýšenost, sebejistotu, netolerantnost, nadřazenost, agresivitu až zlobu, popř. její nechuť se přizpůsobit. Její negativní vlastnosti se začaly projevovat již po svatbě, nejvíce však po porodu. Do vztahu synovi s manželkou nezasahovali, neboť na ně působili zamilovaně. Vzájemně se taktéž navštěvovali, jezdili společně na rodinnou chatu. Při návštěvách sice poškozená příliš nemluvila, zato připravila pohoštění; jakmile si však dala pivo, proměnila se a byla přátelská. S rodinou poškozené se svědek viděl za dobu trvání vztahu jen několikrát (v rodině je dle jeho názoru dominantní matka poškozené, což se nějakým způsobem přenášelo i na samotnou poškozenou).

94. Pokud jde o přípravu svatby, ta dle svědka byla standardní, všichni se do ní zapojovali. Na svatbě však na svědka povýšenecky zaútočila matka snachy (tj. [REDAKCE]) v tom směru, že ony jsou „holky [REDAKCE]“, a že má být poškozená oslovoována „[REDAKCE]“ nebo „[REDAKCE]“, což svědkovi přišlo divné; navíc svědek popřel, že by na svatbě mluvil o poškozené jako o slabším článku. Bratr obžalovaného se zúčastnil pouze obřadu, neboť se se svou přítelkyní rozhodli, že na hostinu nepůjdou. Vzájemný vztah svých synů hodnotil svědek nicméně jako přátelský i přesto, že druhý syn ([REDAKCE]) je výbušnější; právě on možná projevil nesouhlasný názor na vztah obžalovaného s poškozenou.
95. Frekvence návštěv byla před porodem častější, po porodu se snížila na minimum, neboť si je poškozená (dle sdělení obžalovaného) nepřála, dokonce obžalovanému nepůjčila dceru ani do kočárku (což svědkovi nepřijde normální). Svědek v jiné fázi výslechu však připustil, že nejspíš poškozená žádala obžalovaného, aby jeho rodiče v šestinedělí nechodili na návštěvu, že si chce odpočinout.
96. Svědek si není vědom žádných konfliktů mezi obžalovaným a poškozenou před svatbou, dle jeho přesvědčení byl spouštěčem partnerských neshod až porod. Již v porodnici byl překvapen, že se k nim poškozená otočila zády, neodpověděla jim na pozdrav, a zakrývala dítě tělem. Dítě nechtěla nikomu ukázat, přivlastňovala si jej jako zboží. Až když novorozeně předala obžalovanému, mohli se na vnučku na chvíli podívat. Pro svědka a jeho manželku bylo narození vnučky významnou událostí, neboť svědkova manželka trpěla v tu dobu vážnou nemocí a omezení kontaktu s ní bylo pro jeho manželku obrovskou ranou. Po návratu z porodnice již následovaly ze strany poškozené pouze samé zákazy, obžalovaný se snažil situaci přizpůsobit a činit vše pro dobro rodiny.
97. Jelikož poškozená zakazovala obžalovanému návštěvy u rodičů, šel svědek asi tři týdny po porodu k obžalovanému domu, (dle svého tvrzení) aby mu poradil s technickým problémem. Svědek popsal, že poškozená seděla na gauči a držela vnučku, na kterou se chtěl podívat, popř. si ji pochovat, což mu poškozená neumožnila. Když se zvedla a odcházela, odpověděla na dotaz svědka „proč to tak děláš“ arogantním tonem, že „je to jedno“. Svědek reagoval dalším dotazem, kdy se jí zeptal, zda jí mohou s něčím pomoci (myšleno ve smyslu i odborné

lékařské pomoci). Svědek kategoricky popřel, že by na ni křičel, nicméně uvedl, že obecně má hlasitější způsob mluvy (při svém výslechu v rámci hlavního líčení však hovořil naprosto běžným hlasem, naopak byl několikrát žádán ze strany soudu, aby mluvil hlasitěji, neboť mu nebylo rozumět). Do této debaty obžalovaný nijak nezasahoval, neboť nebyl důvod.

98. Ohledně vztahu poškozené k její rodině svědek vypověděl, že bez rodičů a sestry nebyla poškozená ničeho schopna. Neustále je navštěvovala, po rozchodu se k nim dokonce odstěhovala, i přesto, že dcera (jeho vnučka) měla ve společném bytě perfektně zařízený pokoj. Rodiče potřebovala mít vždy takřkajíc „za zády“, proto je po svědkovo návštěvě (popsáno výše) zavolala; to hodnotí svědek jako určitý projev arogance ze strany poškozené. Setkání rodin po porodu v bytě poškozené a obžalovaného se svědek neúčastnil, neboť byl na služební cestě.
99. Obžalovaný se dle svědka na dítě těšil. Po narození v domácnosti pomáhal, vnučku koupal, uspával, využíval každou chvíli, kdy nebyl v práci; velmi těžko snášel, když mu poškozená za trvání rozluky stanovila dobu, kdy může svou dceru vidat. I přesto, že není obeznámen s důvodem prvního odchodu poškozené z domácnosti, vrátila se poškozená dle jeho přesvědčení k obžalovanému, jelikož jeho syn měl velký zájem na zachování úplné rodiny. Dle svědka tkvělo jádro konfliktů v nespokojenosti obžalovaného s tím, že poškozená svou rodinu neustále navštěvovala, zatímco on nemohl dopřát svým rodičům vidat kdykoli jejich vnučku.
100. Svědek nemá ponětí, že by došlo mezi obžalovaným a poškozenou k fyzické rozeprě. Podání trestního oznámení si vysvětluje jako nástroj pro potřeby občanskoprávních sporů, popř. též jako odvetu za to, že obžalovaný odjel bez vědomí poškozené s dcerou na dovolenou. Co se týče samotné dovolené, nevidí v ní svědek žádný problém zvláště za situace, kdy je dítě na umělé stravě (následně však přiznal, že tento postup úplně standardní není). Na této dovolené s obžalovaným nebyli, nicméně věděli, kde se nachází, neboť jim pravidelně telefonoval a posílal fotky. Jakmile byl však svědek dotázán na souhlas s poskytnutím geo-lokačních dat svého mobilního telefonu v době dovolené, začal opět pohybovat svým občanským průkazem po výslechovém pultu, následně udělení takového souhlasu odepřel.
101. K hospodaření v domácnosti svědek nevěděl nic bližšího, než že obžalovaný hradil nájemné, nákup potravin a pravděpodobně nákup automobilu. Co se týče finanční gramotnosti obžalovaného, o té svědek nic neví. Obžalovaný nemá žádný majetek, ani úspory, má závazky z úvěru na automobil a úvěr z minulosti, o kterém se svědek dozvěděl při soudním jednání. S manželkou za obžalovaného taktéž hradili nedoplatek na nájemném z předchozího vztahu v řádu cca desetitisíců korun. Nyní je obžalovaný z důvodu výpovědi podané ze své strany nezaměstnaný, hledá nový pracovní poměr.
102. Po šestinedělí neprobíhal s jejich vnučkou žádný styk. Obžalovaného s poškozenou potkali pouze v červnu na [REDAKCE]. Zastavili se, chtěli vidět vnučku, nicméně poškozená se na ně obořila slovy „co chcete, vidíte, že spí“ a objela je. Obžalovaný je nenavštěvoval ani v době, kdy obnovil soužití s poškozenou poté, co ukončili jejich prvou rozluky; v té době hlídával obžalovaný dítě, když byla poškozená ve fitcentru. Svědkovi je taktéž známo, že se obžalovaný bál o bezpečnost a zdraví dcery a poškozené, a proto nechtěl, aby je vozil do [REDAKCE] dědeček poškozené; obžalovaný proto jezdil souběžně svým vozem, jelikož poškozená s ním jezdit nechtěla. V rámci péče s dcerou cvičil mj. i Vojtovu metodu.

103. Svědek se též vyjádřil ke zbraním, které obžalovaný držel. Jejich vlastníkem je celou dobu svědek, obžalovaný je měl pouze v užívání, přičemž zbraně jsou od roku 2019 zpět u svědka, aby nelákaly obžalovaného k trávení volného času jinak než s rodinou, resp. aby nechodil na střelnici, kam stejně chodit nesměl. V domácnosti měl obžalovaný zbraně uložené v trezoru v uzamykatelné místnosti. Není mu též známo, že by obžalovaný zbraně nosil jinam než na střelnici, popř. že by zbraň nechal někde odloženou.
104. Svědek taktéž kategoricky popřel, že by intervenoval v záležitostech obžalovaného u soudu, u OSPODu nebo jiných orgánů veřejné moci. Při opakovaných odpovědích se však pohupoval v bocích a opakovaně se mu pohnula pravá ruka směrem k hrudi. Svých kontaktů by nikdy v této záležitosti nevyužil (*při položení tohoto dotazu však svědek opakovaně z klidové pozice pohyboval a klepal prsty pravé i levé ruky o výslechový pult*).
105. Svědkovi je taktéž známo, že obžalovaný navázal po rozpadu vztahu s poškozenou jeden vztah, který trvá dodnes. Po zániku vztahu však nebyl v dobrém psychickém stavu, byl navíc delší dobu v pracovní neschopnosti.
106. **Svědčyně** [REDAKCE] má se svým synem – obžalovaným velmi dobrý vztah. S poškozenou má neutrální vztah, bere ji jako matku své vnučky, nikdy mezi nimi nevznikl konflikt. Osobnost svého syna charakterizovala kladně, jako velice klidného člověka, který je každému ochoten pomoci, je velice pracovitý, obětavý, kamarádský (pár dobrých přátel má, ale svědkyně je osobně nezná). Obžalovaný dle ní není puntičkář, nepotrpí si na systém ve věcech, umí si však uvařit, vyprat, nenašla by na něm jedinou negativní vlastnost; velice si jej váží za to, jak se dovede postarat o dceru, jak o ni bojuje. V komunikaci se svou manželkou by podle jejího názoru určitě nepoužil vulgarismy, sama jej ostatně nikdy neviděla, že by vybuchl, jelikož je pohodář (navíc si nemyslí, že by byl tím, kdo iniciuje řešení věcí). V oblasti techniky by obžalovaného označila za středně pokročilého uživatele. Svou bývalou snachu vnímala od samého počátku jako arogantní, velice dominantní, panovačnou, povýšenou a sebestřednou osobu, přičemž popřela, že by ji někdy poškozená pozvala ven (na kávu), ostatně svědkyně ji taky nikam nezvala, neboť jezdili všichni společně na rodinnou chatu. Ke svým poměrům uvedla, že do roku 2019 pracovala na místním státním zastupitelství, kde působila 13 let, v květnu roku 2019 jí byl diagnostikován melanom, z důvodu čehož nastoupila pracovní neschopnost. Žádné léky, které by ovlivňovaly paměť, nebere, nemá ani neurologické ani psychické onemocnění. Svědkyně též popřela, že by z pozice svého zaměstnání zasahovala jakkoli do záležitostí, které se týkaly poměrů vnučky.
107. Obžalovaný se s problémy svěřoval právě svědkyni. I přesto však nikdy synovi své výhrady k poškozené nesdělila, neboť jí záleželo na funkčnosti jeho rodiny. Svědkyni není známo, že by mezi bratry (obžalovaným a jejím synem [REDAKCE]) proběhl bratrský rozpor. K partnerskému životu obžalovaného uvedla, že obžalovaný měl za život dva vážné vztahy, které skončily pro rozdílnost v názorech.
108. Vývoj ve vztahu obžalovaného a poškozené popsala svědkyně shodně jako její manžel, žádných hádek nebo rozbrojů si však na rozdíl od manžela během jejich partnerského soužití nevšimla.
109. Svatba byla dle svědkyně malá, bez kamarádů, veselá, bratr obžalovaného – [REDAKCE] se jí však neúčastnil, jelikož se mu nelíbil charakter poškozené. V jejím průběhu za nimi přišla matka poškozené a žádala je, aby oslovovali její dceru „[REDAKCE]“, načež jí svědkyně odpověděla, že takto bude oslovovat malinké dítě, a ne dospělou ženu (*k této části výpovědi svědkyně je vak*

nutné podotknout, že ještě předtím, než předseda senátu stačil dokončit otázku, zdali se někdo ze svatebčanů vyjadřoval k povaze poškozené, odpověděla svědkyně už v její polovině slovy „ne, ne, my jsme nehodnotili“ aniž by vlastně věděla, na co se chce předseda senátu konkrétně zeptat).

110. V době těhotenství měla poškozená řadu potíží, nechala se od obžalovaného až přepečovávat, o domácnost se nestarala, na návštěvě u svědkyně si dokonce neodnesla ani talíř. Po porodu, který dle názoru svědkyně byl pro poškozenou těžký, přijeli s manželem do nemocnice. Poškozená seděla na posteli, chovala dítě, tiskla ho k sobě tak, že na něj ani neviděli; z toho byli psychicky zničeni. Po propuštění poškozené z nemocnice si svědkyně vzala dovolenou, navařila a nesla jídlo snaše a obžalovanému. Ten jí otevřel, snacha jen vykoukla z ložnice, vůbec ji nepozvala dál (nikdo jí však nesdělil, že by si nepřáli návštěvy v šestinedělí). Chtěla taktéž pomoci s úklidem, prádlem, což sdělovala opakovaně obžalovanému i poškozené jak při rodinné sešlosti v šestinedělí (ta se udála brzy po příjezdu z porodnice), tak i při návštěvě poškozené a obžalovaného u svědkyně v práci (po první prohlídce vnučky u pediatra); učinila tak z důvodu, že se před ní poškozená rozplakala, že dítě nezvládá, že je špatná matka. Svědkyně však popřela, že by na někoho tlačila s pomocí v domácnosti či v návštěvách (*v této fázi výpovědi zkrřížila ruce na hrudi*).
111. Při rodinné sešlosti v šestinedělí svědkyně vnučku taktéž neviděla. Poškozená ji měla uvázanou v šátku, hlavičkou směrem k sobě, obě byly zpocené. Při sešlosti komunikovala jen se svou rodinou, k žádnému konfliktu na této sešlosti však nedošlo.
112. Svědkyně taktéž uvedla, že poškozená zakazovala obžalovanému, aby jeho rodiče mohli vidat vnučku, zakazovala mu jeho koníčky, nesměl dceru ani vzít ven s kočárkem. Obžalovaný se o dceru staral i mimo otcovskou dovolenou (hrál si s ní, uvařil, nakupoval pleny, mléko, potraviny), což ví zprostředkovaně od obžalovaného; že by tomu bylo opačně, že by obžalovaný zakazoval něco poškozené nebo by došlo k nějaké fyzické rozepři, svědkyni není známo, s tím se jí obžalovaný nesvěřil.
113. Svědkyně dospěla k názoru, že poškozená měla po porodu psychické problémy, jelikož se jí její chování jevílo jako nestandardní (např. nikdy nemohla jako babička vzít kočárek). Rozhovor svého manžela s poškozenou v šestinedělí (kdy šel obžalovanému poradit s počítačem), vnímá jako přirozený, neboť se chtěli konečně dozvědět, co proti nim má (obžalovaný na tuto otázku odpověď neznal a nikdo z nich ji doteď neobjevil). Nejspíše právě při tomto rozhovoru měla poškozená manželovi svědkyně sdělit, že se v době po předchozím vztahu léčila psychicky. Svědkyně taktéž uvedla, že se jednou i ona sama přišla za poškozenou s dotazem, co mají udělat lépe, odpovědi se však nedočkala. Důvod, proč poškozená opustila obžalovaného, tak spatřuje svědkyně ve vzájemných partnerských neshodách týkající se shora uvedených zákazů. Kdo však ukončil vztah, neví, pravděpodobně poškozená. Poškozená byla také výbušná, dokonce do obžalovaného bušil. Důvodem pro obnovení vztahu byla dle ní snaha po úplné rodině.
114. Poškozená svědkyni sama od sebe dvakrát kontaktovala, zda si chce půjčit vnučku do kočárku, poprvé v době, kdy svědkyně jela ze zákroku z [REDAKCE], podruhé jí pak kočárek svěřila asi na hodinu (*toto tvrzení svědkyně uvedla i přesto, že v jiné fázi výsledku uvedla, že se s poškozenou nikdy nekontaktovali, popř. že nikdy kočár nevozila, ve svém deníčku – viz níže jako listinný důkaz, si zase poznamenala, že kočárek vozila*). Po ukončení vztahu poškozenou vidala pouze při předáních, přičemž měli s manželem od obžalovaného i plnou moc (v době, kdy byl na služební cestě), aby si mohli vnučku od poškozené převzít; ta jim ale styk neumožnila.

115. Poškozená se dle svědkyně svěřovala s problémy svojí matce a sestře, radila se s nimi; svědkyně žádné názory ohledně péče o dítě poškozené nesdělovala. Svědkyně taktéž popřela, že by ona či manžel poškozenou sledovali nebo že by ji syn kontroloval prostřednictvím lokace telefonu. Pocity obžalovaného z celé situace popsala svědkyně jako bezmoc a zoufalství, o problémech chtěl s poškozenou mluvit, chtěl najít společné řešení, nicméně mu vadilo, že poškozená často navštěvovala svoji rodinu. Zklidnění situace nastalo až po úpravě poměrů nezletilé soudem; svědkyně popřela intervenci či zainteresovanost v těchto sporech.
116. Svědkyně popsala též své manželství, které trvá od roku 1987. Dle jejího názoru nemá nikdo být ve vztahu dominantní, vztah má být rovnocenný, její manžel je určitě dominantnější než ona, ale respektují se, sdělují si názory. Roli ženy spatřuje svědkyně v péči o domácnost. Podané trestní oznámení považuje za čistě účelové, jelikož poškozená chce nejenže obžalovanému úplně znemožnit styk s dcerou a očernit ho, ale taktéž byla motivována k jeho podání tím, že obžalovaný odjel bez vědomí poškozené s dcerou na dovolenou, při které byl s nimi v pravidelném kontaktu. Soud tudíž směřoval na svědkyni řadu dotazů právě k dané dovolené. Svědkyně při dotazu na délku takovéto „dovolené“ uvedla, že obžalovaný byl s dcerou (*t.č. patnáctiměsíční*) přibližně 10 dnů (*v tento okamžik si svědkyně tlačila levou rukou do ruky pravé*). I přesto, že svědkyně uvedla, že neví, zda s obžalovaným byl v tu dobu v kontaktu její manžel, následně potvrdila pravý opak, či že manžel s obžalovaným a vnučkou v té době byl (*manžel jí sdělil, že byli u jí neznámých přátel ve [redacted]*).
117. Svědkyně je přesvědčena, že matka i otec dokáží poskytnout dítěti stejnou péči, proto jí jednání obžalovaného (v podobě několikadenního soustavného odloučení patnáctiměsíčního dítěte od matky) přijde jako naprosto vhodné, neboť se dokázal o všechny potřeby dcery postarat. Na těchto stanoviscích si svědkyně trvala i přesto, že v roce 2020 absolvovala roční kurz pro asistenty pedagoga, a i přesto, že pracuje s dětmi a od září studuje pedagogickou školu v oboru předškolní a mimoškolní pedagogiky. I přesto, že se svědkyně původně zdráhala odpovědět na otázku, co je separační úzkost, později uvedla, že se projevuje tím, že by dítě nějakým způsobem strádalo a potvrdila, že může vzniknout u dítěte ve věku 15 měsíců, které je od matky odloučeno na 10 dní. Svědkyni byl též znám pojem primární pečující osoba, který spočívá v tom, že pro dítě je značně důležitá ta osoba, která o něj soustavně zajišťuje péči (tzn. v daném případě matka); nicméně i přes uvedené vědomosti obžalovanému jeho jednání nevytkla, naopak jej ospravedlňovala tím, že v inkriminované době nebylo žádné soudní rozhodnutí, které by styk s dcerou upravovalo.
118. Ohledně financování domácnosti „mladých [redacted]“ svědkyně sdělila, že platby za bydlení, pleny, výživu a další potřeby pro dceru hradil obžalovaný, náklady na jejich stravu hradili s poškozenou rovným dílem. K užívání vozidla pak svědkyně uvedla, že podle techniky jízdy došla k závěru, že poškozená není zdatnou řidičkou, a to i přesto, že sama není držitelkou řidičského oprávnění.
119. Zhruba rok po ukončení vztahu s poškozenou navázal obžalovaný nový vztah, který stále trvá, navštěvoval též psychologku a byl rok v pracovní neschopnosti. Dle svědkyně je důvodem toho všeho tlak způsobený soudními spory (přesný důvod však obžalovaný svědkyni nesdělil).
120. **Svědék** [redacted] je bratrem obžalovaného. K poškozené nemá dobrý vztah někdy od porodu, nyní ji považuje za zlého, arogantního člověka. Co je na ní pozitivní, je nanejvýš její

pořádkumilovnost, která je však někdy až přehnaná, po skleničce alkoholu je také komunikativnější. Jako matka je osobou až nepřirozeně upjatou na dítě, přičemž trpí od porodu psychickými problémy, což svědek dovozuje z jednoho setkání v [REDACTED], při kterém na něj poškozená najížděla kočárkem, chovala se k němu chladně, nechtěla mu neteř ukázat. S obžalovaným má dobrý vztah, považuje ho za milujícího otce, který by se pro dceru rozdal, a za bojovníka, nenašel na něm žádnou negativní vlastnost. V oblasti užívání IT technologií jej označil za pokročilejšího uživatele schopného vytvořit webové stránky. Z kamarádů bratra dokáže jmenovat [REDACTED] a [REDACTED]. V porovnání s ním je svědek osobou s výbušnější povahou. Bratrský spor mezi nimi nejspíš někdy vznikl, tak jako v každé rodině, ale v době svatby žádný spor s obžalovaným neměli, naopak, důvodem jeho neúčasti na svatbě byl spor s poškozenou, přičemž svědek si nevybavil příčinu takovéto rozepře; šli se tudíž podívat, alespoň kvůli bratrovi, na obřad. Není si vědom, že by někdy v minulosti z recese vtipkoval na účet poškozené.

121. Vzájemné návštěvy párů probíhaly převážně do porodu (později však svědek změnil výpověď v tom směru, že se již po svatbě příliš nevidali). S obžalovaným v letech 2018 a 2019 udržoval běžný rodinný vztah, přičemž se mu bratr svěřil, že mu vadí, že si poškozená neustále píše na telefonu s kamarádkami, či že se nestará o domácnost (před porodem si však na takovéto věci nestěžoval). Vztah obžalovaného s poškozenou hodnotí do svatby jako běžný, vše se změnilo až porodem. Ostatně již samotná dopředu domluvená návštěva v porodnici, které se rodiče nezúčastnili, byla podle svědka nemilá, neboť když přivezli s přítelkyní květiny pro poškozenou a malíčkost pro neteř, poškozená se k nim točila zády a neteř tak vůbec neviděli; přitom si nevšiml, že by neteř byla kojená.
122. Na následující rodinnou návštěvu po návratu poškozené z porodnice jel svědek bez své přítelkyně. S rodinou [REDACTED] se nepředstavovali, nepodali mu ani ruku. Na návštěvě se zdržel asi hodinu, podíval se na neteř v postýlce, kde po celou dobu ležela (poškozená ji nepřinesla vůbec ukázat). Že by došlo při této události k nějakému konfliktu, si nevybavuje.
123. V inkriminované době byl svědek se svými rodiči v běžném kontaktu. Ví tedy, že se trápili (až rmoutili) nedostatečným kontaktem s vnučkou. O hospodaření v domácnosti obžalovaného je svědkovi pouze známo, že většinu výdajů hradil obžalovaný. Svědek si však ani nevybavil, zdali obžalovaný či poškozená někoho žádali po porodu o pomoc, nevzpomínal si též, že by slyšel o stížnostech poškozené ohledně náročnosti mateřství. Svědkovi nebylo nic známo o fyzickém či psychickém napadání poškozené obžalovaným, naopak se domníval, že psychicky napadala poškozená jeho bratra.
124. Svědek byl obeznámen s dovolenou obžalovaného a neteře (která byla označena za „únos dcery“), po celou dobu byl s bratrem v kontaktu. Ví, že pobývali v blízkosti [REDACTED], neteř byla v bezpečí. Tento postup bratrovi schvaloval jak tenkrát, tak i nyní, neboť je přesvědčen, že na dítě mají stejné právo oba rodiče. Hodiny, které obžalovanému ke styku s dcerou určila poškozená, nebyly vyrovnané, doba určená soudem byla zase podle svědka směšná.
125. **Svědčyně** [REDACTED] zná jak obžalovaného, tak i poškozenou z práce. S poškozenou jsou velmi dobré kamarádky, svěřovala se jí, s obžalovaným se však nikdy příliš nebavila, blíže ho nezná. Veškeré informace o věci má zprostředkované od poškozené. Ta na ní působila jako spolehlivá, bezproblémová, pečlivá, ochotná poradit, nereagovala přehnaně na určité situace, měla hodně kamarádek, byla aktivní, společenská, chodila cvičit, vulgaritu příliš nepoužívala. V průběhu vztahu s obžalovaným se však stala

citlivější, snadno ji něco rozhodilo, bývala smutná, v práci se však k sobě jako partneři chovali hezky.

126. V době plánování svatby bývala poškozená často ubřečená, smutná z hádek s obžalovaným; vše však na svědkyni působilo jako běžné partnerské neshody. V době těhotenství svědkyně nic zvláštního nezaznamenala, o interrupci se poškozená nezmiňovala. Až ke konci těhotenství se poškozená svědkyni svěřila, že ve vztahu není něco v pořádku, jelikož jí měli údajně rodiče obžalovaného sdělit, že těhotenství psychicky nezvládá, že nebude dobrá máma, že se nezvládne postarat o dítě. V šestinedělí si poškozená potřebovala častokrát odpočinout, byl však na ní stále vyvíjen z rodiny obžalovaného tlak kvůli dceři. Psychická nepohoda se pak přenášela na dceru, která špatně spala. Soudy rodičů obžalovaného byly dle názoru svědkyně příčinou toho, proč rodiče obžalovaného neměla poškozená příliš v lásce; i přesto se je snažila respektovat.
127. Když poškozená ještě pracovala, přijela občas autem za svědkyní na návštěvu. Po porodu jí však sdělovala, že nemůže přijet, jelikož nemá auto. Důvod toho, proč poškozená neřídila, nebyl svědkyni znám. Před porodem byl jejich vzájemný kontakt prakticky každodenní, odepsaly si, když byl čas, nebo si zavolaly. Po porodu kontakt spíše zesílil (nebyly však „přilepené na telefonu“), neboť společně řešily zejména problémy s kojením. Po porodu začala poškozená svědkyni taktéž sdělovat, že pokud se partnerská situace nezlepší, tak se musí rozejít, že psychický tlak ze strany obžalovaného a jeho rodičů nemůže vydržet celý život. Obžalovaný většinou stál na straně svých rodičů.
128. Roli matky přijala poškozená dle názoru svědkyně dobře, o domácnost se starala normálně. Svědkyni se taktéž poškozená svěřila, že jednou na ní obžalovaný napráhnul ruku, ale přímo ji nenapadl, podruhé jí obtisknul víčko od PET lahve do tváře. Poškozená se taktéž začala bát fyzického napadení mj. v souvislosti s tím, že obžalovaný měl doma zbraně; poškozená se však svědkyni nezmínila, že by obžalovaný jimi nějak zastrašoval. Co se týče slovních výpadů obžalovaného vůči poškozené, uvedla svědkyně, že jí obžalovaný neustále opakoval, že je psychicky labilní, ať si vezme prášky, a že je jako prase, špindíra. Jednou jí pak poškozená napsala, že jí obžalovaný odtrhl od internetu s odůvodněním, aby jí poškozená psala pouze SMS zprávy; konkrétní zákazy poškozené ze strany obžalovaného však svědkyni známy nejsou. Svědkyně přijela za poškozenou na návštěvu až někdy kolem prvního, druhého měsíce po porodu, a to někdy v dopoledních hodinách, poškozená však musela být již ve dvě hodiny doma; při tomto shledání šly ven, na kávu, poškozená o obžalovaném nemluvila hezky, řekla, že „už jí sere“ (jindy však vulgarismy nepoužívala).
129. K rodině poškozené, podle toho, co svědkyně slyšela, obžalovaný docházel na návštěvy pouze do doby porodu (po porodu už na ně jen nadával); svědkyně se nicméně domnívala, že poškozená navštěvovala po porodu své rodiče pravděpodobně často. Návrat k obžalovanému odůvodnila poškozená snahou po udržení rodiny, obavou z finančního zvládnutí role matky samoživitelky; navíc jí obžalovaný slíbil, že se polepší, že domácnost bude fungovat podle ní.
130. Po obnově vztahu se oba snažili o jeho funkčnost. V té době byla svědkyně u poškozené dokonce přes noc na návštěvě; v tu dobu obžalovaný nebyl doma, avšak o její návštěvě pravděpodobně věděl, neboť poškozená o ní obžalovanému psala. V průběhu návštěvy byla svědkyně přítomna neustálému psaní poškozené s obžalovaným, při kterém se dohadovali. Poškozená byla ubřečená, byla smutná z nefunkčního vztahu, což byl také nakonec důvod, proč od obžalovaného znovu odešla; dle názoru svědkyně však schopnost poškozené vzdorovat obžalovanému v průběhu času spíše sílila.

131. Po definitivním rozchodu se vzájemně přeli o dceru. Obžalovaný psal poškozené, že se o dítě nezvládá postarat a je psychicky labilní (podobné zprávy viděla svědkyně asi tak 4x do měsíce). Dle názoru svědkyně však poškozená nepotřebovala léčbu, chovala se naprosto normálně. Napětí je od doby rozchodu stále přítomné, situace se příliš nezměnila. Asi loni v létě (rok 2020) se svědkyně potkala s matkou obžalovaného za situace, kdy byla s poškozenou venku s kočárkem. Matka obžalovaného k nim zezadu přiběhla, vůbec nepozdravila, povídala si něco s vnučkou, a následně odešla; „na shledanou“ řekla jen svědkyni. Manželství poškozené by svědkyně v globálu hodnotila jako nefunkční, zdálo se jí celé jako psychické týrání.
132. **Svědkyně** [REDAKCE] zná poškozenou od základní školy. Jsou kamarádky, se vším se na ní může spolehnout, jelikož je nápomocná, moc milá, chápavá, má ráda rodinu a svou dceru; vídají se spolu cca jednou měsíčně. K obžalovanému, kterého poznala až jako partnera poškozené, má svědkyně neutrální vztah. Že poškozenou nabádal k potratu, jí známo není. V období před svatbou, když k nim chodila na návštěvy, nezaregistrovala v jejich vztahu žádný problém; obžalovaný se se svědkyní normálně bavil. Na svatbě obžalovaného s poškozenou postřehla, že rodiče obžalovaného příliš netančili. Bratr obžalovaného s jeho přítelkyní se účastnili pouze obřadu, novomanželům nešli popřát.
133. Partnerské problémy začaly až po porodu, kdy poškozená měla od obžalovaného různé zákazy ohledně venkovních vycházek a vidání rodičů. Šestinedělí bylo pro poškozenou (jako standardně pro jinou matku) náročné, v tomto období za ní svědkyně na návštěvu nešla, aby jí dopřála klid, nicméně byly spolu v písemném kontaktu. Když byly malé [REDAKCE] cca 3-4 měsíce, navštívila svědkyně poškozenou, přičemž se jí dotázala, zdali půjdou ven. Obžalovaný nicméně bez jakéhokoli odůvodnění řekl důrazným hlasem, že nikam nepůjde, že nesmí. Svědkyni zmíněná reakce obžalovaného překvapila, neboť bylo deset hodin dopoledne a k takovéto reakci nebyl důvod. Poškozená byla sice zaražená, avšak bylo patrné, že s ní asi počítala a je na podobné věci zvyklá.
134. Další informace o jejich vztahu zná svědkyně pouze zprostředkovaně od poškozené. Poškozená se jí svěřovala, že musí být doma, když je obžalovaný v práci, nesmí chodit ven či někoho navštěvovat; na poškozené bylo znát, že ji celá situace trápí. Poškozená nejprve zákazy obžalovaného dodržovala z obavy z následků. Ke konci samotného vztahu (*mysleno před druhým odchodem od obžalovaného*) však obžalovanému již vzdorovala, přičemž právě z důvodu zmíněný zákazů se od něj odstěhovala k rodičům.
135. Poškozenou svědkyně navštívila při první rozluce v bytě manželů [REDAKCE], kteří, nesouhlasili s chováním obžalovaného. Poškozená byla v tu dobu vystresovaná, psychicky vyřízená, potřebovala klid. Zpětně pak svědkyni sdělila, že příčinou jejího návratu k obžalovanému byly sliby obžalovaného, že dá poškozené volnost, že se změní; zlepšení však dlouho po obnově vztahu netrvalo. Po definitivním zániku vztahu (tj. druhém odchodu) nepůsobila poškozená ještě zcela vyrovnaně, ale bylo znát, že se jí ulevilo. Pokud někdy poškozená použila sprosté slovo při popisu nějaké situace, která ji rozcílila, nepovažovala to svědkyně za nic nenormálního.
136. Svědkyni se dále poškozená svěřila s incidentem s víčkem od PET lahve a rozbitým telefonem. O angažovanosti prarodičů v péči o dítě svědkyně nic nevěděla, nicméně obžalovaný se dle svědkyně staral o dceru dobře.

137. **Svědkyňe** ■■■■■ zná poškozenou od školky, označila by ji za svou nejlepší kamarádku, kterou má velice ráda, neboť je silná, milá, hodná, upřímná, není zákeřná, na druhou stranu je tvrdohlavá, cílevědomá. Nemyslí si, že by měla přehnaně nízké nebo vysoké sebevědomí. Vulgárně se nevyjadřuje, má kultivované vystupování. Obžalovaného svědkyně před tím, než s ním poškozená začala chodit, neznala. Momentálně je pro ni cizím člověkem, kterého vnímá negativně, neboť se přetvařuje, jeho charakter ji zklamal, nicméně z počátku jejich vztahu na ni působil jako milý a pozorný člověk. V době, kdy poškozenou obžalovaný oslovil, byla poškozená po rozchodu s přítelem, s nímž uvažovala o zasnubách, rozešli se však v dobrém.
138. Vztah obžalovaného a poškozené připadal svědkyni harmonický, všem v něm však plynulo příliš rychle. Svědkyně pomáhala poškozené jakožto budoucí svědkyně s přípravou celé svatby, přičemž při přípravě svatební tomboly zaznamenala, že bratr obžalovaného nařkl poškozenou z toho, že si s obžalovaným „upíchl dítě, aby si ho udržela“, načež obžalovaný poškozenou před svým bratrem hájil. Proč posléze nebyl pozván na svatbu, svědkyně neví, nicméně obřadu se zúčastnil. Samotná svatba byla příjemná, nicméně svědkyně od poškozené slyšela, že její tchán se měl o ní zmínit jako o „slabém článku“.
139. Většinu informací zná svědkyně zprostředkovaně od poškozené, s kterou byly v běžném kontaktu telefonicky a přes zprávy. Svědkyně si vybavuje situaci (asi v létě 2019), při níž se obžalovaný zachoval neuctivě i k ní samotné, aniž by spolu měli někdy předtím nějaký konflikt. Celá situace vznikla tak, že ji poškozená poprosila o pomoc s koupáním ■■■■■, když se vrátily ze svatby kamarádky (obžalovaný je obě vezl na svatbu zpět, avšak v autě nepromluvil). Když obžalovaný z bytu odcházel, zeptala se ho poškozená „to neřekneš ■■■■■ ani ahoj?“, načež se otočil, řekl „bů“, a praskl dveřmi.
140. Dle svědkyně nastal ve vztahu zlom narozením ■■■■■, rozkol ještě více umocnil rozpor mezi rodinami, jelikož ■■■■■ měli dojem, že vidí vnučku méně než ■■■■■. Navíc manželé ■■■■■ přišli na návštěvu vnučky dost brzy, na což poškozená nebyla připravená. Jelikož dcera poplakávala, uvázala ji poškozená do šátku, aby měla volné ruce a mohla všechny pohostit; byla však nařčena z toho, že jim nechce vnučku ukázat. Při jiné události měl zase obžalovaný vyhodit z bytu rodiče poškozené. Ze zbraní obžalovaného pak měla poškozená respekt a strach, protože si nebyla jistá, čeho je schopen ve chvíli, kdy se jeho chování změnilo. Svědkyně zbraně viděla při jedné z návštěv, při níž se dostali na toto téma; obžalovaný jim zbraň přinesl dokonce ukázat.
141. Před porodem ani po něm si svědkyně nevšimla, že by poškozená trpěla psychickými obtížemi či laktační psychózou, resp. že by potřebovala odbornou pomoc. Svědkyně je přesvědčena, že obžalovaný potřeboval mít nad poškozenou kontrolu, a to až přehnanou, navíc si nepřál, aby viděla svou rodinu, a když už, tak sama bez dítěte. Neměl taktéž rád sestru poškozené, rozčilovalo jej telefonování poškozené, popř. její psaní s matkou. Ven mohla poškozená jen dopoledne. Obžalovaný si taktéž nepřál, aby poškozená řídila i přesto, že dle svědkyně je výbornou řidičkou. Obžalovaný poškozenou též nařknul, že pije přehnaně alkohol, že užívá nespecifikované léky. Některé situace si pak nahrával na svůj mobilní telefon. Celá situace tak na svědkyni nepůsobila vůbec standardně jako běžná partnerská krize, byla pro poškozenou značně ponižující (degradující), stresová. Obžalovaný poškozené v jednom případě taktéž rozbil telefon, jednou ji i fyzicky napadl zatlačením víčka od PET lahve do citlivého místa.
142. Svědkyni je známo, že poškozená chodila cvičit do fitcentra se svojí sestrou či s rodiči. K samotné rodině ■■■■■ pak měl obžalovaný zpočátku hezký vztah, nabídl mu dokonce

- i tykání. Po porodu se jeho vztah k tchánovi a tchyni změnil, byli ti špatní, nenavštěvovali se. Ke svým rodičům chodil obžalovaný sám s dcerou; poškozená tomuto nebránila, sama k nim však chodit nechtěla, jelikož se zde necítila dobře. Rodiče obžalovaného jí tvrdili, že není schopná plnohodnotně se o dceru postarat, že by se měla jít psychicky léčit; obžalovaný byl na jejich straně. Přístup [REDACTED] působil na svědkyni v tom duchu, že poškozená si v jejich rodině připadala jako nepřítel. Rodiče obžalovaného svědkyně moc nezná, neměla z nich však úplně negativní dojem. Naproti tomu rodiče poškozené zná svědkyně od mala. Dle ní se jedná o sporádaný manželský pár, jsou hodní, celá rodina má dobré vztahy. Bydlí v panelákovém bytě, který je příjemně zařízený. Doma mají čisto, vždy jí nabídli pohostění.
143. Po prvním odchodu od obžalovaného, jehož důvodem byl pro poškozenou celkově neúnosný stav, byla poškozená z celé situace špatná, jelikož si takto manželství nepředstavovala. Namísto radostí z růstu dcery musela řešit podání žádosti o rozvod manželství.
144. O důvodech návratu poškozené k obžalovanému vypověděla svědkyně shodné okolnosti jako svědkyně [REDACTED]. Nadto dodala, že pro poškozenou byla stresovou ta skutečnost, že bydlí s malým dítětem u rodičů a že si nemůže zažádat o městský byt, když je stále vedena jako nájemnice jiného městského bytu (*zde bydlela s obžalovaným*). Po návratu k obžalovanému již byla poškozená obezřetná, neměla růžové brýle. Za krátkou chvíli bylo vše jako předtím; definitivní tečkou vztahu byl incident s PET víčkem.
145. O svou dceru se obžalovaný staral, mohl s ní chodit na návštěvu k rodičům, po rozchodu pak měli vzájemnou dohodu, že si ji mohl brát každý druhý den. O rodinnou domácnost se starala spíše poškozená, která je pořádná, vždy měla uklizeno. Nyní má poškozená stálý vztah s mužem, který je vnitřně připraven na vztah s dítětem.
146. **Svědkyně** [REDACTED] se s poškozenou kamarádila od malička. V dospělosti se začaly více stýkat po svatbě [REDACTED] (*tzn. od léta roku 2019*). S poškozenou jsou kamarádky, má ji ráda, jsou v každodenním kontaktu. Poškozená je milá, hodná, slušná, úžasná máma. S obžalovaným se osobně nezná, jen od vidění; podle ní je manipulátor, nepříjemná osoba, agresivní.
147. O celé záležitosti má zprostředkované informace především od poškozené, od jejích rodičů; mezi společnými kamarády se o celé věci taktéž občas mluví. O začátku vztahu ví od poškozené, že vše bylo v pořádku. Vztah začal být problematický až v těhotenství, kdy byl obžalovaný na poškozenou zlý. Svědkyně prakticky vypověděla shodné okolnosti jako předešlé svědkyně (kamarádky poškozené). I ona zasadila zlom ve vztahu do doby těhotenství a následně po porodu dcery. Na svědkyni celá věc působila tak, že poškozená splnila svou biologickou úlohu a už nebyla potřeba. Sama byla svědkem, kdy poškozená dostala SMS zprávu od obžalovaného, že si má vzít prášek, že ho potřebuje. Jednou jí poškozená volala a vyprávěla jí, že ji rodiče obžalovaného sledovali ve městě a šli až k domu jejích rodičů (dle dojmu svědkyně je vztah prarodičů [REDACTED] typický tím, že brali svou vnučku spíše za další svoje dítě). Dále se obžalovanému například nelíbilo, jak je jeho dcera oblékaná, což trvalo ještě donedávna; to co jí oblékla poškozená, mu připadalo špinavé, ošklivé. Obžalovaný shazoval i poškozenou, že se obléká sociálně a nechtěl, aby takhle oblékala i dceru.
148. Svědkyně osobně zažila situaci, kdy proti ní šel obžalovaný a poškozená s kočárkem. Poškozená byla úplně vyřízená, pobledlá, měla vytřeštěné oči, tupý pohled dopředu, svírala

kočárek. Obžalovaný jí neustále něco říkal; když míjeli svědkyni, s mluvením přestal, poté, co prošli, se svědkyně otočila, a viděla, že zase pokračoval dál.

149. Poškozená je dle svědkyně s celou situací již vyrovnaná i díky jejímu novému vztahu, v kterém tráví hodně času s přítelem v [REDACTED]; mají velký dům, dcera zde má svůj pokojíček.
150. **Svědkyně** [REDACTED] (bývalá přítelkyně obžalovaného) uvedla, že má s obžalovaným špatné zkušenosti, necítí však k němu zášť. Je to velmi inteligentní člověk, lhář, který se dělá lepším, než je. S poškozenou se zná asi rok, seznámili se v důsledku pátrání po dceři poškozené (svědkyně tuto událost viděla na Instagramu). Jsou v kontaktu, párkrát se viděly. Dle svědkyně je poškozená normální žena, která chce spokojenou rodinu, miluje své dítě. Od poškozené se ve zkratce dozvěděla ty samé skutečnosti, které zažila svědkyně s obžalovaným.
151. Sama sebe hodnotí svědkyně v době, kdy chodila s obžalovaným, jako důvěřivého, citově nenaplněného člověka. Nebyla suverénní, neměla moc kamarádů, byla hodně uzavřená do sebe. Společně se seznámili na pomaturitní oslavě v době, kdy „měla zlomené srdce“. Vztah se vyvíjel velmi rychle. Obžalovaný se jí ujal, říkal jí, jak je krásná, nosil jí květiny, bral jí autem na výlety, vyprávěl jí o tom, co vše zažil se svými kamarády; to vše na ni velmi zapůsobilo. I přes přijetí na [REDACTED] trávila většinu času s obžalovaným, který byl v té době nezaměstnaný. I přesto, že svědkyně v té době nevycházela dobře se svými rodiči, pozvali ji a obžalovaného na rodinný oběd. Její matka uvařila katův šleh s rýží a obžalovaný si sedl a řekl „to nejím“; z toho byli její rodiče dost v šoku. I přesto, že se k jejím rodičům choval obžalovaný velmi familiárně, nesouhlasili rodiče s jejich vztahem mj. proto, že se jim nelíbil přístup obžalovaného k práci a k životu.
152. Iniciátorem společného bydlení byl obžalovaný, který v té době hledal práci a vedl dospělý život. Imponovalo jí, že s ní chce někdo budovat budoucnost. Od rodičů tak doslova utekla k obžalovanému, který jí neustále v tomto kroku utvrzoval a sděloval jí, že pro ni asi nechtějí to nejlepší. Nejprve bydlela svědkyně 14 dní u rodičů obžalovaného, posléze se s obžalovaným přestěhovali do [REDACTED]. Náklady na provoz domácnosti měli rozdělené tak, že obžalovaný platil auto, na které mu půjčili rodiče, a benzin. Ona platila zbylé výdaje tedy nájemné, jídlo. Poté, co se přestěhovali do bytu ve [REDACTED], měli nájemné hradit již rovným dílem, nicméně obžalovaný tvrdil, že má problémy s penězi. Svědkyně tudíž obžalovanému půjčovala ještě peníze na auto, nájem platila sama; za dobu vztahu tak nic neušetřila. Vypořádání po rozchodu neproběhlo. Dodnes jí obžalovaný dluží 25 000 Kč. Několikrát jej ohledně splácení dluhu upomínala, navrhovala mu splátky, on ale byl vulgární, nebo odpovídal jednoslovně; nakonec s ním veškeré kontakty ukončila.
153. K rodičům obžalovaného nemá svědkyně výhrady, vycházeli spolu dobře. Paní [REDACTED] charakterizovala jako srdečnou ženu, ale tzv. „opičí mámu“ - omlouvala chyby svých synů, umetala jim cestu. Její manžel žil prací, lesem. Budilo to v ní dojem, že na výchovu byla vždy jen matka, jako manželé se však měli rádi. S bratrem [REDACTED] měl obžalovaný v době její přítomnosti jeden konflikt, kdy mezi nimi došlo k hádce, při které [REDACTED] vyběhl na obžalovaného v amoku s nožem; ten ho však zpacifikoval. Svědkyně též nabyla pocitu, že matka upřednostňovala spíše obžalovaného, jako toho chytrého syna.
154. Partnerské konflikty neřešil obžalovaný se svědkyní fyzickým násilím ale zvýšeným hlasem, tzn. klasickou hádkou, ve vztahu byl dominantnější. Společný vztah se jim rychle změnil na „manželství po 30 letech“, když se k sobě sestěhovali a svědkyně začala pracovat v [REDACTED]

██████████. Obžalovaný měl radši počítač a hry, než svědkyni; usedal k počítači hned po příchodu z práce. Svědkyně se starala o domácnost, obžalovaný občas něco uvařil, společně nakupovali, jinak však obžalovaný nic nedělal. Pokud někam jezdili, pak skoro pokaždé o víkendu na rodinnou chalupu ██████████ nebo v týdnu k jeho rodičům do bytu; k jejím rodičům obžalovaný nedocházel. Do vztahu jim rodiče obžalovaného sice nemluvili, avšak vídali se více, než bylo zdrávo. Svědkyně trávila drtivou většinu svého volného času s obžalovaným. Obžalovaný neměl žádné kamarády (jen kolegy z práce), pokud už ona někam na výlet jela, tak sama se svými kamarády, jelikož obžalovaný neměl zájem. Obžalovaný jí sice nezakazoval styk s kamarády, avšak byl velmi žárlivý. Nemohla například nikde přespát (vždy pro ni dojel), nemohla si vzít telefon na záchod. Celý vztah na ni zpětně působí jako velmi toxický, vděk za něj necítí. Vztah ukončila asi po roce a půl, kdy si našla jiného muže. Netrvalo však dlouho a vrátila se na základě slibů k obžalovanému zpět. Nejprve se obžalovaný snažil pomáhat, dokonce se obnovily i vztahy v rodině, ale asi po dvou měsících se vše vrátilo do starých kolejí; vztah tak ukončila definitivně, trval celkem 2,5 roku.

155. Svědkyně měla též povědomí o předešlém vztahu obžalovaného, který měl na střední škole. S rodiči tehdejší přítelkyně si dle jeho slov „taktéž nerozuměl, že mu nebudou říkat, jak se má chovat, dokud si to s nimi nevyřikal“. Po vztahu se svědkyní navázal vztah s její kolegyní z práce – paní ██████████ v době, kdy svědkyně s obžalovaným stále ještě bydlela. Když se ze společného bytu odstěhovala, bydlel obžalovaný v bytě s paní ██████████ i přesto, že byl byt stále „napsán“ na svědkyni. Vznikly tak dluh za nezaplacený nájem, který obžalovaný odmítal zaplatit, což odůvodňoval tím, že město nemá v nájmech pořádek pořádek, že situaci řeší s právníkem. Svědkyně se však bála případné exekuce, kdy měla bydliště u rodičů, proto nedoplatky sama uhradila. Následně ji obžalovaný sdělil, že pokud s ním nemá žádnou smlouvu, tak jí nic nedá. Otec obžalovaného jí nakonec poslal na účet 17 000 Kč.
156. **Svědkyně** ██████████ je dcerou bývalé přítelkyně obžalovaného; s její matkou měl obžalovaný asi před pěti, šesti lety roční vztah. Po velkou část svědecké výpovědi se svědkyni trásly ruce, celé vybavování událostí ji nedělalo dobře; dodnes se jí o obžalovaném zdají škaredé sny. Když ho při hlavním líčení viděla, tak se v ní probudila kombinace vzteku, zloby, lítosti a smutku, chtělo se jí brečet. O obžalovaném nemůže říct nic pěkného. Je to manipulátor, sobec bez sociálního citění. Svědkyni kontaktovala poškozená přes Facebook, aby si ověřila pravdivost verze obžalovaného, který poškozené vyprávěl o vztahu s matkou svědkyně (např. že její matka si půjčovala peníze od obžalovaného, že byla alkoholička, že je svědkyně fet'ačka apod.). S poškozenou se následně sešly, svědkyně jí řekla svou verzi příběhu, která se velmi podobala zkušenostem poškozené.
157. Matce svědkyně chyběla v manželství pravděpodobně láska, kterou jí nějakým způsobem nabídl obžalovaný. V jejich vztahu se matka nechovala sebevědomě, dokázala se velmi snadno podvolit tomu, co obžalovaný chtěl. Nechala se urážet, přikazovat si, diktovat, kam by neměla chodit a koho by neměla vídat. Svědkyni bylo v době jejich seznámení asi 14, 15 let, bydlela s nimi asi půl roku. Z počátku měla svědkyně obžalovaného ráda, sdílela radost s matkou; navíc od něj dostávala alkohol, cigarety, měla občas k dispozici volný byt, kde si mohla dělat, co chtěla. Postupně se vztahy zhoršovaly, obžalovaný stále jen něco sliboval, vyvíjel psychický nátlak na svědkyni i její matku. Svědkyni nařkl z krádeže, říkal jí, že smrdí, nakazoval, s kým se má kamarádit a s kým ne. Podobně to bylo i s její matkou, které říkal, „že by měla být radši doma, že je tlustá, ať se na sebe podívá“. Dle svědkyně se obžalovaný prezentoval jako člověk, který vše vyřeší dohodou, ve skutečnosti však muselo být vždy po jeho. Vztah její matky se dále vyvíjel tím směrem, že když její matka obnovila vztah

- s manželem, obžalovaný ji začal neustále volat, naháněl jí; začali se tedy znovu scházet. Obžalovaný ve výsledku všechny rozeštvál, jak svědkyni s matkou, tak matku proti své rodině, popř. svědkyni proti svému otci. Se svou matkou nebyla svědkyně v kontaktu asi čtvrt nebo půl roku až do doby, než se dozvěděla, že je její matka v psychiatrické léčebně v [REDAKCE]. Svědkyně je přesvědčena, že na jejím špatném psychickém stavu měl obžalovaný obrovský podíl. Pokud jde o rodinu [REDAKCE], ta na svědkyni působila trochu jako sekta, jelikož chtějí, aby se ten, koho do jejich rodiny přivedou, přizpůsobil a vzdal se své rodiny.
158. **Svědkyně** [REDAKCE] je také kamarádkou poškozené, ta jí však z osobního života nesdělovala nic jiného než věci týkající se dítěte. Viděli se asi dvakrát nebo třikrát venku s kočárky, naposledy po Vánocích, začátkem roku 2019.
159. Soud dále provedl za splnění podmínek uvedených v § 211 odst. 1 tr. řádu, výslech [REDAKCE] [REDAKCE] přečtením protokolu o jejím výslechu z přípravného řízení. Jmenovaná uvedla, že obžalovaný byl jejím nadřízeným v práci ([REDAKCE]). Zpočátku s ním byla spolupráce dobrá, následně se k ní choval šikanózně tak, že ji každý den ponižoval, označoval ji za „tlustou“, „úplně blbou“, „kulturní hovado“, říkal, že „vypadá hrozně“, že „je k ničemu, nic nedokázala, že jí nepřidá“, vyčítal jí, že stále chodí na záchod (ačkoli byla dvakrát za směnu), dělalo mu radost, když ji rozbřečel; na požadavek svědkyně na odsávání sklolaminátu a výparů z olova a lepidel ji řekl „ať mu políbí prdel, ať drží hubu“. Svědkyně chodila každý den vlivem chování obžalovaného do práce s pocitem strachu, byla vynervovaná i večer, kdy se obávala toho, co přijde další den. Jelikož se obžalovaný choval obdobně k více podřízeným ženám, sepsaly na vedení stížnost; ta se však obrátila proti nim, se situací nikdo nic nedělal.
160. **Svědkyně** [REDAKCE] v hlavním líčení uvedla, že obžalovaný byl tři nebo čtyři roky jejím nadřízeným (týmovým vedoucím) v [REDAKCE]. S poškozenou se zná pouze pracovně, asi dva roky nazpět jí v létě kontaktovala a chtěla se informovat, jak probíhá rozvodové řízení a péče o dítě, neboť svědkyně má s tímto osobní zkušenost. Popsala, že obžalovaný podřízeným přiděloval horší nebo lepší práci dle oblíbenosti, vůči ženám používal neomalené výrazy (nazýval je „bio farmou“), přímo agresivně se však nechoval. Býval náladový (podle toho, „jak se vyspal“), osobně svědkyni řekl, že nemá rád [REDAKCE] (na tu byl zasedlý půl roku do doby než v zaměstnání skončila) a [REDAKCE]. Svědkyni znepríjemňoval pracovní podmínky tím, že poté, co byla doma často s nemocným dítětem, musela pro schválení dovolené udělat pracovně vždy něco navíc, případně jí vyhrožoval tzv. „žlutou kartou“, tedy napomenutím. Bála se, že přijde o práci do doby, než se pozornost obžalovaného přenesla na jinou kolegyni. Od doby, co navázal vztah s poškozenou, byl na pracovišti klid.
161. Asi pět let byla podřízenou obžalovaného **svědkyně** [REDAKCE], jež k němu nemá žádné nesympatie, ohodnotila ho však jako psychopata. Poškozenou zná jen ze zaměstnání, z doslechu ví, že ji měl obžalovaný psychicky (možná i fyzicky) týrat a to stejně jako předchozí partnerku – [REDAKCE]; nikdy s ní však ohledně obžalovaného nekomunikovala. Ze strany obžalovaného byl v zaměstnání patrný pracovní nátlak. V porovnání s jinými vedoucími se choval povýšeně, své pozice zneužíval, byl náladový, podřízené shazoval; většinou se zaměřil na někoho slabšího, kterému to dával najevo. Osoby střídal asi po týdnů, někdy po delší době; hledal si vůči nim záminky. Podobně se choval jak k ženám, tak posléze i k muži, který se stal součástí kolektivu. V nelibosti měl paní [REDAKCE] (měl narážky na její vzhled) a [REDAKCE]. Jeho chování špatně snášely skoro všechny kolegyně, u kterých se stres projevil emočně – úzkostí a pláčem. Svědkyně se mu nikdy nepostavila, jelikož se bála následků; stěžovali si na obžalovaného pouze kolektivně u

vedení společnosti. Obžalovaný řešil problémy většinou výhrůžnými e-maily, ženy označoval za „bio farmu“, „lopaty“, vulgární výrazy však nepoužíval. Své podřízené ponižoval i před ostatními (posmíval se např. za špatně odvedenou práci, ušklíbal se). Po navázání vztahu s poškozenou se chování obžalovaného až do jejich svatby zlepšilo. Po posledním dotazníkovém hodnocení týmového vedoucího byl obžalovaný ze své funkce sesazen (to však obžalovaný ve vyjádření popřel, jelikož pracovní poměr ukončil na vlastní žádost). Změnou vedoucího se klima na pracovišti rychle změnilo – problémy se řešili domluvou, nikdo neplakal, nálada se zlepšila.

162. **Svědkyňe** [redacted] byla šest let podřízenou obžalovaného, poškozenou zná jako pracovníci jiného oddělení, působila na ni normálně. Nevraživost ani k jednomu z nich necítí, nestýká se s nimi, informace o jejich vztahu znala z Facebooku. Obžalovaného charakterizovala jako velice chytrého, avšak manipulativního člověka, který se snažil podřízené někam dotlačit (např. jim sliboval pracovní posun, který nenastal). Zpočátku bylo chování obžalovaného jakožto nadřízeného v pořádku, následně nastalo období, kdy atmosféra na pracovišti závisela na jeho měnící se náladě. K ženám přistupoval jako k více podřízeným lidem, k mužům vystupoval více jako ke kolegům. Vůči konkrétním zaměstnancům projevoval sympatie i nesympatie; konflikty měl spíše s těmi neprůbojnějšími. Svědkyni samotnou před jedním kolegou označil slovy „kancelářská chcanka“, když si podala žádost o přesun na jiné pracoviště. O práci si u nich v týmu postupem času rozhodovali zaměstnanci vesměs sami (tj. rok 2018, 2019), bylo to hlavně v době, kdy obžalovaný žil s poškozenou, řešil si svoje věci na počítači, a o svou práci se příliš nestaral. Z práce je jí známo o předchozím vztahu obžalovaného s [redacted], s kterou byly kolegyně. Paní [redacted] byla citlivá duše, zamilovaná do obžalovaného; vztah však probírat příliš nechtěla. Pouze od její dcery ví, že obžalovaný byl nejspokojenější, když seděla doma a plakala.
163. **Svědkyňe** [redacted] zná obžalovaného 15 let jako syna své kamarádky a bývalé spolupracovnice z okresního státního zastupitelství – [redacted]. Má k němu kladný vztah, je podle ní „až moc hodný člověk“. Poškozenou viděla párkrát za život, nezná ji, nikdy s ní nemluvila, nic o ní neslyšela, a to ani od své kolegyně – [redacted]. Jako manžele je viděla asi dvakrát s kočárkem, jednou ve městě a jednou před zastupitelstvím, kde se zastavili cestou. Matka obžalovaného přišla za spolupracovnicemi, jestli se chtějí jít podívat na miminko, posléze přišla zpět dovnitř budovy bez obžalovaného či poškozené s tím, zda je může poprosit, aby se nedotýkaly kočárku a podívaly se jen s odstupem, že si to maminka (poškozená) nepřeje. Vyšly se tedy podívat celkem tři – svědkyně, další kolegyně a příslušník justiční stráže. Jednání poškozené bylo pro svědkyni překvapující, působila na ní suverénním dojmem (tj. tím, jak se na ně tvářila). Bylo vidět, že se jí nelíbí, že někdo ke kočárku přišel; trochu odstoupila, dala si ruce v bok, nemluvila, zato obžalovaný se choval srdečně. [redacted] se nikdy svědkyni příliš nesvěřovala, byla spíše uzavřená do sebe. O manželství, otcovství svého syna, popř. o „tahanicích o vnučku“ se nikdy nezmiňovala; bylo však na ní vidět, že kolem porodu ji něco tíží. Dle svědkyně je [redacted] zlatá ženská, obětavá, pro rodinu by udělala vše, na vnučku se moc těšila, kupovala jí věci.
164. **Svědkyňe** [redacted], aktuální psychoterapeutka poškozené [redacted], navázala s poškozenou spoluprací ke konci roku 2021. Poškozená u ní podstupuje neinvazivní terapii zvanou jako Access Bars, která je zaměřená na odblokování jednotlivých traumat a při níž se nemluví. V rámci terapií se s ní sešla asi 5krát k osobním setkáním, několikrát s ní hovořila po telefonu v situacích, kdy poškozená čelila aktuálnímu problému a chtěla se s ní toliko poradit. Dle svědkyně vykazovala poškozená při jejich prvním kontaktu prvky

stresového napětí zejména z důvodu probíhajícího opatrovnického řízení. Svědkyni bylo známo, že poškozená byla v nefunkčním manželství, poškozená jí též oznámila, že probíhá nynější trestní stíhání, avšak blíže se k těmto okolnostem v rámci terapie nevěnovaly, neboť toto není podstatou terapie, kterou poškozená u svědkyně podstupuje; o tom, že se nebudou tzv. nimrat v minulosti poškozené se společně domluvily. Dle svědkyně vykazuje poškozená znaky snah po neustálém obhajování svých postojů a názorů, není schopna nechat věci tzv. plynout. Nicméně v tomto směru přibližně za rok a půl udělala velký pokrok, začala si uvědomovat, že se za mnoho věcí nemusí omlouvat, nemusí být pořád nejlepší a skvělá a že může věci nechat přirozenému vývoji. Svědkyně zaznamenala, že poškozená je na povrchu tzv. tvrdá, projevuje se, že všechno zvládá, avšak uvnitř je v jistých směrech nejistá. Poškozená se obává o svou nezletilou dceru, když původem jejího strachu jsou události v období jejího narození, z dob rozpadu manželství a nedobré vztahy s otcem dítěte. Ke stresu poškozené přispěl také začarovaný kruh soudních jednání, kdy se jednotlivá řízení neustále opakovala, případně protahovala. Jednotlivé dohody uzavřené mezi rodiči se nedodržovaly, resp. po jejich ujednání byly porušeny. Veškeré tyto okolnosti působily na poškozenou negativně, nicméně i přes takovou zkušenost i nadále si stojí poškozená za tím, že se otec má podílet na výchově dcery. K opakovaným dotazům svědkyně uvedla, že jí poškozená nesdělovala žádné prožitky či zážitky z manželství, neboť takovéto okolnosti nebyly rozhodné pro volbu terapeutické metody. Pro terapeutku bylo rozhodné aktuální citové rozpoložení poškozené, uvolnění vnitřního napětí a práce na odstranění problému s budoucí perspektivou.

165. [REDAKCE] poskytovala poškozené krizovou intervenci v období 14. 1. 2021 až 1. 4. 2021, a to v rámci čtyř sezení, které se týkaly její vážné životní situace. Poškozená svědkyni sdělovala aktuální dění, aktuální životní situaci, okolnosti ohledně vztahu, resp. průběhu manželství jí neříkala, resp. si takovéto okolnosti svědkyně nevybavila; v tomto směru je však nutné předeslat, že v průběhu hlavního líčení byla ze svědkyně znatelná snaha některé okolnosti rozmyslet, resp. zvažovat, zdali takovéto okolnosti sdělí či nikoliv, a to i přes to, že byla soudem opakovaně vyzývána, aby takovéto okolnosti sdělila, resp. byla upozorněna na svou zákonnou povinnost vypovídat úplnou pravdu a nic nezamlčovat (soud taktéž uložil povinnost jmenované svědkyni předložit své poznámky, které si v průběhu terapií činila). Pokud byla svědkyně dotazována, co si lze představit pod diagnózou nazvanou jako „matrimoniální krize s prezentací boje o dcerku“, tak svědkyně nebyla takovýto pojem schopna vysvětlit s odkazem na skutečnost, že uvedený závěr učinila její nadřízená [REDAKCE] a nikoli ona sama, nevěděla, jak k takovému závěru její kolegyně došla. Při jednotlivých sezeních se svědkyně zaměřovala na práci s poškozenou v oblasti řešení aktuálních problémů, popř. jejich odstranění do budoucna, neuchylovala se k zážitkům z minulosti, resp. pokud tak poškozená činila (a činila tak v běžné míře) nabádala ji, aby řešila aktuální problémy. Svědkyně nezaznamenala u poškozené žádné snahy po sebeobhajování, tendenci k fabulacím.
166. V obdobném duchu jako svědkyně [REDAKCE] se vyjádřila též [REDAKCE], která poskytovala psychologickou podporu poškozené a její dceři v období let 2020 až 2021, když jednotlivá sezení byla zaměřena na řešení událostí, které přirozeně vznikají u párů, které podstupují konfliktní rozvodová řízení. S poškozenou absolvovala tři nebo čtyři sezení, zaměřené zejména na pochopení aktuální situace a psychickou podporu poškozené. Vzhledem k tomu, že se jednotlivých sezení účastnila též dcera poškozené nezletilá [REDAKCE], neřešily spolu aspekty manželského soužití s obžalovaným, neboť takovýmto tématům se snažila svědkyně vyhnout právě pro to, aby nezletilá nebyla traumatizována. Důvodem, proč poškozená svědkyni vyhledala byly problémy s nezletilou, a to ohledně jeho předání ke styku s otcem, resp. její plaktivost poté, co se ze styku vrátila. Pokud byla

svědkyně dotazována k tomu, co znamená pojem matrimoniální krize s prezentací boje o dcerku uvedla, že se jedná o manželskou krizi, v níž rodiče o dítě usilují a ve vztahu k péči mají konflikt; takovýto termín je sice odborným výrokem, ale nezakládá se na žádných relevantních informacích, které by terapeutka obdržela. V rámci své terapeutické, resp. psychologické činnosti a poradenství se snaží vždy pracovat s matkou a dítětem, nevystavovat je traumatům z minulosti. Poškozená se projevovala jako úzkostná matka, která se více než o sebe bojí o svou dceru, přičemž daná úzkost pramenila z její nejistoty. Bála se, že o dítě přijde, nicméně neuváděla, že by čelila výhrůžkám ze strany nějakých osob. Sama svědkyně se nezaměřovala na to, co stálo za rozpadem manželství, neboť řešila porozchodový problém, který poškozená měla, o samotný vztah se nezajímala, poškozená jí žádné zážitky z takovéhoho manželství neříkala. Pokud měla svědkyně porovnat projevy poškozené s jinými klientkami a jejich projevy, uvedla, že poškozená se od jiných žen v obdobných situacích vůbec nelišila.

167. Svědkyně [REDAKCE] je zaměstnána i Diecézní charitě [REDAKCE], kde poskytuje odborné poradenství a krizovou intervenci. Poškozená poprvé jejich organizaci kontaktovala v lednu roku 2019, následně v témže měsíci svědkyně poškozenou navštívila v její domácnosti v době, kdy se zde obžalovaný nenacházel (byl v práci). Na kauze poškozené v diecézní charitě spolupracovaly celkem tři pracovnice. Poškozená jim všem popisovala události, které se v partnerském vztahu odehrávaly před porodem i po něm, zejména zmiňovala psychické násilí obžalovaného po porodu, popisovala sociální izolaci od rodiny, od přátel, musela manželovi podávat zprávy kde je, co dělá; shromáždila od jejich charity taktéž informace, jak má realizovat odchod od manžela, co ji čeká po právní a faktické stránce, prakticky se snažila orientovat v problému. Při osobní schůzce vykazovala poškozená znaky tenze, byla vystresovaná, třásla se, byla plačtivá. Důvodem psychického stavu měl být údajný psychický stav po porodu a strach ve vztahu (o dané psychóze hovořila sama poškozená). Poškozená taktéž sdělila, že obžalovaný naráží na její psychický stav, kdy jí označuje za blázna, který by se měl jít léčit, že není schopná se o dítě postarat; takovéto narážky obžalovaný opakoval cyklicky prakticky každý den. Poškozená se při osobním setkání v její domácnosti vyjádřila svědkyni (a její kolegyni [REDAKCE]) i o období před narozením dceru, když sdělila, že vztah trval poměrně krátkou dobu a neviděla v něm žádné patologické chování, to nastalo až po porodu, a to jak ze strany obžalovaného, tak jeho rodiny s ní měla poškozená vážný konflikt. Poškozená též popsala, že jí obžalovaný neustále opakoval své přesvědčení, že není schopna se o dceru postarat, že z toho důvodu s ní nesmí chodit ven; svědkyni přitom nepřišlo, že by poškozená byla v rodičovských kompetencích nezpůsobilá, její domácnost byla uklizená, nezletilá byla v době osobní návštěvy v bydlišti poškozené zaopatřená, poškozená popisovala jednotlivé události souvisle, v časové návaznosti, neměla roztržitou mysl, nebyly u ní patrné tendence k vymýšlení, což se ostatně projevilo v situacích, kdy s poškozenou hovořily opakovaně o jednotlivých událostech (ty vždy popisovala stejně). Poškozená při osobní schůzce v lednu roku 2019 taktéž hovořila o tom, že přemýšlí o rozvodu a že se může uchýlit k rodičům, kde cítí bezpečné prostředí. Po druhé pak diecézní charitu poškozená kontaktovala poškozená v roce 2020, kdy popisovala dosavadní vývoj událostí, tedy že v lednu roku 2019 od manžela odešla, ten jí následně kontaktoval a přemlouval, aby se do domácnosti vrátila, což taky učinila, přičemž následně se situace vyhrotila v červenci roku 2019 napadením z jeho strany, a to ona znovu, resp. definitivně odešla. O obžalovaném se poškozená před pracovníci diecézní charity nevyjadřovala hanlivě, avšak byla z něj značně vystresovaná a nervózní, neboť nevěděla, co z jeho chování má čekat, jeho chování bylo nepředvídatelné, byl z poškozené cítit strach právě z toho, že uváděla, že je nevyzpytatelný. Pro poškozenou bylo nevysvětlitelné, proč se chování obžalovaného změnilo právě po narození dcery, tudíž nevěděla, co má od něj očekávat. Při návštěvě

v roce 2020 taktéž popisovala jednotlivé incidenty, ke kterým docházelo při předávání nezletilé obžalovanému k rodičovskému styku; svědkyně nezaznamenala, že by poškozená vykazovala tendence či snahy po bránění obžalovanému ve styku s nezletilou. Při setkání v roce 2020 poškozená taktéž nevystupovala již tak vystresovaně, nicméně vykazovala značný strach o dceru. Dle profesních zkušeností svědkyně z jiných obdobných kauz nevykazovalo chování poškozené žádné nestandardní prvky, resp. bylo obvyklé pro ženy, které se nachází v obdobných situacích (myšleno násilí v rodinách – viz zaměření Diecézní charity). Pokud poškozená popisovala manžela, popisovala jej vždycky negativně, popisovala jeho žárlivost, nicméně na druhou stranu vyzdvihovala, že je schopen se o dceru postarat; negativní aspekt jeho osobnosti shledávala zejména v jeho výbušné povaze. Nevyzpytatelnost obžalovaného byla také důvodem strachu poškozené ze zbraně, kterou legálně obžalovaný držel. Pokud se jedná o náplň podpory diecézní charity, která byla poškozené poskytnuta, tak ta se zaměřila v roce 2019 na organizaci utajeného odchodu, resp. jeho realizaci, v roce 2020 spíše s poškozenou řešili probíhající soudní řízení a soudní bitvy o dceru. Poškozená při osobní návštěvě v roce 2019 zaměstnancům diecézní charity taktéž sdělila, že odchod od manžela řeší od incidentu v šestinedělí, nicméně o něm ani v době, kdy spolu osobně hovořily nebyla stoprocentně rozhodnuta, tudíž veškeré rady k odchodu, které zaměstnankyně diecézní charity dávaly poškozené, byly v rovině *teoretické* edukace. Co bylo pro poškozenou nejvíce stresující v době první návštěvy byl strach z následků, když od obžalovaného odejde, bála se, že jí bude dcera odebrána, že ji neuvidí a měla strach z toho, co bude dál. Samotné urážky a nevhodné chování obžalovaného, jak jej popsala poškozená, probíhalo dle poškozené prakticky každý den, v takovýchto hádkách byla defenzivní. Svědkyně na dotaz soudu taktéž uvedla, že si veškeré okolnosti detailně pamatuje právě díky poznámkám, které si ve své organizaci průběžně při práci s klienty vede, přičemž do takovýchto poznámek před hlavním líčením nahlédla.

168. Svědkyně [REDAKCE], bývalá kolegyně svědkyně [REDAKCE], si nebyla schopna s odstupem času vybavit případ [REDAKCE], neboť v Diecézní charitě více jak 3 roky nepracuje; nicméně toto příjmení nemá spojené s žádnou kauzou, která by byla vyfabulovaná, nevěrohodná, resp. ničím extrémně zvláštní. Práci své kolegyně však ohodnotila na velmi vysoké úrovni, svědkyně [REDAKCE] měla o jednotlivé kauzy zájem, byla erudovaná, standardně si různými metodami prověřovala, zdali osoby, kterým je pomoc poskytována, sdělují pravdu, resp. zdali jsou jimi líčené informace věrohodné. Obětem domácího násilí s kolegyní pomáhaly se sestavováním jednotlivých návrhů, doporučovaly jim různé terapie.
169. Svědkyně [REDAKCE] v inkriminovanou dobu působila jakožto zaměstnankyně organizace [REDAKCE], u něhož nyní již nepracuje. Svědkyně si matně vybavila, že řešila partnerské problémy mezi obžalovaným a poškozenou, kteří se snažili domluvit na doporučení OSPODu ohledně společné péče o nezletilou dceru. Při takovýchto konzultacích byla poškozená emočně rozladěná, resp. na některé podněty citlivější, obžalovaný naopak byl racionálnější. Snahu po obnově vztahu měl možná trochu obžalovaný, poškozená byla striktně rozhodnutá ve vztahu nepokračovat. Poškozená měla z obžalovaného strach, její kontakt s její rodinou byl limitovaný, a to ze strany obžalovaného.
170. Svědkyně [REDAKCE] poskytovala partnerskou terapii obžalovanému a poškozené na společném sezení v listopadu roku 2018. S nápadem na takovouto terapii přišla poškozená, nicméně organizačně ji zajišťoval obžalovaný. Společně se událo toliko jedno sezení, neboť na další sezení se poškozená nedostavila, a proto v terapiích pokračoval pouze obžalovaný. Na prvním sezení byla poškozená velmi plačtivá, úzkostná,

nervózní, odpovídala na otázky ohledně rodiny, sociální anamnézy, minimálně mluvila o neshodách ve styku se svým tchánem a tchýní a vlastními rodiči. Svědkyni nejsou známy detailnější údaje o partnerském soužití obžalovaného s poškozenou, neboť prvé sezení je zaměřeno na sběr jednotlivých dat a až v následujících sezeních se s partnery dále terapeuticky pracuje; vzhledem k neúčasti poškozené tak měla svědkyně informace zprostředkované pouze od obžalovaného. Na dotaz soudu, z čeho svědkyně dovozovala podezření na poporodní depresi, sdělila, že dovozovala z velmi křehkého projevu poškozené, kdy se poškozená zalykala a obtížně mluvila; doporučila jí návštěvu psychiatra, bylo to však pouze její podezření. Na dotaz soudu, zdali neuvažovala o tom, že uvedené projevy mohou souviset úplně s jinými okolnostmi, než je poporodní deprese, například, že se může jednat o následek zlého nakládání či jiné negativní zážitky, nebyla schopna svědkyně odpovědět. Svědkyně taktéž uvedla, že mezi obžalovaným a poškozenou nezaznamenala v rovině neverbální komunikace žádné podezření, že by poškozená odmítala obžalovaného, neboť ona s ním oční kontakt udržovala, i přesto, že oba neseděli vedle sebe, ale udržovali si při terapii značný odstup, v jejich hlasovém zabarvení nebyla taktéž patrná žádná agrese. Obžalovaný sdělil, že mu v partnerském vztahu vadí zejména četná komunikace poškozené s její rodinou, oba pak chtěli pracovat na svém vztahu a na jeho změně. Svědkyně taktéž byla konfrontována se závěrem své zprávy, v které charakterizuje vzájemné projevy mezi obžalovaným a poškozenou jakožto hostilní, přičemž se jí soud dotázal, v čem hostilitu v jednání obou (resp. zejména v chování poškozené) spatřuje, když nemá relevantní informace z její strany, ale pouze zprostředkované ze strany obžalovaného. Svědkyně uvedla, že samotný hostilní postoj spatřuje ve skutečnosti, že jeden z partnerů podá na druhého trestní oznámení. Pokud byla následně soudem konfrontována se skutečností, že trestní oznámení může podat taktéž určitá osoba, které se děje příkoří a nezákonnost (například je okradena, či je s ní zle nakládáno), což vůbec nemůže naznačovat o hostilním projevu takovéhoho oznamovatele, nebyla schopna svědkyně na takovýto fakt reagovat a nadále trvala na tom, že podání kteréhokoli trestního oznámení je projev hostility. Pokud se jednalo o průběh terapií, které dále probíhaly za individuální účasti obžalovaného, tak ty dle terapeutky měly určitý přínos v tom, že obžalovaný získával náhled na svou osobu a své projevy, společnými terapiemi došli k závěru, že obžalovaný měl nad poškozenou ve vztahu intelektuální převahu. S obžalovaným taktéž dále řešila zlepšení schopností setrvat v partnerském stavu, resp. v manželství, partnerskou komunikaci a soužití a dále pracovali na jeho osobním sebezvoji. Svědkyně s obžalovaným neprobírala, jak se chová ke svým podřízeným na pracovišti, nebylo jí známo, že v zaměstnání ukončil pracovní poměr. Dle svědkyně je schopen obžalovaný si připustit určité věci, umí pojmenovat problém.

171. Soud taktéž provedl výslech znalkyně [REDAKCE], jež plně odkázala na závěry **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie**. Znalkyně taktéž setrvala na závěrech, že ani obžalovaný ani poškozená nevykazují závažné znaky duševní poruchy či poruchy osobnosti. Nicméně osobnost obžalovaného je na hranici širší normy, do popředí u něj vystupují narcistické rysy a rysy emočně nestabilní, je více zaujat sám sebou než druhými lidmi. Přisuzuje sám sobě vyšší hodnotu, má větší potřebu kontroly a moci, má tendenci k impulsivnímu chování. Jeho nálada je proměnlivá a nevypočitatelná. Má zvýšenou tendenci k hostilnímu (nenávistnému, nepřátelskému) a negativistickému jednání vůči svému okolí, ke kterému je ostražitý a nedůvěřivý; při stresové zátěži se potenciál pro jeho impulzivní reakce zvyšuje. Má sníženou schopnost reflektovat potřeby druhých a adekvátně na ně reagovat, což také platí o ochotě ke kompromisům. Je pro něho důležitá rodina, ze které vzešel. Pokud se setká s osobou submisivní, která se vůči němu nevymezí, má možnost prokázat svou moc; není ale jisté, zda vyhledává ve vztazích takové osoby prvoplánově. Jeho schopnost vytvořit emočně reciproční vztahy je významně omezena, jelikož by mu partner musel vždy

vyhovět. To se ostatně projevilo i při popisu začátku vztahu obžalovaným, který popisuje v tom směru, že se o něj poškozená pečlivě starala; naproti tomu v době, kdy se starala o dceru, již neměl tolik pozornosti, připadal si tudíž odsunutý, což nesl nelibě. Agresivní projevy obžalovaného vůči poškozené a shazování její osobnosti, mohly být odplatou za nedostatek pozornosti, popř. posilováním jeho sebehodnoty skrze devalvací jiného. V rámci jeho osobnosti jsou patrné tendence k fabulaci, prezentování sebe sama v lepším světle, přičemž obranné mechanismy jeho ega mohly spočívat mj. v projekci vlastních nedostatků či komplexů do ostatních osob. Co se týče schopnosti navození přátelských vztahů, je obžalovaný spíše osamělejšího typu; než přátele v pravém slova smyslu, může mít spíše známé nebo kolegy v práci. Rozumové schopnosti obžalovaného se pak nachází v pásmu průměru.

172. Poškozená [REDACTED] má sklon se neustále hodnotit, nahlíží na sebe spíše v negativním světle; má o sobě pochybnosti, což jí způsobuje diskomfort. Konfliktům a vyhroceným situacím se spíše vyhýbá na úkor určité míry své nepohody. Obtížněji se prosazuje, je spíše submisivní povahy. Nechá se snadno zahltnout (až paralyzovat) emocemi, což může mít za následek pomalejší a méně racionální rozhodování; má též tendence emoce potlačovat. Je pro ni důležitá podpora okolí, její původní rodina, ale zároveň je schopna zdravě přejít do nově vytvořené rodiny. V době šestinedělí mohla být zvýšeně citlivá vůči okolí, nejednalo se však ani o něco, co by přesahovalo běžnou normu, ani o poporodní psychózu či depresi. Znalkyně u poškozené neshledala hysterické rysy ani tendence provokovat; dle situace však může být labilnější s *hysterickými projevy* či apatická.
173. Sdělení obžalovaného a poškozené o jejich vztazích k rodině druhého manžela korespondují s jejich osobnostním profilem. Soužití s obžalovaným mělo vliv na psychický stav poškozené v tom smyslu, že znalkyně u ní shledala poruchu přizpůsobení – úzkostně depresivní reakce (nedosahuje míry deprese, ale jsou zde jemné rysy depresivity, úzkostného prožívání či sníženého sebehodnocení). Diskomfort a tenze v souvislosti se soužitím s obžalovaným přetrvávala i po jejím návratu k obžalovanému v období od března 2019 do července 2019, nicméně v daném období se u ní již neprojevovala taková bezmoc, neboť měla podporu krizového centra; navíc byla schopna učinit rozhodnutí ze vztahu odejít.
174. Emoční zážitky poškozené hodnotí znalkyně jako autentické, poškozená své prožívání nijak nedramatizovala. Jednání obžalovaného v ní způsobovalo reálnou obavu a pochybnosti o ní samé, zda je schopna se o dítě postarat, zda je dobrá matka. Je možné, že mohla vnímat jeho výroky citlivěji, než jak byly myšleny. Poškozená se v počátcích konfliktního období nedokázala obžalovanému vzepřít; neměla například přímý zákaz chodit dopoledne ven, avšak bylo jí důrazně doporučeno, aby byla doma do doby, než se vrátí obžalovaný z práce. Měla taktéž oprávněné obavy z jeho agrese a výhrůžek, že jí bude odebráno dítě, nicméně když se odvážila zákaz porušit, a výhrůžky se nenaplnily, již si dovolila více.
175. Znalkyně se vyjádřila k půlroční časové prodlevě mezi ukončením vztahu a podáním trestního oznámení a k jeho možným důvodům. Předpokládá, že poškozená potřebovala určitý časový odstup pro takovéto jednání. Navíc se k ní dostaly informace od jiných žen, které měly s obžalovaným zkušenosti; přála si taktéž, aby útoky na její osobu skončily. Devítidenní odloučení od dcery prožívala poškozená těžce, byly u ní patrné prvky úzkosti ze strachu o dítě.

176. U poškozené shledala znalkyně v období od narození dcery až do jejího prvního odchodu v roce 2019 rysy syndromu týrané osoby, jako jsou emoční úzkosti, strach, pocity studu (i vůči své rodině), potlačování negativních emocí, snížené sebehodnocení, obavy z vystupňované agrese obžalovaného a odebrání dcery; i přes to všechno se byla schopna ze vztahu nakonec vymanit, navázala spolupráci s krizovým centrem. Některé rysy syndromu (ostražitost, dysforické prožívání, úzkostnější ladění, narušené sebehodnocení) pak přetrvávaly i v době vypracování znaleckého posudku (tj. leden 2021).
177. **Doplňujícím výsledkem** [REDAKCE], provedeným poté, co měla znalkyně k dispozici spisový materiál doplněný o spis Policie ČR, Odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, sp. zn. [REDAKCE], popř. o spisy podepsaného soudu sp.zn. 6 C 10/2019 (rozvod manželství), 9 C 220/2019 (výživné manželky), 8 C 32/2021 (vypořádání společného jmění manželů), 8 C 67/2021 (zrušení společného nájmu bytu), či sp. zn. 23 P 142/2020 (opatrovnický spis nezletilé dcery obžalovaného), doplnil soud shora uvedené skutečnosti, znalkyně pak zcela skálopevně setrvala na svých dřívějších znaleckých závěrech. Dle znalkyně ani poškozená, ani obžalovaný nevykazují poruchu osobnosti, jsou u nich pouze zvýrazněné určité rysy osobnosti - obžalovaný je osobou více rozhodnou, narcistický, uplatňuje kontrolu a moc nad druhým, je emočně nestabilní, poškozená si je vnitřně sebou nejistá, je křehká (její poddajnost až závislost obžalovaného přitahovala), ale v rovině emoční je osobou zcela stabilní bez znaků hysteriínské poruchy osobnosti; negativní rysy osobnosti se obecně u osob ještě více zvýrazní v extrémních situacích (např. po narození dítěte), přičemž poškozená zcela jistě mohla pod vlivem tvrzení obžalovaného (ohledně neschopnosti, duševní poruchy) podlehnout určitým sugescím ze strany obžalovaného. Znalkyně taktéž označila za zcela pravděpodobné, že dynamika příkoří poškozené ve vztahu s obžalovaným nabyla na síle až při narození dcery, i přesto, že určité způsoby ovládání obžalovaným, a jím páchané příkoří poškozené, lze nalézt již v období těhotenství poškozené (ovlivňování v hospodaření, výhrůžky ohledně zrušení svatby), nicméně poškozená takovéto signály nevnímala vzhledem k tomu, že byla více zaměřena na příchod dítěte. Navíc poškozená byla vcelku naivní, stejně jako jiné oběti domácího násilí, v tom směru, že očekávala, že se chování obžalovaného zlepší, že vše bude tak krásné jako dřív (tuto naivitu pak navíc umocňuje plíživé zhoršování chování trýznitele vůči oběti). Prudkou změnou situace došlo taktéž u obžalovaného k vzniku pocitu nespokojenosti (možno dát do souvislosti s neustálým nátlakem svých rodičů ohledně styku s vnučkou, popř. s tím, že pozornost poškozené nesměřovala vůči němu samotnému), který se u emočně nevyrovnaných osob projevuje mj. tím, že svou nenávist a odreagování namíří vůči nejbližší osobě, vůči které nepůsobí vůbec empaticky a morálně, obět' jím pak není schopna vzdorovat; jakmile by takovéto jednání učinil vůči partnerce, která se dovede vymezit, pravděpodobně by s ní ani vztah nenavázal. I přesto, že se poškozená byla v určitých směrech schopna po svém návratu do společné domácnosti vůči obžalovanému částečně vymezit, stále podléhala metodám ovládání ze strany obžalovaného díky devalvacím její osoby obžalovaným, vyhrožováním, že jí odebere dítě apod.; její obavy z výhrůžek tak u ní stále přetrvávaly, byly navíc umocněny nepředvídatelností obžalovaného (ta se projevila např. vmáčknutím víčka od PET láhve apod.), nicméně co jí situaci usnadňovalo byl fakt, že může ze vztahu odejít, že již tento odchod jednou zvládla. Pokud byla poškozená v konverzacích s obžalovaným vulgární, nemění tato skutečnost ničeho na dysbalanci rolí, neboť tento projev poškozené (nadávky na rodinu obžalovaného například) svědčí spíše o její naivitě, že si tzv. naběhne vůči agresorovi, navíc je nutné zasadit výpady poškozené vůči obžalovanému do širšího časového kontextu a klimatu vztahu, které bylo pro poškozenou nepříznivé. Dysbalance v rolích tak dle znalkyně mezi poškozenou a obžalovaným přetrvávala *od narození dítěte* ve prospěch obžalovaného, *zcela extrémně* pak byla přítomna zejména od ledna do července 2019 roku, přičemž poškozená

zvládala tuto situaci mj. i díky rodině, kamarádkám a přispění pomocných a doprovodných organizací. Vývoj vztahu tak nelze chápat izolovaně v rámci týdnů či měsíce, dokonce nelze od sebe oddělit ani období od narození dcery do prvního odchodu a následně od března do července roku 2019, neboť takováto období spolu vzájemně svou dynamikou souvisí a podmiňují se. Znalkyně též uvedla, že pro osoby vně vztahu bylo značně obtížné vnímat a chápat děti ve vztahu samotném, avšak poškozená v určitých situacích dovedla i přes nevypočitatelnost obžalovaného odhadnout, co obžalovaného vyprovokuje, resp. jak se v určitých situacích zachová¹, přičemž i po odchodu poškozené ze společné domácnosti tuto dysbalanci obžalovaný udržoval díky neustálým soudním tahanicím, nárážkám na psychický stav poškozené (na tyto nárážky byla obzvláště citlivá), popř. díky svévolnému nevrácení dítěte ze styku. Do takového rámce je dle znalkyně nutné zasadit i postup poškozené při podání trestního oznámení vůči obžalovanému pro podezření z pohlavního zneužívání dcery, neboť poškozená si nebyla díky nevypočitatelnosti obžalovaného jista, zdali se obžalovaný (ne)mohl takového jednání dopustit, nesnažila se fabulovat či jej křivě obvinít; ostatně své pochybnosti sdělovala i jednotlivým institucím, s kterými jednala. Znalkyně se vyjádřila i k přítomnosti rysů syndromu týrané osoby u poškozené, když uvedla, že poškozená vykazovala rysy emoční úzkosti, strach, pocit studu, potlačování negativních emocí, sebeodevalu, ostražitost, snížené sebehodnocení, přičemž takovéto rysy mají původ v pro poškozenou extrémně náročné situaci trvající od začátku šestinedělí do prvního odchodu, od března 2019 některé rysy nadále přetrvávají, ale nejsou tak extrémní. Znalkyně taktéž zcela vyloučila, že by [redacted] byla kompetentní diagnostikovat poporodní depresi, natož že by mohla učinit z projevů, které u poškozené diagnostikovala, resp. zaznamenala (rozjitřenost, apatie, úzkost, palčivost); pro poškozenou byl tento přístup terapeutky hlavním důvodem, aby na terapii nedocházela. Znalkyně taktéž nadále setrvala na stanovisku, že poškozená netenduje k dramatizování, nadhodnocování určitých situací, naučené bezmocnosti, popř. k fabulacím, nepřibarvuje si jednotlivé okamžiky, přičemž ty, když podrobně líčí, tak je má emočně ukotveny díky reálnému prožitku; postoj poškozené v průběhu soukromoprávních sporů je posléze pouze důsledkem osobnostních rysů, které byly díky zlému nakládání s poškozenou v její osobnosti zvýrazněny. Pokud se jedná o údajnou projekci strachu o dceru, jak ji shledala svědkyně [redacted], jedná se dle znalkyně spíše o obavy o dceru, které mají svůj původ v chování obžalovaného a vztahu s ním (včetně jeho nevypočitatelnosti); hyperprotektivitu u poškozené neshledala. Znalkyně též poukázala na možnost dedukování postoje obžalovaného k jiným osobám (např. ženám, slabším jedincům) z toho, jak se projevuje v zaměstnání, neboť narcistický a sebestředný jedinec uplatňuje vzorce (někdy i účelové vzorce) chování, které jsou prakticky neměnné, přičemž vůči podřízeným osobám si obžalovaný mohl dovolit uplatnit moc daleko více, neboť se vnitřně daleko méně kontroloval a omezoval, jelikož se neobával žádné odezvy a vymezení; z popisu chování obžalovaného v dřívějších vztazích lze taktéž dedukovat, jak se obžalovaný bude chovat ve vztazích navazujících.

178. Znalkyně [redacted] rovněž plně odkázala na závěry jí vypracovaného **znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** a setrvala na svých odborných závěrech v tom směru, že obžalovaný netrpí duševní poruchou ani poruchou osobnosti, byly u něho v době skutku zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti, není závislý na návykových látkách. V jeho osobnosti jsou však přítomny rysy narcistické, impulsivní, emočně nestabilní (je sebestředný, má sníženou schopnost empatie, je nadřazený, má tendenci svalovat vinu na okolí), které není možné léčit medikací ani dlouhodobou psychoterapií. Člověk s takovými rysy se cítí být více zraňován, ohrožen

¹ To ostatně dosvědčila svědkyně [redacted], která byla z projevu obžalovaného překvapena, zatímco poškozená na zákaz, že by šly společně na procházku s dcerou vůbec nereagovala.

okolím, vyžaduje nadměrnou pozornost, při jejímž nedostatku je značně stresován, což může vést ke vzteku či agresi.

179. Soud dále v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tr. řádu provedl široké spektrum listinných důkazů. **Výpisy komunikace obžalovaného a poškozené, tj. jejich vzájemné SMS zprávy** (některé i z období po jejich rozchodu) zcela jasně dokládají, že obžalovaný poškozenou ponižuje (např. „psychopatka s poruchou osobnosti“, „titul matka hyena roku získává [redacted]“), dává jí najevo, že je málo inteligentní, že se není schopna postarat o dceru, pejorativně ji oslovuje „miláčku“ nebo „lásko“, vyvíjí na ní nátlak ohledně styku s dcerou, nadává jí („prase a lempl, co dřepí doma na prdeli a pláče o peníze“, „ubožáčka“, „coura“), nevybíravými pojmy častuje i její blízké („retard“, „dement“). Jindy zase dlouze přesvědčuje poškozenou, že je potřeba udělat to nejlepší pro jejich dceru, že si některé věci uvědomil, a že by chtěl s poškozenou a dcerou opět žít. V další sérii zpráv je řešen psychický stav poškozené, dohady ohledně majetku, správné výchovy a péče o nezletilou, oblékání a obouvaní nezletilé, lékařská péče, rozpory kvůli rodičům obou stran, oboustranné výhrůžky policií a soudními spory, ale především konverzace obsahuje domlouvání ohledně předávání dcery a vyjednávání o termínech a podmínkách jejího předání. Poškozená lpí striktně na dnech a časech předání a vrácení, není ochotna akceptovat změny, které požaduje obžalovaný, ani když si dceru z určitých důvodů nemůže v těchto termínech vyzvednout, přičemž argumentuje zachováním denního režimu své dcery a tím, že vyčkají rozhodnutí soudu. Právo na styk s dcerou mu však neupírá, ačkoli ji obžalovaný přesně z toho obviňuje. Naproti tomu ani obžalovaný není ochoten stanovené časy styku dodržovat, nepřistupuje na náhradní řešení, které mu poškozená nabízí (např. v případě nemoci nebo návštěvy lékaře). Čas pro styk s dcerou, který mu určila poškozená, mu připadá nedostatečný, zasílá jí pojednání o prospěšnosti rovnoměrné – střídavé péče, úryvky z judikátů Ústavního soudu, trvá na tom, že oba rodiče mají na dceru stejné právo a mají právo s ní trávit stejně času. Obžalovaný dává jejich neshody za vinu rodičům poškozené, které nazývá „svinskou pakází“, a nechce, aby s nimi jeho dcera trávila čas; chce mít veškeré aktivity jeho dcery pod kontrolou, o všem chce vědět. Poškozená zde uvádí důvod jejího odchodu od obžalovaného a podmínky, za kterých by mohlo jejich manželství fungovat, o kterých se obžalovaný vyslovuje jako o „humusu“ a není ochoten na ně přistoupit. Z **úředního záznamu o vyhodnocení zvukových záznamů**, které předložil stranám soud k nahlédnutí, plyne reakce obžalovaného na oznámení poškozené, že lékařkou byla shledána změna vývoje nezletilé, kdy tento není ochoten zprávy od ní akceptovat a vyčítá poškozené, že je to následkem toho, že se dceři dostatečně nevěnuje, že její péči nedůvěřuje, a že neví, co se doma za jeho nepřítomnosti děje; dále si obžalovaný nepřaje, aby poškozená jela sama s dcerou do [redacted] na vyšetření, když v reakci na to, že řidičák poškozená má, odpovídá, že „to jo, ale že papíry na hlavu nemá“. Obžalovaný taktéž vyžaduje, aby poškozená vždy chodila jen s ním s dcerou ven, aby ji měl pod kontrolou. Dále se mezi sebou přou ohledně návštěvy rodičů obžalovaného, kdy poškozená si nepřaje, aby přišli za takovéto situace (když se řeší rozvod), na což obžalovaný oponuje, že je mu to jedno, že ona nikomu nebude odepírat právo na dítě, a že pokud se jí to nelíbí, ať si někam zaleze. Obžalovaný se posmívá poškozené, že chodí brečet na záchod, že je flekatá, „úplně v hajzlu“, což je dle něj projev těžké deprese. Jindy poškozená žádá obžalovaného, aby „ji přestal ustavičně buzerovat“ a nazývá ho „imbecilem“. Také mu oznamuje, že jí obden, denně nebude říkat, že skončí v kleci, že není zvíře. V nahrávkách jsou taktéž patrné dohady o majetek a finance, kdy obžalovaný tvrdí, že poškozená nic neplatí a peníze „utápí v káfičkách a chlapech“, což poškozená neguje. Obžalovaný také připouští, že nebylo správně a korektní, že poškozenou několikrát vyhazoval z domova, i když byla těhotná.

180. **Zprávy z krizového centra** dokládají, že poškozená poprvé vyhledala služby centra na konci prosince 2018; od ledna následujícího roku byla s centrem v pravidelném kontaktu. V únoru téhož roku se dostavili oba rodiče s cílem domluvit se na péči o dceru, avšak ze strany otce neúspěšně. V červenci 2019 se poškozená dostavila po fyzickém útoku. Ze **zprávy intervenčního centra** plyne, že se na ně poškozená obrátila s žádostí o pomoc 7. 1. 2019. **Zpráva psycholožky** [REDACTED] dokládá, že v dětském věku byla řešena bojácnost poškozené, přičemž až v dubnu 2019 se poškozená dostavila s matrimoniální krizí; v lednu 2020 pak s dlouhodobým stresem po rozchodu s manželem a bojem o dceru. **Lékařské zprávy** [REDACTED] dokládají, že poškozená dochází na kontroly s dcerou a že se obžalovaný zajímá o zdraví dcery, je informován po telefonu. Evidence o přítomnosti otce se nevede, v ordinaci lékařky byl asi 1-2x. Ze **zprávy z Vojtova centra** plyne, že nejsou vedeny evidence, zda je přítomen otec nebo jiný člen rodiny, otec byl na vlastní žádost nicméně zacvičen dne 12. 3. 2020. **Zpráva** [REDACTED] dokládá, že poškozená vyhledala psychoterapii již v listopadu 2019, v roce 2020 v ní pokračuje, přičemž jeví známky psychického týrání. **Zpráva** [REDACTED] ze dne 14.8.2020 dokládá, že z iniciativy poškozené se dostavili oba manželé dne 7.11.2018 na psychologické poradenství kvůli problémům se stykem s prarodiči na obou stranách. Poškozená byla tenzní, úzkostná, pro pláč téměř nemohla mluvit, obhajovala své chování vůči požadavkům manžela; obžalovaný působil cílevědomě, rozhodně, méně empaticky vůči potřebám své manželky, měl jasný názor, jak má kontakt s prarodiči vypadat, hodnotil péči manželky o domácnost a dítě jako velmi dobrou. Poté se již dostavil pouze obžalovaný. **Lékařská zpráva** [REDACTED] dokládá, že obžalovaný byl od 27. 7. 2020 v pracovní neschopnosti pro úzkostně depresivní syndrom s panickými atakami, z příložené **zprávy psychoterapeutky** [REDACTED] ze dne 6. 1. 2021 plyne, že v srpnu 2020 se zhoršil psychický stav klienta v důsledku kumulace zásadních životních změn (rozvod, změna pracovního postavení, zahájení trestního stíhání), rozvinuly se u něj depresivní symptomy (unavitelnost, snížená energie, zúžená sociální a osobní aktivita, hubnutí, problémy se spánkem); prognóza zlepšení je nadějná, předpokládá stabilizaci a možný nástup do zaměstnání v řádu týdnů až měsíců. **Lékařská zpráva** [REDACTED], ze dne 26. 7. 2019 dokládá, že poškozená má v důsledku zatlačení víčka od lahve otok v oblasti dolní čelisti, který je na pohmat bolestivý. **Fotografie na č. 1. 556 až 560** dokládají začervenalou levou tvář ve spodní části obličeje poškozené [REDACTED]. Z **lékařské zprávy gynekoložky** [REDACTED] vyplývá, že během těhotenství trpěla poškozená bolestmi zad, hůře spala, což bylo řešeno léky bezpečnými pro plod. Porod byl proveden kleštěmi. Kojení proběhlo velmi krátce, je proto vyloučena laktační psychóza. **Dopis obžalovaného z konce roku 2019** obsahuje omluvu manželům [REDACTED], apel na to, že je třeba dělat vše pro dobro [REDACTED], nastínění cílů obžalovaného (náprava jeho chyb a jednání, obnovení a urovnání vztahů, manželství, společná péče). Ze zápisků ze dne 8. 11. 2018 a 4. 12. 2018 z **deníku matky obžalovaného** plyne, že pro svou vnučku sepsala své pocity a těšení se, radost po jejím narození, návštěvu v porodnici, která se uskutečnila ještě ten den odpoledne, při které se poškozená otočila ke všem zády, jak obžalovaný vzal dceru z náruče matky a předal ji své matce, aby se s ní mohla vyfotit, jak tam jeli druhý den opět a situace se opakovala, včetně fotografie (tentokrát choval) dědeček, jak si po propuštění z porodnice vzala matka obžalovaného dovolenou, aby přichystala oběd. Dále že matka obžalovaného vnučku vidí jen na fotografiích, že za celý první měsíc vzala kočárek jen jednou tajně a jednou malý kousek z práce. Deník obsahuje i popis návštěvy k příležitosti narození [REDACTED], jaké dary od rodiny [REDACTED] dostala tzv. do kolébky, že ji měla poškozená celou dobu uvázanou v šátku a nevyndala ji, vůbec se s nimi nebavila. Dále je zde vyjádřena lítost a vztek nad tím, že jen 2x za měsíc života [REDACTED] se matce obžalovaného poškozená ozvala, aby se na ni přišla podívat a že za druhý měsíc života [REDACTED] ji matka obžalovaného viděla a chovala

jen jednou. Výpis **komunikace obžalovaného a jeho podřízené** [redacted] z aplikace **Messenger** obsahuje výpad obžalovaného vůči příteli podřízené, který je jím označen jako „jednoduchý debil“. Z **printscreenu Instagramového profilu** [redacted] (sestry poškozené) vyplývá, že v době, kdy nevrátil obžalovaný dceru poškozené, vyvěsila shora uvedená na svůj profil fotografii své neteře s prosbou o pomoc při jejím nalezení, kdy byla vysvětlena situace, tj. že otec zaslal matce SMS, že dceru již nevrátí, že jedou na výlet, přičemž neřekl ani kam, ani na jak dlouho. Dále byla ta samá fotografie „postována“ s prosbou o sdílení, přičemž k ní byla přidána zkušenost [redacted] s chováním obžalovaného. Z **příspěvku zveřejněného dne 29. 1. 2020 na Facebookovém profilu** [redacted] a diskuze pod tímto příspěvkem plyne, že jmenovaná veřejně zveřejnila informace o vztahu její sestry (poškozené) s obžalovaným, kdy porovnávala jednotlivé situace s diktaturou. Z **příspěvku zveřejněného dne 3. 2. 2020 na Facebookovém profilu obžalovaného** a obsáhlé diskuze pod tímto příspěvkem, plyne, že se obžalovaný potřeboval také vyjádřit k celé situaci. Popisuje důvody výletu jako reakci jednak na „protiprávní jednání“ poškozené, která mu umožnila styk s dcerou jen velmi omezeně a jednak na rozhodnutí opatrovnického soudu určujícího styk, se kterým nebyl spokojen ani obžalovaný ani poškozená; oba proti němu podali odvolání. Své jednání pojímá jako „vzdor zhovadilému opatrovnickému systému vylučujícího otce z péče o malé děti“. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, analýza dat a zkoumání nosičů dat ze dne 11. 5. 2020** vyplývá, že mobilní telefon Apple iPhone, model A1723, výrobní číslo (IMEI) [redacted], je poškozený, s rozbitým displayem prohnutým spodním krytem a že ho nebylo možné připojit k dostupnému forenznímu vybavení. **Zpráva Městského úřadu** [redacted] – **OSPOD včetně e-mailů a záznamů jednání OSPOD s poškozenou** [redacted] dokládá, že poškozená se na OSPOD obrátila poprvé s žádostí o radu v prosinci 2018, kdy jí byl předán kontakt na krizové centrum. V lednu 2019 oznámila poškozená nové místo svého pobytu, neboť odešla od obžalovaného z důvodu, že ji omezoval. Pokus o domluvu rodičů proběhl neúspěšně. V březnu 2019 bylo obnoveno soužití za účelem záchrany manželství. Dne 27. 7. 2019 se na OSPOD dostavil nejprve obžalovaný a následně i poškozená, která sdělila, že byla fyzicky napadena a byla poučena o možnosti podat trestní oznámení. Dne 13. 8. 2019 obdržel OSPOD oznámení policie o podezření ze spáchání přestupku z důvodu fyzického a psychického napadení poškozené obžalovaným. Je zde zrekapitulován průběh soudního řízení o úpravě poměrů a styku s nezletilou. Údaj o tom, že otec odjel bez vědomí matky s dcerou na neznámé místo na dobu od 24. 1. do 2. 2. 2020, přičemž o tomto obžalovaný OSPOD informoval. Nepředání nezletilé zpět poškozené v dohodnutém čase se nicméně několikrát opakovalo. Poškozené byly poskytnuty rady ohledně četnosti a doby styku, byla upozorněna na důležitou roli otce ve výchově dívky, poškozená na OSPOD uvedla, že obžalovanému ve styku bránit nechce. Ze strany OSPOD je taktéž dále potvrzeno, že se oba rodiče na OSPOD často obraceli, ani jeden nebyl spokojen s rozsahem styku, jednání s nimi je doposud velmi náročné, spisová dokumentace nezletilé je i přes její útlý věk obsáhlá. Rodičům byla doporučována odborná pomoc – krizové centrum, mediace. Z **rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172** plyne, že nezletilá [redacted] byla svěřena do péče matky, otcí byla stanovena povinnost platit výživné 4 500 Kč měsíčně a dále byl upraven styk obžalovaného s nezletilou, kdy tento je oprávněn stýkat se s nezletilou v každém lichém týdnu v úterý od 14:30 hodin do 17:00 hodin, ve čtvrtek od 10:00 hodin do 17:00 hodin, v sobotu od 10:00 hodin do 17:00 hodin a každý sudý týden vždy ve středu od 14:30 hodin do 17:00 hodin v pátek od 10:00 do 17:00 hodin a v neděli od 10:00 do 17:00 hodin. Otcovským prarodičům byl upraven styk s nezletilou tak, že tito jsou oprávněni se s ní stýkat vždy každé úterý v prvním lichém týdnu v kalendářním měsíci od 10:00 do 14:30 hodin. **Usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-78 ze dne 14. 2. 2020, kterým Okresní soud v Prachaticích nařídil předběžné opatření,**

dokládá, že poškozené jako matce byla stanovena povinnost zajišťovat péči o nezletilou, obžalovanému jako otci bylo stanoveno toto strpět. Dále bylo uloženo matce předat nezletilou ke styku s otcem v každém lichém týdnu ve čtvrtek a v sobotu v 9:00 hodin, v každém sudém týdnu ve středu a v neděli v 9:00 hodin, přičemž byla otci stanovena povinnost předat nezletilou zpět matce v každém lichém týdnu ve čtvrtek a v sobotu v 17:30 a v sudém týdnu ve středu a v neděli v 17:30 hodin. Ze **zprávy Všeobecné zdravotní pojišťovny a vyúčtování hrazených služeb** plyne, že Všeobecné zdravotní pojišťovně byla způsobena majetková škoda vynaložením nákladů na hrazené služby poskytnuté zraněnému pojištěnci (poškozené), která byla vyčíslena na 517 Kč. **Zpráva zaměstnavatele** obžalovaného () dokládá, že změna jeho pracovního zařazení a odvolání z pozice týmového vedoucího od 1. 3. 2020 souvisí s nesouladem požadavků zaměstnavatele na tuto pozici a aktivitami obžalovaného. Jeho pracovní morálka byla standardní, úkoly plnil dle požadavků, nebyly evidovány žádné oficiální stížnosti ze strany jeho kolegů ani nadřízených pracovníků. Z **oznámení přestupku a dalších listin z přestupkového řízení** plyne, že dne 23. 1. 2020 bylo oznámeno důvodné podezření, že obžalovaný je podezřelý z přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl dopustit tím, že zasílal obtěžující SMS zprávy poškozené, že si vydělává na živobytí sexem, nazýval ji ubožáčkou, leplem, prasetem, ať táhne do práce, kdy ji tímto jednáním urážel na cti a narušoval občanské soužití. Dále bylo na základě oznámení o přestupku Policií České republiky ze dne 12. 9. 2019 zahájeno z moci úřední přestupkové řízení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný dopustit tím, že dne 25. 7. 2019 slovně a fyzicky napadl poškozenou; řízení bylo dne 19. 2. 2020 pravomocně zastaveno usnesením Městského úřadu () ze dne 22. 1. 2020, č.j. (), z důvodu, že se skutek nepodařilo prokázat. Z **rozhodnutí Krajského úřadu () kraje, oddělení správní ze dne 21. 5. 2021, č. j. () ve spojení s rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky ze dne 12. 8. 2021, č. j. (),** se podává, že shora jmenované usnesení Městského úřadu o zastavení přestupkového řízení se v přezkumném řízení z moci úřední ruší, neboť Policie České republiky zahájila dne 22. 7. 2020 trestní stíhání pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí a dne 8. 4. 2021 byl podán návrh na podání obžaloby; jednání obžalovaného je tedy dílčím útokem takového trestného činu. **Zpráva Městského úřadu () ze dne 1. 4. 2020** dokládá, že bylo vedeno přestupkové řízení ve věci přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl obžalovaný dopustit tím, že měl slovně napadnout () (přítele poškozené). Opis **evidence přestupků** obžalovaného, popř. jeho **opis z evidence rejstříku trestů** nepodávají žádné záznamy ohledně deliktního chování. Velmi obsáhlý **opatrovnický spis Okresního soudu v Prachaticích sp.zn. 23 Nc 1604/2019** (posléze převeden pod sp.zn. 23 P 142/2020) nezletilé () – dcery poškozené a obžalovaného, obsahuje zejména **usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-29 ze dne 3. 4. 2019 a usnesení č. j. 23 Nc 1604/2019-34 ze dne 2. 8. 2019**, které obsahují důvody přerušení řízení a jeho pokračování (v případě přerušení řízení to byl pokus o záchranu manželství; o pokračování v řízení bylo rozhodnuto na základě návrhu poškozené /matky/ ze dne 30. 7. 2019 v souvislosti s aktuálním vývojem rodinné situace, kdy uvedla, že vzhledem k agresivní povaze obžalovaného /manžela/ navrhuje umožnit mu styk s dcerou pouze pod dozorem sociální pracovnice); opatrovnický spis čítá více jak 600 (!!!) stran. **Fotografie předložené obžalovaným při hlavním líčení dne 12. 10. 2021** dokládají, že se poškozená v blíže neurčené době (dle obhájce obžalovaného asi v roce 2018) a na blíže neurčeném místě fotila se zbraněmi.

181. **Prinscreeny vzájemné komunikace obžalovaného a poškozené přes aplikaci Messenger z dubna 2019** dokládají jejich opětovné neshody, zejména ohledně vídání společné dcery s bratrem obžalovaného, kdy poškozená sděluje, ať si styk svého bratra s

dcerou organizuje v době, kdy ona chodí cvičit a on s ní chodí ven; dále poškozená vyčítá obžalovanému, že byla chyba, že se k němu vrátila, že je život s ním utrpení, že je tam, kde byla v lednu, že se nic nezměnilo, že ji stále není oporou a upřednostňuje svou rodinu, přičemž používá i slovní spojení jako je „fakt mě sereš“, „si tam vezmi kundu z [REDACTED]“, „jednej jako manžel a otec a ne jako idiot“, „tak jdi do prdele“, „nepříjemnej jak osina v zadku“, „jsi horší než 15letá holka“. Obžalovaný oponuje, že ji tedy bude muset dát jeho rodina k soudu, protože jim neumožňuje vidět [REDACTED]; ať je připravená na následky, pokud si myslí, že se s [REDACTED] může stýkat jen její rodina. Poškozená také nabádá obžalovaného za situace, kdy je s jejich dcerou na návštěvě u své matky, k tomu, aby dceru hlídal, že jestli se začne počurávat, byla by to jeho vina. Dotazuje se e, zda jsou hračky čisté a na reakci obžalovaného, že má být v klidu, že má vše pod kontrolou a že mu má věřit, odpovídá, že jemu možná ano, ale jeho matce ne. **Printscreen zpráv datovaných k 13.3.** (pořízený v 18:08) dokládá, že poškozená informuje obžalovaného o změně adresy svého bydliště, obžalovaný ji vytýká, že mění partnery, že mu lže, že jej tzv. „vyndala“.

182. Ze zpráv předložených [REDACTED] a [REDACTED] ze dne 26. 4. 2021, 28. 4. 2021 a 7. 9. 2021 se zjišťuje, že poškozená vyhledala [REDACTED] na vlastní žádost pro problémové chování dcery po styku s obžalovaným; proběhla celkem dvě vyšetření, když nezletilá vykazovala znaky úzkosti a nespavosti. Neznalost poškozené v daném problému a dotazy, které terapeutce kladla, byly obvyklé pro ženy, které se nachází v obdobné životní situaci. Terapeutka nerozvíjela s dcerou poškozené hlubší terapii, neboť ta byla plachá, úzkostlivá a vykazovala znaky obavy z nového prostředí (zvláště v situaci, kdy se měla odloučit od matky), což jsou však projevy, které jsou pro dívku jejího věku běžné. K terapiím docházela taktéž samotná poškozená (ve dnech 5. 2. 2021, 4. 3. 2021 a 1. 4. 2021), jejich cílem bylo zabránit zraňujícím událostem, které poškozená z minulosti zažila spolu s podporou při řešení stávajících situací. Ze **zprávy Policie ČR ze dne 18. 1. 2023** (žurnalizovaná na č. l. 984 spisu) se zjišťuje, že policejní orgán nedisponuje žádnou dodatečnou zálohovanou komunikací mezi poškozenou a obžalovaným, když veškerá takováto komunikace byla založena do spisového materiálu v průběhu vyšetřování. **Obžalovaným předložená elektronická komunikace** (proběhla mezi obžalovaným a poškozenou – žurnalizována na č. l. 805-840 spisu) obsahuje obžalovaným různě selektované zprávy, které jsou co do své časové návaznosti přeházené. Z takovýchto zpráv vyplývá, že obžalovaný odmítal zapůjčoval osobní automobil v SJM k potřebám poškozené. Poškozená v jiných situacích naléhá na obžalovaného, aby byl v určitý smluvený čas doma s odůvodněním, že si chce jít zacvičit, že takto byli domluveni. Jiné SMS zprávy například z období 21. 11. 2018 dokládají v celku normální konverzaci, v níž se řeší běžné záležitosti rodiny, popř. výbava domácnosti. Poškozená taktéž obžalovanému sděluje, že za vším, co je ve vztahu mezi nimi sporné vidí útoky a hádky, neboť to tak mezi nimi vždy bylo. Poškozená taktéž obžalovanému sděluje (bez blízké časové identifikace zprávy), že si sobě jsou velmi cizí, resp. odcizení, resp. že jejich vztah takhle dál už nemůže pokračovat. Poškozená se též vyjadřuje hanlivě o příbuzných obžalovaného, resp. jeho bratrovi, nesouhlasí, resp. cítí v tom značný diskomfort, aby obžalovaný hlídal jejich nezletilou dceru za přítomnosti jeho matky a ona (poškozená) o tom nevěděla. Poškozená taktéž v konverzaci zmiňuje záměr, aby společně podali žádost o rozvod manželství dohodou, což by znamenalo, že do tří měsíců bude manželství rozvedeno; to obžalovaný v prosinci 2018 zásadně odmítá a s tzv. nesporným rozvodem nesouhlasí. Obžalovaný též poškozené sděluje, že jediný, s kým má problém, je její rodina, s ní jako takovou problém nemá. V jiné situaci poškozená obžalovanému sděluje, že z něj má strach, poté co provedl s jejím mobilním telefonem, jak na ní křičel a napráhl vůči ní ruku v pěst; na to obžalovaný reaguje, že poškozená má paranoidní stavy, že je o tom vnitřně přesvědčena, a to jí uspokojuje, ale že takto ta situace nebyla. V souvislosti s těmito

výpady obžalovaného vůči poškozené, které obžalovaný popírá, navíc poškozená uvádí, že si pamatuje, co jí obžalovaný dělal celé těhotenství, stejně jako zmiňuje, že obžalovaný i celá jeho rodina se z ní pokouší udělat „magora“. Poškozená sděluje, že jí obžalovaný neustále napadá, uvádí jí, že se nemůže o dceru starat, je to právě obžalovaný, kdo rozbil všechno, co bylo ve vztahu hezké, včetně toho, že rodiče obžalovaného si neustále nárokují jejich dceru, což poškozené velmi vadí, neboť oni nejsou v pozici rodičů; poškozená taktéž odmítá, aby rodiče obžalovaného přišli do jejich společné domácnosti s poukazem na událost, která se dříve stala, její rodiče pak nechtějí do jejich domácnosti přijít s ohledem na to, jak se obžalovaný k nim osobně choval. Ostatně poškozená sama v konverzaci zmiňuje, že se zhroutila z „keců“ otce obžalovaného, což u ní vyvolává v průběhu času stres, zvláště za situace, kdy jej má potkat. Poškozená hodnotí jednání obžalovaného, který nerespektuje její žádosti o tom informovat ji, když otcovská babička vidí jejich dceru, za obcházení její osoby, její stresování, zmiňuje, že své tchyni nedůvěřuje. Sama poškozená se přitom snaží prosadit tuto skutečnost (informování o tom, kdo se z jejich dcerou stýká v době, kdy jí hlídá obžalovaný) jako jeden z požadavků, že se k obžalovanému vrátila, přičemž jeho lhaní, resp. nekorektnost bere jako zradu. Upozorňuje též obžalovaného, aby jí nevyhrožoval a uvádí, že jí bylo lépe, když byla samotná. Poškozená též obžalovanému sděluje, že je s ním nešťastná, ve stresu, pochybuje mimo jiné o manželské terapii, kterou mají podstoupit, zvláště za situace, když obžalovaný neřeší, že by takovéto terapii byla přítomna jejich dcera, která má však být dle poškozené v klidu (viz č. l. 828 verte spisu). Pokud poškozená ve zprávách naléhá na obžalovaného, aby si zorganizoval pracovní povinnosti takovým způsobem, že nepojede na zahraniční školení, ale bude v České republice, činí tak z důvodu obav, že by se s jejich dcerou mohlo něco stát. Poškozená též obžalovanému uvádí, že chce toho „[redacted] z roku 2016“, sděluje mu, že se cítí jak rohožka a že jejich vztah se pokazil až v době, kdy vůči ní vystartoval otec obžalovaného; na to obžalovaný mimo jiné sděluje, že je lepší být rohožkou, než poblitým kusem hadru v koutě. Samotnou konverzaci rovněž probleskává, že poškozená v jistých situacích očekává hádky, na obžalovaného je v jistých situacích verbálně hrubá, uvádí mu, že návrat k němu byla chyba, promyšlená akce, kdy nedodržel vůbec nic z toho, co slíbil. Poškozená se též vrací k období, kdy dočasně opustila společnou domácnost od obžalovaného, uvádí, co všechno rodina obžalovaného na ní vymyslela, jaké urážky, k jakým urážkám, útokům a vydírání byla přítomna, jak jí obžalovaný vyhrožoval, urážel, sděloval jí, že jí zničí, zmiňuje též, že celá jejich rodina jí neustále omílala, že je psychicky labilní; jedná se o okolnosti, které poškozená není schopna vytěsnit a neustále je opakuje obžalovanému, který toto považuje za vyvolávání hádek a záminek. K předmětné konverzaci je nutné dodat, že *není jasné, co daným zprávám předcházelo, nebo co po nich následovalo, takovéto zprávy jsou vytrženy z kontextu, zvláště pak za situace, kdy v podstatě obžalovaný s poškozenou ke komunikacím používali hnedka několik komunikačních kanálů* (Messenger, SMS zprávy či WhatsApp), přičemž logicky vzato drtivá většina konverzace ve vztahu neprobíhala prostřednictvím SMS zpráv, ale při osobním kontaktu v rámci společné domácnosti.

183. Ze spisu **Policie ČR, Odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování, sp. zn. [redacted]** provedl soud níže uvedené listiny a zjistil z nich vyplývající následující skutečnosti. Z usnesení policejního orgánu ze dne 24. 5. 2022, č. j. [redacted], se mimo jiné zjišťuje, že se poškozená zajímala o to, jak je velkým problémem pro (poškozené) probíhající stíhání problém, že nezletilá určité skutečnosti neřekla. Odůvodnění usnesení taktéž obsahuje další všeobecně známé okolnosti plynoucí jak z opatrovnického, tak i trestního spisu vedeného v této věci, tedy že rodiče obžalovaného obviňují poškozenou z toho, že jim odpírá kontakt s vnučkou a snaží se jí od nich izolovat, naproti tomu jednání poškozené bylo vyvoláno, resp. poškozená k tomu byla pohnuta na doporučení své sestry [redacted], která navíc uvádí, že

vztahy mezi poškozenou a obžalovaným jsou v té době vyhocené a není mezi nimi možná domluva; matka poškozené pak uvádí jako důvod rozporů mimo jiné velké psychické týrání ze strany obžalovaného. Policejní orgán nahrávky předložené matkou hodnotí jako nejasné, když není evidentní, co takovýmto nahrávkám předcházelo, zdali nebyla nezletilá matkou instruována, korigována či opakovaně cíleně tážána, dle policejního orgánu matka klade nezletilé opakovaně cílené návodné dotazy, přičemž z rozhovoru jsou patrné fantazijní obrazy nezletilé dcery a její zjevná snaha matce vyhovět. Dle policejního orgánu matka velice úzkostně prožívá vzniklé potíže své dcery se zarudnutím v intimní oblasti a problémy s močením, přičemž sdělení si od dcery téměř vynutila. Zjištění policejního orgánu citované shora z odůvodnění předmětného usnesení jsou podloženy úředním záznamem o podaném vysvětlení poškozenou, CD nahrávkami z pohovoru s nezletilou, příp. záznamů zachycených matkou nezletilé (včetně vyhodnocení záznamů Policií ČR). SMS zprávy mezi obžalovaným a poškozenou z inkriminované doby dokládají, že v červenci roku 2021 obžalovaný s poškozenou vedou až na určité výjimky vcelku věcnou konverzaci zaměřenou na péči o nezletilou včetně výměny informací o jejím zdravotním stavu. Nicméně obžalovaný opakovaně sděluje, že by poškozená měla zvážit změnu péče o jejich dceru, že dceru ničí. Poškozená taktéž namítá, že si nepřejí, aby obžalovaný jí fotil při předávání dcery ke styku, namítá, že jeho chování v ní vzbuzuje stres a že je lhostejný k nezletilé při její péči (péči nepřizpůsobuje aktuálním podmínkám). Z nenadání poškozená ukončuje komunikaci, resp. oznamuje, že nezletilá nebude předávána ke styku s obžalovaným pro podezření, která poškozená sdělila policejnímu orgánu. V přímé návaznosti na takovoto zjištění podává poškozená dne 23. 12. 2021 návrh na vydání předběžného opatření, kterým by byl umožněn styk obžalovaného s nezletilou v zařízení Krizového centra [REDAKCE]. Uvedené plyne z návrhu na vydání předběžného opatření a usnesení Okresního soudu v Prachaticích, č. j. 23 P 142/2020-18. Kolizní opatrovník (OSPOD [REDAKCE]) v obsáhlé zprávě z 15. 4. 2020 uvádí, že se poškozená na OSPOD obrátila již v prosinci roku 2018, kdy uváděla psychický teror ze strany obžalovaného i jeho rodičů, kteří si stěžovali na malý kontakt s její dcerou. Poškozená měla být dle svých sdělení obžalovaným v určitých aktivitách omezována, měl jí zakazovat jednotlivé činnosti, přičemž OSPOD předal kontakt poškozené na Krizové centrum v [REDAKCE] a Intervenční centrum [REDAKCE]. Následně se matka obrátila na OSPOD v lednu roku 2019 s oznámením, že se stěhuje pro omezování ze strany obžalovaného ke svým rodičům. Při schůzce na OSPOD dne 6. 2. 2019, na kterou se dostavili oba se domluvil kontakt v Krizovém centru v [REDAKCE], kde by rodiče vytvořili dohodu ohledně společné péče o nezletilou dceru – k takovéto dohodě mezi nimi nedošlo, nicméně matka projevila zájem do krizového centra nadále docházet sama. I přesto, že v březnu roku 2019 došlo k obnovení soužití informuje dne 27. 7. 2019 OSPOD obžalovaný, že se vztah s poškozenou nepodařilo zachránit; téhož dne dochází na úřad i poškozená, která uvádí, že ji obžalovaný fyzicky napadnul, *byla lékařsky ošetřena*, přičemž byla OSPOD poučena o tom, že může podat na jeho osobu trestní oznámení. V následující pasáži zprávy OSPOD uvádí, resp. vyčítá jednotlivá data, kdy obžalovaný nevrátil nezletilou při ukončení styku zpět k matce (včetně probíraného tzv. „únosu“); v návaznosti na nepředání nezletilé matce při ukončení styku v lednu a únoru roku 2020 uvádí poškozená dne 17. 2. 2020 OSPOD, že má z otce nezletilé strach a celou situaci řeší přes intervenční centrum.

184. Ze **spisového materiálu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 6 C 10/2019, o rozvod manželství**, vyplývají z uvedených listin následující okolnosti. Z návrhu na rozvod manželství ze dne 15. 1. 2019 plyne, že poškozená tvrdí okolnosti v tom směru, že manželství s obžalovaným bylo funkční pouze v jeho počátcích, přičemž následně docházelo ze strany obžalovaného vůči poškozené k útlaču, který pociťuje zejména od narození jejich dcery. Obžalovaný poškozené vyhrožuje, že jí zbaví svéprávnosti, že jí

připraví o dceru, monitoruje veškeré její aktivity a zakazuje jí vycházet od 14:30 hodin bez doprovodu z jejich domácnosti. Jednotlivé úkony (např. návštěva lékaře) nemůže poškozená podnikat sama, neboť dle obžalovaného není schopná zvládnout péči o dceru. Takovéto shora popsané výpady obžalovaného jsou soustavné, a to i přes to, že jejich dcera je zdravá a všeobecně prospívá. Dle tvrzení poškozené jí obžalovaný zakázal stýkat se s rodinou s poukazem, že bez jeho přítomnosti by neměl nad péčí o jejich dceru přímý dohled; v jednom případě také rodiče poškozené hrubě z jejich společného bytu vykázal. Pokud se jedná o hospodaření s majetkem ve společném jmění, tak poškozená tvrdí, že obžalovaný si nárokuje do výlučného užívání věci, které pořídil z vlastních finančních prostředků, naproti tomu společně oběma jsou užívány ty věci, které pořídila poškozená. Obžalovaný taktéž nutil poškozenou, aby určité účtenky (zejména za léky při zdravotní indispozici poškozené) hradila sama, popř. jí rozbil telefon. V době podání návrhu poškozená sděluje, že z obžalovaného začíná mít strach a bojí se o zdraví své dcery i přesto, že ji *obžalovaný nikdy fyzicky nenapadl i přesto, že v jednom případě měl ruku nataženou* (nutno dodat, že poškozená nemohla v tuto dobu uvést zatlačení víčka do obličeje, neboť zatlačení se mělo udát o půl roku později v červenci roku 2019). Z návrhu na přerušování řízení ze dne 11. 3. 2019 a navazujícího usnesení soudu, č. j. 23 Nc 1604/2019-29, se zjišťuje, že řízení bylo k návrhu matky přerušeno. Následně návrhem ze dne 30. 7. 2019, resp. 20. 8. 2019, matka navrhuje v řízení pokračovat, a to s ohledem na vývoj rodinné situace. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] – OSPOD ze dne 16. 9. 2020 plyne, že správním orgánem nejsou známy žádné okolnosti, které by bránily rozvodu manželství. Manželství bylo rozvedeno, jak plyne z protokolu o jednání před soudem I. stupně ze dne 5. 10. 2020, přičemž poškozená i obžalovaný jsou nabádáni, aby před soudem neprali „špinavé prádlo“, přičemž soud poučuje účastníky o tom, že pokud se shodnou na příčinách rozvratu manželství, bude manželství rozvedeno; *v reakci na předestřený právní názor soudu* právní zástupce matky uvádí, že mezi obžalovaným a poškozenou jsou rozdílné charakterové vlastnosti, stejně jako rozdílný náhled na budoucí směřování rodiny, jejich životů a společného hospodaření, manželství je toliko formální a proto má být rozvedeno; k takovému návrhu se obžalovaný připojil.

185. Ze **spisového materiálu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 9 C 220/2019, o žalobě o výživné manželky**, soud zjišťuje následující. Ze žaloby ze dne 4. 10. 2019 plynou tvrzení poškozené v tom směru, že vůči ní obžalovaný tvrdě prosazoval své názory bez možnosti jakékoli diskuse. Poškozená následně popisuje shodné okolnosti tak, jak činila v návrhu na rozvod manželství, přičemž dále dodává, že co se týče příjmů disponovala pouze rodičovským příspěvkem. Poškozená taktéž tvrdí, že jí obžalovaný upíral jakoukoli finanční podporu, přičemž na něm byla výlučně existenčně odkázána; v takovémto návrhu ze 4. 10. 2019 již poškozená sděluje, že ji obžalovaný fyzicky napadl při společném soužití tak, že vzal víčko od lahve a silou ho poškozené zatlačil do obličejové části hlavy. Obžalovaný ve svém vyjádření ze dne 13. 11. 2019 toliko obecně uvádí, že tvrzení o jeho agresivním jednání, fyzickém a psychickém napadání poškozené jsou mimo realitu, uvádí, že poškozená opustila společnou domácnost dobrovolně, přičemž při jejím prvním odchodu nebyl na její odchod předem vůbec upozorněn, tvrdil, že se k němu poškozená pouze vrátila a že veškeré další kroky byly očekávány z jeho strany. Dále taktéž tvrdí, že poškozená nebyla schopna se o jejich společnou domácnost postarat, přičemž i v případě druhého odchodu se jednalo o odchod dobrovolný. Z protokolu o jednání ze dne 10. 2. 2020 plyne snaha soudu po vyřešení celé věci smírem, když soud oba účastníky upozorňuje na fakt, že mezi stranami, tedy manželem a manželkou, nemá docházet k markantním rozdílům v životní úrovni. Následně dochází k uzavření smíru v tom směru, že obžalovaný je povinen hradit k rukám poškozené výživné ve výši 3 000 Kč i přesto, že původně

obžalovaný navrhoval toliko částku 1 500 Kč; takto uzavřený smír byl následně schválen usnesením zdejšího soudu, č. j. 9 C 220/2019-33.

186. Ze **spisu zdejšího soudu, jenž je veden pod sp. zn. 8 C 32/2021, o vypořádání společného jmění manželů**, plyne následující. Žalobou ze dne 10. 2. 2021 se poškozená domáhá vypořádání movitého majetku, stejně jako zrušení společného nájmu k bytu (tato věc byla vyloučena do samostatného projednání a rozhodnutí). V předmětném návrhu poškozená tvrdí toliko okolnosti, které jsou rozhodné pro vypořádání společného jmění a navrhuje soudu, jak má být příslušné SJM vypořádáno. Z protokolů o jednání v této věci (žurnalizováno na č. l. 88, 108, 141, 224 spisu) plyne, řešení jednotlivých položek, které jsou poškozenou navrhovány k vypořádání, přičemž obžalovaný uvádí a rozporuje zejména hodnotu osobního automobilu, který on sám užíval k vlastní potřebě. Mezi stranami docházelo v řízení k rozporům ohledně hodnoty jednotlivých položek, přičemž poškozená uvádí, že např. střelná zbraň, kterou si obžalovaný pořídil v hodnotě 25 000 Kč, byla nabyta za prostředky náležející do společného jmění manželů; takovouto zbraň si obžalovaný zakoupil z finančních darů, které po svatbě manželé obdrželi. Poškozená dne 23. 6. 2021 při soudním jednání dále sděluje, že ze svého výlučného majetku ve výši 100 000 Kč převedla 40 000 Kč, aby zajistila vybavení rodinné domácnosti; dále pak částku ve výši 67 900 Kč obdržel obžalovaný, poté, co poškozená opustila společnou domácnost, jakožto řešení pojistné události po nabourání osobního automobilu. Při soudním jednání dne 25. 4. 2022 obžalovaný sděluje, že přibližně 15 či 16 měsíců žili s poškozenou odděleně (manželství trvalo 30 měsíců), namítá, že poškozené hradil výživné a že musel sám nést veškeré náklady na vedení společné domácnosti v době, kdy poškozená nebyla v domácnosti (její jednotlivé odchody); takovéto náklady domácnosti hradil též poté, co od něj poškozená v druhém případě definitivně odešla. Společné jmění manželů bylo vypořádáno rozsudkem zdejšího soudu, č. j. 8 C 32/2021-236, ze dne 23. 5. 2022, v němž soud výslovně uvádí, že se poškozená pokoušela s obžalovaným uzavřít dohodu o vypořádání společného jmění, k čemuž však nedošlo a z takovéhoho důvodu byla nucena podat předmětnou žalobu. Takovýto rozsudek byl následně potvrzen rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 10. 2022, č. j. 19 Co 934/2022-263, když se proti prvoinstančnímu rozsudku odvolal obžalovaný s poukazem na tu skutečnost, že považuje za nespravedlivé a v rozporu s dobrými mravy, že do vypořádání společného jmění nebylo mj. zahrnuto obžalovaným hrazené výživné na nezletilou dceru; takovémuto odvolání oponuje poškozená mj. tím, že jí obžalovaný zakazoval za doby jejich společného soužití užívat automobil, který prakticky využíval výhradně on, přičemž *až v této fázi civilního řízení* upozorňuje poškozená i na skutečnost, že vůči obžalovanému je vedeno trestní stíhání, jehož výsledkem je prozatím nepravomocné odsouzení obžalovaného pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Souhrnně lze konstatovat, že se poškozená v průběhu takovéhoho řízení omezuje toliko na povinnost tvrzení a důkazní odpovídající druhu řízení, které je vedeno (viz závěrečná řeč právního zástupce poškozené při jednání soudu dne 16. 5. 2022).
187. Ze **spisového materiálu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 8 C 67/2021, o zrušení společného nájmu bytu**, vyplývá z příslušné žaloby ze dne 10. 2. 2021, že poškozená je v pozici žalobkyně připravena případně doplnit skutková tvrzení rozhodná pro rozhodnutí soudu o zrušení společného nájmu bytu; uvádí, že manželství bylo rozvedeno, že předmětný byt využívá i nadále obžalovaný, s kterým se pokoušela na vypořádání společného jmění i zrušení společného nájmu bytu domluvit, avšak bezvýsledně. Z oznámení o trvalém opuštění společné domácnosti plyne, že poškozená dne 29. 7. 2020 opustila společnou domácnost s úmyslem se do ní již nevrátit, přičemž poukazuje na to, že manželství bylo ke dni 5. 10. 2020 rozsudkem zdejšího soudu, č. j. 6 C

10/2019-18, rozvedeno. Uvádí též, že vztah mezi ní a obžalovaným je vážně narušen. Z SMS komunikace (žurnalizované na č. l. 39–43 spisu) plyne návrh poškozené na uzavření dohody o vypořádání společného jmění, což obžalovaný nehodlá řešit do doby ukončení trestního stíhání. Poškozená obžalovanému stanovuje lhůtu jednoho týdne, aby se vyjádřil k vypořádání společného jmění stejně jako aby uzavřeli dohodu rozvedených manželů o dalším užívání bytu po rozvodu (aby se mohla z takového bytu odhlásit). Poškozená následně informuje obžalovaného o tom, že mu emailem odeslala návrh, resp. předžalobní výzvu k uzavření dohody o vypořádání společného jmění. Z emailové komunikace (žurnalizované na č. l. 50-53 spisu) plyne snaha poškozené se domluvit ohledně zrušení společného nájmu bytu. Poškozená navrhuje obžalovanému různé způsoby vypořádání, jedná s ním slušně, naopak obžalovaný ji napadá, že s ní nikam chodit nebude, nebude s ní trávit více času, než je nutné, stejně tak jako znevažuje její SMS komunikaci slovy „nechápu, asi se mělo jednat o pokus napsat něco velmi inteligentně, bohužel v tomto případě řeči tvého kmene nerozumím“. Z vyjádření k žalobě o zrušení společného nájmu bytu ze dne 14. 5. 2021 plyne, že se obžalovaný domáhá vůči poškozené (v pozici žalobkyně) uhrazení vícenákladů na bydlení v bytě, který v tu dobu výlučně užíval on sám, za dobu celkem 22 měsíců. Z protokolu o jednání ze dne 24. 5. 2021 plyne, že právní zástupce poškozené se omezil toliko na tvrzení rozhodných skutečností týkajících se vypořádání společného jmění manželů, resp. zrušení společného nájmu bytu; až následně přistupuje na dotaz soudu k tomu, proč žalobkyně (tzn. poškozená) opustila společný byt a uvádí, že důvodem k jejímu opuštění bytu bylo zlé nakládání s její osobou ze strany obžalovaného. Obžalovaný až v této situaci namítá, že existence trvání práva společného nájmu bytu má značný význam pro probíhající řízení o určení péče k nezletilé, na druhou stranu však tvrdí, že on má zájem se odstěhovat do [REDAKCE], poškozená do [REDAKCE]; v předmětném bytě by se tak mohli střídat při péči o nezletilou. Z protokolu o jednání soudu ze dne 14. 2. 2022 pak z vyjádření právního zástupce poškozené plyne, že poškozená souhlasí, resp. činí vůči obžalovanému ústupky (nebude požadovat náhradu za ztrátu práva nájmu), aby bylo dosaženo určitého smíru, resp. dohody, tedy aby přestala být nájemkyní příslušného bytu. Příslušný smír byl následně soudem schválen usnesením ze dne 14. 2. 2022, č. j. 8 C 67/2021-113).

188. Soud taktéž provedl důkaz jednotlivými listinami tzv. **opatrovnického spisu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 23 P 142/2020 (původně pod sp. zn. 23 Nc 1604/2019)** a vyselektoval listiny dle svého uvážení (tj. trochu jiné jak vybral soud odvolací - viz č.l. 926 spisu), tak aby si zajistil co nejvíce bezprostřední dojem z takového spisu; předmětem zmíněného spisového materiálu jsou opakované návrhy poškozené (dále případně i jako „matka nezletilé“) i obžalovaného (dále případně i jako „matka nezletilé“) na úpravu poměrů k dceři. V průběhu hlavního líčení vzaly strany na vědomí, že příslušný opatrovnický spis má aktuálně 954 stran (přesto, že aktuálně je nezletilá čtyři a půl roku stará!!!), přičemž spisový materiál obsahuje opakované návrhy na vydání různých předběžných opatření, příp. návrhy na úpravu poměrů k nezletilé, příp. na úpravu styku s ní, podávané jak ze strany obžalovaného (v pozici otce), tak i ze strany poškozené (v pozici matky). Z návrhu na úpravu poměrů k nezletilé pro dobu před i po rozvodu manželství (datovaný ke dni 15. 1. 2019) vyplývá, že poškozená tvrdí okolnosti rozhodné pro určení péče a stanovení výživného jak na její straně, tak i na straně obžalovaného (zejména osobní a majetkové poměry); přílohou takového návrhu je mimo jiné návrh na rozvod manželství ze dne 15. 1. 2019 (viz výše listinné důkazy ve vztahu ke spisovému materiálu sp. zn. 6 C 10/2019). Z vyjádření obžalovaného k návrhu poškozené ze dne 2. 2. 2019 vyplývá, že poškozená nedovolí obžalovanému být samostatně s dcerou ani dvě hodiny i přesto, že již sama nekojí a obžalovaný je plně způsobilý k péči o dceru včetně krmení. Z návrhu na přerušování řízení ze dne 11. 3. 2019 vyplývá zájem poškozené o přerušování

řízení, k čemuž došlo usnesením zdejšího soudu, č. j. 23 Nc 1604/2019-29, nicméně dne 30. 7. 2019 navrhuje poškozená v tzv. opatrovnickém řízení pokračovat s poukazem na aktuální vývoj rodinné situace, přičemž vzhledem k agresivní povaze obžalovaného navrhuje mu umožnit styk s dcerou pouze pod dozorem sociální pracovnice; v řízení o svěření do péče a určení výživného a úpravu styku pak soud vydal usnesení, č. j. 23 Nc 1604/2019-34, ze dne 2. 8. 2019, kterým v řízení dále pokračoval. Následně dne 12. 9. 2019 podávají rodiče obžalovaného návrh na úpravu styku s nezletilou, přičemž v takovémto návrhu uvádějí, že poškozená jim brání ve styku s nezletilou, jelikož jim nedůvěřuje, domáhají se toho, aby jim byl umožněn částečně (příp. naprosto) rovnocenný styk tak, jak je umožněn druhým prarodičům. Z emailové komunikace na č. l. 44-46 spisu plyne vyjasňování nesrovnalostí mezi poškozenou a rodiči obžalovaného, kdy poškozená odkazuje tehdejšího tchána a tchyni na kontakt s nezletilou v době, kdy má nezletilou převzatou ke styku otec (obžalovaný), poškozená je připravena umožnit styk otcovským prarodičům až ve chvíli, kdy obžalovaný jim takovýto styk nebude umožňovat. I přesto, že poškozená uvádí, že netušila, že obžalovaný jim neumožňuje styk s nezletilou, přičemž pokud v tom bude i nadále pokračovat hodlá se do takovéto situace vložit, je ze strany rodičů obžalovaného napadána, že nepochopila obsah emailu, že nemá hrát divadlo a překrucovat skutečnosti, zvláště pak za situace, kdy ví, že obžalovaný jim takovýto styk s jejich vnučkou neupírá. Návrhem na vydání předběžného opatření ohledně úpravy výchovy a styku otce s nezletilou ze dne 15. 10. 2019 se poškozená domáhá toho, aby byla nezletilá prozatímně svěřena do její péče a aby obžalovanému bylo určeno výživné. Poškozená uvádí, že se obžalovanému snažila vyjít vstříc (*mysleno pravděpodobně po jejím definitivním odchodu z domácnosti*) poté, co obžalovaný neustále požadoval po poškozené, aby jej informovala, co se s nezletilou děje. Poškozená namítá, že s ní obžalovaný velmi nevybíravě zachází, kdy při předání nezletilé ke styku dceru ani nepozdraví, vytrhne jí poškozené, kterou pravidelně častuje agresivní či vulgární poznámkou před tím, než odejde. Poškozená uvádí, že z obžalovaného má vzrůstající obavy, když zmiňuje též fyzické napadení víčkem od PET lahve, přičemž její strach je umocněn z toho, že obžalovaný vlastní střelnou zbraň. Poškozená zdůrazňuje, že se s obžalovaným snažila dohodnout ohledně veškerých společných záležitostí s ohledem na rozpad manželství a vyřešit vše pokojnou cestou, nicméně toto možné není. V příslušném návrhu na vydání předběžného opatření poškozená taktéž rekapituluje jednotlivé okolnosti, které uváděla v dřívějších návrzích (zejména v návrhu na rozvod manželství), když se vrací k soustavnému psychickému týrání ze strany obžalovaného, nátlaku ze strany jeho rodiny, útlaaku, vyhrožování, omezování ve svéprávnosti její osoby, monitorování jejích aktivit, popř. podmiňování, resp. zákaz jejího styku s členy její rodiny; zmiňuje taktéž, že v druhém čtvrtletí roku 2019 se pokusili obnovit společné soužití, avšak neúspěšně. Z příloh takového návrhu (print screeny SMS zpráv) vyplývá, že poškozená nechce řešit jednotlivé záležitosti prostřednictvím SMS zpráv či emailů (elektronicky), ale osobně, popř. ze zpráv plyne, že obžalovaný poškozenou poučuje, co má dělat, jak má chápat jeho roli, přičemž nabádá poškozenou, aby si přečetla odbornou literaturu. Obžalovaný též poškozenou napadá, že ona se rozhodla jim komplikovat celý život (*mysleno pravděpodobně svým odchodem ze společné domácnosti*), a proto si bude muset na jednotlivá úskalí zvyknout; poškozená těmto nařčením oponuje, pokouší se ospravedlnovat, proč jednotlivé své kroky činí. Obžalovaný v takovéto komunikaci též poškozenou napadá, že má zdravotní problémy již dlouho, nicméně, že takovéto problémy prášky na kašel nevyřeší, proti takovémuto jednání se poškozená značně ohrazuje. Obžalovaný poškozenou též napadá, že selhala jako manželka i matka, napadá její výchovné kompetence. V rámci takovéto komunikace poškozená též oznamuje obžalovanému, že v době své zdravotní indispozice se chtěla domluvit na jiný termín předání dcery, nicméně to obžalovaný zmaňuje, resp. činí vůči ní výpady (viz č. l. 75 či 77 spisu). Obžalovaný opakovaně zmiňuje, že je poškozená psychicky narušená a uvádí,

že se dcera musí koukat pořád na ty samé ksichty; na to poškozená reaguje, že se obžalovaného bojí a že ví, že se jí bude prostřednictvím dcery mstít. Obžalovaný taktéž opakovaně uvádí (viz č. l. 83 spisu), že poškozená není schopna se o jejich společnou dceru postarat, že má problém, před kterým se schovává. V průběhu takovéto konverzace je patrná vzrůstající apatie poškozené vůči výpadům, které obžalovaný činí, její navazující nechut' se s obžalovaným dále bavit, příp. se s ním na něčem domlouvat (jedná se o SMS komunikaci na č. l. 58-112 spisu, či č.l. 121 spisu, kde obžalovaný uvádí, aby poškozená počkala, než jí zaberou tabletky). Z usnesení zdejšího soudu ze dne 18. 10. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-119, plyne že návrh matky na vydání předběžného opatření byl zamítnut s poukazem na skutečnost, že dcera je v její péči a není dána potřeba zatímní úpravy poměrů; pokud se jedná o úpravu styku obžalovaného s nezletilou, takovouto otázku předběžným opatřením řešit nelze. Návrhem ze dne 5. 11. 2019 se bratr obžalovaného a jeho partnerka domáhají úpravy styku s nezletilou v němž mj. uvádí, že poškozené několikrát doporučovali návštěvu odborného lékaře a nabízeli jí i jejich soustavnou pomoc s jejím psychickým a neobvyklým stavem. Z vyjádření poškozené k návrhu rodičů obžalovaného ze dne 5. 11. 2019 plyne, že poškozená poukazuje na rapidní zhoršení vztahů mezi jí a otcem obžalovaného přibližně 14 dnů po porodu, když ji začal bezdůvodně napadat, že je proti němu a matce obžalovaného zaujatá. Poškozené bylo neustále opakováno, že musí vyhledat odbornou pomoc, že je psychicky narušena, bylo jí vyhrožováno, že jí zavrou do klece; tím ztratila jakoukoli důvěru v rodiče obžalovaného. Z protokolu o jednání ze dne 7. 11. 2019 plyne, že poškozená ve svém výsledku uvedla, že po narození dcery (*myšleno v prvním týdnu až 14 dnech po porodu*) bylo vše v pořádku, obžalovaný jí též s péčí o nezletilou pomáhal, v případě, kdy poškozená navrhovala obžalovanému, aby jí s péčí o dceru pomohl, ten jí odkázal, že je na rodičovské dovolené. Poškozená následně popisuje skutečnosti rozhodné pro úpravu péče a stanovení výživného při takovémto jednání s tím, že dále zdůraznila, že se nikdy neléčila s psychickými problémy, není závislá na žádných návykových látkách. K dotazům otce obžalovaného na poškozenou v tom směru, že otcovským prarodičům je upíráno právo stýkat se s jejich vnučkou ve stejném rozsahu jak tak mohou činit rodiče poškozené, poškozená uvedla, že ke svým rodičům odešla při odchodu z manželství z toho důvodu, že to vyžadovaly její finanční možnosti, jelikož nemá vlastní bydlení, není to dáno tím, že by ji o to její rodiče prosili. Ke konfrontaci s matkou obžalovaného při takovémto jednání pak poškozená uvedla, že doslova „zapomněli“, že ji přibližně 14 dnů po porodu otec obžalovaného velmi hrubým vulgárním způsobem napadal, posílal jí do léčebny a vyhrožoval jí, že na ni ví spoustu věcí z minulosti, které případně použije; obžalovaný takovýmto výpadům pouze přihlížel. V navazujícím výsledku obžalovaný jako první okolnost uvedl, že se poškozená z domácnosti odstěhovala naprosto bezdůvodně, nikoli z donucení, ale v obou případech dobrovolně, po porodu začal pozorovat změny v jejím chování, kdy mu dceru odpírala, zakazovala mu k ní chodit a starat se o ní. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 14. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-172, byla mj. nezletilá svěřena do výlučné péče matky a otci bylo stanoveno výživné v odpovídající výši. Soud v odůvodnění rozsudku poukazuje na skutečnost, že vztahy v rodině jsou napjaté, přičemž v nejlepším zájmu dítěte není střídavá péče o nezletilou, zvláště pak za situace, kdy obžalovaný zpočátku prakticky o střídavou péči ani neusiloval. Opatrovnický soud taktéž výslovně uvádí, že rodiče obžalovaného vykazují značně negativní vztahy a postoj vůči poškozené, když např. otec obžalovaného poškozenou nazval jako odporného arogantního nepřizpůsobivého člověka s jakým se v životě nesetkal, přičemž je zde reálná obava, že by takovýto názor otec obžalovaného mohl prezentovat před nezletilou. Předmětný rozsudek byl následně částečně změněn rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 6. 2020, č. j. 6 Co 75/2020-406, a to co do úpravy styku otce s nezletilou a zamítnutí návrhu otcovských prarodičů na úpravu styku s nezletilou. V odůvodnění rozsudku (viz odstavec 32) odvolací

soud zcela jasně vyslovil závěr, že se nebude zabývat okolnostmi, které vedly k zániku manželství a ke skutečností, proč rodiče připravili nezletilou o ucelenou rodinu, hodnotí vztahy mezi rodiči jako velmi napjaté, přičemž ke zklidnění vztahu přispělo až vydané předběžné opatření. Dle názoru odvolacího soudu matka, resp. poškozená umožňovala obžalovanému styk s nezletilou, i když ne v takovém rozsahu, jak by si obžalovaný představoval. Pokud se jedná o tzv. „únos“ nezletilé obžalovaným, tak odvolací soud s takovýmto jednáním vyslovuje zcela striktní nesouhlas. Pokud se jedná o úpravu styku otcovských prarodičů s nezletilou, neupravil odvolací soud takovýto jejich styk právě s poukazem na rozsah styku obžalovaného s nezletilou. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 21. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-181, došlo k zamítnutí návrhu bratra obžalovaného a jeho partnerky na úpravu styku. Z vyjádření poškozené ze dne 4. 3. 2020 plyne, že poškozená je opakovanými „únosy“ nezletilé při styku otce s nezletilou velmi traumatizována, ví, že jí obžalovaný takovýmto jednáním trestá, přičemž považuje takovéto jednání za ventilování jeho agresivity vůči ní. Ve vyjádření taktéž poukazuje na agresivní chování obžalovaného vůči její osobě za doby společného soužití, což vedlo poškozenou k podání trestního oznámení, k jehož podání vedlo poškozenou nejenom chování obžalovaného vůči její osobě, ale i jeho obdobné chování vůči jeho bývalým partnerkám. Usnesením zdejšího soudu ze dne 29. 1. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-24, bylo matce vyhověno v tom směru, že soud vydal předběžné opatření, kterým obžalovanému uložil, aby předával nezletilou v bydlišti matky, poškozené naopak zamítl návrh na prozatímní určení výše výživného a rozsah úpravy styku obžalovaného s nezletilou, což odůvodnil mj. skutečností, že ve věci probíhají úkony řízení před odvolacím soudem o úpravu péče o nezletilou a stanovení výživného, resp. o úpravu styku s ní (viz předešlý rozsudek Krajského soudu z č. l. 406 spisu). Ze zprávy Městského úřadu [redacted] – OSPOD ze dne 12. 2. 2020 vyplývá vyhrocená situace mezi poškozenou a obžalovaným, kdy oba mezi sebou *nekomunikují*, *nesnaží* se domluvit, *nevyužili* nabízené odborné pomoci; oběma byla doporučeno navštívit Krizové centrum v [redacted] a využít služeb mediátorky [redacted]. Ze zprávy o spolupráci vystavené Krizovým centrem dne 21. 5. 2020 (žurnalizováno na č. l. 340 spisu) vyplývá, že terapeutická sezení, jejichž předmětem mělo být řešení rodičovských rozepří a uspořádání péče o nezletilou, stejně jako odstranění vzájemných pochybností o způsobu pečování o nezletilou, byla přerušena z důvodu na straně obžalovaného, který namítal nevěrohodnost sociální pracovnice, přičemž prvé naplánované sezení bylo ukončeno předčasně vzhledem k psychickému vypětí poškozené. Ze zprávy téhož krizového centra ze dne 10. 3. 2020 plyne diktování podmínek spolupráce ze strany obžalovaného, který požaduje, aby mediace vedl zapsaný mediátor, což je pro poškozenou nepřipustné, neboť by to pro ni znamenalo dojíždění a trávení delší doby spolu s obžalovaným; sama sociální pracovnice upozorňuje na skutečnost, že v případě, kdy obavy poškozené z jejího týrání jsou oprávněné, je nutné k mediaci jako takové přistupovat značně obezřetněji. Rozsudkem ze dne 4. 6. 2020, č. j. 6 Co 74/2020-373, krajský soud zamítl odvolání bratra obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 21. 11. 2019, č. j. 23 Nc 1604/2019-181, s poukazem na skutečnost, že v rodině obžalovaného panují nekonfliktní vztahy, přičemž styk s nezletilou se má odehrávat v průběhu styku otce s nezletilou. Z usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 12. 5. 2020 sp. zn. IV. ÚS 1228/2020 vyplývá, že ústavní stížnost obžalovaného byla odmítnuta, přičemž ústavní soud mimo jiné poukázal na fakt, že obecné soudy se plně vypořádaly s dokazováním ve věci nezletilé, pro potřeby budoucí úpravy poměrů nezletilé je nutné situaci v rodině uklidnit a stabilizovat, přičemž jakékoli rozpory mohou být pro dětskou psychiku velmi traumatizující. Odmítnutím ústavní stížnosti obžalovaného skončilo i další řízení, které bylo u Ústavního soudu ČR vedeno pod sp. zn. IV. ÚS 2861/2020 (viz usnesení na č. l. 428 tohoto spisu), v němž Ústavní soud ČR mimo jiné zdůraznil, že obecné soudy se plně vypořádaly s okolnostmi, které neodůvodňují svěřením nezletilé do

střídavé péče; závěry obecných soudů nejsou v kolizi se zájmy nezletilé. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 6. 2020, č. j. 6 Co 583/2020-69, kterým odvolací soud rozhodoval o odvolání otce proti usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 4. 2020, č. j. 23 Nc 1604/2019-35, vyplývá, že otec v odvolání poukazuje na zášť vyřizující soudkyně poté, co si dovolil on dovolil (*myšleno unést nezletilou*), a za co je třeba jej ztrestat vyloučením z péče, přitom právě otec takovýmto „únosem“ bedlivě dbal na zájem dítěte a ověřoval dopad jeho rozhodnutí, když veškerou situaci konzultoval s psychologem. Odvolací soud poukázal na skutečnost, že sama matka uváděla, a v tomto ji odvolací soud též uvěřil, že se situace mezi ní a otcem částečně zklidnila, matka otci dítě předává, otec jej přebírá, a to za situace, kdy ve věci je dále pokračováno v odvolacím řízení. Samotné nevrácení nezletilé ze styku však bylo vyhodnoceno jako velmi nevhodné. Z návrhu matky o věci významné, na níž se rodiče nemohou dohodnout (změna bydliště nezletilé) ze dne 28. 12. 2020 vyplývá, že matka opět tvrdí okolnosti rozhodné pro rozhodnutí o daném předmětu řízení, přičemž uvádí, že důvod pro podání takového návrhu je nesouhlas obžalovaného s takovouto úpravou (změna bydliště), a to za situace, kdy vztahu mezi nimi jsou napjaté a jakákoli dohoda ohledně nezletilé je s obžalovaným prakticky nemožná; v předmětném návrhu poškozená též poukazuje na své obavy z nestabilního chování a nestabilního psychického stavu obžalovaného, který v současné době navštěvuje psychologa, trpí depresi, přičemž proti jeho osobě je vedeno toto trestní stíhání (myšleno trestní stíhání vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 T 34/2021). Z námitek podjatosti žurnalizovaných na č. l. 521-540 spisu vyplývá, že poškozená považuje za zcela absurdní, aby věc řešil soudce okresního soudu, který se sám v trestní věci z důvodu podjatosti vyloučil, a to mj. pro jeho vztah k otcovským prarodičům. Z žádosti o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání (žurnalizováno na č. l. 527-527 spisu) vyplývá, že poškozená podala žádost o zapsání dítěte do mateřské školy, přičemž z rozhodnutí mateřské školy se sídlem [REDAKCE], ze dne 28. 5. 2021 bylo takovéto žádosti vyhověno; z odvolání obžalovaného ze dne 2. 6. 2021 vyplývá, že obžalovaný s takovýmto zápisem nezletilé do mateřské školy nesouhlasí, neboť správní orgán rozhodl i přesto, že mu nebyl znám názor, resp. souhlas druhého z rodičů. Z návrhu matky o věci významné, na níž se rodiče nemohou dohodnout spojený s návrhem na vydání předběžného opatření (návrh na nahrazení souhlasu druhého rodiče s podáním přihlášky do mateřské školy) vyplývá, že poškozená dne 22. 6. 2021 podala návrh, který je vynucený odvoláním obžalovaného ohledně zápisu nezletilé do mateřské školy. V návrhu poškozená poukazuje na skutečnost, že obžalovaný se jí i nadále snaží ovládat prostřednictvím obstrukčních jednání, čímž jí brání vést svobodný život, když prostřednictvím nezletilé omezuje svobodu poškozené mj. tím, že diktuje poškozené, kde má bydlet. Takovéto kroky otce považuje matka pouze za mstu a snahu po komplikování jejího života. Usnesením ze dne 11. 8. 2021, č. j. 6 Co 872/2021-595, rozhodl krajský soud o odvolání proti usnesení zdejšího soudu ze dne 23. 6. 2021, č. j. 23 P 142/2020-563, kterým byl mj. zamítnut návrh otce na vydání předběžného opatření na svěření nezletilé do jeho péče s tím, že opět krajský soud zdůraznil, že návrhovátelem neprokázal naléhavost prozatímní úpravy poměrů. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 8. 2021, č. j. 6 Co 873/2021-599, jímž bylo rozhodnuto o odvolání matky proti usnesení zdejšího soudu ze dne 28. 6. 2021, č. j. 23 P 142/2020-584, došlo k zamítnutí návrhu poškozené na omezení rodičovské odpovědnosti obžalovaného v rozsahu v kterém se matka domáhala rozhodnutí obžalovaného na úseku předškolního vzdělání nezletilé, když opět odvolací soud poukázal na fakt, že rozhodnutím o takovémto předběžném opatření by došlo k rozhodnutí v meritu věci předběžným opatřením bez projednání věci v jednání. Usnesením ze dne 11. 8. 2021, č. j. 6 Nc 1312/2021-603, pak krajský soud rozhodl o námitce podjatosti poškozené v tom směru, že soudce JUDr. Jiří Mühlstein není podjatý v dané věci, když mj. poukázal i na skutečnost, že žádné okolnosti nenasvědčují tomu, že by daný soudce měl určitý vztah

k rodičům obžalovaného, tedy že by měl určitý vztah k účastníkům řízení. Usnesením ze dne 1. 9. 2021, č. j. 23 P 142/2020-650, zamítl zdejší soud návrh matky na vydání předběžného opatření ohledně přihlášení nezletilé do předškolního vzdělávání, když opět poukázal na skutečnost, že nebyla zde prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů. Z návrhu obžalovaného ze dne 3. 11. 2021 mj. vyplývá, že soud fakticky legalizuje protiprávní jednání matky, ustupuje jejímu agresivnímu způsobu vedení sporu a záměru a snaze o minimalizaci kontaktu obžalovaného s nezletilou, přičemž takovéto kroky soudu vytrhávají nezletilou z jejího rodiště a vedou k trvajícím bezdůvodnému omezování péče obžalovaného o dceru. Z takovéhoho důvodu obžalovaný navrhuje opět prozatímně upravit poměry k nezletilé tak, jak cituje v návrhu. Okresní soud v Prachaticích následně rozsudkem ze dne 2. 11. 2021, č. j. 23 P 142/2020-686, udělil souhlas matce nezletilé k zápisu nezletilé do mateřské školy a zamítl návrh otce na změnu péče, resp. na rozhodnutí o střídavé péči. Nálezací soud uvedl, že návštěva školky nezletilou v [REDAKCE] je v jejím nejlepším zájmu, důvodem pro zamítnutí návrhu otce na střídavou péči pak byla zejména špatná komunikace rodičů mezi sebou navzájem, přičemž probíhající trestní stíhání v této věci (tj. 4 T 34/2021) nebylo hlavním důvodem, který soud k takovému rozhodnutí vedl. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] – OSPOD ze dne 21. 2. 2022 vyplývá, že u rodinných poměrů nezletilé nastaly nové skutečnosti, když poškozená podala dne 21. 12. 2021 trestní oznámení, resp. podnět k Policii ČR ohledně podezření z pohlavního zneužití nezletilé obžalovaným; aktuálně probíhá asistovaný styk obžalovaného s nezletilou. Kolizní opatrovník nebyl schopen konstatovat, zdali je takovéto trestní oznámení poškozené toliko účelovým jednáním, které je vyvolané dlouhodobým oboustranně vyhrčeným sporem o nezletilou, popř. zdali nedochází ze strany obou rodičů k manipulaci s nezletilou, či zdali rodiče netrpí duševní poruchou. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 2. 2022, č. j. 6 Co 1501/2021-738, vyplývá, že odvolací soud potvrdil rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 11. 2021, č. j. 23 P 142/2020-686, přičemž z odůvodnění takovéhoho rozsudku (viz odstavec 13 a 14) vyplývá, že zahájení úkonů trestního řízení pro podnět poškozené z údajného pohlavního zneužívání nezletilé vůbec nebylo tím hlavním kritériem, proč odvolací soud potvrdil rozsudek soudu I. stupně; důvodem pro potvrzení takovéhoho rozsudku byly úplně jiné okolnosti spočívající v nejlepším zájmu nezletilé a skutečnosti, že nezletilá byla svěřena do výlučné péče matky, kde prospívá. Z usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 12. 2021, č. j. 23 P 142/2020-18, vyplývá, že obžalovaný je oprávněn se na základě předběžného opatření stýkat s nezletilou toliko za přítomnosti asistovaného styku, resp. za přítomnosti pracovníka zařízení [REDAKCE], a to každou středu v týdnu. Z usnesení téhož soudu ze dne 4. 1. 2022, č. j. 23 P 142/2020-24, vyplývá, že soud zamítl návrh otce na vydání předběžného opatření, kterým by byla uložena povinnost matce předat dítě do neutrálního prostředí k uskutečnění styku. Z návrhu rodičů obžalovaného ze dne 11. 1. 2022 vyplývá, že se otcovští prarodiče domáhají úpravy styku s nezletilou s ohledem na vydané předběžné opatření, kterým byl uložen obžalovanému asistovaný styk s nezletilou. Poukazují na to, že takovýto jejich rozsah styku je absolutně nedostatečný, matka jim brání ve styku s nezletilou, a to i přesto, že k nezletilé mají vytvořený silný citový vztah. Svá tvrzení následně dokládají emailovou komunikací mezi nimi a poškozenou, v níž poškozená uvádí, že s jejich stykem, nemá problém, že styku nechce bránit, nicméně ten že se uskuteční v organizaci [REDAKCE], a to vzhledem k probíhajícímu trestnímu řízení. Z návrhu rodičů obžalovaného ze dne 12. 1. 2022 plyne, že navrhovatelé chtějí prozatímně upravit styk s nezletilou, a to ze shodných důvodů, jak popsali v návrhu, který předešlého dne podali v meritu věci. Z usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 1. 2022, č. j. 23 P 142/2022-46 (vydáno JUDr. Petrem Kolbanem) se podává, že návrh na vydání předběžného opatření byl soudem zamítnut, neboť by se jednalo o skutečnost, že předmětným usnesením se bez projednání věci nahrazuje rozhodnutí ve věci samé, přičemž

za situace, kdy teprve začínají úkony trestního řízení ohledně návrhu matky, nelze předjímat jakých výsledků takového prověřování policejního orgánu dospěje. Zdejší soud následně usnesením ze dne 16. 2. 2022, č. j. 23 P 142/2020-71, zamítl návrh otce na zrušení předběžného opatření, kterým došlo k redukci styku obžalovaného s jeho dcerou, a to pouze na jednu hodinu jedenkrát týdně ve středu prostřednictvím asistovaného styku. Takovémuto usnesení předcházel návrh ze dne 10. 2. 2022 v němž obžalovaný poukazuje na to, že jedna hodina týdně je naprosto nedostatečná, přičemž takováto úprava je v rozporu se zájmy nezletilé a v rozporu též s judikaturou ústavního soudu. Obžalovaný též poukazuje na skutečnost, že adekvátním řešením může být styk s nezletilou za asistence osob nezletilé příbuzných. Z vyjádření matky ze dne 12. 2. 2022 plyne, že se poškozená snaží toliko chránit nezletilou a snaží se jí vytvořit klidné a neutrální prostředí, a to za situace, kdy nezletilá je odkázána na dospělé osoby; poukazuje taktéž na skutečnost, že nezletilá dcera je vystavena působení ze strany prarodičů, kteří jsou vůči ní negativně naladěni. Z usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 3. 2022, č. j. 6 Co 254/2022-83, plyne, že jednotlivé postupy soudu prodlužují účastníci, a to zejména otec a otcovští prarodiče, kteří podávají ve většině případů nedůvodné návrhy i odvolání. Z usnesení krajského soudu ze dne 4. 3. 2022, č. j. 6 Co 251/2022-88, pak vyplývá, že návrh otce na zrušení předběžného opatření uloženého usnesením zdejšího soudu, č. j. 23 P 142/2020-71, byl zamítnut. Z usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 4. 3. 2022, č. j. 23 P 142/2020-14, vyplývá, že předběžné opatření uložené usnesením č. j. 23 P 142/2020-18 se zrušuje, přičemž obžalovanému se stanovuje asistovaný styk každý čtvrtek v týdnu v délce dvou hodin. K takovémuto kroku přivedlo nalézací soud mj. stanovisko opatrovníka, přičemž nalézací soud též poukázal, že od podání trestního oznámení uplynula určitá doba. Z vyjádření matky k návrhu otcovských prarodičů na úpravu styku (podáno soudu dne 13. 4. 2022) vyplývá, že matka nebrání styku nezletilé s prarodiči, nezletilou se snaží pouze chránit, přičemž rodičům obžalovaného bylo nabídnuto, že se mnou s nezletilou stýkat jedenkrát za měsíc v rámci asistovaného styku, není tedy pravdou, že by rodiče obžalovaného byli ze styku vyloučeni. Z protokolu o jednání ze dne 22. 4. 2022 vyplývá soustavně negativní postoj rodičů obžalovaného vůči poškozené, který se např. projevuje tím, že i když chválí nezletilou v jejím vývoji, tak popírají zásluhy, které na jejím vývoji má matka. Z protokolu též plyne, že nezletilá nesdíluje matce, jak probíhá její styk s otcem a otcovskými prarodiči (to jak za doby před, tak i po vydání předběžného opatření), matka je toho názoru, že otcovští prarodiče navádí nezletilou vůči její osobě, přičemž v dobách, kdy se nezletilá vracela ze styku s otcem, tak postupně se její stav zlepšil, byla v pořádku, nevykazovala žádné nestabilní projevy. Poškozená nemá žádný vztah k otcovským prarodičům, neboť zlom nastal ve chvíli, kdy ji rodiče obžalovaného napadli, že je psychicky labilní a že by měla vyhledat pomoc; její vztah k nim je neměnný, přičemž byl ještě dále více negativně umocněn tím, že se podíleli na únosu nezletilé, resp. obžalovanému s takovýmto únosem pomáhali. Z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 22. 4. 2022, č. j. 23 P 142/2020-784 (věc rozhodnutá JUDr. Petrem Kolbanem) vyplývá hodnotící stanovisko soudu činěné pouze pro potřeby řízení o úpravě styku otcovských prarodičů s nezletilou, přičemž nalézací soud rozvádí, že hlavní jádro aktuálního problému tkví v neuspořádaných vzájemných vztazích mezi rodiči nezletilé, kteří nebyli schopni se vyrovnat se zánikem jejich manželství, resp. nechápou odlišné role partnerů a rodičů. Soud uvádí, že na straně matky je podezřívavost odůvodněna negativními zkušenostmi s rodiči obžalovaného, což vedlo k její traumatizaci, na straně otce jsou prvky, které vedou k narušení rodičovského vztahu patrné zejména v oblasti tvrdošíjného lpění na spravedlivém až rovném kontaktu s nezletilou. Právě z takovýchto důvodů jsou oba rodiče nezletilé přestárlými dětmi, kteří upřednostňují své osobní zájmy před zájmy nezletilé, tedy své egoistické zájmy, které prosazují na úkor druhého. Do této vzájemné bitvy (myšleno však aktuálně probíhající bitvy) vstupují zejména otcovští prarodiče, kteří taktéž požadují,

aby měli rovnoprávný přístup ke styku s nezletilou. *Odstavec 26 takového rozsudku je pak snahou po mediačním působení soudu na rodiče nezletilé, příp. též rodiče obžalovaného, tedy má dojít k vytvoření určité prevence před v budoucnu vzniklými problémy, logicky však musel mít příslušný samosoudce na paměti fakt, že musí vážit formulaci jednotlivých okolností a skutkových závěrů takovým způsobem, aby nezavdal důvody po podjatosti své osoby v rámci trestního stíhání (kde vystupoval, a i nadále vystupuje, v roli předsedy senátu).*

189. Všechny shora provedené důkazy nadepsaný soud provedl a hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich vzájemném souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného projednávaným skutkem v rozsahu uvedeném ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud se zaměřil, s ohledem na detailní popis důkazů shora, spíše na popsání jednotlivých rozporů mezi nimi a na celkové shrnutí věci.
190. Pokud se jedná o hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného, poškozené [REDAKCE] a dalších svědků je soud toho názoru, že výpověď obžalovaného je značně nevěrohodná, neboť obžalovaný reprodukuje rozhodující skutečnosti výrazně zkresleně až lživě, celou problematiku trestní věci bagatelizuje; tento jeho projev však nemusí být záměrný (ač by právo na to lhát jakožto obžalovaný měl), nýbrž může souviset s jeho osobnostními rysy tak, jak je popsala [REDAKCE] (narcistické sklony, nadhodnocování svých schopností, pozitivnější náhled na sebe samotného v porovnání s objektivní realitou, posilování sebehodnoty skrze ponižování a komandování druhých apod.). Je nutné předeslat, že atypičnost dokazování trestné činnosti proti rodině a dětem (část druhá, hlava IV tr. zákoníku) spočívá ve skutečnosti, že primárním zdrojem poznatků o deliktním chování pachatele bývá zpravidla oběť trestné činnosti. Soud tak porovnával skutečnosti líčené poškozenou s tvrzeními, které sdělil ve své výpovědi obžalovaný, rodinní příslušníci z řad rodiny [REDAKCE] a [REDAKCE], další svědci z okruhu přátel poškozené, bývalí pracovní kolegové obžalovaného, osoby, které poskytovaly terapeutickou pomoc či jinak do vztahu terapeuticky intervenovaly, a osoby, které mají z minulosti zkušenosti s partnerskými vztahy obžalovaného (svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]); bylo přihlédnuto, jak provedeno shora, též k závěrům znaleckých posudků (u [REDAKCE] i k jejímu doplňujícímu výslechu).
191. Již na tomto místě je nutné vyjádřit určité překvapení nad tím, že ačkoliv byl obžalovaný konfrontován s drtivou většinou důkazů (nezúčastnil se toliko posledního hlavního líčení ve věci), a takovéto důkazy byly pro něj značně negativní², nevyjádřil po jejich provedení v rámci hlavního líčení v rámci vyjádření se žádné pozdvižení či kategorický nesouhlas. Jak plyne z konstantní judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. rozhodnutí ve věci John Murray proti Spojenému království [GC], § 47, či ve věci Ibrahim a ostatní proti Spojenému Království [GC], § 269) právo obžalovaného odepřít výpověď není právem absolutním a je podrobena řadě výjimek. Tou nejzásadnější je skutečnost, že na mlčení obžalovaného, či jeho neadekvátní reakci (pasivita, selektivní vyjadřování k určitým skutečnostem), sice nelze postavit závěr o jeho vině, avšak lze vzít při hodnocení důkazů (např. věrohodnosti výpovědi obžalovaného) v úvahu fakt, že se obžalovaný nevyjádřil ke skutečnostem, které zjevně svědčí o *nutnosti jeho reakce*, a které v rámci dokazování *předložila obžaloba* (popř. vyhledal a *provedl soud*), přičemž takovéto důkazy usvědčují obžalovaného. Soud tak zcela respektuje právo obžalovaného odmítnout vypovídat, popř. se vyjadřovat

² Bývalé podřízené popisovaly jeho zlé jednání s nimi, kamarádky poškozené líčily okolnosti, které jim poškozená sdělovala, bývalá partnerka a dcera jiné bývalé partnerky jej označily prakticky za rozvraceče, vypočítavého jedince, dcera již zesnulé ex partnerky vyjádřila zcela zjevný despekt až zhnusení nad obžalovaným (tomu mj. nalézací soud rozumí vzhledem k tomu, že svědkyně dávala chování obžalovaného k její matce do příčinné souvislosti s jejím úmrtím).

toliko k okolnostem, které sám uzná za vhodné, nicméně nelze přehlédnout, že obžalovaný toliko selektivně reagoval na některé provedené důkazní prostředky, a to navíc obecnými formulacemi (popř. dodáním vyselektované elektronické komunikace, ke které se soud vyjádří níže). Za takovéto situace je nutné projev obžalovaného při hlavním líčení dát do souvislosti s jeho tvrzeními (viz jeho výpověď) a dospět k nevěrohodnosti obžalovaného, neboť mnoho z okolností zjištěných prováděním jednotlivých důkazů (výslechem svědků) bylo natolik zásadních a fatálních, že vyžadovaly reakci obžalovaného, která však nenastala (např. tvrzení bývalých partnerek obžalovaného, jeho podřízených, svědkyně [redacted] apod.). Nešlo taktéž v rámci hlavního líčení přehlédnout, že pokud vypovídaly svědkyně z řad bývalých zaměstnankyň (tyto svědkyně obžalovaný nazýval lopaty, biofarma), které povětšinou působily značně nervózně, utáple, projevoval se obžalovaný vcelku sebevědomě³, naopak v případě výpovědí velmi rozhodných a rázných žen (kamarádky poškozené, matka poškozené, popř. svědkyně [redacted]) se obžalovaný „držel zpátky“. I tento fakt ostatně svědčí o tom, že obžalovaný své mocenské postavení uplatňuje toliko vůči osobám, které jsou dle jeho názoru zranitelné, slabší, resp. vůči němu v podřízenějším až závislém postavení.

192. Co se týče věrohodnosti obžalovaného, nelze taktéž přehlédnout jeho snahu stavit se do role oběti, osoby zneužitě či využitě. Dle jeho přesvědčení působil jen jako „inseminátor“, jakmile svou úlohu splnil, byl nepotřebný a bylo nutno jej odstranit. Tato interpretace je však mylná už jen z důvodu, že ke svatbě došlo v souvislosti s početím dítěte (kdyby obžalovaný figuroval jako inseminátor, byl by po početí odstraněn, poškozená by s ním nemusela vstupovat do manželského svazku, popř. by se k němu nepokusila vrátit či s ním docházet na terapii). Poškozená se taktéž těšila na narození dítěte a založení úplné rodiny. Z takovéhoho důvodu již od doby příprav svatby konstantně ignorovala určité projevy obžalovaného vedoucí k asymetrii rolí (např. vydírání zrušením svatby), nicméně tak činila ze zcela logických důvodů – snaha po narození dcery do úplné rodiny, pokus o obnovu vztahu, snaha žít ve vztahu *po vlastním* (nikoliv tedy se soustavnou intervencí rodiny obžalovaného); do této snahy zapadá i znalecký závěr [redacted], že se poškozená snažila jiným zavděčit, pochybovala o sobě, tedy neustále ustupovala nátlaku obžalovaného. I přesto, že poškozená uvádí určité nepohodlí a příkoří ve vztahu již před narozením dítěte (a mohla by se tudíž snažit prodlužovat období zlého nakládání stanovené ve skutkové větě v neprospěch obžalovaného), datuje bolestivost prožitků v rámci soužití s obžalovaným až do období od narození dítěte; zde opět [redacted] potvrdila, že vznik rodičovské role, rozpolcení pozornosti mezi partnera a dítě, popř. hormonální proměna a určité vytížení poškozené v péči o dítě byly pomyslnou „poslední kapkou“ a vnesly daleko větší zátěž na poškozenou, která nebyla schopna kompenzovat zlé nakládání obžalovaného s její osobou ze svých vnitřních zdrojů, což vedlo k tomu, že od narození dcery se prudce zhoršilo její duševní prožívání, resp. vzrostla její vnitřní tenze a bolest (díky tomu se např. u [redacted] [redacted] mohla projevovat jako prakticky paralyzovaná). Je tudíž logické, že poškozená v jistý moment kategoricky s obžalovaným ukončila vztah za situace, kdy již byla trochu lépe za pomoci pomocných organizací a rodiny orientovaná v problematice (např. jí bylo známo, že slova obžalovaného o údajném odnětí dítěte, resp. že na ní pošle sociálku, nejsou tak reálná, bylo jí známo, že jí rodina poskytne zázemí a potřebnou pomoc); vztah pak přirozeně ukončila díky eskalaci fyzického napadání obžalovaného, který přešel od slovních urážek a výhrůžek, prosté hrozby pěstí, popř. zničení telefonu, k fyzickému napadení, což byla pro poškozenou nepřekročitelná hranice.

³ O jeho sebevědomí mj. svědčila i jeho řeč těla, když zaujímal daleko uvolněnější pozici, s rukou položenou na sousední židli (sebevědomější člověk přitom v rámci svého projevu vždycky zabírá svým tělem pokaždé více prostoru než člověk nesebevědomý, který je spíše schoulený).

193. Soud tak hodnotí výpověď poškozené jako naprosto autentickou, prostou jakéhokoliv zájmu poškodit obžalovaného, křivě jej obvinít z deliktního jednání proti *její* osobě a těžít tak z trestního stíhání v rámci soukromoprávních (tj. civilních či opatrovnických) řízení. V průběhu obou výpovědí poškozená líčila jednotlivé okolnosti prakticky shodně, byla taktéž schopna reagovat na doplňující dotazy, popř. konfrontace se závěry či pochybnostmi, které v odůvodnění usnesení vyjádřil odvolací soud. Vykazovala též znaky akutní a autentické tenze (napětí, obezřetnost), často měnila tón hlasu, s kterým bezprostředně (ruku v ruce) korespondovaly nonverbální projevy jejího těla (zkřížené ruce, svírání rukou mezi stehny, přihrbení ramen), ostýchala se určité pro ni bolestivé skutečnosti sdělit (např. nadávky), některé okolnosti si nebyla schopna vybavit; při své druhé svědecké výpovědi pak poškozená sama přiznala, že s přibývajícím časovým odstupem zvládá o některých tématech hovořit snadněji, resp. je ohledně nich uvolněnější, vztah s obžalovaným se více uklidnil⁴, jsou schopni o určitých nekonfliktních tématech společně hovořit (obžalovaný je nicméně opět agresivní ve chvíli, kdy není takříkajíc po jeho). Pokud poškozená líčila sebe samotnou, zmiňovala na rozdíl od obžalovaného (který se líčil v superlativech) i negativní stránky své osobnosti, popř. vyzdvihla v jistých ohledech dobré chování obžalovaného či polehčující okolnosti k jeho osobě, pokud k tomu měla objektivní důvod (např. uvedla, že se v jistém období staral o nezletilou, že ji krom jednoho excesu fyzicky nenapadl, toliko napadením hrozil). Přiznala taktéž, že ona byla tou osobu ve vztahu, kdo si přál spát odděleně (čemuž se ostatně nelze při chování obžalovaného ani divit, jiná žena /jako např. bývalé partnerky/ by od něj dávno odešla poté, co by obžalovaný přešel od lichotek ke svému přirozenému manipulativnímu a sebestřednému chování). Sama poškozená navíc nahlížela zpětně na určité své kroky v manželství, popř. rodičovství, jako na nešťastné (např. sdělila, že se až příliš upnula na dceru), popř. doznala, že určité hádky sama započala⁵.
194. Při líčení jednotlivých příkoří ve vztahu (v rámci obou výsledků) poškozená zachovala časovou linii vývoje vztahu, popsala, jak se nátlak obžalovaného a členů rodiny [redacted] na její osobu stupňoval a jak se na ní podepsal, popř. jak celou situaci vnímala; obdobné líčení událostí činila poškozená i v soukromoprávních sporech ve chvíli, kdy si to vyžadoval předmět řízení (např. tvrzení ohledně výlučné užívání osobního automobilu ve společném jmění manželů obžalovaným, vedení trestního stíhání pro nynější zločin ve chvíli, kdy je poškozená dotazována soudem na důvod opuštění společné domácnosti). Pokud odvolací soud v odst. 19 svého usnesení poukazuje na skutečnost, že poškozená neuváděla v návrhu ze dne 15.1.2019 fyzické napadení obžalovaným, podporuje tato skutečnost věrohodnost poškozené, neboť poškozená ani nemohla v době podání návrhu takovou skutečnost uvádět, jelikož byla obžalovaným napadena až dne 25.7.2019, tedy půl roku po podání návrhu. Ruku v ruce s tím pak zcela logicky chtěla pokračovat v řízení ohledně rozvodu manželství a péče o nezletilou prakticky bezprostředně poté, co obžalovaný fyzický útok učinil (30.7.2019).
195. V předešlých odstavcích zmíněný postup poškozené potom vyvrací určitou pochybnost, kterou odvolací soud vyslovil ohledně tzv. *interpersonal partner violence* (odst. 55 usnesení). Nutno předeslat, že uvedený termín je termínem obecným a literatura⁶ pod něj označuje

⁴ Nicméně zmíněné vyjádření nelze přeceňovat, neboť poškozená sama uvedla, že se obžalovaný zmínil ve svých projevech až poté, co tuto trestní věc začala řešit prostřednictvím orgánů činných v trestním řízení.

⁵ Tyto okolnosti však nevedou, jak bude patrné níže, k pochybnostem ohledně asymetrie rolí ve vztahu.

⁶ Viz např. https://www.researchgate.net/profile/Lesia-Ruglass/publication/23682556_Interpersonal_partner_violence_and_women_in_the_United_States_An_overview_of_prevalence_rates_psychiatric_correlates_and_consequences_and_barriers_to_help_seeking/links/5b873343a6fdc55f8b710616/Interpersonal-partner-violence-and-women-in-the-United-States-An-overview-of-prevalence-rates-psychiatric-correlates-and-consequences-and-barriers-to-help-seeking.pdf či

prakticky kterékoliv zlé jednání duševního či sexuálního původu, citové vydírání/zneužívání či tzv. stalking. Je tedy patrné, že zmíněné jednání, resp. jeho projevy mohou nalézt původ v celé řadě skutkových podstat trestního zákoníku (např. nebezpečné vyhrožování, výtržnictví, nebezpečné pronásledování a jiné), či správních předpisů (např. přestupek proti občanskému soužití, kdy pachatel oběť hrubě urazí), popř. se může jednat o přirozenou náplň vztahu mezi partnery (ve společnosti známo pod slangem „vztah jako Itálie“). Co odlišuje předešlé delikty od nyní projednávaného zločinu je předně asymetrie rolí partnerů, která je dána dlouhodobostí a opakováním ve zlém nakládání; v daný moment se nejedná o *interpersonal partner violence* (či někdy známo jako *intimate partner violence*) ale o tzv. *domestic violence*, čili domácí násilí, pro které je typické získání moci jedné osoby nad osobou jinou, taktéž v domácnosti žijící, přičemž k takovému cíli využívá agresor nástrojů v podobě vyvolání strachu, výkonu kontroly nad druhým, omezování osobní svobody apod. Tyto projevy a nástroje byly v nynější věci bezpochyby prokázány. Obžalovaný stavěl poškozenou nejen za doby společného soužití, ale i po jeho skončení, do role blázna, nabádal ji k léčbě, zpochybňoval její výchovné kompetence, aniž by měl k takovéto vcelku závažné domněnce být sebemenší objektivní důkaz (nutno zdůraznit, že v tomto velmi poctivě sekundovali členové rodiny obžalovaného). I přesto, že poškozená měla s řízením vozidla dlouhodobé zkušenosti, neměla žádnou dopravní nehodu, neselhala při řízení vozidla, nekolabovala, popř. nepřeceňovala své síly, pod rouškou obav o bezpečnost dcery jí zakazoval jezdit vozidlem. Ačkoliv kamarádky poškozené, popř. též její matka a sestra, udávaly zcela běžnou četnost vzájemných kontaktů s poškozenou, zakazoval poškozené užívat mobilní telefon (i přes takovýto zákaz naproti tomu poškozenou prakticky neustále, dle výpovědi otce poškozené, bombardoval až otravoval SMS zprávami rozličného citového zabarvení). Bezdůvodně ji podezíral z nevěry a v případě návratu do obydlí ji vytvořil domněnku, že prostor je snímán kamerovým systémem. I přesto, že poškozená byla v inkriminovanou dobu na tzv. mateřské, resp. rodičovské, dovolené, a pobírala citelně nižší příjem, byl to právě obžalovaný, který vyžadoval prakticky rovnocenné hrazení nákladů, popř. si dominantně nárokoval užívání svých věcí, popř. i věcí náležejících do SJM (na tyto okolnosti poškozená upozorňovala i v civilních řízeních, zejména při vypořádání společného jmění manželů a výživném na manželku). Jak bývalá partnerka, tak i dcera jeho zesnulé bývalé partnerky, udávaly, že je (resp. matku svědkyně) obžalovaný odřízl od rodiny a známých a učinil je na něm prakticky závislé; u poškozené byl takovýto prvek přitom taktéž přítomný, neboť vyžadoval její přítomnost v domácnosti v určitou hodinu (to potvrdili jak členové její rodiny, popř. též její kamarádky). Osoby znalé dřívějších vztahů taktéž uvedly, že obžalovaný zanechal po sobě za doby společného soužití dluhy a byl prakticky jakýmsi příživníkem. Podřízené z dřívějšího pracoviště obžalovaného zase popsaly, jak s nimi obžalovaný manipuloval, vydíral je, resp. je dehonestoval, přičemž shodného chování (jen s jinými nadávkami, resp. termíny) činil obžalovaný u poškozené (viz narážky na její duševní stav, váhu, vizáž apod.). Prvky asymetrie ve vztahu tak plynou z výsledků poškozené, ale podávají se (co do popisu a zjištění osobnostních rysů obžalovaného a jeho přístupu ke slabším, resp. k ženám) z výpovědí jiných svědků (podřízení, ženy znalé dřívějších vztahů obžalovaného, svědkyně [redacted], popř. ze znaleckých závěrů znalkyň). V tomto směru pak nelze přehlédnout, že i poškozená přiznala, že ve vztahu byly od porodu dcery „světlé chvíle“, že někdy vycházeli s obžalovaným tzv. v pohodě, nicméně přesně jak popsala znalkyně [redacted], nelze takovéto pozitivní momenty chápat izolovaně, popř. je přeceňovat. Zlepšení ve vztahu má totiž za následek, že oběť neustále doufá v návrat krásné minulosti (poškozená chtěla toho starého dobrého [redacted]); tuto naději umocňují právě záblesky pozitivního chování obžalovaného (mj. vyplývající z důkladně vyselektovaných zpráv obhajoby), které přerušují

jinak značnou dobu nepohodlí a utrpení ve vztahu. Na druhou stranu změna nálad byla pro poškozenou velmi traumatizujícím aspektem, neboť představovala jeho nevypočitatelnost (jak poškozená uvedla, nevěděla, co jej naštve, nevěděla, v jaké náladě přijde domu).

196. Veškeré shora zmíněné aspekty tak poškozenou stavěly do vůči obžalovanému podřadné role, přičemž pánem situace byl právě obžalovaný. Intenzitu zlého nakládání obžalovaného s poškozenou taktéž nelze chápat izolovaně (oddělovat jednotlivé dílčí útoky), nýbrž je nutné, jak popsala opět znalkyně [REDAKCE], chápat úsek od října 2018 do července 2019 jakožto jeden celek, jako jedno období plné utrpení pro poškozenou, které má určitý vývoj (např. po návratu byla poškozená částečně vůči obžalovanému odolnější, byla schopna se nárazově vymezit, nicméně pořád cítila příkoří ve vztahu) a v jehož průběhu se poškozená v určitých stresových situacích vrací k dřívějším traumatům (viz odst. 182 tohoto odůvodnění, kde jsou podrobně rozvedeny útoky obžalovaného za doby těhotenství, chování členů jeho rodiny, zejména pak tchána apod.). S tímto taktéž souvisí fakt, že i když poškozená se hanlivě vyjádřila o členech rodiny [REDAKCE] (což se upřímně nelze ani divit po tom, jakých výroků se na její adresu dopustili), popř. požadovala po obžalovaném, aby byl do určité doby doma, popř. jej kárá, že si naplánoval služební cestu do zahraničí, nejedná se o plnohodnotný vzdor poškozené či její vymezení, neboť dle [REDAKCE] poškozená jedná stále i v rámci takovýchto vyjádření a stanovisek v podřízené roli (projevy poškozené tak nejsou příčinou jednání obžalovaného, např. jeho provokace, ale důsledkem zlého nakládání obžalovaného s poškozenou).
197. Prvky asymetrie ve vztahu ostatně vyplývaly i z navazujících soukromoprávních sporů mezi obžalovaným a poškozenou. Únos dcery totiž nelze chápat jako nic jiného než demonstraci svévole obžalovaného vůči poškozené, primitivní upřednostnění svých potřeb vůči jejím potřebám, přičemž obžalovaný zcela vědomě působil poškozené bolest (nereagoval na její zprávy, resp. zasílal krátké informace i přesto, že státní orgány informoval promptně). Právě určitá protektivita poškozené vůči dceři byla nástrojem, který obžalovaný zneužíval k uplatnění svého vlivu jak za trvání manželského soužití (poškozená není schopna se postarat o dceru), tak i po zániku společné domácnosti (viz opatrovnickými soudy konstatovaná neustálá podávání nesmyslných návrhů ze strany obžalovaného a členů jeho rodiny, které vedly k prodlužování řízení). Z jiných spisů je pak patrné, jak se poškozená snaží s obžalovaným domluvit na určitých záležitostech, nicméně obžalovaný prakticky kveruluje a komplikuje řešení jednotlivých věcí. I takováto chování obžalovaného v civilních řízeních dokládají prakticky doznívající snahu obžalovaného uplatňovat vůči poškozené svůj vliv. Velmi trefně tuto okolnost doložil důkaz, který paradoxně předložila obhajoba při posledním hlavním líčení (printscreen obrazovky s SMS zprávami, dle kterých měla poškozená obžalovanému lhát), že se poškozená snaží obžalovaného (zcela správně, v souladu s povinnostmi rodiče vůči druhému z rodičů) věcně informovat o změně bydliště nezletilé, konfrontuje ji obžalovaný neprodleně (aniž by mu do takovýchto okolností cokoliv bylo) velmi nevybíravým a káravým způsobem s tím, že má zase jiného partnera, že zatlouká a že mu zkazila den („že mě vyndáš“). Nejenže obžalovaný nemá jakékoliv právo poškozené určovat s kým smí či nesmí soužít, ale i forma, kterou tak činí je naprosto nepřijatelná hraničící s projevem ukřivděného malého dítěte. Tento projev si přitom dovolí obžalovaný bez ostychu k poškozené v době, kdy se poškozená vymanila díky oddělenému soužití, vypořádanému SJM apod. z jeho přímého soustavného vlivu, resp. kdy ona sama již v určitém směru otupila a považuje vztah (tedy aktuální projevy) a spolupráci s obžalovaným za *zlepšenou*; trefně se lze tedy tázat, jak asi muselo jednání obžalovaného s poškozenou vypadat v inkriminované době.

198. Souhrnně řečeno k prvkům asymetrie a dlouhodobosti zlého nakládání lze konstatovat, že je zcela pochopitelné, že pokud poškozená již za doby těhotenství čelila ze strany obžalovaného nevhodnému chování (toto zmiňuje obžalovanému v SMS zprávách, čemuž obžalovaný neopouje, popř. toto udává poškozená i ve své výpovědi), pro které i opakovaně nakrátko opustila domácnost, činila tak s cílem upozornit obžalovaného na jeho nevhodné chování a doufala (při očekávání narození potomka), že se situace změní, tedy že přijde stále ten „starý dobrý [redacted] z roku 2016“, tedy ten pozorný, milý partner, který ji zahrne pozorností, čímž dojde k zachování úplné rodiny pro dceru⁷. I přesto, že již v době cca tří měsíců před narozením dcery velmi těžce snášela verbální výpady obžalovaného, sama přiznala (fakticky ve prospěch obžalovaného), že výrazné vnitřní utrpení u ní vyvolalo chování obžalovaného a jeho rodiny vůči její osobě těsně po porodu, kdy začala být z jejich strany napadána její mateřská kompetence a duševní stav za stavu, kdy poškozená procházela hormonální změnou, únavou z péče o dceru a sžívání se s novou rolí (byla tedy daleko slabší a závislejší než dříve). Na reakci poškozené (určitá přecitlivělost, obavy, vnitřní nejistota, zvýraznění některých rysů osobnosti v důsledku např. nevyspání a nové role) neshledala ničeho závadného ani [redacted], která neoznačila poškozenou za osobu s hysterickými či jinými obdobnými sklony. Pokud se jednalo o hodnocení vývoje vztahu, tak poškozená nakonec i přiznala, že ve vztahu byly určité okamžiky, kdy byl vztah tzv. „v pohodě“, ale jednalo se prakticky o několikadenní úseky, pro byla daleko obtížnější nevypočitatelnost obžalovaného, tedy že netušila, jak obžalovaný bude reagovat, co jej rozezlí⁸. Dle soudu tak nelze přeceňovat takováto krátkodobá zlepšení, popř. „nasládlé“ zprávy obžalovaného „plné“ zájmu, neboť náhledem delší časové perspektivy vývoje vztahu (bráno prakticky od svatby až po definitivní odchod poškozené z rodinné domácnosti) docházelo konstantně nejen k jeho zhoršování ale taktéž k eskalaci projevů násilí ze strany obžalovaného (jak bylo popsáno shora v asymetrii vzájemného vztahu). Tyto projevy v chování obžalovaného pak ostatně přetrvávají až do doby po zániku společné rodinné domácnosti (viz pasáže tohoto odůvodnění týkající se provedení civilních spisů, popř. opatrovnického spisu), kdy v jednotlivých soukromoprávních řízeních jsou patrné kopie konverzací, kdy obžalovaný snižuje intelekt poškozené (např. že „řeči jejího kmene nerozumí“), napadá poškozenou pod různými záminkami, resp. se snaží při řešení určitého problému (v péči o dceru, vypořádání SJM či zrušení nájmu společného bytu) vyvolat pouze hádku; tento závěr ostatně krásně dokládá již shora citovaný poslední důkazní prostředek provedený při hlavním líčení dne 30.5.2023 (printscreen komunikace z 13.3. provedený v 18:08).
199. Poškozená tudíž líčila jednotlivé okolnosti daleko méně zabarveně (ve svůj prospěch) než obžalovaný, její výpověď nadto koresponduje s výpověďmi osob, které poškozená nikdy (popř. do doby těsně před zahájením trestního stíhání) nepotkala nebo se s nimi nekamarádila (bývalé podřízené obžalovaného). V souladu s tvrzeními poškozené je i soudem provedená elektronická komunikace poškozené s obžalovaným, závěry obou soudních znalkyň, stejně jako např. výpověď svědkyně [redacted]. U osob, s kterými poškozená sdílela společný osud – vztah s obžalovaným (svědkyně [redacted] a [redacted]) je líčení jednotlivých okolností (fungování vztahu, projev obžalovaného ve vztahu, jeho

⁷ Ostatně, jak bylo konstatováno výše, i [redacted] poukázala, že toto je běžný projev obětí domácího násilí, které stále doufají, že se navrátí osobnost jejich trýznitele do starých dobrých kolejí, tedy že se bude chovat k nim stejně hezky jako dříve.

⁸ [redacted] přitom i v tomto směru zdůraznila, že nelze určité fáze zlepšení vztahu ze strany tyрана přeceňovat, neboť je nutné chápat vztah a jeho vývoj v jeho komplexnosti v delším časovém horizontu. V nyní projednávané věci obžalovaný započal prostými hádkami a demonstracemi moci (např. dovezení poškozené před městský úřad, aby zrušil svatbu), pokračoval přes slovní dehonestaci poškozené (duševně nemocná, neschopná, méněcenná apod.) a celý vývoj ukončil nepřímým a následně přímým fyzickým výpadem vůči její osobě (zničení mobilu, atak do oblasti tváře).

„angažovanost“ v domácích pracích, míra zodpovědnosti apod.) prakticky jako „přes kopírák“ s tím, co tvrdí poškozená. Ostatně jak bývalá partnerka, tak případně dcera již nyní zesnulé bývalé partnerky, líčí obžalovaného jako manipulativního člověka, který je odštíhl od jejich příbuzenstva a dožadoval se obnovy vztahu, když jej opustily, s příslibem, že se změní.

200. Ač odvolací soud ve svém usnesení (odst. 47) uvedl, že jednotliví svědci (resp. svědkyně) se dotýkali osobních charakteristik obžalovaného, nalézací soud nemůže takovýto závěr po doplněném dokazování sdílet. Mechanismus fungování vztahu obžalovaného s poškozenou plyne nejen z výpovědi poškozené, ale taktéž z výpovědi svědků z rodiny [REDACTED], kteří popsali (mj. i díky dvouměsíčnímu soužití poškozené v domácnosti rodičů), že poškozená byla neustále bombardována SMS zprávami, které oscilovaly od zabarvených zpráv plných příslibů po hanlivé urážky, doložili taktéž, že po narození dcery výrazně ustal kontakt poškozené s nimi, rodiče poškozené popsali, jak byl vůči nim obžalovaný verbálně agresivní (choval se jako hulvát). Svědkyně [REDACTED] doložila, že poškozená již před svatbou byla ubrečená, před porodem dcery zas líčila, že poškozené rodiče obžalovaného tvrdili, že těhotenství psychicky nezvládá. Svědkyně přitom doložila, že s poškozenou musely změnit způsoby komunikace, kdy přešly na SMS zprávy, neboť obžalovaný „odštíhl“ poškozenou od internetu, poškozená se mohla se svědkyní scházet pouze v dopoledních hodinách. Svědkyně [REDACTED] byla po narození dcery osobně přítomna tomu, jak obžalovaný důrazným hlasem poškozené zatřhl, aby poškozená šla v dopoledních hodinách s dcerou a svědkyní ven, navíc viděla díky dvouměsíčnímu odstěhování poškozené k rodičům, jak se soužití s obžalovaným na poškozené projevilo (líčila okolnosti shodně jako rodiče poškozené). Svědkyně [REDACTED] zase popsala velmi hulvátské jednání obžalovaného k ní a poškozené, když společně koupaly nezletilou [REDACTED], kdy obžalovaný vůči nim imitoval na znamení pozdravu zvu krav (stejně jako své podřízené označil za biofarmu tak je označil za krávy) a třískl dveřmi. Pro soud je naprosto přirozené, že domácí násilí je trestnou činností, která se až na výjimky odehrává výhradně za zavřenými dveřmi stran pozornosti veřejnosti. Bylo by iluzorní si myslet, že jiné osoby budou přítomny verbálnímu či fyzickému počínání agresora (sama poškozená uvedla, že obžalovaný se choval jinak na veřejnosti, jinak za zavřenými dveřmi a jinak se projevoval při psaní zpráv, zejména těch přes email). Pro soud je podstatné, že celá řada svědků (bude rozvedeno případně i níže) viděla na poškozené dopady jednání obžalovaného (vysílení, zdeptání), snažili se mu oponovat působením na poškozenou (přemlouvat jí, aby se k obžalovanému nevracela), popř. popisovali v obdobném duchu, s jakými příkořími se jim poškozená svěřila. Pro soud by bylo tedy až absurdní, aby kladl v celém trestním stíhání poškozené k tíži, že jednotliví svědci ví o skutečnostech jenom díky ní (což ostatně bylo trestním stíháním vyvráceno, neboť řada svědků viděla přímo určité projevy obžalovaného napřímo, popř. popisovali shodný způsob chování obžalovaného ve vztahu). Je taktéž přirozené, že poškozená nesdělí svým blízkým kamarádkám či rodině všechna příkoří, které se jí ve vztah udály, neboť, jak sama s náběhem pláče při výslechu uvedla, se za toto styděla, resp. věděla, že rodiče s návratem k obžalovanému nesouhlasí; navíc je přirozené, že nikdo nechce veřejně prát špinavé prádlo na veřejnosti (např. před svými přáteli) a příliš se nechlubí s bolestmi, které ve vztahu zažívá. Důležitý závěr pro *posouzení věrohodnosti* výpovědi poškozené je taktéž, jak bylo shora uvedeno, fakt, že průběh jejího vztahu a chování obžalovaného v něm se shoduje s nastavením a obsahem vztahu jak jej popsala bývalá partnerka obžalovaného a dcera jeho druhé bývalé partnerky; obě bývalé partnerky nicméně od obžalovaného odešly, protože je k němu nic moc nepoutalo, neměly s ním dítě, nebyly s ním v manželském svazku, nicméně i to málo co s ním měly (např. společný nájem bytu), vedlo k problémům a dluhům, které obžalovaný neuhradil.

201. Poškozená je tudíž pro soud diametrálně hodnověrnější než obžalovaný. Díky tomu i informace, které poškozená sdělovala v inkriminované době jednotlivým svědkům (zejména své matce, sestře a kamarádkám), jsou autentické, prosté záměru obžalovaného očernit a poškodit jej (to ostatně doložila i [REDACTED], která neshledala u poškozené tendence k fabulacím). S obsahem těchto sdělení pak korespondují i textové zprávy mezi obžalovaným a poškozenou. Namítala-li obhajoba, že poškozenou znevěrohodnil fakt, že trestní oznámení v této věci podala až s odstupem 7 měsíců po ukončení společného soužití, lze tento argument označit za lichý, neboť je nutné postup poškozené zasadit do širších souvislostí. Poškozená se totiž původně snažila s obžalovaným takříkajíc vyjít v rámci výkonu rodičovských povinností (sama mu ostatně napsala SMS zprávu, v které líčí, že pokud jim nevyšlo manželství, může se obžalovaný zapojovat pořád jako otec). Poškozená tak zcela evidentně hodlala udělat za vztahem tlustou čáru a nebyla tudíž motivována (mj. ve smyslu závěrečné části odst. 53 usnesení odvolacího soudu) podat proti obžalovanému trestní oznámení (nechtěla takříkajíc veřejně „prát špinavé prádlo“); snaha po určitém nevyhrocování situace přetrvává u poškozené až do dnešní doby, kdy nepodala proti výroku o náhradě škody v prvním rozsudku v této věci (byla jí přiznána toliko 1 Kč na náhradu nemajetkové újmy) odvolání, popř. kdy slevila ze svých požadavků vůči obžalovanému v řízení o výživném na manželku, popř. v řízení o zrušení práva společného nájmu bytu, s cílem uzavřít s ním smír. Odhodlání trestní oznámení podat (a přejít do útočné role i v opatrovnickém řízení) vyvstalo u poškozené ve chvíli, kdy obžalovaný nevrátil nezletilou po ukončení styku po dobu celých 9 dnů. Navíc poškozená již v té době byla v jiném prostředí, prostá každodenního nátlaku obžalovaného na její osobou, měla nadto plnou podporu rodiny. Do logické souvislosti posléze zapadá, že poškozená díky pátrání po otci a nezletilé v době únosu navázala skrze sociální síť kontakt i s jinými ženami, které měli s obžalovaným osobní zkušenosti a dozvídala se různé okolnosti ohledně obdobného fungování jiných vztahů (popř. její otec začal se zaměstnanci rozebírat chování obžalovaného).
202. V této souvislosti je nutno se krátce vyjádřit k významu elektronické komunikace pro účely dokazování. Je přirozené, že v době digitálních informačních technologií, komunikují partneři vzájemně nejen SMS zprávami ale i prostřednictvím takových platform jako je Messenger od Facebook, Whatsapp, Viber apod.; takovéto zprávy pak v případě nutnosti zajistí a orgánům činným v trestním řízení předloží. Soud však upozorňuje, že partnerské prožívání a komunikace se prozatím (díkybohu) odehrává osobně v reálných interpersonálních vztazích (tzv. naživo). *Souvislá vzájemně na sebe navazující* elektronická komunikace může být pouhým doplňkem k podpoře či vyvrácení určitých okolností či tvrzení a nelze její význam přeceňovat zvláště za situace, kdy obhajoba selektivně vybere určitou krátkou sekvenci zpráv (resp. soubor takovýchto zpráv v řádu jednotek, přičemž takovéto zprávy kolikrát nejsou ani datovány), kde se poškozená projevuje hanlivě či autoritativně⁹. Nelze taktéž přehlédnout tři okolnosti, které se k obhajobou předloženým zprávám váží. Zaprvé, obhajoba předložila takovéto vyselektované zprávy až těsně před vyhlášením prvního rozsudku ve věci, přičemž za dobu celého trestního stíhání, nebo alespoň konání hlavního líčení, nežádá soud o posečkání, aby mohla tuto konverzaci předložit, popř. nesdělují soudu co technicky brání tomu, aby konverzace mohla být předložena; tento aspekt spolu se selektováním zpráv co do důkazní váhy velmi znevěrohodňuje obhajobou předloženou komunikaci. Zadruhé, veškeré online komunikátory operují na bázi zálohování konverzací na vzdálených datových úložištích (tzv. clouds); uživatel si tak může např. stáhnout i smazané konverzace na Facebook či Whatsapp po několika letech. V tomto směru nebránilo obžalovanému, údajně technicky

⁹ Obdobný závěr by poté bylo možno vztáhnout i na užití konverzací stranami v soukromoprávním řízení, zejména pak v opatrovnickém spisu.

zdatnému jedinci, aby obsah takovýchto zpráv stáhl z uložště v odpovídajícím formátu (datovém soboru) a z něj následně určité pasáže (při zachování data a hodiny pořízení zprávy, které příslušná aplikace vždy zachovává) vyseletoval a předložil, to se však nestalo. Zatřetí, pokud poškozená byla konfrontována s jednotlivými zprávami, opakovaně uváděla, že si takovéto zprávy přesně nepamatuje, popř. že si s jistotou nevybaví souvislosti, za kterých je psala. Toto je přitom naprosto přirozená reakce, neboť pokud poškozená do doby svého druhého výsledku musela s obžalovaným vést nepřeborné množství pseudosportů, vyhrocených konverzací (i po emailu a telefonu) a musela čelit jeho výpadům (viz v policejním spisu týkajícího se prověřování údajného pohlavního zneužívání dcery obžalovaným, popř. v opatrovnickém spisu poškozenou tvrzené rozbroje vyvolávané ze strany obžalovaného a jím činěné nahrávání poškozené při předávkách dcery), je zcela přirozené, že si nemůže vybavit zprávy, které byly napsány v roce 2018 a 2019.

203. Soud taktéž nechce pro potřeby prokázání projednávaného skutku přeceňovat význam okolností, které se aktuálně mezi obžalovaným a poškozenou dějí, resp. které se mezi nimi děly za dob vedení jednotlivých civilních řízení, neboť takovéto okolnosti v drtivé většině souvisí se spory o nezletilou (zejména všemožné druhy opatrovnických řízení ve věci péče soudu o nezletilé), popř. vypořádáním vzájemných závazků mezi manželi, a jsou ve své podstatě toliko *následkem* rozpadu manželství, popř. důsledkem zacyklení ve vzájemných křivdách pramenících zejména ze sporů o rozsah styku obžalovaného s nezletilou. Soud nicméně zaměřil dle požadavku odvolacího soudu (viz odst. 50 usnesení) pozornost na projevy a tvrzení poškozené a obžalovaného učiněné za doby vedení jednotlivých soukromoprávních kauz a dospěl k jednoznačnému závěru o věrohodnosti poškozené. V té souvislosti je nutno předně uvést, že každé soukromoprávní řízení, které se mezi obžalovaným a poškozenou vedlo (či doposud vede), má naprosto jiný předmět dokazování (čemuž odpovídají *povinnosti tvrzení a důkazy*), popř. je ovládáno jinými zásadami (civilní řízení stojí na /ne/unesení břemena tvrzení, popř. břemena důkazního, v opatrovnických věcech se dokazování tzv. „točí“ okolo okolností prokazujících zejména nejlepší zájem dítěte). Projevy účastníků v jednotlivých řízeních tak nelze přeceňovat, resp. je nutné na ně nahlížet optikou druhu řízení, v kterém jsou takovéto projevy a podání účastníků činěny.
204. Soud si dovolí polemizovat se skutkovým závěrem odvolacího soudu (viz odst. 17 usnesení), že se obžalovaný s poškozenou *shodli* na příčinách rozvratu manželství. Poškozená v návrhu na rozvod manželství popisuje okolnosti kvalifikovaného rozvratu (pro které není možné manželství obnovit), tedy veškeré druhy výpadů, které vůči ní obžalovaný činil (verbální urážky, zpochybňování jejího duševního stavu, rodičovské odpovědnosti apod.); logicky zde nemůže uvést ani jeden z fyzických výpadů obžalovaného vůči její osobě (rozbitý mobil, vmáčknuté víčko), neboť k těmto okolnostem v době podání návrhu nedošlo. Při soudním jednání pak JUDr. Veselý (soudce) předestírá účastníkům dle § 118 odst. 2 o.s.ř. svůj právní názor směřující zejména ke způsobu vedení řízení (tzn., zdali chtějí tzv. prát před soudem špinavé prádlo, a příčiny rozvratu dokazovat, či zdali se chtějí rozvést pokojnějším způsobem, kdy prohlásí okolnosti rozvratu za nesporné); tento postup soudce se jeví jako více než logický, vhodný a to zejména na doposud již proběhlé dlouhotrvající opatrovnické řízení. Z protokolu o jednání soudu pak zcela jasně plyne, že pokud se obžalovaný s poškozenou shodnou na příčinách rozvratu manželství, bude manželství rozvedeno; v reakci na předestřené právní názory soudu právní zástupce matky uvádí, že mezi obžalovaným a poškozenou jsou rozdílné charakterové vlastnosti. Je tedy evidentní, že poškozená takovýto procesní úkon vůči soudu činí s cílem co nejrychleji manželství rozvodem ukončit. Ostatně k odůvodnění kvalifikovaného rozvratu manželství se formulace v podobě „rozdílných charakterových vlastností“, „rozdílnosti povah a

náhledu na život a hospodaření“ běžně používá. Poškozená tak v návrhu okolnosti ohledně zlého nakládání tvrdí, avšak po předestření právního názoru civilním soudcem *netrvá na jejich prokazování* (což je postoj, který je zcela v souladu s civilními předpisy, nebo i zákon o zvláštních řízeních soudních umožňuje aplikaci o.s.ř., tedy prohlášení určitých skutečností za nesporné dle § 120 odst. 3 o.s.ř.).

205. Na hodnověrnosti poškozené ničeho nemění ani její postup v řízení o výživném na manželku. I v tomto řízení poškozená popisuje shodné okolnosti jako v návrhu na rozvod manželství (navíc již uvádí napadení víceméně), tyto okolnosti však daleko více zaměřuje (s ohledem na předmět řízení) na možnost dispozice se společným majetkem a osobní a majetkové poměry (což jsou okolnosti rozhodné pro daný předmět řízení). Obžalovaný však tvrzením ohledně zlého nakládání odporuje toliko obecně bez toho, aby kladl konkrétní argumenty či tvrzení znevěrohodňoval. Okolnosti tvrzené poškozenou pak soud logicky neprokazoval, neboť věc skončila smírem. Obdobný přístup k tvrzením a důkazům zvolila poškozená i v řízení o vypořádání společného jmění manželů, kde naproti tomu obžalovaný (až vcelku směšně, dětinsky a egocentricky – tedy opět v souladu se závěry znalkyně [REDAKCE]) argumentuje, že do vzájemného vypořádání by mělo být vůči nároku poškozené započteno i výživné, které hradil na nezletilou dceru, popř. náklady, které vynaložil s užíváním bytu, kde se dříve nacházelo společná domácnost, i přesto, že takovýto byt užíval výlučně jen on sám. Nakonec i nalézací civilní soud v odůvodnění rozsudku akcentuje jednu podstatnou skutečnost, která se line všemi druhy řízení, tedy že poškozená se snažila původně s obžalovaným na úpravě určité otázky (v tomto případě vypořádání SJM) domluvit. Od počátku řízení poškozená trestní stíhání vůči obžalovanému nenamítá, vůbec jej nezmiňuje a uvádí jej až v samotném závěru řízení v rámci tvrzení, že byt, kde se dříve nacházel společná rodinná domácnost, opustila z důvodu týrání ze strany obžalovaného, tedy z důvodu jednání, pro které je stíhán. Obdobný postup (tj. jak tvrzení o probíhajícím trestním stíhání, tak i opakovaná snaha se domluvit na mimosoudním řešení sporu) pak poškozená volí i v řízení o zrušení společného nájmu bytu; zde okolnosti ohledně zlého nakládání s její osobou ze strany obžalovaného zmiňuje poškozená až na dotaz soudu, proč společný byt opustila. Veškerá soukromoprávní řízení tak prakticky dokládají snahu poškozené po dosažení nějakého kompromisu s obžalovaným, tedy aby došlo k vyřešení vzájemných právních vztahů vzniklých v důsledku manželství, obžalovaný však v jednotlivých otázkách klade naprosto nesmyslné požadavky či podmínky (viz např., ač se prezentuje jako neskonale starostlivý rodič, snaha po započtení výživného na nezletilou dceru vůči poškozené, které však finančně plní z titulu vzájemné povinnosti rodičů, nikoliv manželů), což i díky přesvědčení [REDAKCE] lze chápat jako způsob ovládnutí poškozené obžalovaným. Jinak řečeno, poškozená chtěla mít zcela logicky od obžalovaného pokoj a mít s ním vyřešeny všechny právní vztahy, včetně vztahu k nezletilé. Ve všech takovýchto řízeních působí obžalovaný vůči poškozené direktivně, naprosto bezdůvodně konfrontačně, podmiňuje jednotlivé kroky jinými událostmi (např. uzavření dohody o zrušení společného nájmu až poté, co skončí trestní stíhání) dehonestuje ji. Naproti tomu poškozená „neroztrubuje“ při první možnosti skutečnost, že probíhá trestní stíhání vůči protistraně (obžalovanému), nýbrž činí tak až na dotaz soudu, popř. v rámci procesní obrany. Okolnosti z doby trvání vztahu pak líčí naprosto identicky jak činila v tomto trestním řízení.
206. Pokud se jedná o hodnocení významu tzv. opatrovnického řízení, musí se předseda trestního senátu předně ohradit vůči závěrům vtělených do odst. 45 usnesení odvolacího soudu, v němž krajský soud cituje argumenty předsedy senátu činěné v pozici opatrovnického soudce. Předně je nutné konstatovat, že předseda senátu byl v době vedení opatrovnického řízení v nezáviděníhodné pozici, kdy nemohl příliš hodnotit osobu

obžalovaného (v pozici otce nezletilého dítěte), aby tím nezavdal pochybnosti o své nepodjatosti v doposud neskončeném trestním stíhání obžalovaného a vyvaroval se tak vznesení námitky, která byla ostatně vůči jeho kolegovi – JUDr. Mühlsteinovi řešena usnesením ze dne 11. 8. 2021, č. j. 6 Nc 1312/2021-603. Pro předmět řízení (úprava styku otcovských prarodičů s nezletilou stanoveného nad rámec styku otce nezletilé v době, kdy otec nezletilé je t.č. prověřován z možného páchání trestné činnosti vůči dítěti) bylo rozhodné, zdali obžalovaný styk s nezletilou svým rodičům umožňuje či nikoliv. Pokud jsou v odst. 26 odůvodnění rozsudku podepsaného soudu č.j. 23 P 142/2020-784 konstatovány příčiny celého opatrovnického řízení, jedná se o pojmenování problémů obžalovaného a poškozené v rovině plnění rodičovské odpovědnosti a vzájemné kooperace *po zániku vztahu*; pro předsedu senátu v pozici opatrovnického soudce tak nebylo podstatné, *co ve vztahu probíhalo*, ale jak se *v době vyhlášení opatrovnického rozsudku* strany řízení k sobě chovají, popř. jak by se k sobě měly v budoucnu chovat k dosažení *nejlepšího zájmu nezletilé*. V obecné rovině však i opatrovnický spis dokládá snahu obžalovaného komplikovat poškozené život i po zániku manželského soužití. Poškozená je ze strany obžalovaného i jeho rodičů opakovaně podezřívána a napadána, že neumožňuje obžalovanému plné zapojení do výchovy nezletilé a neumožňuje prarodičům rovný kontakt s vnučkou v porovnání s materskými prarodiči (což nebylo opatrovnickými soudy shledáno), tomu poškozená kontruje (až se ospravedlňuje), že je ze strany obžalovaného při předání nezletilé napadána, natáčena, přičemž do této souvislosti dává své obavy a strach z osoby obžalovaného, a to zvláště poté, co jí byla napadena víčkem od PET láhve otcovským prarodičům pak nabízí, že obžalovanému domluví, pokud jim nezletilou nepředává v době, kdy jí má předanou ke styku (opět je následně rodiči obžalovaného napadána, ať nehraje, že nerozumí). Napříč celým opatrovnickým spisem se line snaha obžalovaného poškozenou poučovat, určovat jí, co má a nemá dělat, zmiňuje její (duševní) problémy, které „prášky na kašel“ nevyřeší (tj. devalvace jejího duševního stavu). Poškozená na počátku opatrovnického řízení (tj. při podání prvního návrhu) opět uvádí okolnosti ohledně zlého nakládání obžalovaného s její osobou, stejně jako připomíná při soudním jednání „přímo do očí“ rodičům obžalovaného (svědci [REDAKCE], [REDAKCE]), že s ní zle nakládali bezprostředně poté, co se vrátila s dcerou z porodnice; svědci tomuto překvapivě nijak neoponují. I přesto, že poškozená tvrdí v prvním návrhu o úpravu poměrů k nezletilé, popř. při soudním jednání ve věci, tak závažné okolnosti ohledně zlého nakládání se svou osobou, obžalovaný na ně prakticky vůbec nereaguje, resp. udává, že poškozené nikdy nebránil opustit domácnost. I přesto, že OSPOD udává, že oba z rodičů se za doby řízení nesnaží nalézt společné řešení, akcentuje odvolací soud prakticky kverulantské jednání obžalovaného a jeho rodičů, kteří svými často zjevně nedůvodnými návrhy prodlužují dané řízení. Zacyklení v opatrovnických sporech pak zcela logicky muselo mít dopad na psychickou kondici a vitalitu poškozené, neboť ta nevěděla, jaké další kroky od obžalovaného může čekat, který návrh on, či členové jeho rodiny podají; obžalovaný a členové jeho rodiny se tak i skrze opatrovnické řízení pokoušeli nikoliv řešit problém ohledně poměrů nezletilé, ale ovládat, popř. šikanovat poškozenou, která logicky od jisté fáze řízení nebyla ochotna k žádné dohodě a smírnému řešení věci, popř. spolupracovat s doprovodnými organizacemi (proč by ostatně tak činila, když do té doby její snaha po spolupráci s partnerskými therapy, např. [REDAKCE], dopadly mírně řečeno hrozně, popř. když OSPOD nepřiměl otce, aby nezletilou vrátil při ukončení styku). Nutno nicméně podotknout, že díky určitému zacyklení věci a vzájemnému vyhrocení vztahů mezi rodiči nezletilé (do jisté míry) s plynoucím časem klesá význam opatrovnického spisu (a úkonů, které strany činí) a to mj. i proto, že v rámci opatrovnického řízení strany řízení postupně zmiňují, a řeší, nové krivdy, které po zániku společného soužití nastaly. Pro soud jsou tak daleko více důležité projevy obžalovaného a poškozené plynoucích z jejich osobnosti, popř. v určitém směru kverulantské a rádoby dominantní postavení obžalovaného (mj.

komplikující celou věc neustálým podáváním návrhů) částečně činěné i na úkor práv jiných (nevrácení dcery ze styku – tzv. „únos“).

207. Nakonec ani policejní spis (sp.zn. [REDAKCE]), popř. navazující předběžná opatření vydaná v opatrovnickém řízení (omezující styk obžalovaného s nezletilou) nedokládají ničeho ohledně manipulativního, popř. účelového jednání poškozené. Jak v doplňujícím výsledku uvedla [REDAKCE], pro poškozenou byla za trvání vztahu a po jeho ukončení velmi obtížně snesitelná nevypočitatelnost obžalovaného, když nevěděla, co od něj může čekat, co nastane (ostatně obžalovaný instaloval kamery v jejich společném bytě, udával, že ví, kde se poškozená nachází, podezřívá ji z nevěry, zakazoval ji kontakt s rodinou). Poškozená rozhodně „neroztrubovala“ svá podezření z pohlavního zneužívání u jednotlivých organizací, jak obhajoba tvrdí, nýbrž se s takovými organizacemi toliko radila, což lze v její situaci (zacyklení v právních bitvách s obžalovaným) chápat. Až na základě takového poradenství poškozená prezentuje své pochybnosti policejnímu orgánu, čímž způsobí zahájení prověřování. Pokud soud konfrontoval poškozenou ohledně jejího dotazu policejnímu orgánu (jaký bude mít dopad, pokud nezletilá nezopakuje to, co jí sdělila), velmi věrohodně a zcela bezprostředně poškozená ozřejmila, že daný dotaz směřovala k probíhajícímu policejnímu prověřování; ostatně sama pochybovala, že by se nezletilá dcera otevřela, byla upřímná a sdílná, po krátkém okamžiku v rámci svého výsledku k policejnímu příslušníkovi. Pokud se poškozená své dcery (dle policejního orgánu návodně) opakovaně tázala při nahrávání na okolnosti ohledně možného pohlavního zneužití, ozřejmila poškozená opět zcela logicky, proč tak činila; je totiž přirozené, že pokud dítě matce svěří tak závažnou okolnost „mimo záznam“, že se následně daný rodič pokusí zajistit takovéto vyjádření na nahrávku (přirozeně si totiž mentálně zdravý rodič své dítě nenahrává). Pokud by soud připustil variantu, že matka se snažila nezletilou navádět, aby určité okolnosti na nahrávku řekla, předložila by jednu perfektní nahrávku, kde by nezletilá měla tzv. „najetou“ verzi, kterou ji před tím matka naučila; tak tomu však nebylo. Je tudíž nutné dát do logické souvislosti trestní oznámení poškozené z možného pohlavního zneužití nezletilé s nejistotou a nedůvěrou poškozené k obžalovanému, kterou pojala za dob společného soužití (a která byla ostatně i důvodná), popř. i poté, co jí „unesl“ zcela sobecky a bezohledně (k ní i k potřebám dcery) dítě. Pozornosti pak nesmí ujít, že poškozená i v průběhu prověřování sděluje policejnímu orgánu, že zažívala ze strany obžalovaného teror, že z něj má strach (v souvislosti s „únosem“ dítěte) apod.
208. Pokud jde o věrohodnost výpovědí rodinných příslušníků z přibuzenstva [REDAKCE] a [REDAKCE], plyne ze všech takovýchto výpovědí vzájemná antipatie (až nesnášenlivost) obou rodin, která dosahuje až shakespearovských rozměrů rodin Monteků a Kapuletů (jen jaksi schází hlavní aktéři – Romeo a Julie). Příčinu zmíněného despektu (plynouceho zejména ze strany rodiny [REDAKCE]) lze spatřovat v rozdílnosti podstat obou rodin, neboť v rodině [REDAKCE] je úloha ženy chápána rozdílně než u [REDAKCE]. Žena není pouze v domácnosti, nýbrž se aktivně do věcí zapojuje, projeví svůj názor; toto poškozená vnímala a podle uvedených vzorců se i ve svém vztahu chovala (z pohledu [REDAKCE] však takové chování bylo považováno za tvrdohlavost, vzpurnost, za něco negativního). Naproti tomu rodina [REDAKCE] je daleko konzervativněji zaměřena (např. namísto fitness spíše myslivost), z čehož plyne důležitější úloha ženy v domácnosti (což potvrdila sama svědkyně [REDAKCE]). Do zmíněného vzorce poté zapadají tvrzení poškozené, že obžalovaný se až na otcovskou dovolenou do rodinných prací nezapojoval (odhadem pouze z 20 %) s odůvodněním, že poškozená čerpá rodičovskou dovolenou. Je tudíž i patrné, že poškozená daleko více vyžadovala klid v domácnosti minimálně v průběhu šestinedělí, což nebylo ze strany [REDAKCE] respektováno (bude rozvedeno níže). Despekt k odlišnému fungování rodiny [REDAKCE] byl taktéž patrný zejména z vyjádření obžalovaného, který např.

negativně hodnotil aktivity sestry poškozené, která měla vlastní blog, kterým vyjadřovala názory k mateřským záležitostem.

209. Každá z rodin přirozeně líčila svého člena (obžalovaného/poškozenou) v lepším světle. U rodiny [REDAKCE] však lze poukázat na svědka [REDAKCE], který byl ze všech slyšených příbuzných svědkem nejvěrohodnějším. Věcně popsal události, kterých byl přímým účastníkem, přiznal též logické zatížení svého vlastního manželství problémy poškozené – své dcery (na rozdíl od manželů [REDAKCE] tak své manželství nelíčil jako naprosto harmonické, v němž nikdy žádný problém nevznikl). U [REDAKCE] pak byla patrná v jistých okamžicích silná antipatie k obžalovanému, která je však zcela pochopitelná, neboť ji obžalovaný velmi urážlivým způsobem verbálně napadl při jedné z návštěv (vulgárně ji z gauče vykázal z bytu). O pravdivosti tohoto tvrzení svědkyně nemá soud pochyb, neboť se obžalovaný obdobně choval i k rodičům svědkyně [REDAKCE] (i vůči nim hovořil se značným despektem). I sestra poškozené ([REDAKCE]) přes určitý odpor k obžalovanému líčila okolnosti věcně, dokonce zmínila, že s obžalovaným neměla osobně žádné konflikty.
210. Naproti tomu výpovědi členů rodiny [REDAKCE] byly vzájemně rozporné, ba dokonce v jistých ohledech silně zavádějící hraničící až s křivou svědeckou výpovědí. Například svědek [REDAKCE] líčil jako důvod své neúčasti na svatební veselce bratra rozpor s poškozenou; důvod takového rozporu si však nedovedl vybavit i přesto, že jím uváděný konflikt vyústil v jeho neúčast na tak významné životní události, jako je svatba bratra. I přesto, že rodiče obžalovaného výslovně popřeli, že by jejich synové měli mezi sebou spory, je toto tvrzení v přímém rozporu s tvrzením svědkyně [REDAKCE], která doložila, že obžalovaný měl být bratrem [REDAKCE] v jednom případě napaden nožem. I přesto, že oba rodiče líčili, jak má obžalovaný hodně kamarádů, popř. jak se z důvodu otcovství omezil ve svých volnočasových aktivitách s přáteli, nebyli schopni vyjmenovat ani jednoho z takovýchto přátel i přesto, že sami tvrdili, že se jim obžalovaný se svými záležitostmi svěřuje, že v rámci rodiny řeší různé problémy, resp. že mají v rodině blízké vztahy. Líčení osobnosti obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] nadto nekorespondovalo s objektivními skutečnostmi. I přesto, že obžalovaného vykreslili jako pracovitého, obětavého, nápomocného a odpovědného člověka, nelze si logicky vysvětlit, jak s takovýmto popisem koresponduje fakt, že obžalovaný je dlouhodobě nezaměstnaný, je obtížen úvěry, dluží své bývalé partnerce (svědkyni [REDAKCE]) finanční prostředky, které jí doposud odmítá vrátit (nadto ji hrubě osočoval, popř. se z placení vymlouval), nehradil v rámci bydlení se svědkyní [REDAKCE] náklady na bydlení a provoz domácnosti pro nedostatky finančních prostředků (i přesto, že v jejich společné domácnosti už žil se svou novou partnerkou – paní [REDAKCE]), svědkyni [REDAKCE] v domácnosti příliš nepomáhal (namísto toho hrál počítačové hry), pokoušel se jako starostlivý rodič započíst výživné hrazené na potřeby dcery vůči poškozené apod. V tomto směru se opět posiluje věrohodnost tvrzení poškozené ohledně účasti obžalovaného na domácích pracích, popř. jeho požadavky, aby spoluhradila provoz domácnosti z *rodičovského příspěvku* (čímž se se na něm stala více závislá po ekonomické stránce).
211. Ze strany členů rodiny [REDAKCE] je tak s ohledem na skutečnosti uvedené v předešlém odstavci patrná snaha jednotlivé problémy v rodině zakrýt, relativizovat, popř. přehazovat vinu za ně na jinou osobu (zejména poškozenou). Uvedený aspekt se například projevil v tvrzení členů rodiny [REDAKCE], že poškozená jim odmítala v době soužití s obžalovaným „půjčovat“ vnučku, což snášeli velmi těžce (tento argument zacykleně opakují i v opatrovnickém řízení); toto tvrzení je však lživé. Sama svědkyně [REDAKCE] v pozdější fázi své výpovědi uvedla, že jí byla dvakrát ze strany poškozené nabídnuta

možnost korzování s kočárkem (původně toto výslovně popřela). Posléze i svědkyně [REDAKCE] potvrdila, že obžalovaný mohl chodit s nezletilou [REDAKCE] ke svým rodičům, avšak bez poškozené, která k nim docházet odmítala; tomu se ostatně nelze divit vzhledem k velmi hrubému chování, kterého se vůči ní dopustil [REDAKCE], když ponoukával poškozenou při jedné z návštěv (dle [REDAKCE] byla důvodem návštěvy oprava počítače, což však obžalovaný popřel tím, že otec přišel z vlastní iniciativy řešit styk s vnučkou), aby se šla psychicky léčit, když jim odpírá kontakt s vnučkou. Pro soud je podstatné, že poškozená, ač to členové rodiny [REDAKCE] popírají, nebránila styku otcovských prarodičů s nezletilou, ba dokonce se snažila do rodiny v jistém směru začlenit a rodiče obžalovaného respektovat (což uvedla svědkyně [REDAKCE]). O samotné uzavřenosti rodiny mj. hovořila svědkyně [REDAKCE], která rodinu [REDAKCE] přirovnala v jistém směru k sektě. V obdobném duchu se vyjádřila též svědkyně [REDAKCE], která s obžalovaným trávila drtivou většinu volného času spolu s jeho rodiči, popř. na jejich rodinné chatě. Obžalovaný ji tak izoloval od její rodiny, stala se na něm prakticky závislou (na rozdíl od poškozené však svědkyně [REDAKCE] obžalovanému nevzdorovala, a tudíž nevznikal žádný konflikt); samotný vztah svědkyně označila za toxický, obdobný tomu, jak jej popsala poškozená. Poškozená se tudíž v rámci vztahu snažila prosadit svou představu o administraci rodinných a partnerských záležitostí, popř. trávení rodinného času, což vedlo na straně členů rodiny [REDAKCE] v průběhu trestního i opatrovnického řízení k tvrzením o její vzdorovitosti, umanutosti, či nepřizpůsobivosti (což na soud působilo jak v trestní, tak i opatrovnické věci značně pejorativně).

212. O nepřesvědčivosti vyjádření jednotlivých členů rodiny [REDAKCE] nakonec svědčí i líčení událostí okolo nevrácení nezletilé [REDAKCE] obžalovaným při ukončení styku (líčeno jako tzv. „únos“). I přesto, že uvedená událost nespadá do časového vymezení skutku, její popis [REDAKCE] a [REDAKCE] uvedené svědky silně znevěrohodnil. I přesto, že svědek [REDAKCE] popřel, že by věděl, kde se obžalovaný se svou dcerou v inkriminovanou dobu nachází (čím zcela evidentně křivě – lživě vypovídal), potvrdila [REDAKCE], že se její manžel spolu s vnučkou a obžalovaným nacházeli ve [REDAKCE]. Při dotazech na téma „únosu“, popř. intervence do záležitostí v této věci (např. ve vztahu k OSPOD a jiným orgánům) pak oba svědci svým tělem dávali najevo nesoulad sdělovaných tvrzení (že do poměrů neintervenovali) s jejich vnitřním přesvědčením (pravý opak), o čemž svědčily nonverbální projevy jejich těla *v podobě obranných reakcí* (např. opětovné zkrřížení rukou na hrudi u svědkyně [REDAKCE] pokaždé v momentě, kdy se jí soud na tuto otázku dotazoval i přesto, že při líčení jiných nekonfrontačních témat svědkyně uvedenou tenzi nevykazovala), *v reakcích pro tělo uvolňovacích* (tzn. stlačování dlaně prsty druhé ruky, zatlačení nehtu do lůžka jiného prstu či pohybování pánví zleva doprava svědkem [REDAKCE] i přesto, že před uvedenými dotazy byl svědek při nekonfrontačních tématech v rámci držení těla opět v klidovém postavení), či *v úkonech, které odpověď oddalují* (bezprostřední pohnutí občanským průkazem při položení konfrontačního dotazu svědkovi [REDAKCE]). Soud zde nicméně zdůrazňuje, že tyto nonverbální projevy jsou toliko *dokreslením* přesvědčivosti o *neúplnosti* či *zjevně lživém* tvrzení členů rodiny [REDAKCE], které plynou i z jiných shora uvedených obsahově rozporných vyjádření svědků (členů jejich rodiny). Pomyslnou trofej za největšího nesnášenlivce poškozené by v rodině [REDAKCE] nakonec získala svědkyně [REDAKCE], která se nejenže netajila svou nenávistí k poškozené od počátku vztahu s obžalovaným (uvedla, že k ní měla od počátku negativní vztah), ale líčila poškozenou v daleko horším světle než obžalovaný či svědci [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy např. všichni tři muži vyzdvihli jako pozitivní vlastnost pořádkumilovnost poškozené, nicméně [REDAKCE] v naprostém rozporu uvedla, že se poškozená již před porodem nechávala od obžalovaného až

přepečovávat a o domácnost se nestarala (ze strany [REDAKCE] se tak jedná prakticky až o jakousi opičí lásku matky vůči synovi).

213. Kamarádky poškozené (často z doby dětství) byly naproti tomu pro soud zcela věrohodné. I přesto, že nyní zastávají některé z nich negativní postoj k obžalovanému, vykreslovaly dojem, který z něj v počátcích vztahu měly, jako velmi pozitivní. I přesto, že drtivou většinu informací měly zprostředkovaně od poškozené, jednotlivé události, kterým byly osobně přítomny, je zcela oprávněně utvrdily v pravdivost tvrzení poškozené (svědkyně např. viděly SMS, které obžalovaný poškozené zasílal, svědkyně [REDAKCE] byla konfrontována se značně netaktním jednáním ze strany obžalovaného, v přítomnosti svědkyně [REDAKCE] obžalovaný poškozené zakázal jít dopoledne ven apod.).

214. Bývalé podřízené obžalovaného ze zaměstnání i přes velmi negativní popis jeho osobnosti jsou pro soud taktéž věrohodné, neboť všechny shodně popisovaly jeho dominanci nad nimi pramenící z výkonu funkce, shodně uváděly, že ponižoval zejména ženy či jednotlivce, kteří se neuměli bránit, se zaměstnanci manipuloval a nadával jim. V tomto směru nemůže rozhodně obstát znevěrohodnění těchto svědkyň obžalovaným, že žádný z nadřízených nemůže být oblíbený, neboť svědkyně uvedly, že po odvolání obžalovaného z místa vedoucího se vztahy na pracovišti výrazně uklidnily, přičemž sama zpráva zaměstnavatele dokládá, že odvolání z pozice týmového vedoucího od 1. 3. 2020 bylo u obžalovaného vyvoláno nesouladem požadavků zaměstnavatele na tuto pozici s činností obžalovaného a aktivitami obžalovaného v rámci zaměstnání (tím se vyvrací jak tvrzení obžalovaného ohledně jeho schopností řešit konflikty domluvou a debatou, jeho schopnost vedení kolektivu a určitá míra odpovědnosti, tak i zejména tvrzení, že ukončil pracovní poměr ve společnosti proto, aby se mohl o čerstvě narozenou dceru více starat – ostatně sám si dle svých tvrzení již za trvání pracovního poměru přizpůsobil pracovní dobu, aby se mohl do domácnosti vrátit do 15. hodiny).

215. Dokazování bylo z iniciativy soudu rozšířeno o výpovědi osob, které v inkriminovanou dobu, popř. rok až dva poté, poskytovaly poškozené (popř. i obžalovanému) terapeutickou či jinou obdobnou podpurnou pomoc. Při hodnocení věrohodnosti jednotlivých terapeutek je nutné předně konstatovat, že je naprosto zarážející, jak mohou některé osoby tak amatérským a diletantským způsobem poskytovat podporu, poradenství a progres (dnes moderně nazýváno coaching) osobě, která zažívá trauma, bolest, popř. je dezorientována v tak citlivé a významné oblasti jako je vyrovnání se se zánikem vztahu, péče o dítě, popř. řešení partnerské krize. Jedná-li se o svědkyni [REDAKCE], byla tato osoba v určitém směru ezotericky zaměřená, poskytovala poškozené alternativní metody řešení *aktuálního* napětí bez toho, aby se pídila po její minulosti (např. manželství). Svědkyně tak neměla tendenci hodnotit osobu obžalovaného či bývalý manželský vztah, potvrdila však určité znalecké závěry v tom směru, že poškozená byla vnitřně v tenzi, byla nejistá – neustále se snažila obhajovat a obávala se osud své dcery (jakby ne, když jí ji obžalovaný jednou svévolně nevrátil a zadržoval několik dní, popř. o dceru vedl nekonečné spory). Takováto sdělení tudíž korespondují se závěry podrobně rozvedenými v předešlých odstavcích. Svědkyně [REDAKCE] si matně vybavila, že poškozená byla v období krátce po opuštění manželské domácnosti rozladěná, citlivější, měla z obžalovaného *strach*; takovéto sdělení svědkyně pak logicky zapadá do závěrů znalkyně [REDAKCE], že zlé nakládání a utrpení poškozené, popř. občasné dobré kroky obžalovaného, nelze chápat izolovaně, ale je nutno na takováto jednání nahlížet komplexně optikou delšího časového rozmezí (např. v časovém rámci října 2018 až července 2019), přičemž poškozená i v období po návratu k obžalovanému strádala (argumentem od menšího k většímu pak lze dojít k závěru, že pokud určitá osoba líčí utrpení a strach z trýznitele v době vzdálenější od ukončení vztahu, musela takováto osoba

cítit shodné, ne-li větší, obavy za doby společného soužití). Obdobný význam pro soud měla i výpověď svědkyně [REDAKCE], která si sice ničeho příliš z nyní projednávané věci nepamatovala (neutkvěl jí při práci v Diecézní charitě žádný případ, kdy by žena, které poskytovaly s kolegyněmi podporu, zcela fabulovala a manipulovala se zaměstnankyněmi charity ohledně toho, že je osobou týranou), nicméně ozřejmila např. způsob práce charity s klientkami (např. že prověřovaly různými metodami, zdali příslušné ženy účelově netvrdí určité informace), přičemž její výpověď ještě více umocnila už tak vysoce věrohodnou výpověď svědkyně [REDAKCE], kterou by soud mohl označit za zářivou hvězdu v oblasti terapie a krizového poradenství.

216. Svědkyně [REDAKCE] zcela věcně, analyticky a rozhodně líčila veškeré okolnosti případu poškozené, kterou navštívila osobně v domácnosti *před prvním* odchodem poškozené od obžalovaného; sama svědkyně taktéž připustila, že si určité okolnosti s odstupem času již nevybavuje (byla tedy velmi objektivní a zdrženlivá, avšak nikoliv alibistická, v určitých hodnotících soudech). Již v bytě svědkyni poškozená popsala veškeré okolnosti, které sama líčila při výsleších v trestní věci (popř. v soukromoprávních řízeních). Svědkyně [REDAKCE] také zmínila, že i sama poškozená hovořila o podezření, že trpí psychózou; nicméně toto tvrzení je nutno dát do vzájemné souvislosti s tvrzením poškozené, která uvedla, že když obžalovaný opakovaně zpochybňoval její duševní stav a mateřskou roli, začala sama o sobě pochybovat (logicky se tak už mohla domnívat a mít obavu, zdali je duševně v pořádku – ostatně, řečeno slovy Josepha Goebbelse, stokrát zopakovaná lež se stává nakonec pravdou). Svědkyně [REDAKCE] chápala poškozenou za zcela duševně zdravou, avšak velmi rozrušenou ženu. Způsob, jakým líčila poškozená své útrapy, jí nepřišel nijak přibarvený, lživý, okolnosti byla schopna logicky vysvětlit. Z výpovědi svědkyně zcela vyplynuly obavy poškozené z obžalovaného, a to na základě líčení negativních zážitků, které byly permanentní. Poškozená i uvedené svědkyni sdělila, že má strach z právních a faktických následků odchodu (vždyť obžalovaný hrozil, že jí sebere dítě, zavře do klece, chlubil se svými kontakty mj. i v justici), neuměla se v záležitosti orientovat; navíc o rozvodu v té době uvažovala, nebyla o něm definitivně rozhodnutá (to vyvrací argument obhajoby, že poškozená plánovala rozvod dávno před tím než z domácnosti odešla). Svědkyni [REDAKCE] taktéž poškozená sdělila *frekvenci* urážek, které byly prakticky na denní bázi.
217. Na opačné straně ve škále hodnocení by dle soudu měly stát svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud zde znovu předesílá, že byl prakticky zděšen, že určité terapeutky prakticky až šarlatánským způsobem přistupují k řešení vnitřních problémů osob, které se nachází ve svízelné situaci a vkládají do jejich rukou veškerou důvěru¹⁰. Pokud se jedná o výpověď svědkyně [REDAKCE], ta hraničila s porušením povinnosti svědka vypovědět úplnou pravdu a *nic nezamlčovat* (svědkyně byla soudem opakovaně upomínána, aby tak nečinila). Svědkyně naprosto nekriticky bez znalosti obsahových souvislostí dané „diagnózy“ operovala s závěrem, který u poškozené stanovila kolegyně [REDAKCE] v podobě „matrimoniální krize s prezentací boje o dcerku“; i přesto, že z názvu diagnózy jasně plyne určitá krize a boj o nejbližšího (logicky obavy mají svůj původ v minulosti a dřívějších zážitcích a zkušenostech), svědkyně se ani v náznacích nepídila po takovýchto příčinách stesků poškozené z minulosti (je tedy pro soud záhadou, jak chtěla jmenovaná svědkyně poškozené vůbec pomoci, když neznala alespoň v základních obrysech její životní příběh). Svědkyně je tedy pro soud značně nekvalifikovaná, neochotná při líčení okolností, které jsou jí známy, uvést veškeré obsahové souvislosti; i přesto opět jako jiné svědkyně z řad terapeutů uvedla, že poškozená na jednu stranu o sobě pochybovala, na druhou

¹⁰ Počinání terapeutek tak soudy připomnělo praktiky, které byly investigativními novináři v minulosti odhaleny – viz např. https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/zdravi/vinohradska-12-matej-skalicky-anna-koslerova-psychosmejdi-sarlatani_2304190600_nel

stranu nevykazovala tendence k fabulování. Značnou nevěrohodnost, ve smyslu neodbornosti, shledává soud i u svědkyně [REDAKCE], která stanovila citovanou diagnózu prakticky svévolně bez znalosti relevantních informací, po kterých se terapeutka ani úmyslně nepídila (neboť nabádala poškozenou, aby věci z minulosti neřešila, což doporučovala i přesto, že, jak sama vypověděla, jí nebyly známy okolnosti, které se poškozené v minulosti staly). Nicméně její výpověď doložila fakt, že i s odstupem dvou až tří let poškozená i nadále měla obavy o ztrátu dcery a velmi těžce snášela soudní spory, které s obžalovaným v rámci opatrovnického řízení vedla. Pomyslným leaderem „hvězdné pěchoty“ byla pro soud [REDAKCE], jejíž postoje a závěry jsou doposud pro soud až alarmující. Svědkyně naprosto zcestně označila za hostilní projev fakt, že partner vůči druhému podá trestní oznámení bez ohledu na to, co jej k podání trestního oznámení vedlo. Jakékoliv závěry ohledně obžalovaného pak činila svědkyně toliko na základě jeho jednostranných sdělení (nekriticky tak přejímala jeho názor), přičemž pomyslnou korunu nasadila celé své výpovědi ve chvíli, kdy se s obžalovaným *společně shodli*, že měl nad poškozenou intelektuální převahu (lidově řečeno, že poškozená byla hloupá). Hodnocení svědkyně v tom směru, že obžalovaný získal díky terapiím určitý náhled nad svou osobou je pro soud taktéž značně nepřesvědčivé, neboť dle opatrovnického spisu (popř. spisů civilních) a závěrů znalkyně, je zcela evidentní, že obžalovaný vůči poškozené vystupuje stále ve shodném narativu a despektu, jak poškozená popisovala ohledně okolností vztahujících se ke společnému soužití. Poškozené se tudíž nelze divit, že v terapiích u takto amatérsky vystupující osoby nechtěla pokračovat, neboť k ní cítila nedůvěru (tu ostatně soud pojal už po 10 minutách výslechu svědkyně). Soud je taktéž přesvědčen, že [REDAKCE] svou „diagnózu“ u poškozené v podobě poporodní deprese, ke které mimochodem neměla vůbec žádnou erudici a mandát, značně dehonestovala poškozenou v očích obžalovaného, a naopak jej utvrdila v tom, že poškozená je, zjednodušeně řečeno, blázen. Shrnutě řečeno, flagrantní neerudovanost všech tří shora zmíněných osob velmi znevěrohodňuje jejich stanoviska a hodnocení situace, v které se poškozená, popř. poškozená s obžalovaným, v inkriminovanou dobu společného soužití nacházela(nacházeli); nalézací soud tak rozhodně ze stanovisek takovýchto amatérů (prezentován mj. odvolacím soudem v odstavci 42 usnesení) nechce činit jakékoliv závěry a to mj. za situace, kdy se svědkyním snažil zajistit (s přihlédnutím k přirozeně po lidské stránce vnímané důvěrnosti vztahu terapeut – klient) určitý vnitřní komfort v podobě „zproštění“ jejich mlčenlivosti poškozenou i přesto, že žádná z terapeutek není vázána zákonnou povinností mlčenlivosti dle § 51 zákona č. 372/2011Sb., o zdravotních službách.

218. Soud musel zaměřit dokazování i na eskalaci agrese obžalovaného vůči poškozené (a to zejména pro potřeby časového vymezení skutku). I přesto, že znalkyně [REDAKCE] matka poškozené a svědkyně [REDAKCE] doložily, že poškozená byla již před porodem citlivější, popř. že měla o vztahu s obžalovaným pochybnosti, všichni svědci – rodinní příslušníci (popř. kamarádky poškozené) se nezávisle na sobě shodli, že naprosto zlomovým momentem ve vztahu obžalovaného s poškozenou bylo narození dcery [REDAKCE] (tj. datum 8. 10. 2018). Takovéto datum lze stanovit i na základě doplňujícího výslechu znalkyně, která shledala určitá utrpení a strádání poškozené před narozením dcery, nicméně v důsledku změny životní role a určitého vyčerpání nebyla schopna již tímto příkořím obžalovaného čelit, neboť své vnitřní kompenzační zdroje měla de facto vyčerpáné.
219. Uvedená změna (narození dcery) vyvolala výrazné pnutí ve vztahu a projevila v plné míře povahové rysy obžalovaného tak, jak je popsaly znalkyně z oboru psychologie a psychiatrie (popř. jak je doložila svědkyně [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE]). Obžalovaný jest osobou s narcistickými rysy promítající své pochybnosti („mindráky“) do druhých osob, žádá po jiných vyhovění jeho požadavkům a servis i přesto, že tyto požadavky jdou na úkor

takovýchto osob (má sníženou reciprocitu a schopnost reflektovat potřeby druhých). Naproti tomu poškozená je osobou, která má vůči sobě pochybnosti, neustále se hodnotí, touží po rodinném soužití, přičemž dokáže v tomto směru upozadit své potřeby; jakmile je však přetížena (zahlcena emocemi, vyčerpána apod.), nedokáže racionálně vyhodnotit jednotlivé situace, může jednat zkratovitě až v krajních situacích hystericky (nicméně ■■■■■ neshledala, že by poškozená byla osobou s hysterickými sklony). Dynamika asymetrie vztahu pak byla konstantní a příkoří a utrpení poškozené ze soužití s obžalovaným narůstalo, obavy poškozené mají původ ve společném soužití a to zejména díky jeho nevypočitatelnosti, přičemž prvky syndromu týrané osoby (tj. rysy, které se u osob, s kterými bylo zle nakládáno, vyskytují) byly u poškozené přítomny i po obnově soužití s obžalovaným (byť v trochu menší míře), ba dokonce i v průběhu jednotlivých soukromoprávních řízení. Závěry prezentované v tomto odstavci jsou hlavními skutkovými východisky ve věci samé (a budou níže rozvedeny).

220. Narozením dcery ■■■■■ došlo k vzniku značné zátěže na straně poškozené. Poškozená neměla tolik prostoru zohledňovat potřeby obžalovaného, neboť zcela přirozeně upřela svou pozornost v rozumné míře na novorozenou dceru. Nebylo tudíž například možné jezdit k rodině obžalovaného v takové míře, jak byl zvyklý činit za doby, kdy neměli dítě (či za doby vztahu se svědkyní ■■■■■), popř. udržovat frekvenci kontaktů (a vidání vnučky) dle přání členů rodiny ■■■■■, kteří svou nespokojenost značně hulvátským projevem prezentovali (zejména tchán poškozené) vůči poškozené, ale taktéž vůči obžalovanému, který se vůči jejich požadavkům nejen nedokázal vymezit (a ponechal poškozenou napospas výlevům jeho rodičů), ale navíc vůči poškozené namířil i svou agresi (což je dle ■■■■■ zcela přirozené u citově a emočně labilních osob). Poškozená zcela oprávněně žádala po obžalovaném klid v šestinedělí, jeho větší zapojení do prací, výpomoc, a hlavně prostor pro rodinu („soužití ve třech“) bez návštěv jiných osob (ostatně kamarádky toto přání poškozené respektovaly a své návštěvy načasovaly s určitým odstupem od porodu a návratu poškozené do domácnosti). Obžalovaný však toto přehlížel (zde se projevuje jeho snížená empatie zvláště při zátěži), požadoval respektování požadavků stanovených jeho rodiči (zejména více návštěv, vedení kočárku apod.), přičemž pokud těmto potřebám a požadavkům poškozená nevyhověla, stupňoval agresivitu vůči její osobě, popř. dovolil svému otci, aby vůči ní projevil prakticky totožné jednání, které mu bylo vlastní (soud rozhodně nevěří ■■■■■, že se snažil klidným tónem domluvit s poškozenou na vidání vnučky, neboť pokud by tomu skutečně tak bylo, nevolala by poškozená neprodleně své rodiče, aby jí přišli na pomoc, popř. nezmiňovala by tuto okolnost při soudním jednání v opatrovnické věci či ve zprávách, které obžalovanému psala). Právě od období narození dcery se naplno projevila emoční nestabilita obžalovaného (poškozená, popř. podřízené obžalovaného tento projev mj. popisovaly v tom směru, že nevěděly, jakou náladu bude mít), kterou cílil prostřednictvím agrese vůči osobě, kterou měl nejbližší (tj. v domácnosti poškozenou, v zaměstnání podřízené – členky bio farmy).
221. Jednotlivé výpady vůči poškozené činil obžalovaný v rodinné domácnosti záměrně (dle svého povahového rysu) s cílem kontrolovat poškozenou, mít nad ní moc, a to pouze za účelem prosazení svých zájmů; tato zjištění nakonec pramení ze závěrů obou znalkyň, které doložily, že pokud obžalovaný nedostával, co požadoval, projevoval se agresivně až hostilně, přičemž v lidech, kteří nevyhověli jeho přání, shledal nepřátele a vystupoval vůči nim direktivně, pokud se mu takovéto osoby nedokázaly vymezit. Mezi hlavní prostředky ovládnutí užíval obžalovaný *promítání svých pochybností do druhých* (například, ač postava obžalovaného rozhodně není na první pohled atletická, nadával po porodu poškozené, že je tlustá), popř. jejich *ponižování* (podřízené přirovnával k „bio farmě“, lopatám, poškozenou

k tomu, že je špína, smrdí či že je /s ohledem na jeho žárlivost a nízké sebevědomí/ kurva). Obdobné jednání obžalovaného ve vztahu doložila i dcera bývalé partnerky obžalovaného (svědkyně [REDACTED]), která v dost značné tenzi přirovnala obžalovaného k sobci, jenž všechny v jejich rodině rozešťval proti sobě, přičemž se následně snažil zejména s ní manipulovat (princip známý z dob např. Julia Caesara jako *divide et impera* – rozděl a panuj), popř. požadoval, aby se veškeré záležitosti odehrávaly dle jeho požadavků (ostatně i proto svědkyně přirovnala fungování rodiny [REDACTED] k sektě, neboť právě jedním ze znaků sektářství je absolutní netolerance názorů, které jsou od názorů sekty odlišné); snahu po kontrole a dominanci (popř. též žárlivost) popsala i svědkyně [REDACTED] – ta má ostatně sama s obžalovaným velmi špatné zkušenosti.

222. V řízení bylo taktéž prokázáno, že obžalovaný činil jednotlivé agresivní výpady vůči poškozené s cílem ji ovládnout a podrobit (jak vyplývá ze znaleckých závěrů), nejednalo se o výměnu názorů, nýbrž o diktát z jeho strany. Jednotlivé výpady pak poškozenou energeticky a emočně vyčerpávaly, což se u ní projevilo nestandardním chováním. Svědkové pocházející z rodiny [REDACTED] (popř. též obžalovaný) poukazovali na nedobrý psychický stav poškozené, na to, že trpí laktační psychózou či podobnými neduhy. Psychická nepohoda poškozené však byla vyvolána přepětím poškozené; ostatně jakoukoliv psychózu vyloučila jak [REDACTED] v lékařské zprávě tak i znalkyně [REDACTED], která navíc podotkla, že svědkyně [REDACTED] neměla jakoukoliv kompetenci takovouto diagnózu stanovit, natož ji stanovit díky jednomu sezení s poškozenou. Veškeré takovéto projevy poškozené naopak souvisí s prvky syndromu týrané osoby, které byly vyvolány obžalovaným, a které v jistém směru přetrvávaly u poškozené i při znaleckém vyšetření v lednu roku 2021, popř. i dále, jak rozvedla v doplňujícím znaleckém výsledku [REDACTED].
223. Hlavní důvod tenze ve vztahu lze spatřit v požadavcích rodičů obžalovaného ohledně kontaktu s vnučkou, které vykazují co do osobnostních projevů shodné prvky nevyzrálosti (egoistické a hostilní lpění na svých požadavcích) jak byly znalecky diagnostikovány u obžalovaného; na dynamice a negativním vývoji vztahu (ve smyslu 56 usnesení odvolacího soudu) tak nenese žádný podíl poškozená, což ostatně popsala i [REDACTED], dle níž poškozená není „hysterkou“ či jinak citově labilní osobou. Uvedené se projevilo již za trvání manželství tím, že [REDACTED] a [REDACTED] poměřovali svůj čas, který s vnučkou trávili, s časem, který s vnučkou trávili rodiče poškozené. Tlačili tak na poškozenou, aby rovnocenně dělený styk s vnučkou umožňovala i jim (to ostatně dosvědčila i svědkyně [REDACTED], popř. takovýto závěr vyplývá z opakovaných návrhů otcovských prarodičů v opatrovnickém spisu). Poškozená přitom dceru tchánovi a tchyni neupírala, jen je nechťela (vzhledem k negativním zkušenostem s jejich chováním) vídat mj. proto, že se hanlivě vyjadřovali o ní a jejím psychickém stavu je tak logické, že je při konverzaci s obžalovaným nazývá familií a jinými negativními imperativy. Dalším prvkem nezohledňování potřeb jiných lze u členů rodiny [REDACTED] shledat v absolutním popírání rizika vzniku separační úzkosti v době tzv. „únosu“ nezletilé [REDACTED] obžalovaným, kteří všichni členové rodiny schvalovali, popř. se někteří na něm též podíleli. Toto jednání obžalovaného bylo navíc bratrem obžalovaného a [REDACTED] velebeno jako důkaz zájmu obžalovaného v péči o dítě a boj za jeho práva (avšak opět na úkor dítěte samotného). Omezená empatie obžalovaného a nereflektování skutečných příčin zániku vztahu lze u obžalovaného shledat i v jeho obraně v tom smyslu, že nikdy nebránil poškozené, aby odešla, což je však značně zavádějící tvrzení, neboť v prvním případě o jejím odchodu prakticky ani nevěděl (odchod řešila poškozená, včetně jeho důsledků, s Diecézní charitou), posléze jí donutil neustálým bombardováním SMS zprávami a sliby k návratu, následně se vůči poškozené choval naprosto stejně a neměl prakticky nad zánikem vztahu žádnou kontrolu.

224. Pokud jde o dokazování doby trvání trestné činnosti, lze učinit závěr, že se poškozená (dle tvrzení obžalovaného) přibližně v polovině ledna roku 2019 odstěhovala ze společné domácnosti, což bylo výsledkem spolupráce s krizovým centrem a OSPOD [REDAKCE] (viz č.l. 433 spisu), kterou poškozená navázala na konci roku 2018, popř. následkem napadení poškozené obžalovaným, kdy jí vytrhl a zničil mobilní telefon. Po dobu tzv. „pauzy ve vztahu“ bydlela u svých rodičů (manželů [REDAKCE]), kteří dosvědčili její naprosté vyčerpání, psychickou nepohodu a tenzi (tu zcela evidentně zaregistrovala i svědkyně [REDAKCE], která poškozenou v bytě rodičů navštěvovala). Nelze taktéž nalézt jiného důvodu její extrémní psychické nepohody v tomto období než obžalovaného a soužití s ním. Soud má za prokázané i díky vzájemné komunikaci mezi poškozenou a obžalovaným, že se poškozená ke svým rodičům odstěhovala s úmyslem společnou domácnost opustit, neboť si ze společné domácnosti vzala své osobní věci, věci nezletilé, popř. věci nutné k její péči (např. zapomněla nosítka, které obžalovaný slíbil dodat).
225. Návrat poškozené do společné rodinné domácnosti (a tedy i obnovení společného soužití) lze datovat přibližně do poloviny března roku 2019 (což následně 3. 4. 2019 vyústilo v přerušení řízení ve věci péče soudu o nezletilou, které bylo zahájeno návrhem, v němž poškozená líčí jednotlivé způsoby zlého nakládání). Návrat poškozené do vztahu byl předně vyvolán nátlakem obžalovaného, který poškozenou bombardoval SMS zprávami oscilujícími od hanlivých napadání až po sliby, že se změní (údajně navštěvoval terapeuta) a že rodina bude návratem poškozené zachována (ostatně poškozená uvedla, že tyto hodnoty obžalovaný v jejich komunikaci častokrát zmiňoval). I svědkyně [REDAKCE] doložila, že se poškozená snažila rodinu udržet, obávala se o svou ekonomickou stabilitu (v roli samoživitelky). Obžalovaný jí navíc slíbil, že se změní a že domácnost bude fungovat podle představ poškozené. Shodný model chování (pokus o obnovu rozpadajícího se vztahu) pak obžalovaný uplatnil jak u svědkyně [REDAKCE], tak i u matky svědkyně [REDAKCE], které obě přemlouval k návratu (dle [REDAKCE] matku až „uháněl“), sliboval svou změnu s tím, že po krátké době se vše vrátilo „do starých kolejí“. Shodný vývoj nastal i ve vztahu s poškozenou přibližně po měsíci obnoveného soužití (tzn. cca duben–květen 2019), kdy si obžalovaný nebral servítky ani před kamarádkami poškozené (např. svědkyně [REDAKCE] uvedla, že se vůči ní obžalovaný zachoval značně neuctivě – napodoboval při svém odchodu zvuk krávy /“bů“/ namísto pozdravu). Tyto projevy pak znalkyně [REDAKCE] označila jako typické pro oběti domácího násilí, neboť ty doufají, že se jejich partner změní, že nastanou ty staré dobré časy, jejichž návrat jim partner slibuje.
226. Časové ukončení skutku lze ztotožnit s definitivním odchodem poškozené ze vztahu pro nenaplnění jejích představ o společném soužití. V období od března do července 2019 byla dle poškozené patrná značná tenze ve vztahu, opakovaly se důvody rozepří, přičemž agresivita obžalovaného se stupňovala. Obžalovaný přešel od pouhých slovních výhrůžek (či hrozby napřaženou rukou za současného funění) k fyzickým atakům, přičemž vmáčkнутé víčko bylo pro poškozenou pomyslnou poslední kapkou, která ji pohnula k „úprku“ ze vztahu (ostatně na vmáčknutí víčka do obličeje lze demonstrovat značnou sebestřednost a bezohlednost obžalovaného, jelikož vmáčknutí víčka do obličeje odůvodnil snahou po tom, aby poškozené „zacpat ústa“; nedovedl se však vyjádřit k riziku, že mohl poškozenou víčkem zaseknutým v krku např. i udusit či jinak na zdraví poškodit). Není tudíž pravdou argument obhajoby, že se násilí obžalovaného nikterak nestupňovalo, popř. že by se jednalo o tzv. „italskou domácnost“. Výraznou asymetrii ve vztahu ostatně zcela s přehledem shledala a obhájila ve svém doplňujícím výslechu znalkyně [REDAKCE], která přisuzovala projev osobnostních rysů obžalovaného mj. i narození dcery a oslabení poškozené, která rozhodně nemohla obžalovanému vzdorovat. Pokud se o nějaký vzdor

pokusila, nelze takovéto jednání přeceňovat, neboť vymezení se vůči obžalovanému nevedlo k jeho změně (osobnostně se ani jeho vystupování ve vztazích změnit nemůže), resp. mechanismus fungování vztahu a nastavení rolí v něm zůstal naprosto nedotčený včetně důsledků pro poškozenou (vnitřní pochybování, tenze, nejistota, strach, úzkost, tedy prvky, které mají původ nikoliv v její osobnosti nýbrž ve vztahu s obžalovaným a souvisí s jeho dlouhodobým zlým nakládáním).

227. Stran fyzického napadení přiměla poškozenou opustit obžalovaného i skutečnost, že se obžalovaný nezmění a že vztah bude stejný jako před jejím prvním odchodem (např. skrze výčitky, že v bytě není doma, že jí zde nic nepatří apod.); tato sebereflexe souvisí mj. i se závěrem [REDAKCE], že po obnovení soužití už poškozená věděla, že odchod od obžalovaného zvládne. O daném chování obžalovaného svědčí kromě výpovědi poškozené i jejich vzájemné textové zprávy, z nichž mj. plyne přetrvávající snaha obžalovaného po diktování podmínek poškozené, a to i po zániku vztahu, popř. jeho výhrůžky a hanlivá označení adresovaná poškozené (namátkou např. viz čl. 344, 343 verte, 317, 316 verte, 296, 283 verte či 284 spisu); chování obžalovaného v naprosto shodném duchu pak popsala ve své výpovědi např. svědkyně [REDAKCE]. Soudní znalkyně [REDAKCE] navíc souhrnně popsala, že psychické napětí a tenze přetrvávaly u poškozené nejen po jejím návratu k obžalovanému, ale byly u ní patrné i dva (!) roky po ukončení společného soužití a plynou i ze soukromoprávních sporů, které poškozená s obžalovaným vedla, zejména z řízení ohledně poměrů k nezletilé.
228. Zbývá pouze stručně rozvést zbylé skutkové okolnosti popsané ve skutkové větě rozsudku. Jednotlivé výpady obžalovaného, které činil vůči poškozené, plynou nejen z výpovědi svědků (např. u svědka [REDAKCE] – viz odst. 53 a 54, svědkyně [REDAKCE] – viz odst. 65, či svědkyně [REDAKCE] – viz odst. 105) ale taktéž ze zvukových nahrávek popř. z textových zpráv, které soud provedl velmi detailně v odstavcích 148 a 150, a na které v plném rozsahu odkazuje (z nich mj. plyne nahrávání poškozené obžalovaným v době, kdy poškozená pláče, čemuž se obžalovaný posmívá). Zprávy například dokládají, že obžalovaný vyčítal cvičení dcery vojtovou metodou poškozené, činí jednotlivé výpady na psychický stav poškozené, provádí faktické výhrůžky poškozené úředními oznámeními na OSPOD a jiné orgány („budeme to řešit jinak“, „počítej s důsledky“ apod.). [REDAKCE], popř. poškozená nadto dosvědčily, že jim obžalovaný vyhrožoval, že poškozenou zadupe do země a že je ubohá (členové rodiny [REDAKCE] pak popsali hanlivé urážky obžalovaného vůči rodině [REDAKCE] – [REDAKCE] kurvy apod.). Povinnost být doma do příjezdu obžalovaného z práce doložila nejen poškozená, ale taktéž ji zmiňovala ve své výpovědi jak svědkyně [REDAKCE], tak i [REDAKCE] (která za svou dcerou párkrát dopoledne tajně zašla na návštěvu). Ostatně zakazování poškozené stýkat se s jinými osobami, popř. vyhrožování jejím sledováním, odpovídá nejen psychologickému profilu obžalovaného, ale zmínili jej taktéž rodiče poškozené, kterým obžalovaný navíc tvrdil, že poškozené nejen „napíchl“ telefon a nahrává si ji, aby měl důkazy. Závěr o omezování poškozené obžalovaným ohledně hospodaření s finančními prostředky pak soud činí na základě faktu, že obžalovaný důsledně vyžadoval po poškozené paritu v hrazení výdajů na živobytí i v období, kdy poškozená čerpala rodičovský příspěvek, navíc opakovaně neměl prostředky pro hrazení výdajů, které měl sanovat, což namísto něj provedla poškozená (uvedené jednání není ničím náhodným – shodně se obžalovaný totiž zachoval i ve vztahu se svědkyní [REDAKCE]). Zmíněný přístup tak poškozenou ekonomicky vyčerpával, a ještě více jí upnul po materiální stránce k obžalovanému. Obžalovaný taktéž diktoval poškozené, zdali může řídit motorové vozidlo, kdy má užívat mobilní telefon, popř. zdali může jít ven, na což ostatně poukázaly svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE]. Bylo taktéž prokázáno, že obžalovaný v říjnu roku 2018 (brzy po narození dcery) hrozil střelnou zbraní

poté, co poškozená přivolala své rodiče na pomoc, jelikož jí otec obžalovaného verbálně napadl z důvodu, že jim jako prarodičům styk s vnučkou neumožňuje (již výše soud poukázal na nesoulad mezi výpověďmi obžalovaného a [REDAKCE] ohledně důvodu předmětné návštěvy – vyjasnění si styku s vnučkou vs. údajná oprava počítače). V tomto směru věří soud popisu události tak, jak ji vylíčila poškozená, jejíž hodnověrnost nemohou podrýt ani fotografie, na kterých poškozená drží jednotlivé zbraně (neboť lze logicky připustit, že za nekonfliktní situace s nimi může pózovat); nicméně poškozená neměla ke zbráním příliš kladný vztah (nebyla jejich fanda), naopak z nich měla respekt, což dosvědčila svědkyně [REDAKCE]. Výpady vůči poškozené pak obžalovaný činil ve společné domácnosti, tzn. i v přítomnosti společné dcery [REDAKCE].

229. Oproti podané obžalobě došlo vzhledem ke shora prokázaným skutečnostem k pozměnění skutku v několika směrech. Předně byl modifikován časový rozsah skutku, neboť se problémy ve vztahu dramaticky zvýšily až porodem nezletilé [REDAKCE] (netrvaly již od února roku 2018, tedy od doby početí nezletilé [REDAKCE]). Ze skutkové věty soud vyřadil taktéž pasáž *“v době jejího těhotenství ji vyhazoval z bytu a vyhrožoval jí, že když ho bude štvát, že půjde na potrat, ačkoliv měla zdravotní obtíže”*, jelikož v průběhu těhotenství to byla poškozená, která odešla na krátkou dobu k rodičům z důvodu rozporů, které však ještě nehraničily se zlým nakládáním; že by obžalovaný nabádal poškozenou k potratu, pak popřela svědkyně [REDAKCE]. Soud taktéž nezahrnul do skutkové věty zmínku o komplikovaném porodu, který byl tvrzen toliko obžalovaným. Poškozená, popř. její sestra, stav označily za normální, toliko zdůraznily celkovou unavenost poškozené po porodu, která je však dle soudu zcela přirozená. Ze skutkové věty bylo taktéž vyřazeno souloví *„přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu“*, které se dotýkalo události z listopadu 2018, při které obžalovaný zničil mobilní telefon poškozené, neboť osočení poškozené z krádeže nebylo v průběhu stíhání prokázáno. Naopak, obžalovaný neprodleně po rozbití telefonu odjel koupit telefon nový, což potvrdili shodně poškozená i obžalovaný.
230. Závěrem hodnocení důkazů bude nalézací soud reagovat na některá tvrzení, která rozvedl odvolací soud ve svém zrušovacím usnesení, a která *nebyla* vypořádána shora. Pokud se jedná o konstatování odvolacího soudu, že z této trestní věci vyplývají vzájemné hostilní projevy mezi obžalovaným a poškozenou (odst. 54 usnesení), je takovéto tvrzení po doplnění dokazování mírně zavádějící. Je pravdou, že opatrovnický spis je plný vzájemné nenávisti a očerňování. Nicméně uvedené je pouze následkem zlého nakládání obžalovaného s poškozenou tak, jak byla shora rozvedeno. Je tedy zcela přirozené, že se žena (ale obecněji kterýkoliv jedinec) v určitém okamžiku vymezí vůči druhé osobě (např. obžalovanému), který se nejen před porodem, ale v měsících po něm bezprostředně následujících, tedy v období pro ženu nejzranitelnějších, zachová jako, slušně řečeno, sebestředný egocentrický, násilně se projevující rozmachané dítě. Je naprosto pochopitelné, že od určitého momentu pohár trpělivosti např. u poškozené přeteče a přejde taktéž do protiútku, protože už má celé situace po krk (a navíc se nachází mimo soustavný vliv obžalovaného) už jen díky tomu, jak se obžalovaný při předávkách nezletilé za doby trvání opatrovnického řízení choval vůči poškozené, popř. že poškozené svévolně nevrátil dítě po ukončení styku. Vzájemné hostilní projevy tedy nejsou příčinou a původem rozbrojů, nýbrž až následkem nevhodného chování obžalovaného a jeho rodiny vůči poškozené. Výpověď poškozené (odst. 61 usnesení odvolacího soudu) je tudíž nejenže vnitřně nerozporná, ale taktéž konzistentní, přičemž ji podporují (co do chování obžalovaného a jeho osobnostních projevů) i výpovědi osob, které do vztahu obžalovaného s poškozenou nikterak neintervenovaly, avšak bylo jim chování obžalovaného v partnerském svazku bezprostředně známo z vlastní zkušenosti (již dříve zmiňovaná bývalá partnerka a dcera zesnulé bývalé partnerky), popř. pravidelně s obžalovaným vstupovaly do prakticky

„nuceného“ profesního kontaktu (podřízené obžalovaného). I přesto, že nalézací soud dle svého nejlepšího vědomí a svědomí ctil zásadu presumpci neviny a její procesní vyjádření v podobě principu *in dubio pro reo* již v prvním svém odsuzujícím rozsudku, byla dle názoru nalézacího soudu doplněným dokazováním ještě více prokázána osobnost obžalovaného a způsob jeho chování a převahy za doby partnerského a manželského soužití s poškozenou, resp. za doby trvání jejich společné domácnosti. Je zcela logické, že při dokazování v trestním řízení, které je retrospektivní, se vyskytnou prakticky vždy určité jiné teoreticky v úvahu přicházející varianty, které se odkloní od té, kterou zvolí soud (např. v nynější věci té, která je pojata do výroku odsuzujícího rozsudku). Nicméně žádná jiná do *reálné úvahy připadající* varianta skutkového průběhu (odlišná od průběhu popsaného ve skutkové větě rozsudku) nebyla shledána; doplněným dokazováním tak bylo zcela vyvráceno, že by poškozená měla zlý úmysl a motiv v podobě odchodu od obžalovaného, popř. že by vedla jednotlivá řízení s cílem obžalované tzv. vystrnadit z péče o dceru, popř. že by se jej snažila vyprovokovat a eskalovat tak tenzi ve vztahu. Spíše naopak, s ohledem na chování obžalovaného a zejména pak jeho rodiny, je až obdivuhodné, že poškozená byla schopna určitých procesních kompromisů (smírů), resp. že nekverulovala při předávání dítěte.

231. S ohledem na shora uvedené dospěl opětovně soud při právním hodnocení skutku k tomu, že obžalovaný naplnil bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, jehož se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchá po delší dobu.
232. Objektem trestného činu je zájem společnosti na ochraně osob před tzv. domácím násilím. Samotné domácí násilí pak nalézací soud chápe v souvislosti s ustanovením § 751 ve spojení s § 3021 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jako stav, kdy se společné soužití pro určitou osobu (např. poškozenou [REDAKCE]) stává nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí namířeného vůči ní nebo vůči jiné osobě, která s ní v obydlí žije. V projednávané věci bylo prokázáno, že obžalovaný tento objekt porušil, když zejména verbálně napadal poškozenou [REDAKCE] takovým způsobem, že to vyvolalo u ní značný psychický diskomfort (tenzi), zranění (v obličejové části hlavy), či omezení v osobním životě (stranění se rodiny, omezení při jízdě autem, pocit strachu ze sledování v domácím prostředí apod.). Pro naplnění objektu však soud podotýká, že je zapotřebí, aby se násilí odehrávalo vůči osobám, které soužívají s obžalovaným v domácnosti (násilí nemusí probíhat vyloženě v bytě či domě). Proto byl časový rozsah skutku rozdělen do období 8. 10. 2018 až polovina ledna 2019 a následně polovina března 2019 až konec července 2019; po tato období obžalovaný porušoval objekt chráněný trestným právem (trvající delikt).
233. Jednání obžalovaného (subjektivní stránka) vykazuje zcela zjevně znaky úmyslu přímého (ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť ten zcela vědomě mířil své verbální a (ojedinělé) fyzické výpady vůči poškozené [REDAKCE] s cílem a vědomím ovlivnit její chování, podmanit si ji, přičemž zcela prokazatelně věděl, že u [REDAKCE] vyvolává negativní emoce, tenzi, resp. duševní tíseň (sám se ostatně jejímu strádání smál a utahoval si z něj).
234. Ohledně objektivní stránky trestné činnosti soud staví na závěru, že trestná činnost probíhala v drtivé většině případů ve společném obydlí, neboť obžalovaný s [REDAKCE] sdílel byt, v němž se nacházela společná domácnost; tu poškozená na období 2 měsíců v roce 2019 z vlastní vůle opustila právě v úmyslu obžalovaného opustit (od tohoto záměru však upustila). Jelikož trestná činnost probíhala zejména ve společném obydlí,

neměla poškozená kam utéci (chtěla zachovat společnou rodinu, nechtěla se vracet do svého „dětského pokojíčku“), byla na obžalovaném závislá (obávala se o zvládnutí role samoživitelky, ze svého minimálního příjmu saturovala značnou část rodinných výdajů a musela se před obžalovaným ospravedlňovat, zdali může užívat věci v jeho výlučném vlastnictví, popř. věci v SJM) a nacházela se prakticky pod neustálým dohledem obžalovaného (zejména jeho požadavky, aby do půl třetí odpoledne byla doma, důsledné lpění na kontaktu rodičů obžalovaného s vnučkou apod.). V možnosti zajistit si jiné bydlení (podporované např. městem [REDAKCE]) ji bránila skutečnost, že byla stále vedena jako nájemník obecního bytu v místě, kde se nacházela dřívější rodinná domácnost (ostatně obžalovaný ji kveruloval v možnosti dohodnout se na ukončení společného nájmu bytu, toho poškozená dosáhla až za pomoci podání příslušné žaloby). V této souvislosti je nutné zdůraznit, že samotné týrání pak obžalovaný neprováděl jen ve společném obydlí, nýbrž i mimo něj, neboť už jen jeho neustálé textové zprávy vyvolávaly u poškozené tenzi. Poškozená pak byla ve vztahu k obžalovanému osobou blízkou, neboť byla v inkriminované době jeho manželkou a matkou jeho dcery. Namítala-li obhajoba, že je pro projednávanou trestnou činnost typická převaha trýznitele nad obětí, která však v nynější věci nenastala, zde soud uvádí, že tento argument je naprosto lichý; doplněným dokazováním byl tento závěr ještě více posílen. Obžalovaný dominoval nad poškozenou (a tím ji i ovlivňoval) ve všech oblastech života (zjevná asymetrie). Poškozená na něm byla ekonomicky závislá, snažila se udržet rodinu, obžalovaný ji ovlivňoval skrze různé, do detailu shora popsané, formy manipulace (urážky, degradace, posměchy), vydíral ji skrz péči o nezletilou a intervenci orgánů moci veřejné, apeloval na zachování rodiny. Zneužíval právě svůj blízký vztah k poškozené k tomu, aby ji „připoutal k sobě“. Na tomto místě se sluší zdůraznit, že obžalovaný k sobě prakticky pokaždé vyhledával osoby ve slabším postavení a tím založil dysbalanci v postavení partnerů ve vztahu od samého počátku. Jak svědkyně [REDAKCE], tak i dcera bývalé partnerky (svědkyně [REDAKCE]) uvedly, že v době, kdy poznaly (resp. matka poznala) obžalovaného, měly tzv. „zlomené srdce“, resp. byly citově nenaplněné. Obžalovaný je tak zaujal lichocením a vyzdvihováním jejich osoby. To se ostatně událo i ve vztahu s poškozenou, neboť obžalovaný ji od počátku zval na kávu, lichotil ji, což mj. vyvolávalo i u kamarádek poškozené (i u poškozené samotné) pozitivní reakce, vztah se posléze ubíral dle osobní zkušenosti svědkyně [REDAKCE], popř. náhledem kamarádky poškozené svědkyně [REDAKCE], příliš rychle k vážnější formě svazku (společné soužití, manželství, tj. ukotvení takovéto ženy více k obžalovanému). Právě zmíněnou nerovnováhou v počátku vztahu pak obžalovaný vždy otočil do opačného extrému a začal ženy po připoutání k sobě ovládat (dominovat nad nimi) tak, jak bylo popsáno ve skutkových zjištěních shora, tedy ve svůj vlastní prospěch.

235. Chování obžalovaného vůči poškozené pak vykazovalo znaky týrání, neboť se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti, bezohlednosti a bezcitnosti a určitou trvalostí v asymetrii rolí, kterou poškozená subjektivně pociťovala, jak ostatně detailně osvětlila při svém (případně doplňujícím) výslechu sama poškozená či znalkyně [REDAKCE], jako těžké příkoří (k výkladu pojmu týrání viz také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 14. 9. 2005, sp. zn. 3 Tdo 1160/2005). Ve vztahu poškozené a obžalovaného se tak nejednalo o nahodilé nárazové konflikty či „Itálii“ (tj. že by každý z rovnocenně postavených partnerů byl vzpurný a hádavé povahy), nýbrž o každodenní nátlak ze strany obžalovaného vůči poškozené, který vedl v konečném důsledku k vyčerpání jejích psychických zásob (možnosti vzdorovat), což vyústilo v její labilitu až odevzdanost (viz její zkolabování, které obžalovaný natočil a smál se mu, či výpověď svědkyně [REDAKCE], která jednou potkala obžalovaného s poškozenou, přičemž obžalovaný do poškozené pořád něco „hustil“, přičemž ona vypadala v obličejí značně vyčerpaně a odevzdaně). Naopak po definitivním odchodu se poškozená relativně rychle adaptovala na novou situaci a navázala kontakt s novým partnerem i přesto, že byla

zpočátku nedůvěřivá a měla obavy z toho, aby vztah tzv. „dopadl“. Uvedený projev (navázání nového vztahu) je posléze typický pro určitou část obětí tzv. domácího násilí, neboť ve chvíli, kdy odpadne prvek, který oběť utlačuje (psychické týrání, vyčerpávání oběti, nutnost být připraven na výpady pachatele), je oběť takového násilí relativně rychle schopna vykompenzovat vyčerpání z předešlého partnerského vztahu a navázat vztah jiný. Důsledky zlého nakládání (tj. tenzi, vnitřní strach apod.) a týrání jako takové, pak nevyklučuje ani skutečnost, že i poškozená vůči obžalovanému užila sprostých slov, popř. na něj hystericky křičela. Tyto projevy ničeho nevypovídají o tom, že by poškozená nebyla obětí, která by se dokázala bránit, nýbrž prokazují, že poškozená byla zahánána „totálně do kouta“ a v jistém směru tak prokázala určitý prvek naivity v tom směru, že může obžalovanému vzdorovat (opět viz závěry doplňující znalecké výpovědi znalkyně [redacted]). Takovéto její jednání tudíž připomíná spíše zmar než plnohodnotnou obranu. Její v určitém směru nepřátelské jednání vůči obžalovanému v opatrovnickém řízení pak logicky spadá do období, které je pro soud se vzdalujícím se časem od inkriminovaného období čím dál tím více irelevantní (je čím dál tím více vzdálené časovému vymezení skutku), neboť takovéto jednání poškozené nedosvědčuje, zdali vůči ní týrání bylo či nebylo zaměřeno (resp. zdali se na ní v inkriminované době skutku projevovalo). Zlé nakládání obžalovaného s [redacted] pak probíhalo po dobu celkem 8 měsíců, tedy po delší dobu, a to zvláště za situace, kdy byla poškozená prakticky čerstvě po porodu, oslabená, absolutně závislá na obžalovaném (jelikož ten však přilnul ke své rodině, a respektoval požadavky svých příbuzných, logicky se přimknula a spoléhala na členy rodiny vlastní). K doplnění dlouhodobosti jako znaku kvalifikované skutkové postavy (viz odst. 58 usnesení odvolacího soudu) soud dodává, že období uvedené ve skutkové větě bylo stanoveno paradoxně ještě ve prospěch obžalovaného, neboť poškozená detekovala zlé nakládání s její osobou obžalovaným již v období těhotenství, dle ní, případně i dle znalkyně [redacted], však intenzita jednání obžalovaného a jeho dopad na poškozenou nebyl takový vzhledem k tomu, že nebyla vyčerpána díky porodu dítěte a nastalým rodičovským povinnostem. Doplňujícím výsledkem [redacted] bylo zřejmé, že záblesky pozitivního jednání obžalovaného v inkriminovaném období nelze vůbec přeceňovat, nýbrž je nutné dva časové úseky (tak jak jsou popsány ve skutkové větě) chápat jako jeden na sebe logicky navazující celek, který svědčí o určitém klimatu ve vztahu a v kterém poškozená trpěla mj. v důsledku zcela zjevně nastalé a udržované extrémní asymetrie v pozicích (myšleno poměřením partnerských pozic obžalovaného a poškozené). Poškozená tak již před porodem zažívala s obžalovaným zlé nakládání, které byla schopna částečně ignorovat, omlouvat, mentálně „přikrýt“ pod vidinou očekávání narození potomka (po opuštění domácnosti se z něj zase byla schopna částečně vymanit, tento progres trvá nadále i do dnešní doby); po narození dcery se tak obžalovaný se svou rodinou projevil naplno¹¹. Intenzita zlého nakládání obžalovaného s poškozenou tak po dobu zmíněných celkem 8 měsíců dosahovala i přes určité ponížení intenzity v druhém období (po návratu poškozené k obžalovanému), extrémní výše, přičemž dopady jednání obžalovaného na poškozenou se projevovaly i s odstupem několika let po ukončení vzájemného soužití a to mj. díky soustavnému udržování nepřeborného množství soudních sporů ze strany obžalovaného. Souhrnně řečeno, doba 8 měsíců soustavného, nikdy nekončícího, nevyzpytatelného a nepředvídatelného násilí je podle přesvědčení soudu stanovena ještě v nižším rozsahu (tedy nereflektuje se další zlé nákladní s poškozenou před porodem z důvodů shora uvedených) než by bylo možné, přičemž nelze při stanovení délky takového období odhlédnout od významu trýznivého soužití s obžalovaným pro

¹¹ Nutno dodat, že jejich psychický teror, urážky, nadávání či titulování poškozené za blázna jsou daleko horší počiny než dobře mířená facka, neboť právě soustavné verbální zlé „soft“ nakládání je pro člověka daleko zranitelnější, než dobře mířená facka.

další vývoj života poškozené. Z uvedených důvodů tak soud ponechal právní kvalifikaci skutku zcela beze změny.

236. Vzhledem ke shora uvedenému je tak naprosto evidentní, že soud za žádných okolností neuvažoval, že by předmětný skutek vykazoval znaky přestupku (např. proti občanskému soužití).
237. Při úvahách o stanovení druhu a výše trestu přihlédl soud dle ustanovení § 39 odst. 3 tr. zákoníku, ve spojení s ustanovením § 41 a § 42 tr. zákoníku, k společenské škodlivosti trestného činu, stejně jako k pohnutkám obžalovaného, možnostem nápravy a k dosavadnímu způsobu vedení jeho života. Vzhledem k naprosto shodným okolnostem tak je možné převzít závěry prezentované v prvním odsuzujícím rozsudku.
238. Obžalovanému v obecné rovině polehčuje jediná polehčující okolnost a tou je jeho dosavadní trestněprávní bezúhonnost. Trestné činnosti nelitoval, zlehčoval ji, přenášel vinu za jednotlivé rozepře na poškozenou, případně se stavil do role obětího beránka, inseminátora, který po početí dcery byl pro nepotřebnost odstaven; tento projev je ostatně pro obžalovaného, jak uvedly znalkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], typický a odpovídá jeho osobnostnímu profilu, který je v jeho případě v určitých osobnostních rysech na hranici širší normy (dříve označováno pojmem „psychopat“). Tyto osobnostní rysy jsou však léčbou neovlivnitelné, neměnné, lze je dlouhodobou terapií toliko usměrňovat. U obžalovaného tak nelze vyslovit naději, že by se v budoucím životě diametrálně změnil. Obžalovanému dále přitěžuje, že trestnou činnost páchal vůči ženě, tedy osobě, která je fyzicky slabší a není schopna se účinně (s ohledem na diametrální odlišnost ve fyzické konstituci a v té době čerstvě prodělaný porod) bránit.
239. Vzhledem ke shora uvedenému je zjevné, že jediným aspektem, který obžalovaného uchránil od „nepodmíněného“ trestu odnětí svobody je jeho dosavadní trestněprávní bezúhonnost. Za takovéto situace, s přihlédnutím k faktu, že dopady na poškozenou jsou do budoucího života nižší a neustále slábnou, nevidí soud důvod k jinému než alternativnímu postihu obžalovaného. S ohledem na rozsah zákonné trestní sazby (2 léta až 8 let) je trest odnětí svobody ukládaný při její samé spodní hranici (ve výši její jedné osminy) dostatečným postihem za delikt ní jednání obžalovaného.
240. Výrazně důraznější však soud musel být v případě stanovení zkušební doby tzv. podmíněného odsouzení, která je stanovena ve výměře 4 let (48 měsíců), což dle názoru soudu poslouží jako dostatečný časový prostor pro sledování, zdali obžalovaný způsobem vedení života vyhovuje veškerým zákonným podmínkám pro to, aby se v budoucnu osvědčil. Soud však upozorňuje jak obžalovaného tak i poškozenou, že uvedená zkušební doba není nikterak namířena vůči obžalovanému (otci) v rámci výkonu práv plynoucích z jeho rodičovské odpovědnosti (v rámci stále probíhajících opatrovnických sporů); pro obžalovaného je nicméně nynější rozsudek posledním varováním, aby spory s matkou svého dítěte řešil nikoliv „na sílu“, dětinsky (jen já mám pravdu, všichni mi musí vyhovět), z pozice diktátu, ovlivnění, či degradace poškozené jako takové, ale slušným a civilizovaným způsobem.
241. Vzhledem k psychologickému profilu obžalovaného, tedy zejména k faktu, že hraniční poruchu osobnosti nelze léčit medikací, či jinak terapeuticky usměrnit (lze ji v případě zájmu pacienta toliko v limitované míře korigovat), nedává uložení přiměřené povinnosti obžalovanému v podobě dostavování se k psychoterapeutovi (v rámci zkušební doby) žádného smyslu. Pokud státní zástupkyně původně (před vyhlášením prvního odsuzujícího

rozsudku) navrhovala dohled probačního úředníka, lze toliko zopakovat, že ukládání takového dohledu je nadbytečné s ohledem na fakt, že soud věří (vzhledem k dosavadní trestní bezúhonnosti obžalovaného) nejen ve spolehlivost obžalovaného ale taktéž v konstantnost jeho chování při vědomí možných důsledků v rámci vykonávacího řízení (možná „přeměna“ trestu na trest nepodmíněný).

242. Výrok o náhradě škody týkající se nároku Všeobecné zdravotní pojišťovny reflektuje výčet a vyúčtování zdravotních úkonů, které byly provedeny v souvislosti s léčbou poškozené, kterou si vyžádalo její napadení PET víčkem ze strany obžalovaného.
243. Pokud se jedná o dřívější odůvodnění výroku o náhradě nemajetkové újmy, označil jej odvolací soud v odstavci 62 usnesení za nepřezkoumatelný, aniž by uvedl, v čem nepřezkoumatelnost spočívá. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací soud zrušil první ve věci vyhlášený rozsudek toliko k odvolání obžalovaného, musel soud, co do výše náhrady nemajetkové újmy, respektovat ustanovení § 264 odst. 2 tr.řádu.
244. Jde-li o výrok o náhradě nemajetkové újmy, tak k trestnímu stíhání se se svým nárokem řádně a včas připojila poškozená s částkou 50 000 Kč s odůvodněním, že (zjednodušeně řečeno) obžalovaný neoprávněně zasahoval do jejích osobnostních práv, zasahoval do jejího života, který zásadním způsobem změnil, došlo k ponížení její lidské důstojnosti a k újmě na psychickém zdraví, když uvedená duševní nepohoda u poškozené přetrvávala, a v podstatě i přetrvává dlouho po ukončení společného soužití.
245. Podle § 81 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
246. Podle § 2894 odst. 2 občanského zákoníku, nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
247. Podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
248. Podle § 2956 občanského zákoníku, vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
249. Podle 2957 občanského zákoníku způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné.
250. Finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Taková situace v projednávané

trestní věci nastala. Jelikož je v případech nemajetkové újmy vyloučeno, resp. není možné nahrazení uvedením v předešlý stav, nahrazuje se nemajetková újma přiměřeným zadostiučiněním. Řešení náhrady nemajetkové újmy pomocí zadostiučinění využívá kompenzační princip, ze kterého vyplývá funkce zadostiučinění, tj. funkce satisfakční. Dle kompenzačního principu má zadostiučinění odčinit nepříznivé následky zásahu do práv poškozeného, případně poskytnout poškozenému možnost, aby si těžko měřitelné a na peníze ne zcela spolehlivě a exaktně převoditelné potíže nemajetkového charakteru vykompenzoval tím, že si pomocí prostředků či předmětů pořízených za poskytnutou náhradu zpříjemní či usnadní život.

251. Poškozená zjevně po dobu společného soužití strádala s obžalovaným, a to v největší míře od doby narození nezletilé. Nemohla vést plnohodnotný život pro naprosto nevhodné a hostilní chování, které vůči ní opakovaně obžalovaný činil a devalvoval tak její důstojnost v postavení ženy, matky i partnerky. Co do základu nároku je tudíž nárok na náhradu nemajetkové újmy dán pro splnění všech shora rozvedených zákonných kritérií.
252. Soud díky aplikaci zásady zákazu zhoršení postavení obžalovaného po rozhodnutí odvolacího soudu v jeho prospěch (zásada zákazu *reformace in peius*) nemohl poškozené přiznat vyšší nárok, než který jí byl přiznán prvním rozsudkem ve věci. Výše daného nároku se po doplnění dokazování nařízeného odvolacím soudem (zejména co se týče výsledku znalkyně [REDAKCE]) jeví jako symbolická, a to i s ohledem na zachovanou právní kvalifikaci zločinu dle kvalifikované skutkové podstaty. Na druhou stranu fakt, že poškozená nepodávala odvolání proti tzv. odkazovému výroku o náhradě nemajetkové újmy, svědčí nejen o její snaze neeskalovat napětí mezi bývalými partnery (které se dle jejího přesvědčení snižuje), ale též o její motivaci na samém počátku trestního řízení v podobě podat trestní oznámení hlavně proto, aby obžalovanému zamezila v dalších výpadech vůči její osobě. Ruku v ruce s tím musel soud poškozenou se zbytkem nároku odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.
253. Pro úplnost soud opětovně dodává, že část projednávaného skutku (vmáčknutí víčka do obličeje poškozené) není tzv. věcí pravomocně rozhodnutou, u níž platí překážka *ne bis in idem*, neboť v rámci přestupkového řízení bylo usnesení Městského úřadu [REDAKCE] ze dne 22. 1. 2020, č.j. [REDAKCE], zrušeno rozhodnutím Krajského úřadu [REDAKCE] kraje, oddělení správní ze dne 21. 5. 2021, č. j. [REDAKCE] ve spojení s rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky ze dne 12. 8. 2021, č. j. [REDAKCE]; neexistuje zde tudíž důvod nepřipustnosti trestní stíhání dle § 11 odst. 1 písm. k) tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu, § 252 tr. řádu), a to ve trojím vyhotovení. Práva odvolání nemůže úspěšně užít ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok učiněn nebyl. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. řádu).

Prachovice 30. května 2023

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 13. 11. 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Olgy Smrčkové a soudců JUDr. Jiřího Trnky a Mgr. Michala Kubánka v trestní věci obžalovaného [REDACTED], narozeného [REDACTED], vedené pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 30. 5. 2023, č.j. 4 T 34/2021-1058,

takto:

K odvolání obžalovaného [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu tr. řádu napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst 3 písm. a) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

Obžalovaný

[REDACTED]

narozený [REDACTED], bytem [REDACTED]

se uznává vinným, že

v období [REDACTED], ve společně obývaném bytě v [REDACTED], ale i jinde, i za přítomnosti [REDACTED], slovně i za použití komunikační techniky, opakovaně psychicky ponižoval [REDACTED], poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], když jí říkal, že je ubohá, že ji zašlape do země a zavře do klece, že je psychicky nemocná a nemůže [REDACTED], zdůrazňoval, že v bytě není doma, že jí tam nic nepatří, vyčítal jí, že není schopna [REDACTED], že kvůli ní [REDACTED], vyžadoval po ní, aby byla [REDACTED] od půl třetí každé odpoledne doma, když v tuto dobu se vracel z práce, když neuposlechl, vyhrožoval jí, že ji [REDACTED]

██████████ a nechá ji domů dotáhnout policisty, kontroloval kam chodí, s kým se stýká, co dělá, a to i prostřednictvím mobilního telefonu, sdělil jí, že jí nechal „napíchnout“ telefon, zakazoval či omezoval jí styk s její rodinou a jejími přáteli, omezoval ji v hospodaření s finančními prostředky, slovně ji napadal a urážel hrubě nevybíravými, neslušnými a ponižujícími výrazy, když jí říkal, že je narušená osoba, „blázen, magor, prase, tlustá, smradlavá, špína, kurva, píča, krysa, nula, lempl, psychopatka, neschopná“, když se nenamalovala, říkal, že je šmudla, když se namalovala, že je kurva, říkal jí, že jí nedůvěřuje, že nemůže ██████████, má brát prášky, musí být pod neustálým dozorem, nechá ji zavřít na psychiatrii a kontrolovat sociálkou, a tak snižoval její důstojnost, o jejích rodičích mluvil vulgárně, že je zadupe do země a zničí, že jsou „socky“ a bydlí ve sqotu či prasečáku, mluvil o ní, o její sestře a matce, že jsou „██████████ kurvy a špíny“, když poškozenou psychicky vystresoval tak, že plakala, nahrával ji s komentářem na mobilní telefon, v měsíci ██████████ ve společně obývaném bytě vyhrožoval poškozené použitím legálně držené zbraně vůči jejím rodičům, pokud se na základě její prosby dostaví do bytu, v průběhu měsíce ██████████ tamtéž, poškozenou vybízěl, aby si přestala psát přes mobilní telefon s její matkou, když neuposlechla, tak před ní napřáhl pěstí, poté jí vytrhl telefon z ruky a hodil s ním o zeď, následně ji zakoupil jiný, poškozená vyhledala od ██████████ pomoc ██████████ a od ██████████, a následně opustila v ██████████ společně obývaný byt a odešla ke svým rodičům, když jednání obžalovaného s ohledem na jeho četnost a intenzitu vyvolávalo u poškozené prohlubující se pocity strachu, úzkosti, studu, devalvace, sníženého sebehodnocení, depresivních rozlad, afektivní lability, zvýšené ostražitosti a potřeby sebeobhajování, když se u ní projevila porucha přizpůsobení a dílčí příznaky syndromu týrané osoby,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí,

čímž spáchal

přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon trestu odnětí svobody odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená ██████████ ██████████, narozená ██████████, trvale bytem ██████████, **odkazuje se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená ██████████ ██████████, **odkazuje se svými uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 30. 5. 2023, č.j. 4 T 34/2021-1058, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

██████████ ██████████

narozený ██████████, *bytem* ██████████,

se uznává vinným, že

v období [redacted], ve společném obydlí, nejprve na adrese [redacted], později na adrese [redacted], vše okres [redacted], soustavně a opakovaně psychicky ponižoval svou [redacted], nar. [redacted], když jí říkal, že je ubohá, že ji zaslape do země a zavře do klece, kam patří, po [redacted], vyžadoval po ní, aby byla [redacted] od půl třetí každé odpoledne doma, v tuto dobu se vracel z práce, když neuposlechla, tak ji vybrožoval, že ji [redacted] a nechá ji domů dotáhnout policisty, kontroloval její život, kam chodí, s kým se stýká, co dělá, a to i prostřednictvím mobilního telefonu, sdělil jí, že ji sleduje a má monitorovaný její telefon, zakazoval jí styk s její rodinou a jejími přáteli, omezoval ji v hospodaření s finančními prostředky, rozbil jí její mobilní telefon, říkal a psal jí, že je narušená osoba, že je blázen, magor, prase, tlustá, smradlavá, špína, kurva, piča, krysa, nula, lempl, psychopatka a neschopná, že má brát prášky, že nemůže [redacted], že ji nechá zavřít na psychiatrii, že musí být pod neustálým dozorem, že ji nedůvěřuje a že ji nechá kontrolovat sociálkou, zakazoval a omezoval jí styk s jejími rodiči, o kterých mluvil vulgárně, že je zadupe do země a zničí, že jsou socky a bydlí ve sqotu či prasečáku, mluvil o ní i její sestře a matce, že jsou [redacted] kurvy, špíny, nesměla chodit [redacted], zakazoval jí řídit auto, když poškozenou psychicky vystresoval tak, že plakala, začal si ji nabírat na mobilní telefon a snižoval tak její důstojnost, přičemž v měsíci [redacted] ve společném obydlí na adrese [redacted], po předchozí rozepři, kdy poškozená, která byla [redacted], žádala obviněného a jeho rodiče o klid, ti jí však v tomto nevyhověli, proto poškozená zavolala svým rodičům o pomoc, přičemž obviněný se jí začal vysmívat, že je ubohá a že práh jejich bytu nikdo nepřekročí, kdy odešel do místnosti, kde má uložené zbraně v trezoru, jednu ze zbraní vyndal, nabil ji a opřel ji o zed' a řekl poškozené „a teď můžou přijít“, v průběhu měsíce [redacted] ve společném obydlí na adrese [redacted], poškozenou [redacted] vybízel, aby si přestala psát přes mobilní telefon s její matkou, když neuposlechla, tak před ní napráhl pěstí, ale neubodil ji, následně ji vytrhl telefon z ruky a hodil s ním o zed', když poškozená ze strachu opustila v [redacted] společnou domácnost a odešla ke svým rodičům, po slibech a prosbách obviněného, že se změní a začal navštěvovat psychologa, se do společné domácnosti v [redacted] vrátila na adresu bytu [redacted], kde ji opětovně ponižoval a omezoval shora uvedeným způsobem, přičemž dne [redacted], poté, co poškozená vyčetla obviněnému, aby se zapojoval více do domácích prací a výchovy dítěte, začal strkat svým tělem do poškozené, kdy jej poškozená žádala, aby ji nechal být, reagoval tak, že vzal víčko od PET lahve a zatlačil jí ho do levé tváře, poškozená ze strachu před ním utekla do vedlejší místnosti a zamkla se, a po tomto incidentu vyhledala i lékařské ošetření a začala ve spolupráci s organizacemi sociálních a pomáhajících služeb řešit odchod, přičemž po týdnu odešla definitivně ze společné domácnosti, přičemž poškozená byla v důsledku jednání [redacted] nucena vyhledat odbornou psychologickou pomoc a projevily se u ní důleží příznaky syndromu týrané osoby, když obviněný takto činil i v přítomnosti [redacted],

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody odkládá na zkušební dobu v trvání 48 (čtyřiceti osmi) měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit na náhradě škody poškozené [redacted]

[redacted], částku ve výši 517 Kč (pět set sedmnáct korun českých).

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted]

[redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted], adresa pro účely doručování [redacted], částku ve výši 1 Kč (jedna koruna česká).

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], odkazuje se zbytkem svého uplatněného, avšak nepřiznaného, nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [REDAKCE]. Prostřednictvím svého obhájce napadl rozsudek ve všech výrocích. Namítl, že okresní soud obsah nově doplněné výpovědi poškozené rekapituluje v bodech 45 a 64 odůvodnění rozsudku, ale činí tak neúplným způsobem. Nezahrnul řadu pro věc zásadních poznatků, které od poškozené nově získal (*u podrobnostech odvolací soud odkazuje na podrobnější specifikaci na č.l. 2-4 odůvodnění odvolání*). Byla opětovně slyšena znalkyně [REDAKCE] která se seznámila s komplexním spisovým materiálem, avšak nepřehrála si nahrávku, kterou pořídila z vlastní iniciativy poškozená, na níž je zachyceno, jak obžalovanému doma [REDAKCE] hrubě nadává a hanlivě se vyjadřuje i o jeho rodině. Znalkyně tak nemohla při opětovné obhajobě znaleckého posudku bezprostředně vnímat, jakým způsobem se poškozená vůči obžalovanému dokázala v rámci společného soužití vyjadřovat, a to i za situace, kdy si sama pořizuje skryté záznam, který jí měl v budoucnu posloužit jako důkaz. Domnívá se, že některé ze znalkyní shledaných projevů syndromu týrané osoby mohou mít původ právě ve vyhroceném konfliktu, který proběhl mezi poškozenou a [REDAKCE], navíc poškozená sama uvedla, že na její psychiku měl a má zásadní negativní vliv protrahovaný [REDAKCE]. Ten propukl naplno bezprostředně poté, co se poškozená od obžalovaného odstěhovala, a znalkyně tak nerozlišovala, z čeho jednotlivé příznaky syndromu týrané ženy pochází. Nebylo to ani zadáním znaleckého posudku, navíc zkoumání proběhlo více než rok po ukončení stíhaného jednání. Poškozená před znalkyní navíc měla uvést, že na odchodu s obžalovaným byla domluvena. Emoční prožívání poškozené je ambivalentní, hůře se v něm orientuje, afekty jí mohou zahlcovat a negativně ovlivňovat její prožívání. Obhajoba dále poukázal na výsledek [REDAKCE]. [REDAKCE] pouze poškozené doporučila, aby vyhledala psychiatra, a to s ohledem na její křehkost. Vysvětlila, že s takovou osobou se velmi těžko pracuje na nějaké změně, není vyloučeno, že mohla trpět i [REDAKCE], ale to musí určit lékař. Obžalovaný i poškozená shodně znalkyni uváděli, že nemají problém v [REDAKCE]. Obžalovaný poukázal na tvrzení poškozené v měsíci [REDAKCE], kdy mu sdělila, že s novým partnerem není tři čtvrtě roku, zatímco z protokolu o jednání u [REDAKCE] soudu ze dne [REDAKCE] na dotaz soudce uvedla, že je stále se stejným partnerem a nic se u ní nezměnilo. To nesevřídčí o její pravdomluvnosti. Od odchodu od obžalovaného má poškozená již čtvrtého partnera.
3. Je obtížné pochopit, jakými úvahami se okresní soud řídil při hodnocení provedených důkazů, jak vnímá zvolenou právní kvalifikaci zločinu, resp. obsah termínu domácí násilí. Problematické je pro něj i porozumět tomu, k čemu všemu soud přihlížel, pokud odůvodnění rozsudku obsahuje nezvykle i různé poznámky pod čarou, navíc v anglickém jazyce, který obžalovaný neovládá. Díky jejich existenci v rozsudku má pochybnosti o tom, zda soud přihlížel pouze k důkazům, které byly v řízení provedeny. V této souvislosti poukazuje na kontroverzní hodnocení okresního soudu konkretizované na straně 6-9 odůvodnění odvolání. Pozastavuje se zejména nad formulací na straně 87 rozsudku *“nutno dodat, že jejich psychický teror, urážky, nadávání či titulování poškozené za blázna jsou daleko horší počiny než dobře mířená facka, neboť právě soustavné verbální zlé „soft“ nakládání je pro člověka daleko zranitelnější, než dobře mířená facka“*. Svědky [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] označuje soud za „hvězdnou pěchotu“ i přesto, že jde o zkušené a v okrese [REDAKCE] vyhledávané odbornice v oblasti duševního zdraví. V čele ní má stát svědkyně [REDAKCE], mimo jiné proto, že u poškozené měla diagnostikovat [REDAKCE]. Poškozené však tato svědkyně pouze doporučila, aby vyhledala psychiatra, který by rozklíčoval, zda nejde o [REDAKCE]. Ta ho nevyhledala. I znalkyně [REDAKCE] uvedla, že takový postup je správný. Okresní soud se dále velice překvapivě nezákonně pozastavil nad tím, že obžalovaný se nevyjadřoval ke všem provedeným důkazům. Obžalovaný připomíná, že se choval v hlavním líčení stále stejně a je pouze jeho právem a právem jeho obhajoby, zda zvolí cestu podrobného komentáře každého

provedeného důkazu, ponechá si hodnocení důkazů na závěrečnou řeč, nebo reaguje prostřednictvím důkazních návrhů, jak konečně činil. Poukázal na to, že se soud prvního stupně podle jeho názoru opětovně v rozporu s ust. § 125 odst. 1 tr. řádu nedostatečně vypořádal s jeho obhajobou, že jeho soužití s poškozenou ve společném obydlí nelze kriminalizovat z důvodu chování samotné poškozené vůči němu, ale i jeho rodině, když nebyla poškozená v podřízené roli. V průběhu společného soužití poškozená sama iniciovala návštěvu terapeutky [REDAKCE], avšak necítila se zde dobře a napříště odmítla přijít, zatímco on docházel k terapeutce po delší dobu. Není pravdou, že [REDAKCE] nemohla poškozená přijímat návštěvy, bylo to vyvráceno dokazováním. Na návštěvě [REDAKCE] byly u ní kamarádky [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Poškozená měla problém pouze s návštěvami rodičů obžalovaného, s jinými lidmi se scházela a byla v kontaktu přes telefon běžně. Mohla aktivně ovlivňovat jeho jednání a dařilo se jí to. Například ji obžalovaný prostřednictvím SMS zprávy informoval, že půjde na pivo, ona mu odepsala, že měla už něco domluveného, a obžalovaný na to reagoval, že tedy půjde někdy jindy. Okresní soud přešel zcela bez povšimnutí vyjádření poškozené, že ona sama chtěla, aby obžalovaný byl včas doma. Takové chování je pro oběť domácího násilí zcela nepřiléhavé. Vztah mezi obžalovaným a poškozenou byl od počátku negativně zatížen vzájemnými spory a hádkami, oba partneři se k sobě chovali de facto stejným způsobem. Okresní soud se v určitých ohledech nadbytečně rozsáhle zabýval otázkou věrohodnosti výpovědí rodinných příslušníků obžalovaného, zejména jeho rodičů. Zjevně mu klade za vinu i to, jak se k poškozené chovali jeho rodiče. To je z hlediska prokazování trestní odpovědnosti nepřípustné. Skutková věta výroku rozsudku obsahuje řadu skutečností, které buď nebyly vůbec prokázány, nebo o jejich existenci panují důvodné pochybnosti. Některé nelze považovat za projev týrání.

4. Časové vymezení skutku odporuje též provedeným důkazům. Poškozená například znalkyni [REDAKCE] sdělila, že dva týdny [REDAKCE] měl obžalovaný [REDAKCE] a bylo vše v pořádku, dále uvedla, že měsíc po jejím návratu bylo též vše v pořádku, myslela si, že se obžalovaný změnil. Toto uvedla i při hlavním líčení dne 1. 10. 2021. Také při doplňujícím výslechu dne 2. 2. 2023 vypověděla, že zhruba po dvou týdnech, [REDAKCE], začala „intenzita nekomfortu stoupat“. Ze zprávy [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] bylo dále zjištěno, že se poškozená zde svěřila, že zhruba po dvou měsících po návratu do společné domácnosti se vše vrátilo do starých kolejí. Řádné časové vymezení skutku je zásadní s ohledem na soudem přijatou právní kvalifikaci reflektující údajnou dlouhodobost jednání obžalovaného. Tvzení, že „soustavně a opakovaně psychicky ponižoval poškozenou“ nemá oporu v provedených důkazech. Poškozená na četnost, resp. frekvenci urážek nebyla vůbec dotazována, navíc ona ani soud dostatečně nerozlišují, kdy a co proběhlo. Z odůvodnění rozsudku je patrné, že soud prvního stupně důsledně nerozlišuje období, kdy spolu obžalovaný a poškozená žili, a dobu, kdy poškozená odešla bydlet ke svým rodičům. Obžalovanému není jasné, proč skutková věta obsahuje tvrzení, že nesměla poškozená sama chodit [REDAKCE], když sama poškozená uvedla, že do doby, než bylo [REDAKCE], chodila k lékaři sama a potom už obžalovaný chodil s ní i do [REDAKCE]. Její výpověď nesvědčí o tom, že pozitivně vnímala roli obžalovaného [REDAKCE] v životě [REDAKCE], kdy jeho účast u nácviu důležité metody brala útrpně jako něco, co ji omezuje. Bylo žádoucí, aby se metodu naučil i obžalovaný [REDAKCE]. Doprovod [REDAKCE] tak nepředstavuje zákaz chodit k lékaři a nemůže být projevem týrání poškozené.
5. Obžalovaný neomezoval poškozenou v hospodaření s finančními prostředky, ani ji finančně nevyčerpal, jak uzavřel nalézací soud. Bylo zjištěno, že měli oddělené účty, poškozená nakupovala pouze jídlo a základní věci, obžalovaný hradil náklady na bydlení, nájem a všechny další platby i poplatky. SMS zprávy předložené obžalovaným měl prvostupňový soud k dispozici několik měsíců před vyhlášením v pořadí prvního rozsudku, není tedy pravdou to, co uvádí okresní soud, že SMS zprávy obhajoba předložila těsně před vyhlášením prvního rozsudku, neboť že SMS jsou vždy

jednoduše ke stažení na cloudu. Pokud by to bylo tak snadné, pak by obžalovaný jistě nekoupil program za prokázanou částku 790 Kč, který umožňoval export SMS zprávy z mobilu do počítače.

6. Obžalovaný brojí i proti uloženému trestu, kdy tento byl uložen opětovně v délce 30 měsíců s podmíněným odkladem výkonu na dobu 48 měsíců, přestože obžalovaný žil řádným životem a zároveň nebyla zohledněna značnou délku trestního řízení. Okresní soud porušil v adhezním řízení zákaz reformace in peius, když v pořadí druhým rozsudkem opětovně uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené vzniklou nemajetkovou újmu, kdy při absenci odvolání státní zástupkyně již zdůvodnil, v čem spočívá nemajetková újma poškozené a že je třeba ji v penězích nahradit.
7. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil z důvodů uvedených v ust. § 258 odst. 1 písm. b), c), d), e), f) tr. řádu a obžalovaného podle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil obžaloby, neboť skutek není trestným činem.
8. Intervenující státní zástupce ve veřejném zasedání u odvolacího soudu konstatoval, že okresní soud provedl důkazy v rozsahu potřebném pro zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností. Opětovně vyslechl poškozenou, vyslechl její psychoterapeutky a intervenční pracovnice, které nebyly slyšeny v předchozím řízení, provedl důkaz obsáhlým [REDAKCE] spisem týkajícím se [REDAKCE], opětovně vyslechl soudní znalkyni [REDAKCE] a provedl další listinné důkazy. Znalkyně setrvala na závěrech svého znaleckého posudku. Na vzorce chování obžalovaného lze usuzovat i z výpovědí bývalé přítelkyně obžalovaného a [REDAKCE] další bývalé přítelkyně, jakožto svědkyň z jeho bývalého pracoviště. Všechny provedené důkazy soud prvního stupně náležitě hodnotil dle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, jeho úvahy jsou logické, precizní. Jednání obžalovaného nalézací soud správně právně kvalifikoval, když užil kvalifikovanou skutkovou podstatu žalovaného trestného činu mající svůj podklad v délce páčání protiprávního jednání. Při stanovení trestu přihlížel ke všem rozhodným a zjištěným skutečnostem, trest je přiměřený. Obstát může i výrok učiněný v adhezním řízení, tentokrát již soud prvního stupně odůvodnil nižší částku nemateriální újmy přiznané poškozené a neporušil zásadu zákazu reformace in peius. Závěrem navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.
9. Zmocněnec poškozené navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo zamítnuto. Byly splněny zákonné předpoklady pro přiznání nemajetkové újmy a poškozená s výší symbolické částky 1 Kč souhlasila, neboť jí šlo o samotné vyslovení viny, které mělo pro ni satisfakční význam.
10. V dané věci se jedná již o druhé rozhodnutí nalézacího soudu v téže trestní věci.
11. Poprvé bylo rozhodováno rozsudkem ze dne 13. 5. 2022, č.j. 4 T 34/2021-869, jímž byl obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce 48 měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byl obžalovaný zavázán povinností uhradit na náhradu nemajetkové újmy poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] částku ve výši 1 Kč a se zbytkem uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit na náhradu škody poškozené [REDAKCE] částku ve výši 517 Kč. Pokud se týče skutkové věty v pořadí prvního rozsudku nalézacího soudu, byla v drtivé většině totožná se skutkovou větou v pořadí druhého napadeného rozsudku, když obsahovala navíc slova „přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu“, která byla ze znění skutkové věty v pořadí druhého rozsudku nalézacího soudu vypuštěna. Tento pořadí první rozsudek okresního soudu byl k odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 9. 2022, č.j. 3 To 361/2022-943, podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušen, a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena okresnímu soudu.

12. Odvolací soud tak učinil poté, co sám doplnil dokazování ve veřejném zasedání, a to s ohledem na vzniklé pochybnosti o správnosti skutkových zjištění, pro jejich nejasnost a neúplnost, když k objasnění věci bude zapotřebí důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu prvního stupně. Bylo konstatováno, že nalézací soud se dosud náležitě nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci.
13. Odvolací soud dal zároveň pokyn nalézacímu soudu k provedení dalších důkazů, zejména spisu týkajícím se [REDAKCE] spisem Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], týkající se prověřování trestního oznámení poškozené z [REDAKCE] pro podezření z pohlavního zneužití [REDAKCE] obžalovaným, výpisů komunikace obžalovaného a poškozené, konkrétně jejich vzájemné SMS zprávy z období [REDAKCE] předloženou obžalovaným a následné vyjádření poškozené k této komunikaci ze dne [REDAKCE]. Dále byl dán pokyn k výsledku psychoterapeutky [REDAKCE], případně od ní vyžádat podrobnější doplňující zprávu, vyžádání si podrobnější zprávy od [REDAKCE] k období, v jakém ji poškozená navštívila, kolikrát to bylo, co bylo předmětem konzultace. Dále byl dán na zvážení doplňující výsledek znalkyně [REDAKCE], to poté, co bude mít možnost se seznámit s celým obsahem [REDAKCE] spisu, spisu týkajícího se trestního oznámení poškozené na obžalovaného, případně s dalšími důkazy, které při vypracování znaleckého posudku v přípravném řízení k dispozici neměla, a které by mohly poskytnout informace o dynamice vztahu poškozené a obžalovaného. V dalším řízení měl soud prvního stupně lépe zjistit charakter faktického soužití obžalovaného a poškozené a v návaznosti na to upřesnit zjištění skutečných následků takového soužití v psychice poškozené, věnovat se příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a psychickou disbalancí, která byla u poškozené zjištěna. Zaměřit se na to, zda existovaly i jiné skutečnosti, které mohly mít vliv na úzkostný, celkově nekomfortní psychický stav poškozené, např. jednání i dalších osob z řad blízkých příbuzných rozdílných od obžalovaného, spor o [REDAKCE] v poměrně vyhraněném [REDAKCE] řízení probíhající již před znaleckým zkoumáním poškozené apod. To vše v kontextu časového období, pro které byla obžaloba podána. Okresnímu soud se měl důsledně vypořádat při hodnocení důkazů a skutečností z nich vyplývajících s odpovědí na otázku, zda byla jednáním obžalovaného naplněna skutková podstata žalovaného trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, zejména v jeho kvalifikované skutkové podstatě. Při existenci rozumně nerozptýlitelných pochybností bylo konstatováno, že je nutné vybrat z možných variant skutkového děje tu, která je pro obžalovaného nejprůzračnější, tedy důsledně dbát zásady in dubio pro reo.
14. Podle § 254 odst. 1 tr. řádu odvolací soud, nezávisle-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonitost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno. Mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku nežli v tom, proti němuž bylo odvolání podáno, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 2 tr. řádu i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu tento oprávněný prostředek mohla podat. Podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud podle § 254 odst. 3 tr. řádu v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výroky odvolání podáno.
15. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonitost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo. To vše především z hlediska vad vytýkaných v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.

16. Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud příslušný o odvolání rozhodnout shledal, že odvolání bylo podán osobou oprávněnou, a to v zákonné lhůtě. Podané odvolání splňuje zákonem předepsané obsahové náležitosti.
17. K projednání odvolání nařídil krajský soud veřejné zasedání, které bylo konáno za přítomnosti obžalovaného.
18. V dané věci jde, jak již bylo naznačeno shora, o v pořadí druhé meritorní rozhodnutí nalézacího soudu. V pořadí první rozsudek ze dne 13. 5. 2022, č. j. 4 T 34/2021-869, byl zrušen usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 9. 2022, č. j. 3 To 361/2022-943, přičemž zavázal nalézací soud k doplnění dokazování, a to spisu ve věci [REDAKCE], [REDAKCE], spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie [REDAKCE], odbor obecné kriminality, Služby kriminální policie a vyšetřování [REDAKCE], č. j. [REDAKCE], týkajícího se prověřování trestního oznámení poškozené na obžalovaného pro podezření ze spáchání sexuálně motivovaného jednání vůči [REDAKCE], [REDAKCE], spisu týkajícího se [REDAKCE], elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kterou předložil obžalovaný v rámci odvolacího řízení, výslechu psychoterapeutky [REDAKCE] (případně jeho nahrazení podrobnější doplňující zprávou), podrobnější zprávy od psychologky [REDAKCE] zaměřené na zjištění, v jakém období a kolikrát ji poškozená navštívila, co bylo předmětem konzultace, doplňujícího výslechu znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] poté, co znalkyně bude mít k dispozici kompletní spisový materiál (rozšířený mj. o spisy specifikované shora), znovu vyslechnout poškozenou [REDAKCE].
19. Nalézací soud v dalším průběhu hlavního líčení opětovně vyslechl poškozenou [REDAKCE] a znalkyni z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie [REDAKCE]. Provedl důkazy obsahem spisu Okresního soudu v Prachaticích sp. zn. [REDAKCE], týkajícího se [REDAKCE], písemný důkaz v podobě elektronické komunikace obžalovaného a poškozené.
20. Nad rámec pokynů krajského soudu vyslechl jako svědky [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], aktuální terapeutku poškozené – [REDAKCE], dále [REDAKCE] (zaměstnankyni [REDAKCE], u níž podstupovala poškozená krizovou intervenci), [REDAKCE] a [REDAKCE] (zaměstnaně [REDAKCE]) a bývalou zaměstnankyni společnosti [REDAKCE]. Dokazování listinnými materiály rozšířil i o spisové materiály vztahující se [REDAKCE].
21. Po provedení doplňujících důkazů v hlavním líčení okresní soud konstatoval, že je možné plně převzít závěry v pořadí prvního rozsudku nalézacího soudu a rozhodl napadeným rozsudkem, který je ve všech výrocích totožný s rozsudkem okresního soudu ze dne 13.5.2022 s výjimkou fragmentu skutkové věty, kdy v nyní napadeném rozsudku byla vypuštěna slova „přičemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu“.
22. Okresní soud provedl veškeré důkazy, z nichž některé z vlastní iniciativy, a dostál ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud musí ovšem konstatovat, že přes podrobné odůvodnění okresního soudu a jeho pečlivou snahu o hodnocení důkazů nelze mít za to, že by se nalézací soud v napadeném rozsudku náležitě vypořádal se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí, stále přetrvávají nejasná zjištění. Není možno konstatovat, a by důkazy provedené u hlavního líčení byla hodnoceny důsledně ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu. Krajský soud při respektování toho, že hodnocení důkazů je výsostným *právem, ale také povinností* nalézacího soudu, neboť před ním jsou jednotlivé důkazy prováděny, ve shora specifikovaném usnesení dal pokyny nalézacímu soudu v tom směru, aby se podrobněji zaměřil na prověření skutečností, se zaměřením na odstranění

pochybností, které se váží ke zjištění, do jaké míry se na eskalování konfliktů, které nepochybně mezi [REDAKCE] probíhaly, podíleli oba, tedy kriticky hodnotit i jednání poškozené [REDAKCE]. Zaměřit se také na zjištění, do jaké míry intenzita prožívání poškozené tkví ve struktuře její osobnosti, na dynamiku vzájemného soužití poškozené a obžalovaného, zda se skutečně po celé žalované období jednalo o zlé nakládání obžalovaného s poškozenou či šlo v některé fázi o konfliktní soužití se vzájemnými hostilními projevy obou partnerů. Dále se měl okresní soud zaměřit na analýzu obou období, která jsou uvedena ve skutkové větě napadeného rozsudku, tedy období před odchodem poškozené k jejím rodičům a období po jejím návratu. Vše je vždy nutné hodnotit optikou toho, že podstatou dokazování v trestním řízení je zjišťování *trestní* odpovědnosti pachatele, v tomto případě obžalovaného [REDAKCE]. V dané věci je také důsledně oddělovat v žalovaném období zjišťované jeho jednání a jednání ev. dalších příbuzenských osob, zejména jeho rodičů, kteří, jak z dokazování zatím vyplývá, vždy ne zcela vhodně vstupovali do chodu mladé rodiny. S tím souvisejí navazující úvahy, zda soudem prvního stupně zjišťované jednání obžalovaného naplňuje znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu po celou dobu, která je specifikovaná v obžalobě, a s tím související právní úvahy, zda obžalovaný svým jednáním prokázáním u hlavního líčení naplnil znaky kvalifikované skutkové podstaty žalovaného zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Při způsobu hodnocení provedených důkazů je nutné respektovat významnou procesní zásadu, že v pochybnostech musí být rozhodnuto ve prospěch obžalovaného. Zároveň byl dán pokyn se více věnovat odůvodnění výroku o nemajetkové újmě.

23. V průběhu veřejného zasedání bylo proto krajským soudem dokazování doplněno ve vztahu k osobě obžalovaného o aktualizovaný opis rejstříku trestů, výpis z centrální evidence stíhaných osob, výpis z evidence přestupků, výpis z centrální evidence obyvatel i ve vztahu k poškozené, dále rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 2023, č.j. 6 Co 38/2023-963, jímž byla [REDAKCE], a předložil fotografie z výletů obžalovaného poškozenou a [REDAKCE] z doby, kdy spolu bydleli ve společné domácnosti.
24. Z opisu rejstříku trestů, z výpisu evidence přestupků, z výpisu z centrální evidence stíhaných osob a z výpisu z centrální evidence obyvatel ve vztahu k obžalovanému byly zjištěny skutečnosti shodné jako před rozhodnutím nalézacího soudu. Byly předloženy fotografie z výletů obžalovaného s poškozenou a [REDAKCE] z doby, kdy spolu bydleli ve společné domácnosti. Z výpisu z centrální evidence obyvatel ve vztahu k poškozené [REDAKCE] bylo zjištěno, že je aktuálně hlášena k trvalém pobytu na adrese [REDAKCE].
25. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 28. 2. 2023, č.j. 6 Co 38/2023-963, [REDAKCE], soud zjistil, že k odvolání [REDAKCE] (*obžalovaného a poškozené*), soud [REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE]
[REDAKCE].
Rozsudek nabyl právní moci dnem vyhlášení 28. 2. 2023.
26. Za souhlasu stran podle § 211 odst. 1 tr. řádu krajský soud přečetl výpovědi poškozené [REDAKCE] u hlavního líčení dne 1. 10. 2021 na č.l. 661 až 672 a dne 2. 2. 2023 na č.l. 1004 až 1012, podle § 211 odst. 5 tr. řádu přečetl výpovědi znalkyně [REDAKCE] u hlavního líčení dne 12. 10. 2021 na č.l. 749 až 756 a ze dne 30. 5. 2023 na č.l. 1034 až 1043.
27. Odvolací soud se nemohl ztotožnit zcela se hodnocením provedených důkazů soudem prvního stupně, z nich vyplývajících skutkových závěrů a s navazujícími úvahami o právní kvalifikaci jednání obžalovaného v oblasti, jak bude upřesněno níže. Adhezní výrok je odůvodněn velmi

stručně a v tomto směru nemá odůvodnění soudem prvního stupně parametry požadované ust. § 125 tr. řádu. Především soud nezdůvodnil, z jakého důvodu hodnotí zadostiučinění poškozené částkou 1 Kč. Odvolací soud tak musel do prvostupňového rozsudku zasáhnout, a to jak do výroku o vině, tak do navazujícího výroku o trestu a výroku adhezního. Po takto doplněném dokazování v rámci veřejného zasedání k odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu tr. řádu napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu. Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu ve věci znovu rozhodl.

28. Odvolací soud podrobně přezkoumal veškeré důkazy provedené soudem prvního stupně, z nich vyvozované skutkové závěry a na ně navazující závěry o právní kvalifikaci jednání obžalovaného.
29. Byly zjištěny i disproporce mezi obsahem provedených důkazů a závěry soudu o tom, co bylo v trestním řízení prokázáno. Ve zjištěných disproporcích mezi obsahem provedených důkazů a skutkovým a něj navazujícím právním závěrem okresního soudu pak musel, poté, co sám provedl důkaz přečtením výpovědi poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a znalkyně [REDAKCE], odvolací soud zasáhnout do formulace skutkové věty rozsudku a následně korigoval i jeho právní kvalifikaci.
30. Trestní řízení vyžaduje ten nejvyšší možný stupeň jistoty, který lze od lidského poznání požadovat, alespoň na úrovni obecného pravidla "prokázání mimo jakoukoliv rozumnou pochybnost" [nález sp. zn. I. ÚS 553/05 ze dne 20. 9. 2006 (N 167/42 SbNU 407)]. Uvedené se úzce dotýká též hodnocení důkazů, kdy procesní předpisy sice ponechávají volnost soudci obecného soudu, avšak nemůže jít o volnost absolutní, nevázanou na zkušenostmi prověřenou pravděpodobnost určitých skutečností. Důkaz musí být odrazem skutečných událostí a situací, což má garantovat, aby byl jednotlivec uznán vinným na podkladě objektivních a skutečnosti odpovídajících zjištění, protože pouze ona jsou způsobilá ospravedlnit krajní opatření spočívající ve zbavení jednotlivce jeho osobní svobody [nález sp. zn. IV. ÚS 335/05 ze dne 6. 6. 2006 (N 116/41 SbNU 453)]. Obecný soud tak musí dodržet vysoký standard i tam, kde jde o hodnocení vypovídací schopnosti a hodnověrnosti důkazu samotného.
31. Odvolací soud se především zabýval tím, zda dokazováním v řízení před soudem byl prokázána *dlouhodobost* jednání obžalovaného jako znaku kvalifikované skutkové podstaty žalovaného zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Dospěl k závěru, že nikoliv. V souvislosti s hodnocením provedených důkazů jednotlivě, a i v jejich souhrnu dospěl k závěru o redukci období, kdy je shledávána trestní odpovědnost jednání obžalovaného, na období [REDAKCE]. Je zapotřebí vzít v úvahu, že se poškozená nacházela v období [REDAKCE]. Toho si obžalovaný musel být vědom. Přesto se k poškozené, jak vyplývá z provedených důkazů, choval hostilně, což nakonec vyústilo v její odchod. To koresponduje s charakteristikou osobnosti obžalovaného, jak vyplývá ze závěrů znalkyň [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jeho osobnost je na hranici širší normy, do popředí u něj vystupují narcistické rysy a rysy impulsivní, emočně nestabilní. Obžalovaný má sníženou schopnost empatie, je nadřazený, má tendenci svalovat vinu na okolí. Jeho reakce mají podklad v emoční poruše, neboť narcistická porucha spadá do kategorie emočních poruch, jeho impulzivnost mohla právě po porodu dítěte nabývat na intenzitě, neboť nebyl středem pozornosti. Druhé období [REDAKCE] (období uvedené v obžalobě, poškozená ve své výpovědi přitom uvedla, že první měsíc po jejím návratu bylo vše v pořádku) již doznalo změn v rámci dynamiky soužití poškozené a obžalovaného, což se projevilo nakonec v definitivním odchodu poškozené. Počátek období, v němž je shledávána trestní odpovědnost obžalovaného, je tak odvolacím soudem stanovena nejméně od [REDAKCE]. Poškozená u hlavního líčení dne 2.2.2023 vypověděla, že chování obžalovaného doznalo změn až 14 dní po [REDAKCE]. Konec období je pak stanoven obdobím odchodu poškozené [REDAKCE] ke svým rodičům v polovině [REDAKCE]. Je nutno mít vždy při hodnocení vzájemných vztahů mezi partnery na zřeteli, že ve společnosti existuje širší varieta narušených partnerských vztahů, *avšak ne každé domácí násilí je vždy*

také týrání ve smyslu trestní odpovědnosti (v tomto směru blíže i publikace „Domácí násilí“, autorky Ludmily Čírtkové). Domácí násilí je určitá množina a týrání osoby ve společném obydlí je výrazně užší podmnožina pojmu domácího násilí. To je třeba vždy striktně rozlišovat. Z provedených důkazů není možno učinit při kritickém hodnocení důkazů spolehlivý závěr, že poškozená byla obžalovaným týrána ve smyslu skutkové podstaty uvedené v § 199 tr. zákoníku i v navazujícím období po návratu k němu, tedy v období [REDAKCE].

32. Odvolací soud také ze skutečností vyplývajících z dokazování upřesnil místo, kde k trestné činnosti docházelo, a vypustil ze skutkové věty byt na adrese [REDAKCE]. Zde obžalovaný a poškozená bydleli od [REDAKCE], v době [REDAKCE] zde již nebydleli, což je zjišťováno z výpovědi poškozené z přípravného řízení. Ze skutkové věty rozsudku byla vypuštěna pasáž „poškozená „nesměla chodit [REDAKCE]“. Poškozená v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 1.10.2021 uvedla, že návštěvy ve [REDAKCE] s obžalovaným v první fázi do odchodu k rodičům v [REDAKCE] útrpně nevnímala, předtím chodila k [REDAKCE]. Taktéž neshody mezi [REDAKCE] v účasti obžalovaného při návštěvách [REDAKCE] musel odvolací soud podrobit kritickému zkoumání na základě výpovědi poškozené u hlavního líčení. Uvedla, že od indikace „[REDAKCE]“ se žádná prohlídka u lékaře neobešla bez přítomnosti obžalovaného, který dojížděl i do [REDAKCE]. V době, kdy byli ve vztahu, jí toto přišlo běžné a normální, nicméně *v období prvního vzájemného odloučení* si bral obžalovaný v práci dovolenou, aby s nimi jezdil [REDAKCE]; vše však probíhalo tak, že [REDAKCE], což bylo pro ni značně omezující a stresující. Poškozená tedy vnímala útrpně asistenci obžalovaného v této oblasti mimo žalované období. Dále byla vypuštěna pasáž „určoval jí, kdy může řídit společné motorové vozidlo“, kdy poškozená sama připouští, že auto řídila, když jezdila na cvičení, nebo když s tím obžalovaný souhlasil. Nebylo to tedy vždy po jeho souhlasu.
33. Nalézací soud nevěnoval dostatečnou pozornost závěrům znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie [REDAKCE]. Ze znaleckého posudku a z výpovědi této znalkyně u hlavního líčení bylo zjištěno, že u poškozené nebyl zjištěn syndrom týrané osoby. Poškozená krátce po [REDAKCE] až do svého odchodu ze společné domácnosti v [REDAKCE] měla vykazovat *některé známky*, které svým charakterem naplňují *některé rysy obrazu* syndromu týrané osoby. U poškozené byly zjištěny projevy v oblasti emoční, jako jsou úzkosti, strach, pocity studu, potlačování negativních emocí a v oblasti postojů a hodnocení vlastní osoby a okolí, snížené sebehodnocení, obavy ze stupňované agrese ze strany obžalovaného a z možného odebrání dcery. Znalkyně u poškozené zjistila obrácení negativních emocí vůči sobě, s tím narůstající obavy a hodnocení situace a chování obžalovaného ne vždy zcela v souladu s realitou. Byla u ní zjištěna zvýšená ostražitost, v rámci testových metod se vyskytovaly projevy, které byly neobvyklé od běžného prožívání lidí, kteří se nacházejí ve stresové situaci. Znalkyně při výslechu u hlavního líčení jednoznačně uvedla, že ani posttraumatická stresová porucha (*dále též PTSD*) u poškozené zjištěna nebyla, ale zjistila u ní poruchu přizpůsobení tzv. maladaptaci ve formě úzkostně depresivního syndromu v těžkém období po [REDAKCE]. Jde o reaktivní odezvu na nové podmínky, které se nově vyskytnou a jedinec na ně reaguje. Poškozená tyto projevy podrobně popsala jako úzkostné, depresivní prožívání, devalvace s pocity viny, poruchy spánku, dysforické prožívání. Znalkyně se také opakovaně vyjádřila k druhému období po návratu poškozené do bytu k obžalovanému, kdy poškozená se více vymezovala vůči obžalovanému, pokračovala obdobná dynamika jejich partnerského vztahu, nicméně bylo zřejmé, že se poškozená již vůči obžalovanému vymezovala, stále do určité míry devalvací své osoby z jeho strany prožívala, nicméně už si byla vědoma toho, že může ze vztahu odejít. Dominance byla významně ve prospěch obžalovaného ve fázi do [REDAKCE] a v dalším období sice přetrvávala, avšak v menší míře, poškozená už se zvládala vymezovat, obavy z obžalovaného, že jí nějakým způsobem může ublížit, z jeho nepředvídatelnosti, že jí [REDAKCE], přetrvávaly. Situace už ale nebyla tak vystupňovaná a že se zvládala určitým způsobem vymezovat, ale ty obavy z toho, že on by jí mohl nějakým způsobem ublížit, přetrvávaly.

34. Pokud soud prvního stupně nabyl přesvědčení, že [REDAKCE] diagnostikovala u poškozené [REDAKCE] (viz odst. 217 napadeného rozsudku), pak je nutno konstatovat, že jde o mylný závěr. Tato svědkyně zcela jednoznačně uvedla, že měla podezření na tuto možnost, ale vzhledem k tomu, že není lékař, nemohla nic takového určit ani léčit. Naopak doporučila poškozené, aby lékaře navštívila. S projevy poškozené zjišťované [REDAKCE] koresponduje i zjištění znalkyně stran projevů poškozené. Ta navíc uvedla, že [REDAKCE] postupovala správně.
35. Naopak okresní soud správně vypustil ze skutkové věty napadeného rozsudku sousloví „*příčemž posléze později poškozenou osočoval z krádeže telefonu*“, které se dotýkalo události z [REDAKCE], při které obžalovaný zničil mobilní telefon poškozené. Osobení poškozené z krádeže nebylo v průběhu trestního řízení prokázáno. Naopak, obžalovaný neprodleně po rozbití telefonu odjel koupit telefon nový, což potvrdili shodně poškozená i obžalovaný.
36. Při hodnocení, zda jednání pachatele naplnilo znaky trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 tr. zákoníku je nutno vycházet z definice uvedené v rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14.09.2005, sp. zn. 3 Tdo 1160/2005. „Týrání“ osob uvedených v ustanovení § 199 tr. zákoníku je třeba rozumět takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s blízkou osobou nebo i jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném bytě či domě, a *současně* se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobilé vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, resp. psychické nebo i fyzické útrapy.
37. Disproporce ve vztahu, intenzivně vnímané příkoří poškozenou ze strany obžalovaného bylo přítomno zhruba od polovina [REDAKCE] (poškozená doslova uvedla ve své výpovědi, že 14 dní [REDAKCE] bylo vše v pořádku) do jejího odchodu k rodičům v polovině [REDAKCE].
38. Poté, když se vrátila do bytu k obžalovanému v polovině [REDAKCE], bylo soužití dle její výpovědi cca měsíc bez problému, poté nastaly konflikty, které vyústily scénou s použitím víčka ze strany obžalovaného vůči obličeji poškozené. Bezprostředně poté poškozená definitivně od obžalovaného ze společně obývaného bytu odešla a již se do něj trvale nevrátila.
39. Dále se odvolací soud zaměřil na podrobné přezkoumání jednotlivých projevů obžalovaného, tak jak byly soudem prvního stupně zjištěny a zachyceny ve znění skutkové věty napadeného rozsudku, a podrobil je konfrontaci s originálním obsahem provedených důkazů. Následkem tohoto procesu byla redukce skutkové věty při důsledném respektování zásady in dubio pro reo.
40. Jak vyplývá u komentáře k ust. § 199 tr. zákoníku, hlavním smyslem právní úpravy je posílení ochrany osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, přičemž vzájemné role těchto osob jsou v rámci násilného vztahu neměnné (jeden z aktérů je stále osobou ohroženou a druhý osobou násilnou), tzn. že se nejedná o vzájemnou hádku nebo rvačku mezi partnery. Současně jde o násilí opakované, dlouhodobé, nikoli o jednorázovou eskalaci konfliktní situace vyvolané např. vzájemnou roztržkou či neshodou mezi partnery. Třetím charakteristickým znakem domácího násilí je prostředí, ve kterém je pácháno (zpravidla se jedná o byt, rodinný dům či rekreační objekt užívaný společně násilnou osobou i osobou ohroženou domácím násilím). Domácí násilí nelze vnímat pouze jako násilí partnerské, kde násilnou osobou je vždy muž a osobou ohroženou žena, byť se jedná o stále nejrozšířenější vzorec, neboť tento jev postihuje všechny sociální vrstvy soudobé společnosti bez ohledu na věk, pohlaví, společenské postavení či intelektuální vyspělost jeho aktérů. V praxi se tak lze setkat s případy týraných mužů jejich partnerkami či domácím násilím páchaným mezigeneračně, tedy mezi seniory a jejich dětmi či vnoučaty žijícími ve společném bytě nebo domě. U domácího násilí je v rámci možných způsobů jeho řešení nezbytně nutné orientovat se na celé toto jednání komplexně, nikoli pouze na dílčí útoky, neboť pouze chování násilné osoby k osobě ohrožené v kontextu historie jejich vzájemného vztahu vystihuje skutečnou nebezpečnost daného jednání. Předmětem útoku je u trestného činu podle § 199 fyzická osoba, která s pachatelem žije

ve společném obydlí, přičemž se může jednat o osobu jemu blízkou nebo jinou osobu, jíž s pachatelem pojí toliko sdílení stejného obytného prostoru.

41. Po právní stránce soud kvalifikoval skutek spáchaný obžalovaným specifikovaný ve výrokové části rozsudku jako přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovaný týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, konkrétně [REDAKCE], poškozenou [REDAKCE]. Formu zavinění obžalovaného soud spatřuje minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může ohrozit nebo porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, tj. zájem na ochraně osob ohrožených fenoménem tzv. domácího násilí, tj. násilí páchaného mezi osobami blízkými ve smyslu jejich vzájemného vztahu, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn.
42. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných ustanovení pro ukládání trestu konkrétně z ustanovení §§ 38, 39, dále z ust. o přitěžujících a polehčujících okolnostech § 41 a § 42 tr. zákoníku. Přihlédl tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédl k jeho chování po činu, též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení. Přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
43. Předně je zapotřebí konstatovat, že skutek je do té míry společensky škodlivý, že jej nepostačuje postihnout pouze prostředky mírnějšími podle jiného právního předpisu, je namístě uplatnit trestní odpovědnost obžalovaného a z toho plynoucích trestněprávních důsledků.
44. Podle § 38 trestní sankce je zapotřebí ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti trestného činu a k poměrům pachatele. Tam, kde postačí uložení trestní sankce pro pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citlivější. Při ukládání trestních sankcí se přihlédne i k právem chráněným zájmům osob poškozených trestným činem.
45. Podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců do 4 let.
46. Soud vzal v úvahu, že od jednání obžalovaného uplynula již delší doba bezmála 5 let. Stranou nemůže zůstat ani úvaha o délce trestního řízení vzhledem k přečinnové právní kvalifikaci a výši trestní sazby. Přihlédl i k tomu, že jednání obžalovaného trvalo cca 3 měsíce, nemělo dlouhodobějších následků, což je zřejmé i ze způsobu a době, kdy se poškozená dokázala úspěšně vymanit z vlivu obžalovaného, byť to nepřišlo samo od sebe a z její strany tento proces vyžadoval aktivní přístup a práci na sobě. Obžalovaný je osobou dosud soudně netrestanou. Přitěžující okolnosti zjištěny nebyly.
47. V trestní sazbě ust. § 199 odst. 1 tr. zákoníku za této situace odvolací soud tak soud uložil trest odnětí svobody mírně pod 1/4 zákonného rozpětí. Výkon trestu pak vzhledem k dosavadní bezúhonné osobě obžalovaného soud při splnění podmínek ust. § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na kratší zkušební dobu v délce dvojnásobku spodní hranice ust. § 82 odst. 1 tr. zákoníku.
48. Zbývá pouze doplnit, že soud neuvažoval o jiném typu trestu, např. peněžitém či trestu OPP, a to vzhledem k charakteru skutku, který je nikoliv skutkem jednorázovým, ale trvajícím po určitou dobu a jeho společenské závažnosti.
49. Adhezní řízení.
50. Okresní soud zavázal obžalovaného zaplatit náhradu nemajetkové újmy poškozené ve výši 1 Kč, avšak prakticky nezdůvodnil výši tohoto nároku. Zároveň se zbytkem nároku odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních. V odůvodnění adhezních výroků citoval obecná zákonná

východiska ust. § 81, § 2894 odst. 2, § 2910, § 2956, 2957 občanského zákoníku. Dále konstatoval, že finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu lze poškozenému přiznat, pokud není postačující morální zadostiučinění a neoprávněným zásahem došlo ke snížení důstojnosti fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře. Taková situace v projednávané trestní věci nastala. Dále konstatoval, že poškozená po dobu společného soužití s obžalovaným strádala, v největší míře od doby narození nezletilá. Nemohla vést plnohodnotný život pro naprosto nevhodné a hostilní chování, které vůči ní opakovaně obžalovaný činil a devalvoval tak její důstojnost v postavení ženy, [REDAKCE]. Vzhledem k zásadě zákazu zhoršení postavení obžalovaného po rozhodnutí odvolacího soudu nemohl soud poškozené přiznat vyšší nárok, než který jí byl přiznán v pořadí prvním rozsudkem ve věci. Výše daného nároku se po doplnění dokazování tak jeví jako symbolická.

51. K tomu je zapotřebí konstatovat, že soud prvního stupně již v pořadí prvním rozsudkem v této věci rozhodl m. j. o povinnosti obžalovaného zaplatit náhradu nemajetkové újmy poškozené ve výši 1 Kč a se zbytkem nároku odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních. Učinil tak za situace, kdy obžalovaného uznal vinným *kvalifikovanou* skutkovou podstatou zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. To je samo o sobě protimluv. Do určité míry lze takový výrok označit za výrok přinejmenším devalvující osobu poškozené. Je skutečností, že poškozená se proti výroku o výši nemajetkové újmy neodvolala, stejně tak jako státní zástupkyně. Odvolací soud je tak vázán stran adhezního výroku zásadou zákazu *reformace in peius*. Poškozené se dosud nedostalo žádného zadostiučinění, vyjma toho, že obžalovaný byl odsouzen a byl mu uložen trest. Vzhledem k popsané procesní situaci a s ohledem na výši ukládané částky nemajetkové újmy nalézacím soudem rozhodl krajský soud podle § 229 odst. 1 tr. řádu o odkázání poškozené s jejím uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.
52. S nárokem na náhradu škody se řádně a včas dne 28.4.2021 připojila poškozená [REDAKCE], a to s částkou 517 Kč. Tato částka představuje vynaložené výkony zdravotnické pomoci dne [REDAKCE] v souvislosti s vyšetřením poškozené po incidentu s víčkem od PET lahve. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný byl uznán vinným toliko jednáním v období nejméně [REDAKCE], a lékařské výkony se vztahují k datu mimo toto období, byla tato poškozená se svým nárokem na náhradu škody podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody zcela na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá

a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Opravný prostředek podaný v elektronické podobě musí být vybaven uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zákona č. 297/2016 Sb.) nebo podání musí být učiněno prostřednictvím datové schránky dle § 8 zákona č. 300/2008 Sb.; bez těchto náležitostí se k podání v elektronické podobě nepřihlíží.

České Budějovice 13. 11. 2023

JUDr. Olga Smrčková
předsedkyně senátu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. 11. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Mühlsteina a přísedících Petry Kleinové a Ing. Olgy Hinkové

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED], okres [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

v době nejméně od září 2018 do 21. 10. 2019 v rámci společného obydlí, v bytě na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], psychicky a fyzicky týral svou družku [REDACTED], narozenou [REDACTED], tak, že ji ponižoval, vulgárně nadával, urážel a bil ji, opakovaně jí říkal, že je „kurva a děvka“, zakazoval jí sociální síť Facebook, bral jí telefon, téměř denně ji kontroloval v zaměstnání, kde pracovala na pozici servírky, zde sledoval, s kým a jak dlouho se baví, pokud se mu to znelíbilo, odvolal ji na terasu, kde jí vynadal, pokud byla někde sama, neustále jí psal SMS zprávy a telefonoval na mobilní telefon a když mu ihned neodepsala nebo telefon nezvedla, následně jí vyčetl, že se „kurví“, v několika případech i za ní osobně přijel, bránil ji v kontaktu s rodinou, a pokud za rodiči odjela, i tehdy jí opakovaně telefonoval a psal, případně za ní přijel, přičemž jeho jednání vyvrcholilo dne 21. 10. 2019, když se poškozená ráno kolem 9. hodiny vrátila od své matky z Písku, začal ji podezírat z nevěry, zmocnil se jejího telefonu a zkontroloval její účet na sociální síti Facebook, poté, co tam nic nenašel jí začal nadávat, že je „hysterická děvka“ a požadoval od ní, aby se odstěhovala, přičemž v návalu agrese rozbil rukou skleněný stůl, poškozená jej prosila, aby ji nevyhazoval, že nemá důvod žárlit, přičemž ji chytil za hlavu a hodil na postel, několikrát ji udeřil oběma rukama do těla, kdy se mu vysmekla a chtěla utéct, přičemž ji chytil v chodbě bytu, udeřil ji otevřenou dlaní, přičemž se poškozená uhodila o zárubeň dveří, následně ji strhl na zem a dal jí ruku před pusou a přes nos, aby nemohla dýchat a křičet, poté ji oběma rukama chytil kolem krku a palci jí tlačil na hrtan tak, že poškozená začala mít mžitky před očima, když po chvíli začala vnímat a viděla ho, jak odchází do jiné místnosti, vzala si věci a pokusila se utéct, kdy ji však dostihl na chodbě domu, chytil ji a strhl tak, že uklouzla a upadla na zem, poškozená začala křičet a prosit, aby jí nechal být, obviněný se zalekl a svého jednání

zanechal, čehož poškozená využila a utekla do zaměstnání, kde se svěřila kolegyním, které jí zajistily lékařské ošetření; tímto jednáním obviněného poškozená utrpěla četné zhmožděninny na trupu a končetinách a byla v depresivním stavu,

tedy

týral osobu žijící ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, odstavec 2 písmeno d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a za sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021, č. j. 18 T 99/2021-74, doručeného dne 3. 1. 2022, podle § 199 odst. 2 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznic s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **2 (dvou) let.**

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se zároveň zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021, č. j. 18 T 99/2021-74, doručeného dne 3. 1. 2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Prachaticích podal obžalobu na [REDAKCE] s odůvodněním, že ten se měl v době od září 2018 do 21. 10. 2019 v rámci společného obydlí v bytě na adrese [REDAKCE], dopustit jednání vůči poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], která byla jeho družkou. Tuto měl psychicky, fyzicky týrat, kdy tímto jednáním se měl dopustit zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku.
2. V případě obžalovaného, ten své jednání zpočátku nedoznával. Poté, co bylo provedeno dokazování, učinil prohlášení viny, které bylo přijato. Toto prohlášení viny dle soudu bylo akceptovatelné i s ohledem na důkazy, které byly provedeny v průběhu celého řízení, když prohlášení koresponduje plně jak s výpovědí samotné poškozené [REDAKCE], tak dalšími svědky, kteří byli slyšeni, na to v návaznosti i s vypracováním znaleckého posudku znalce [REDAKCE], který se také k věci vyjádřil i u hlavního líčení, přičemž všechny tyto důkazy ve svém souhrnu korespondovaly s tím, jak byla podána obžaloba. Soud proto neměl žádných pochybností ohledně prohlášení viny obžalovaného. V případě obžalovaného má soud i s ohledem na všechny skutečnosti, jak prohlášení viny, tak i důkazy, které byly provedeny plně za prokázané, že to byl právě obžalovaný, který se dopustil žalovaného jednání, kdy tímto

jednáním naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí ve smyslu § 199 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Taktéž ani obžalovaný prakticky neměl žádných námitek vůči důkazům, které byly provedeny.

3. Ohledně ukládaného trestu, zde soud při ukládání tohoto trestu přihlédl jak k doznání obžalovaného, jeho prohlášení viny, byť toto bylo činěno prakticky poté, co byly víceméně provedeny veškeré důkazy, tak k závěrům znaleckého posudku v souvislosti s výsledkem samotného znalce [REDAKCE], který se vyjadřoval nejenom k osobě obžalovaného, ale i k osobě samotné poškozené. Při ukládání trestu soud dále vycházel i z té skutečnosti, že obžalovaný se snaží začlenit do řádného způsobu života, také předložil i doklad ohledně práce, kdy by měl být zaměstnán na základě dohody o provedení práce u společnosti [REDAKCE] na straně jedné, avšak na straně druhé soud přihlédl i k těm skutečnostem, které byly zjištěny z popisu rejstříku trestů, kdy bylo zjištěno, že pokud jde o obžalovaného, ten předtím než se dopustil trestné činnosti, pro kterou je nyní stíhán, byl odsouzen třikrát, přičemž trest, který byl obžalovanému uložen Okresním soudem v Chomutově ze dne 27. 3. 2017 sp. zn. 25T 35/2017, kde šlo o trest, který byl původně ukládán jako trest podmíněný ve výměře 10 měsíců se zkušební dobou v trvání dvou let, byl přeměněn v trest nepodmíněný, který odsouzený vykonal 9. 11. 2020. Poté co byl obžalovaný propuštěn z výkonu trestu, jak je zjišťováno, probíhalo trestní stíhání v dané věci, přičemž obžalovaný v tomto období byl odsouzen Okresním soudem ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021 ve věci 18T 99/2021 za přečin dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 50 denních sazeb, kdy denní sazba činí 500 Kč plus trest zákazu činnosti v trvání 2 let. Poté následovalo odsouzení Okresním soudem ve Strakoniciích ze dne 28. 2. 2022 č. j. 3 T 24/2022, kdy šlo o přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byl mu ukládán trest obecně prospěšných prací ve výměře 150 hodin. Dále následovalo odsouzení ze dne 17. 5. 2022 opět Okresním soudem ve Strakoniciích ve věci 3 T 46/2022 taktéž za přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy byl ukládán trest podmíněný odnětí svobody v trvání 1 roku se zkušební dobou v délce 2 let plus zákaz činnosti na dobu 3 let. Poslední odsouzení z této doby bylo opět Okresním soudem ve Strakoniciích ze dne 17. 5. 2022 ve věci 3 T 46/2022, kdy byl ukládán společný trest k odsouzení ze dne 28. 2. 2022 sp. zn. 3 T 24/2022 Okresního soudu ve Strakoniciích a to opět za přečin dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy se jednalo o trest odnětí svobody v délce 1 roku, podmíněně odložený na zkušební dobu v délce 2 let a zákaz činnosti na dobu 3 let.

Soud na základě všech těchto skutečností v případě obžalovaného přistoupil k ukládání trestu podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku, kdy v případě obžalovaného je tento trest ukládán za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku jako trest souhrnný .nepodmíněný v trvání 30 měsíců k trestnímu příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021 č. j. 18 T 99/2021 -74.

4. Pro výkon trestu je obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazován do věznice s ostrahou. Zároveň soud podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let, kdy při použití § 43 odst. 2 věta druhá trestního zákoníku soud zároveň zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021 č. j. 18 T 99/2021-74.
5. Soud při výměře trestu obžalovaného přihlédl ke shora uvedeným skutečnostem, tj. že obžalovaný se snaží pracovat, žít řádným způsobem života na straně jedné, na druhé straně však obžalovanému oproti uvedeným okolnostem, které mu polehčují, mu výrazně přitěžuje to, že se opětovně dopouští trestné činnosti, byť v souvislosti s řízením motorových vozidel, za kterou je odsuzován, jak je uváděno Okresním soudem ve Strakoniciích, a to opakovaně, kdy obžalovaný přesto, že si je vědom toho, že je proti němu vedeno trestní stíhání, věc je soudem řešena, ale ani toto jej neodradilo od toho, aby se nedopouštěl trestné činnosti, zejména opakovaně. S ohledem na tuto skutečnost dle soudu nepřichází v úvahu jiný trest než trest nepodmíněný, který byl

uložen, byť tento trest je ukládán při spodní hranici zákonem stanovené trestní sazby, a to ke skutečnostem, které byly uváděny shora, dále i k době, která uplynula od spáchání trestné činnosti, za kterou je obžalovaný odsuzován, kdy nebylo zjištěno, že by se obžalovaný dopouštěl takovéto či obdobné činnosti, na rozdíl od trestné činnosti, za kterou byl soudem odsouzen. Taktéž je nutno přihlídnout k tomu, že obžalovanému byl Okresním soudem ve Strakonici též ukládán, a to opakovaně, trest podmíněný. Soud proto ke všem těmto skutečnostem rozhodl o uložení trestu nepodmíněného s tím, že uložený trest svým rozsahem je trestem dostatečným odpovídajícím všem zjištěným skutečnostem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 tr. ř.).

Odvolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 197/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

Prachatice 29. listopadu 2022

JUDr. Jiří Mühlstein

předseda senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. dubna 2023 odvolání **obžalovaného** [REDAKCE], **narozeného** [REDAKCE], pro zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník,

proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 29. 11. 2022, č. j. 4 T 40/2020-324, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích (dále jen okresní soud) ze dne 29. 11. 2022, č. j. 4 T 40/2020-324 (dále jen „rozsudek okresního soudu“), byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným spácháním zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen tr. zákoník). Za tento trestný čin a sbíhající se přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pro který již byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonici ze dne 7. 9. 2021, č. j. 18 T 99/2021-74, byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Vedle toho byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let.
2. Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný trestného činu dopustil tím, že:

v době nejméně od září 2018 do 21. 10. 2019 v rámci společného obydlí, v bytě na adrese [REDAKCE], okres [REDAKCE], psychicky a fyzicky týral svou družku [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], tak, že ji ponižoval, vulgárně nadával, urážel a bil ji, opakovaně jí říkal, že je „kurva a děvka“, zakažoval jí sociální síť Facebook, bral jí telefon, téměř denně ji kontroloval v zaměstnání, kde pracovala na pozici servírky, zde sledoval, s kým a jak dlouho se baví, pokud se mu to nelíbilo, odvolal ji na terasu, kde jí vynadal, pokud byla někde sama, neustále jí psal SMS zprávy a telefonoval na mobilní telefon a když mu ihned neodepsala nebo telefon nezvedla, následně jí vyčetl, že se „kurví“, v několika případech i za ní osobně přijel, bránil jí v kontaktu s rodinou, a pokud za rodiče odjela, i tehdy ji opakovaně telefonoval a psal, případně za ní přijel, přičemž jeho jednání vyvrcholilo dne 21. 10. 2019, když se poškozená ráno kolem 9. hodiny vrátila od své matky z [REDAKCE], začal ji podezírat z nevěry, zmocnil se jejího telefonu a zkontroloval její účet na sociální síti Facebook, poté, co tam nic nenašel ji začal nadávat, že je „hysterická děvka“ a požadoval od ní, aby se odstěhovala, přičemž v návalu agrese rozbil rukou skleněný stůl, poškozená jej prosila, aby ji nevyhazoval, že nemá důvod žárlit, přičemž ji chytil za hlavu a hodil na postel, několikrát ji udeřil oběma rukama do těla, kdy se mu vysmekla a chtěla utéct, přičemž ji chytil v chodbě bytu, udeřil ji otevřenou dlaní, přičemž se poškozená uhodila o zárubeň dveří, následně ji strhl na zem a dal jí ruku před pusou a přes nos, aby nemohla dýchat a křičet, poté ji oběma rukama chytil kolem krku a palci ji tlačil na hrtan tak, že poškozená začala mít mžítka před očima, když po chvíli začala vnímat a viděla ho, jak odchází do jiné místnosti, vzala si věci a pokusila se utéct, kdy ji však dostihl na chodbě domu, chytil ji a strhl tak, že uklouzla a upadla na zem, poškozená začala křičet a prosit, aby ji nechal být, obviněný se zalekl a svého jednání zanechal, čehož poškozená využila a utekla do zaměstnání, kde se svěřila kolegyním, které ji zajistily lékařské ošetření; tímto jednáním obviněného poškozená utrpěla četné zhmotnění na trupu a končetinách a byla v depresivním stavu.

3. Z odůvodnění napadeného rozsudku se podává, že okresní soud po provedeném dokazování přijal prohlášení viny ze strany obžalovaného. To bylo akceptováno právě i s ohledem na již provedené důkazy, kdy prohlášení viny obžalovaného bylo v souladu jak s výpovědí poškozené, tak dalších svědků a v návaznosti na to i s vypracovaným znaleckým posudkem znalce [REDAKCE]. Za takové procesní situace, kdy i stanovisko státního zástupce bylo kladné, učinil okresní soud rozhodnutí o vině obžalovaného a zjištěný skutek právně kvalifikoval jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku.
4. Okresní soud se tak následně věnoval úvahám o druhu a výměře trestu, který za popsané jednání uložit. Na jedné straně ve prospěch obžalovaného hodnotil jím učiněné prohlášení viny, dále konstatoval, že vnímá snahu obžalovaného o začlenění do společnosti a vést řádný způsob života. Oproti tomu okresní soud konstatoval trestní minulost obžalovaného, kdy před spácháním nyní projednávané trestní věci byl již třikrát odsouzen. Dále okresní soud zdůraznil, že i po spáchání daného trestného činu nedokázal odsouzený vést řádný způsob života, přičemž byl opakovaně odsouzen. Konkrétně byl zmíněn trestní příkaz Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021, č. j. 18 T 99/2021-74, kterým byl odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 28. 2. 2022, č. j. 3 T 24/2022-56, byl obžalovaný pravomocně odsouzen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a posléze ještě trestním příkazem Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 17. 5. 2022, č. j. 3 T 46/2022-61, kterým byl zrušen výrok o vině a trestu z předchozího rozhodnutí a obžalovaný byl uznán vinným spácháním pokračujícího přečinu dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. S ohledem na výčet předchozích odsouzení okresní soud uzavřel, že na obžalovaného je nutné působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody, konkrétně ve výměře 30 měsíců, tedy jen nepatrně nad dolní hranici zákonné trestní sazby. Zároveň byl tento trest uložen jako souhrnný dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku za současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Okresního soudu ve Strakoniciích ze dne 7. 9. 2021 (viz. výše). Okresní soud ještě v souladu s tímto rozhodnutím uložil opětovně trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let.
5. **Rozsudek byl v zákonné lhůtě napaden odvoláním obžalovaného** prostřednictvím jeho obhájkyne [REDAKCE] (dále jen „obhájkyne“). Odvolání obžalovaného napadá rozsudek ve výroku o trestu. Z odůvodnění podaného odvolání se podává, že obžalovaný lituje svého jednání, za které byl odsouzen, z toho důvodu i učinil před soudem prvního stupně prohlášení viny. Na druhou stranu nesouhlasí s uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Dle jeho názoru okresní soud nedostatečně přihlédl ke všem specifickým okolnostem případu. Konkrétně uvádí, že podíl na trestné činnosti má i samotná poškozená, která konfliktní situace vyprovokovala a značnou měrou k nim přispívala. Obžalovaný zdůraznil, že aktuálně se snaží pracovat a žít normální život. Chce se začlenit do společnosti a vyhýbat se konfliktům.
6. **Vzhledem k výše uvedenému obžalovaný navrhuje zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu a uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem na maximální možnou dobu pět let.** Zároveň obžalovaný nic nenamítá proti uloženému trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu po dobu 2 let.
7. Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud příslušný o odvolání rozhodnout, shledal, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, a to v zákonné lhůtě, a že splňuje zákonem předepsané obsahové náležitosti.
8. Krajský soud odvolání projednal ve veřejném zasedání za přítomnosti obžalovaného [REDAKCE] i jeho obhájkyne [REDAKCE].
9. Obžalovaný v průběhu veřejného zasedání uvedl ke svým aktuálním osobním poměrům, že pracuje u [REDAKCE], která provádí deratizace. Aktuálně žije v [REDAKCE] s družkou, je

otcem jednoho nezletilého dítěte, dle jeho prohlášení však jako otec není uveden v rodném listě dítěte, a proto mu nebyla soudně stanovena vyživovací povinnost.

10. V průběhu veřejného zasedání obhájkyň obžalovaného přednesla odvolání v rozsahu jeho písemného vyhotovení. Zdůraznila prohlášení viny obžalovaného a jeho aktuální snahu vést řádný život, jakož i dobu, která od spáchání projednávané trestné činnosti uplynula, a dále specifické okolnosti v podobě charakterových vlastností na straně poškozené, které vyplynuly ze znaleckého zkoumání.
11. Státní zástupce označil odvolání obžalovaného jako nedůvodné a navrhl proto, aby odvolací soud toto dle § 256 tr. řádu zamítl. Dle jeho názoru nelze odhlédnout od skutečnosti, že obžalovaný prohlásil vinu účelově, a to až v závěru hlavního líčení. Dále je nutné zohlednit trestní minulost obžalovaného, a to že se svého jednání dopouštěl ve zkušební době jiného odsouzení. Uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je tedy na místě, a vzhledem k tomu, že je ukládán pouhých šest měsíců nad spodní hranici zákonné trestní sazby, nejde o trest nepřiměřený.
12. **Krajský soud v Českých Budějovicích z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.**
13. **Odvolání obžalovaného není důvodné.**
14. Předně krajský soud zdůrazňuje, že **v postupu orgánů činných v trestním řízení nezjistil žádné podstatné vady odůvodňující rozhodnutí o zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu.**
15. Krajský soud neshledal důvody pro zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu z důvodů vymezených v odvolání. Uložený trest je trestem zákonným, jak bude rozvedeno níže. Okresní soud při stanovení druhu a výměry trestu uvážil veškeré okolnosti, které je nutné zohlednit dle ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Do své úvahy správně zahrnul jak polehčující, tak přitěžující okolnosti na straně obžalovaného. Zároveň zcela v souladu se zákonem přistoupil k uložení souhrnného trestu dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku, jelikož se obžalovaný dopustil dalšího trestného činu, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. S tím souvisí i zrušení výroku o trestu z tohoto předchozího odsouzení.
16. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku správně dovodil existenci polehčujících okolností na straně obžalovaného. Z obsahu odvolání se podává, že právě pro tyto skutečnosti se obžalovaný domáhá uložení mírnějšího trestu, podmíněného trestu odnětí svobody. Krajský soud konstatuje, že při úvaze o druhu a výměře trestu je nutné komplexně hodnotit veškeré rozhodné skutečnosti, kterými jsou zejména povaha a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, též je nutné brát v potaz chování pachatele po činu a jeho postoj k trestnému činu. Krajský soud nijak nezpochybňuje aktuální snahu obžalovaného, alespoň v tom směru, jak jí deklaruje, že se snaží změnit způsob života a zařadit se i do pracovního života. Nelze však souhlasit s odvolací argumentací obžalovaného v tom směru, že jeho trestná činnost byla vyvolávána nevhodným chováním samotné poškozené. Podstata kriminálního jednání obžalovaného totiž nespočívá v partnerských neshodách a rozepřích, ale v jednání, kterým na tyto skutečnosti reagoval a které je na místě hodnotit jako trestné, spočívající v jeho dlouhodobých a soustavných psychických a fyzických útocích na poškozenou, plynoucích nejčastěji z jeho nadměrné žárlivosti a zahrnujících její soustavné hlídání a omezování v základních aspektech jejího života. Zjištěné dlouhodobé protiprávní jednání obžalovaného vyvrcholilo razantním fyzickým útokem vůči poškozené. Pokud obžalovaný argumentuje učiněným prohlášením viny dle § 206c odst. 1 tr. řádu, kterému přikládá důležitost, nelze

přehlédnout, že k takovému procesnímu postoji obžalovaného došlo až v samém závěru provedeného dokazování, nelze současně přehlédnout předchozí postoj obžalovaného, který spáchání trestného činu popíral. Je jisté výsostným právem stíhané osoby zvolit způsob obhajoby podle vlastního uvážení. Avšak prohlášení viny na samém sklonku dokazování jistým způsobem oslabuje učiněné doznání. Nadto není možné, vzhledem k důkazní situaci, dovozovat, že právě prohlášení viny bylo klíčovým pro rozhodnutí o vině obžalovaného.

17. Okresní soud, jak již bylo uvedeno výše, v neprospěch obžalovaného hodnotil jeho předchozí trestní minulost, přičemž projednávané trestní věci se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, jak vyplývá z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 27. 3. 2017, sp. zn. 25 T 35/2017, kterým byl postižen pro majetkový trestný čin. Ani hrozba případného výkonu trestu odnětí svobody nevedla obžalovaného k nápravě. Nadto je třeba zdůraznit, že ani poté, co došlo k nařízení původně podmíněného trestu odnětí svobody a jeho výkonu dne 9. 11. 2020, nedošlo na straně obžalovaného k žádoucí změně chování, kdy tento byl již 4x projednáván pro trestnou činnost. Povaha a závažnost nyní projednávaného trestného činu, který je klasifikován jako zločin, značí, že se nejedná o bagatelní trestnou činnost. Obžalovaný se dopouštěl týrání poškozené jak ve formě fyzické (fyzické napadání poškozené), tak ve formě psychické (slovní, vulgární nadávky, zesměšňování). Tyto okolnosti zvyšují konkrétní míru společenské škodlivosti jednání obžalovaného.
18. Krajský soud vyhodnotil, že obžalovanému byl v souladu s ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku správně ukládán souhrnný trest odnětí svobody, a to i za trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih ze dne 7. 9. 2021, sp. zn. 18 T 99/2021. V daném řízení byl obžalovaný odsouzen k peněžitému trestu v celkové výměře 25 000 Kč a dále k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 2 let.
19. Pachatel zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku je ohrožen trestem odnětí svobody na dva až osm let. Vzhledem k výše uvedeným okolnostem rozhodně nelze uložený souhrnný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců považovat za nepřiměřeně přísný. Správným a zákonným se musí jevit i další ukládaný trest v podobě trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 2 let, a vzhledem k tomu, že obžalovaný se této trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením vozidla, byl tento trest okresním soudem opětovně uložen také zcela důvodně.
20. Z uvedených důvodů tedy bylo rozhodnuto tak, že odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné dle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr. ř., § 265e odst. 1 tr. ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto

označeno (§ 265d odst. 2 tr. ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr. ř.).

Dovolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

České Budějovice 12. dubna 2023

Mgr. Michal Kubánek
předseda senátu

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petrem Kolbanem a přísedících Pavla Trnky a Miloslavy Kuckové v hlavním líčení konaném dne 5. 4. 2022

takto:

Obžalovaný

██████████
narozený ██████████, bytem ██████████, t. č. ██████████
██████████,

je vinen, že

nejméně od začátku roku 2021 do 4. 2. 2022 ve společné domácnosti nejprve na adrese ██████████ a později ██████████, okres ██████████, fyzicky a psychicky týral svou družku ██████████, narozenou ██████████ tím, že ji pravidelně pod jakoukoliv záminkou, napadal, a to jednak verbálně vulgárními výrazy, jednak fyzicky, a to zejména údery pěstí do hlavy a celého těla, pokud ji shodil na zem, tak ji kopal do celého těla a skákal na ní, při tomto napadání na ni křičel, že ji zabije; zakazoval jí stýkat se s jinými lidmi, kontaktovat jiné lidi včetně její rodiny, dívat se z oken bytu, vycházet ven mimo společnou domácnost bez něj, kdy v případě, že sám odešel mimo byt, zamykal ji v bytě; venku jí zakazoval zdravit a dívat se na jiné lidi, v případě, že tyto zákazy porušila, fyzicky ji napadl, přičemž frekvence útoků se postupně zvyšovala do té míry, že k fyzickému napadení docházelo až čtyřikrát denně, v jednom případě ji bodl nožem do nohy v oblasti pravého bérce, kdy po posledním fyzickém napadení dne 4. 2. 2022, při kterém utrpěla pohmožděniny a oděrky v oblasti obličeje, pravé ruky a v oblasti levé klíční kosti, utekla oknem a vše oznámila na policii,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 33 (třicet tři) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu odnětí svobody do **věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost **uhradit na náhradě nemajetkové újmy** poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku ve výši **62 703 Kč (šedesát dva tisíc sedm set tři korun českých) spolu se zákonným úrokem z prodlení** ve výši 11,75 % ročně z částky 62 703 Kč jdoucím od 7. 4. 2022 do zaplacení.

Poučení:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu tento rozsudek neobsahuje písemné odůvodnění, neboť se obžalovaný, státní zástupce i poškozená po vyhlášení rozsudku výslovně vzdali práva odvolání a prohlásili, že netrvají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku, přičemž obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání osoby k tomu ze zákona oprávněné.

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Okresnímu soudu v Prachaticích, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr. ř.). Toto právo však nepřísluší osobám, jež se jej výslovně vzdaly.

Prachatice 5. dubna 2022

JUDr. Petr Kolban
předseda senátu